Thánh Ignace de Loyola

TẬP DỤNG THẦN CÔNG

習用神功

Lưu Hành Nội Bộ
2002

Tập Dụng Thần Công

TẬP DỤNG THẦN CÔNG

Lưu Hành Nội Bộ
2002

BX
880
.S23
1995
Vol. 62

GIỚI THIỆU

Cuốn *Tập Dụng Thần Công* mà chúng tôi giới thiệu ở đây, được viết bằng Chữ Nôm, lưu hành từ năm 1864 ; Đức Cha Emmanuel Riano HÒA vừa san thuật, vừa cho **truyền tử** (cho imprimatur). Lúc đó, Ngài là Tổng Đại Diện giáo phận Trung Đàng Ngoài (tức giáo phận Bùi Chu bây giờ).

Nguyên văn sách này được Thánh IGNACE DE LOYOLA viết bằng tiếng Basque, sau được dịch sang tiếng Latinh, mang tên đầu sách là *Exercitia Spiritualia*. Có lẽ các bản dịch các tiếng nước ngoài đều phát xuất từ bản tiếng Latinh này.

Bản dịch **Quốc ngữ**, giữ y nguyên đầu sách *Tập Dụng Thần Công*, đã xuất bản đến lần 13, do **Thư Quán Mẫu Tâm** (Saigon, 1969, in - 12, 216 trang), sách này chỉ giới thiệu 39 bài suy gẫm.

Từ sau Giải Phóng (1975), các Cha Dòng Tên tại Việt Nam mở những tuần Cấm Phòng 8 ngày hay 10 ngày, gọi là **Linh Thao**, không gọi

như xưa là **Tập Dụng Thần Công**. Cả 2 cách gọi này đều quy chiếu vào cách gọi bằng tiếng Latinh như nói ở trên.

Từ **Linh Thao** dễ khiến người ta nghĩ đến một thứ **võ đạo** gì đó, chứ không như Cha WATRIGANT, coi đây là một thứ chuyển biến tâm hồn " un vaste mouvement d'âme " (Xem *Etudes Religieuses*, tập IX, trang 134). - Tác giả Bản Nôm ở đây, thì gọi là sách " *Giục mình đi đàng nhân đức* ". Còn Cha LA PLACE SJ., khi giới thiệu tập linh-thao của mình, thì xác quyết như những bài " tập dụng " (Exercices) trong 30 hay 10 ngày, giúp những người tham dự, linh mục, hay tu sĩ, biết cầu nguyện riêng sâu sắc hơn.

Tập **linh-thao** của Cha LA PLACE SJ. chủ yếu vẫn là những bài suy gẫm của Thánh IGNACE DE LOYOLA. Các bài đọc bổ sung thì được rút ra từ Thánh Kinh, mà Cha thu gọn trong tập *Bible et Exercices* (Thánh Kinh và Tập Dụng).

Để giúp quý vị muốn biết rõ những buổi **linh-thao** xưa được cấu trúc như thế nào, chúng tôi liệt kê các đề tài được phân bổ cho 10 ngày cấm

phòng như thế nào, cùng với các sách được trích đọc bổ sung.

I. Các đề tài suy gẫm.

- Ngày 1 :

1. Dọn mình tĩnh tâm (tối hôm trước ngày đầu tiên)
2. Nguồn gốc Tập Dụng Thần Công.
3. Đức Chúa Trời dựng nên trời đất.
4. Mục đích dựng nên loài người.
5. Thiên đàng (thế mạnh).

- Ngày 2 :

6. Tội tổ tông.
7. Tội trọng
8. Tội nhẹ.
9. Lửa luyện tội.

- Ngày 3 :

10. Sự chết.
11. Những sự liên quan đến sự chết.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

12. Kẻ mắc tội trọng chết.
13. Kẻ lành chết.

- Ngày 4 :

14. Phán xét riêng
15. Những điềm xảy ra trước ngày phán xét.
16. Phán xét chung.
17. Mầu nhiệm.

- Ngày 5 :

18. Hỏa ngục.
19. Các hình khổ hỏa ngục về thần xác.
20. Các hình khổ hỏa ngục về linh hồn và 3 phép linh hồn.
21. Các tiếng kêu van trong địa ngục.

- Ngày 6 :

22. Thiên đàng.
23. Cách thế đạt tới Thiên Đàng.
24. Các ơn lành.
25. Luật Chúa.

- Ngày 7 :

26. Gương Chúa Giêsu.
27. Những lý do Chúa Giêsu chết trên Thập Giá.
28. Yêu nhau vì Chúa.
29. Cách ăn ở theo ý Chúa ở thế gian.

- Ngày 8 :

30. Mến Chúa và Chúa yêu ta.
31. Bằng lòng theo ý Chúa.
32. Làm gương xấu cho anh em.
33. Khiêm nhường.

- Ngày 9 :

34. Chức linh mục.
35. Tội đã phạm xưa.
36. Người con phung phá.
37. Chịu Thánh Thể.

- Ngày 10 :

38. Dọn mình chịu lễ : 3 phần.

39. 12 ích lợi của chịu lễ.
40. Cám ơn sau chịu lễ.
41. Chớ phạm tội lại.

II. Các sách đọc bổ sung.

1. *Thổi Loa* (Quyển I, đoạn 1)
2. *Sửa mình* (Phần II)
3. *Thổi Loa* (Quyển II : 10 điều răn)
4. *Sách Gương Phúc.*
5. *Phương Pháp Nguyện Ngắm.*
6. *Introduction à la vie dévote.*

Lưu Hành Nội Bộ
2001

BẢN
QUỐC NGỮ

TẬP DỤNG THẦN CÔNG

Vi-ca-ri-ô Khê-nê-ra-lí[1] Em-ma-nô-ê-lô HÒA san thuật truyền tử.

Thiên Chúa Giáng Sinh Nhất Thiên Bát Bách Lục Thập Ngũ Tài.

Sách này là chính sách ***TẬP DỤNG THẦN CÔNG***[2] cùng lược lấy các điều ngắm trong sách khác chép vào đây cho đủ mười ngày, cùng đổi cách và tiếng một hai nơi cho thuận, để cho bổn đạo suy ngắm cho dễ hiểu.

MỤC LỤC

- Giờ ban tối trước ngày thứ nhất :
Ngắm về dọn mình cho được làm việc nguyện ngắm cho nên. *(Kiến 1 trương - Xem trang 1)*

Ngày thứ nhất

- Giờ sáng ngày :
Ngắm về nguyên cội rễ Tập Dụng Thần Công này, cùng về ích rất trọng bởi đấy mà ra. *(Kiến 3 trương)*

- Giờ thứ mười, trước nửa ngày :
Ngắm về sự Đức Chúa Trời dựng nên loài người ta. *(Kiến 5 trương)*

- Giờ thứ hai quá nửa giờ :
Ngắm về Đức Chúa Trời có ý nào mà sinh ra loài người ta. *(Kiến 8 trương)*

- Giờ ban tối :
Ngắm về những thế mạnh Đức Chúa Trời đã ban cho người ta được lên thiên đàng. *(Kiến 10 trương)*

Ngày thứ hai

- Giờ sáng ngày :
Ngắm về tội tổ tông A-dong truyền cho cả và loài người ta. *(Kiến 13 trương)*

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :
Ngắm về sự **tội trọng**[3]. *(Kiến 16 trương)*

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :
Ngắm về sự **tội mọn**[4]. *(Kiến 18 trương)*

- Giờ ban tối :
Ngắm về lửa giải tội. *(Kiến 20 trương)*

Ngày thứ ba

- Giờ sáng ngày :
Ngắm về sự chết. *(Kiến 22 trương)*

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :
Ngắm về những sự hợp cùng sự chết. *(Kiến 25 trương)*

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :
Ngắm về sự kẻ có tội trọng chết. *(Kiến 27 trương)*

- Giờ ban tối :
Ngắm về sự kẻ lành chết. *(Kiến 29 trương)*

Ngày thứ bốn

- Giờ sáng ngày :
Ngắm về sự phán xét riêng. *(Kiến 32 trương)*

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :
Ngắm về những dấu sẽ xem thấy trước ngày phán xét. *(Kiến 34 trương)*

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :
Ngắm về sự phán xét chung. *(Kiến 37 trương)*

- Giờ ban tối :
Ngắm về ý mầu nhiệm Đức Chúa Trời. *(Kiến 39 trương)*

Ngày thứ năm

- Giờ sáng ngày :
Ngắm về **chốn địa ngục**[5], cùng những kẻ phải cầm trong ấy. *(Kiến 41 trương)*

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :
Ngắm về những sự khốn nạn phần xác kẻ có tội chịu trong địa ngục. *(Kiến 44 trương)*

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :

Ngắm về những sự cực khốn, kẻ có tội phải chịu về linh hồn cùng **ba phép linh hồn**[6] nữa.

(Kiến 46 trương)

- Giờ ban tối :

Ngắm về sự khốn địa ngục chẳng hay hết.

(Kiến 48 trương)

Ngắm về những tiếng kêu van trong địa ngục là thể nào. *(Kiến 50 trương)*

Ngày thứ sáu

- Giờ sáng ngày :

Ngắm về **nước thiên đàng**[7].

(Kiến 53 trương)

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :

Ngắm về sự tìm cho được nước thiên đàng.

(Kiến 55 trương)

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :

Ngắm về những ơn lành Đức Chúa Trời ban cho ta. *(Kiến 57 trương)*

- Giờ ban tối :

Ngắm về lề luật Đức Chúa Trời buộc ta là thể nào. *(Kiến 60 trương)*

Ngày thứ bảy

- Giờ sáng ngày :

Ngắm về gương sáng Đức Chúa Giê-su làm, khi còn ở thế gian xưa, cho ta được bắt chước.

(Kiến 63 trương)

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :

Ngắm về những lẽ Đức Chúa Giê-su dạy dỗ khi Người treo trên cây Câu-rút.

(Kiến 66 trương)

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :

Ngắm về sự yêu nhau vì Đức Chúa Trời.

(Kiến 69 trương)

- Giờ ban tối :

Ngắm về sự chọn cách ở dưới thế gian này cho được/theo ý Đức Chúa Trời. *(Kiến 72 trương)*

Ngày thứ tám

- Giờ sáng ngày :

Ngắm về sự Đức Chúa Trời yêu ta và ta phải mến Đức Chúa Trời. *(Kiến 75 trương)*

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :

Ngắm về sự ta phải bằng lòng theo ý Đức Chúa Trời. *(Kiến 78 trương)*

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :

Ngắm về sự làm gương xấu cho anh em.

(Kiến 81 trương)

- Giờ ban tối :

Ngắm về phải hạ mình xuống,
ở khiêm nhường là thể nào. *(Kiến 84 trương)*

Ngày thứ chín

- Giờ sáng ngày :

Ngắm về chức **O-r-diên Sa-se-r-do-tê**[8].

- Giờ sáng ngày :

Ngắm về các tội riêng con đã phạm
xưa nay. *(Kiến 87 trương)*

- Giờ thứ mười trước nửa ngày :

Ngắm về con kia bất nhân bỏ hoài
của cha mà đi chơi bời dông dài.
(Kiến 89 trương)

- Giờ thứ hai quá nửa ngày :

Ngắm về ích thiêng liêng bởi ngắm
bấy nhiêu ngày mà ra. *(Kiến 93 trương)*

- Giờ ban tối :

Ngắm về sự dọn mình chịu **cô-mô-nhong**[9].
(Kiến 96 trương)

Ngày thứ mười

Đoạn này giảng lời Đức Chúa Giê-su mời
người ta chịu cô-mô-nhong. *(Kiến 99 trương)*

Ngắm về dọn mình chịu cô-mô-nhong
có ba phần.
(Kiến 102 trương)

Kinh ông Thánh Bô-na-ven-tu-ra dịch ra.
(Kiến 103 trương)

Đoạn này kể mười hai ích kẻ
chịu cô-mô-nhong.
(Kiến 104 trương)

Ngắm lời khi đã chịu cô-mô-nhong đoạn.
(Kiến 106 trương)

Đoạn này giảng cho biết kẻ đã khỏi tội
chớ có cả lòng phạm tội nữa.
(Kiến 108 trương)

Mục Lục Chung Tất

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Thứ tự các việc phải giữ và các kinh phải nguyện, cùng các sách phải đọc trước và sau trong mười ngày cấm phòng như sau này :

Hễ sáng mai vào phòng, thì ngày hôm trước khi đã uống nước bữa tối đoạn, phải dọn tượng Đức Bà bảy sự đau đớn cho sẵn, cùng hai người mặc áo giúp lễ cho sẵn. Thầy cả thì mặc áo **ca-pha**[10] đỏ, đoạn anh em đọc kinh Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô, kinh Ba Ngôi, rồi thầy cả bái tượng và xông hương. Bấy giờ hai người đã mặc áo giúp lễ khi trước, phải phù tượng mà thầy cả thì theo sau ; lại hai người mặc áo giúp lễ mà cầm bình hương, và một người mặc áo giúp lễ mà cầm Thánh giá, và hai người cũng mặc áo giúp lễ cầm nến cao mà đi trước hết với Thánh giá. Anh em thì cầm nến đốt, đi hai hàng, hát kinh cầu Đức Bà La-tinh, hay là An-nam, mà rước tượng ra nhà thờ. Khi đến bàn độc thì để tượng Đức Bà trên bàn độc, mà thầy cả bái cùng xông hương. Đoạn hai người vào giữa mà bái cùng hát câu : **Ô-đa**

LARVARIO COLLEGE LIBRARY

phô-rô nô-bi-dút[11] Sang-ta Đê-i Khê-nê-ti-ri-dút. Thầy cả đọc **ô-đa-thi-ô**[12] Đức Bà. Đoạn lại bái mà vào nhà mặc áo, cởi áo ca-pha, đoạn lại ra nhà thờ. Bấy giờ phải làm dấu kép, đoạn đọc kinh Lạy Ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô, kinh Tin, Cậy, Mến, Ăn Năn Tội **A-tri-song**[13], **Con-tri-song**[14], **kinh Thiên Chúa**[15], **kinh A-ve**[16], kinh Tin Kính, kinh Thân Đức Thánh **An-giô**[17]. Đoạn lần hạt năm sự mừng, kinh Thân Mẫu Phúc, rồi đọc kinh Cầu Đức Bà. Phải than kinh Cầu Chịu Nạn : Chúng tôi là vật mọn .v.v....

Đoạn đọc năm kinh Thiên Chúa, năm kinh A-ve, kinh Năm Dấu Thánh. Đang khi đọc năm kinh ấy, phải giang hai cánh tay ra cho thẳng có ý ngắm Đức Chúa Giê-su treo trên cây Câu-rút, đoạn đọc kinh Lạy ơn Đức Chúa Giê-su xưa vào vườn Giệt-si-ma-ni.v.v... Đoạn đọc sách lối nguyện ngắm, rồi thì ngắm ba lẽ về ban tối trước ngày thứ nhất : Ngắm về dọn mình cho được làm việc nguyện ngắm cho nên. Ngắm đoạn đọc kinh Ba Ngôi,

kinh Lạy Ơn Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a, ba kinh Thiên Chúa, ba kinh A-ve, Trông Cậy..v.v.... Các tối sau cũng phải cứ thứ tự như vậy.

Thứ tự phải giữ trong mười ngày cấm phòng như sau này :

Giờ sáng ngày : Làm dấu kép ; kinh Lạy Ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô ; kinh Tin, Cậy, Mến, Ăn Năn Tội A-tri-song, Con-tri-song ; kinh Thiên Chúa, kinh A-ve ; kinh Tin Kính, kinh Thân Đức Thánh An-giô. Đoạn lần hạt năm sự vui, **kinh Thân Mẫu Phúc**[18], kinh Cầu Các Thánh, kinh Thiên Chúa, kinh A-ve, Nguyện A-ve, đoạn đọc sách Thổi Loa quyển thứ nhất một đoạn, phải đọc cung kể, xem lễ rồi đọc kinh Tin, Cậy, Mến, đoạn ngắm ba điều, rồi đọc kinh Ba Ngôi, kinh **Lạy Ơn Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a**[19], ba kinh Thiên Chúa, ba kinh A-ve : Kinh thứ nhất cầu cho Thánh I-ghê-rê-gia càng ngày càng thịnh, kinh thứ hai xin Đức Chúa Trời cho trong nước

HARVARD COLLEGE LIBRARY

này được bằng yên, và kẻ chẳng có đạo lở lại chịu đạo Đức Chúa Trời ; kinh thứ ba cầu cho các linh hồn ở lửa Giải tội, Trông cậy v.v...

Giờ thứ mười trước nửa ngày : Làm dấu đơn, kinh Lạy Ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô, kinh Tin, Cậy, Mến, Ăn Năn Tội A-tri-song, Con-tri-song, kinh Thiên Chúa, kinh A-ve, đoạn lần hạt Năm Sự Thương, kinh Thân Mẫu Phúc, đoạn ngắm ba điều, rồi đọc kinh Ba Ngôi, kinh Lạy Ơn Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a, ba kinh Thiên Chúa, ba kinh A-ve, Trông cậy .v.v...

Sau nữa, khi ăn cơm bữa trưa và bữa tối phải đọc sách Sửa Mình, phần thứ hai, và sách ông Thánh Phan-chi-cô đệ Sa-lê Vít vồ, từ quyển thứ hai mà đi.

Giờ thứ hai, khi đã quá nửa ngày : Làm dấu đơn, kinh Lạy Ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô, kinh Ba Ngôi, rồi viếng nhà thánh, hai mươi lăm kinh Thiên Chúa, hai mươi lăm kinh A-ve, kinh Thân Mẫu Phúc. Đoạn đọc một

đoạn sách lối nguyện ngắm, cùng ngắm ba điều. Rồi đọc kinh Ba Ngôi, kinh Lạy Ơn Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a, ba kinh Thiên Chúa, ba kinh A-ve, Trông Cậy .v.v...

Giờ ban tối, khi đã uống nước rồi : Cứ thứ tự như đã nói về tối trước hết, còn sách đọc thì phải đọc sách Thổi Loa, quyển nhị, về mười sự răn, đoạn ngắm ba điều cùng đọc các kinh như đã dạy trước.

Ngày thứ chín

Giờ sáng ngày : Đọc các kinh sách cũng như mọi ngày. Ví bằng có thầy cả ngắm với anh em thì ngắm về chức O-r-diên Sa-se-r-do-tê như đã chép ở sách khác. Bằng có ai vào phòng mà chịu chức nào, thì sẽ ngắm về chức ấy ở sách Dòng Cả là Dòng Chung. Nếu chẳng có thầy cả, cùng chẳng có ai chịu chức, chốc ấy anh em sẽ ngắm về các tội riêng đã phạm xưa nay, như đã có liền đây. Còn giờ thứ

HARVARD COLLEGE LIBRARY

mười trước nửa ngày, cùng giờ thứ hai khi đã quá nửa ngày, và giờ ban tối, khi đã uống nước rồi, thì đã có ngắm riêng thay thảy. Phải cứ mục lục mà tìm.

Ngày thứ mười

Giờ sáng ngày : Đọc các kinh rồi, trước chưa làm lễ thì đọc đoạn Đức Chúa Giê-su mời người ta chịu cô-mô-nhong, song phải đọc như cung đọc **E-van**[20]. Đoạn ngắm về dọn mình chịu cô-mô-nhong có ba phần, mà đang khi làm lễ thì đọc kinh ông Thánh Bô-na-ven-tu-ra dịch ra, song đọc cung ngắm. Làm lễ rồi, đọc kinh Tin, Cậy, Mến, đoạn phải đọc đoạn kể mười hai ích kẻ chịu cô-mô-nhong mà đọc cung kể. Đoạn thì ngắm lời khi đã chịu cô-mô-nhong, rồi đọc kinh Lạy Ơn Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a, ba kinh Thiên Chúa, ba kinh A-ve, Trông Cậy .v.v... Đoạn đọc kinh Cám Ơn, Dâng, Cầu .v.v...

Giờ thứ mười trước nửa ngày : Làm dấu đơn kinh Lạy Ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô, kinh Tin, Cậy, Mến, kinh A-tri-song, Con-tri-song, kinh Thiên Chúa, kinh A-ve, Ngắm Năm Sự Thương, kinh Thân Mẫu Phúc, kinh Lạy Ơn Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a, ba kinh Thiên Chúa, ba kinh A-ve, Trông Cậy .v.v...

Giờ thứ tư về hôm : Làm dấu đơn, kinh Lạy Ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô, kinh Ba Ngôi, viếng nhà thánh, Thân Mẫu Phúc, rồi đọc đoạn " kẻ đã khỏi tội, chớ có cả lòng lại phạm tội nữa .v.v... ". Đoạn hát **Sa-lô-vê**[21] và Phi-e pha-te-r .v.v... Rồi nguyện A-ve. Ví bằng không hát Sa-lô-vê thì đọc kinh Thân Mẫu Phúc, rồi đọc kinh Lạy Ơn Rất Thánh Đức Bà, ba kinh Thiên Chúa, ba kinh A-ve, đọc sách rồi lại đọc một kinh Thiên Chúa, một kinh A-ve, Trông Cậy .v.v... Đoạn thầy cả vào nhà mặc áo mà mặc áo ca-pha mà ra ; thánh giá cùng hai cây nến cao đi trước, hai người cầm bình hương, thầy cả đi sau. Đến bàn độc

HARVARD COLLEGE LIBRARY

bái tượng cùng xông hương, đoạn đọc kinh cầu Đức Bà La-tinh hay là An-nam, mà đưa tượng về nhà trường. Hết kinh ấy thì hai người vào giữa mà bái, cùng đọc câu Ô-đa-phô-rô nô-bi-dút Sang-ta Đê-i Khê-nê-ti-ri-dút, đọc ô-ra-xi-ô Đức Bà, rồi cởi áo ra mà lui. Bấy giờ anh em lở mặt lại cả, trước mặt thầy cả cai, mà xin người tha các tội lỗi cũ, cùng dốc lòng chừa về sau.

TẬP DỤNG THẦN CÔNG

Tựa

Ông Thánh I-na-thi-ô lập dòng Đức Chúa Giê-su xưa đã truyền ra ngắm trong tám ngày. Đây ta thêm hai ngày nữa cho đủ mười ngày, như Đức Thánh Pha pha Bảo-lộc thứ năm đã truyền cho các dòng phải cứ mà ngắm. Vậy ai ai có thông công trong nhà dòng nào, mà cấm phòng mười ngày, ngắm mỗi một ngày là hai giờ nước người cùng ở một nơi mà xem những sách giục mình đi đàng nhân đức, và ngắm sự mầu nhiệm trong đạo

Đức Chúa Trời, cùng sự thương khó Đức Chúa Giê-su và bốn sự sau, cùng các ơn Đức Chúa Trời đã ban cho mình cùng lần hạt đọc kinh hay là làm việc lành khắc, mặc Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô soi cho, và xưng tội chung hay là riêng cùng chịu lễ với, thì được ăn mày phép in-du dầy Đức Thánh Pha pha ấy ban cho. Vậy cho được nguyện ngắm nên, phải giữ năm sự sau này :

Thứ nhất : Hễ những ngày đã chỉ một sự nguyện ngắm, thì phải nguyện ngắm một ngày là bốn giờ : hai giờ ban sáng, hai giờ ban tối ; một giờ là nửa trống canh dồ : một là giờ sáng ngày mới chỗi dậy đã thong thả các việc ; hai là giờ thứ mười trước nửa ngày ; ba là giờ thứ hai khi đã quá nửa ngày phỏng một trống canh ; bốn là giờ ban tối khi đã uống nước rồi. Còn bao nhiêu giờ khác thì phải để mà làm lễ hay là xem lễ, cùng làm mọi việc lành khác có lề luật, buộc mình phải làm và những việc lành mình đã quen làm

HARVARD COLLEGE LIBRARY

hay là Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô soi cho mình làm, cùng đọc sách Dạy Sự Nhân Đức như ví dụ sách ông Thánh Phan-chi-cô đệ Sa-lê-dút Vít vồ, sách Thổi loa, sách Gương Phúc, sách Dạy Lối Nguyện Ngắm Và Dọn Mình Cho Được Nguyện Ngắm Cho Nên, rồi thì phải xét mình cho được biết sự nguyện ngắm ấy đã nên cùng chăng ; hoặc thấy đã nên thì phải đội ơn Đức Chúa Trời, hoặc thấy chẳng nên thì xin Đức Chúa Trời tha sự lỗi ấy cho cùng dốc lòng chừa về sau.

Thứ hai : Hễ mỗi giờ nguyện ngắm, thì giờ nào đã có sự ngắm riêng về giờ ấy. Song ví bằng trong sự ngắm trước thấy mình được ích hơn, vì Đức Chúa Trời đã mở lòng mình hơn, thì giờ sau cũng nên ngắm lại điều ấy, mặc Đức Chúa Trời soi cho, nhưng mà chẳng nên đọc sách ngắm đã chỉ về ngày giờ sau, mà ngắm ngày giờ trước làm chi, một phải ngắm cứ như thứ tự đã chỉ về ngày ấy mà chớ.

Thứ ba : Nơi nguyện ngắm, dù trong phòng riêng mình, hay là trong nhà nguyện kín đáo, thì cũng nên mặc ý, song le đừng có để cho sáng quá, kẻo bởi con mắt coi thấy sự gì mà chia lòng ra chăng ; bằng cách phải ở thì nhất là quỳ gối thượng, hoặc chẳng có sức quỳ gối mãi, thì cũng nên đứng dậy hay là ngồi nơi nào, tỏ ra lòng khiêm nhường, thì cũng nên nữa.

Thứ bốn : Khi đã làm dấu trên mình thì sẽ nguyện một giây dọn mình mà nguyện ngắm. Ấy là phải cầu xin Đức Chúa Trời thêm sức mạnh thiêng liêng cho được nguyện ngắm nên, cho Danh Đức Chúa Trời càng sáng ra, cùng cho linh hồn mình được ích nữa. Đoạn thì sẽ bày ra trong trí khôn những hình tượng về sự mình toan ngắm, như sẽ dẫn trong sách này. Rồi thì phải cầu xin cùng Đức Chúa Trời, ban cho những ích thiêng liêng mình ước ao cho được sửa sang trong linh hồn, là những sự hợp một ý cùng sự ngắm ấy như sẽ dẫn sau này.

Vậy bấy nhiêu việc thì phải làm một ít lâu, phỏng độ đọc ba chục hạt mà thôi. Xong việc ấy thì chỉ một việc ngắm, cùng lo liệu hết sức cho được ra lòng sốt mến Đức Chúa Trời, và ăn năn ghét tội, cùng dốc lòng đi đàng nhân đức một ngày một hơn. Ấy là sự nhất quý, nhất trọng bởi sự nguyện ngắm mà ra. Khi đã ngắm đoạn thì phải than thở cùng Đức Chúa Trời về những sự hợp một ý cùng sự ngắm khi ấy. Vậy trong sách này sẽ dẫn sự than thở ấy ít nhiều vậy mà thôi, vì chưng có ý để cho ai nấy than thở cùng Đức Chúa Trời mặc Đức Chúa Trời mở lòng cho.

Thứ năm : Kẻ toan nguyện ngắm, thì nhất là được thầy nào có nhân đức dạy bảo, cùng dẫn đàng cho mình. Nếu có thầy dạy dỗ làm vậy thì phải tỏ ra cùng người mọi sự về linh hồn mình. Như ví dụ : khi nguyện ngắm có lòng sốt sắng kính mến Đức Chúa Trời chăng, hay là có lòng nguội lạnh thể nào, thì cũng phải tỏ ra

với người cho hết, cùng vâng cứ mọi lời người dạy ; hoặc chẳng được thầy nào thể ấy, thì hãy cứ như sách này, cùng bấy nhiêu sự đã dạy trước thì một được nguyện ngắm cho nên, cùng được nhiều ích thiêng liêng mà chớ. Mà khi ấy thì dùng phần khôn ngoan Đức Chúa Trời đã ban cho, mà làm việc hãm mình vừa phải, đừng có làm quá sức mình, cùng đừng có yêu xác quá làm gì. Sau nữa, hễ mỗi khi nguyện ngắm, mà Đức Chúa Trời soi trí cùng mở lòng theo sự lành nào, thì nguyện ngắm rồi, liền/biên vào sổ để cho được nhớ , cùng vâng cứ lọn đời, kẻo đến sau lại quên thì thiệt mọi đàng.

THỨ TỰ CHUNG TẤT

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Giờ ban tối ngày thứ nhất

Ngắm về dọn mình cho được làm việc nguyện ngắm cho nên.

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy đang khi con ở trước mặt Cha rất nhân lành vô cùng. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con được lòng sốt mến mà nguyện ngắm cho nên.

Điều thứ nhất con phải suy : Những ơn Đức Chúa Trời ban cho con được rỗi linh hồn, là trước hết đã dựng nên thiên đàng vì con, cùng định cho con được phúc rất trọng ấy. Bởi đấy, Đức Chúa Cha phép tắc vô cùng đã dựng nên con cho có ; Đức Chúa Con đã xuống thế làm người, chịu chết chuộc tội cho con, Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô hằng ban mọi ơn lành cho con xưa nay. Mà trước vô cùng Đức Chúa Trời đã định cho con được chịu phép Rửa tội, cho nên con thật Đức Chúa Trời ; lại đã dựng nên mọi sự trên trời dưới đất chỉ

về giúp con cho được sự ấy nữa. Và xưa nay cũng đã mở lòng con từ các sự thế gian, mà làm tôi Đức Chúa Trời cho hết lòng. Ấy những ơn ấy và các ơn Đức Chúa Trời đã ban cho con xưa nay có ý cho con được rỗi linh hồn, thì ai kể cho xiết. Ắt là một hơi con thở ra, thở vào đã chịu vô số ơn Đức Chúa Trời ban cho. Ấy con nên có và sống ở đời này và đời sau vô cùng thì con sống bởi những ơn Đức Chúa Trời. Ấy vậy, sao con khi còn ở đời này chẳng làm hết sức, cho được thờ phượng kính mến Đức Chúa Trời trên hết mọi sự, cho ngày sau được phúc vô cùng trên thiên đàng, cho bằng ý Đức Chúa Trời đã sinh ra con ? Chớ thì con hãy lo một sự rất cần này, cùng chớ tiếc công, hay là lấy làm khó sự vào phòng trong những ngày rầy, cho được suy ơn ấy, mà sửa mình nên, cho chắc phần riêng con. Ớ con thầy chớ thủng thỉnh bỏ qua dịp này làm chi. Hoặc là Đức Chúa Trời đã định cho

HARVARD COLLEGE LIBRARY

con được rỗi linh hồn vì làm việc này nên chăng ? Nếu vậy, thì con phải cầm lòng cầm trí, cùng bỏ các việc khác mà chỉ làm một sự này, cho hết lòng hết sức. Chẳng vậy thì ngày sau con hay một hư đi mất chẳng sai đâu.

Điều thứ hai, con phải suy : Đức Chúa Giê-su chịu mọi sự thương khó cho con được rỗi linh hồn. Ấy Đức Chúa Giê-su đã chịu khó về phần của cải, mà sinh ra sống và chết ở đời này rất khốn khó lại chịu khó về phần tiếng tốt, vì chịu kẻ bỏ vạ cáo gian cho Người những sự rất nặng ; cùng chịu người ta chê cười nhạo báng ; lại chịu khó về phần hồn, lo buồn sầu não vì tội thiên hạ, cho đến chết, cho nên mồ hôi máu chảy ra nhỏ xuống đất ròng ròng. Lại chịu khó về phần xác, chịu đòn, chịu gai, chịu vác **Câu-rút**[22] nặng, chịu đóng đinh chân tay mình vào Câu-rút, chịu uống giấm chua mật đắng, cùng chịu chết trên cây Câu-rút

làm vậy. Ấy bấy nhiêu sự, Đức Chúa Giê-su đã chịu vì ai ? Thật là vì linh hồn con mà thôi. Vậy cho con biết lòng rất nhân lành vô cùng Cha Cả yêu dấu con là dường ấy, cho con được tạ ơn Đức Chúa Giê-su là thể nào ! Ví bằng Đức Chúa Giê-su lấy một lời không, mà chuộc lấy sự sống cho con, thì cũng đã đủ cho con suy biết sự sống linh hồn con là sự rất trọng thể nào ! Phương chi Người đã chịu trăm nghìn sự khốn cực, cho con được rỗi linh hồn, thì con càng phải biết lo liệu việc linh hồn con là thể nào nữa. Ấy vậy, con rầy chớ ra lấng nhạt nữa, hãy cầm trí trong những ngày rầy, và lọn đời con hằng lo liệu việc trọng này, là sự rất cần, Đức Chúa Giê-su đã chịu khó nhọc ba mươi ba năm, cho con được rỗi linh hồn mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : Xưa nay con hằng lo liệu những việc nào, cùng chịu những sự khó nào cho được rỗi

linh hồn ? Con đã suy biết lời Đức Chúa Trời phán rằng : Ai muốn rỗi linh hồn, thì phải giữ mười sự răn cho lọn ; lại phán rằng : Kẻ ra sức ép xác thịt mình ở đời này, ấy là kẻ được nước thiên đàng. Vậy con xưa nay đã vâng giữ mười sự răn cho lọn chưa ? Con đã ép xác thịt mình là bao nhiêu ? Đã chịu khó cho được sự ấy chăng, hay là con gặp sao thì hay vậy chăng ? Ôi thương ôi ! Bấy lâu năm con những lo liệu cùng chịu khó cho được tìm sự thế gian, cùng theo ý mình, đi đàng tội lỗi mà thôi. Con chưa hề dùng lấy nửa phần sự khó ấy, cho được làm việc rỗi linh hồn đâu ! Chớ thì rầy đã đến kỳ hãy xếp các việc phần xác, cùng lìa khỏi các người thế gian, ở một mình nơi vắng vẻ, cho được suy ngắm việc riêng con cho thông tỏ, thì con hãy chiều về việc lành này, chớ trễ nãi nữa, mà phải thiệt vô cùng chăng ! Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, xin chớ chấp tôi tá mọn này, là kẻ đã tốn công

thiệt của nhiều năm về đàng vô ích. Tôi đã lầm, đã lỗi lắm. Tôi chẳng đáng ở trước mặt Chúa tôi đâu. Xin Chúa tôi vì lòng rất nhân lành vô cùng, ban cho tôi được cầm trí mà suy ngắm mọi lẽ Chúa tôi sẽ soi cho tôi trong những ngày rầy, là ngày Chúa tôi đã cho tôi suy những lẽ rất thật làm ích cho linh hồn tôi. Tôi dốc lòng lở lại cùng Chúa tôi. Vì có lời Chúa tôi phán rằng : Bay hãy lở lại cùng Tao, thì Tao sẽ lở lại cùng bay nữa.

NGÀY THỨ NHẤT

Giờ sáng ngày

Ngắm về nguyên cội rễ tập dụng thần công, cùng về ích rất trọng bởi đấy mà ra.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy ông Thánh **I-na-thi-ô**[23] trong hang kia, ở thành **Man-rê-sa**[24] mà viết ra sách này. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng, cho con được biết những ích thiêng

HARVARD COLLEGE LIBRARY

liêng tóm lại trong sách này.

Điều thứ nhất con phải suy : Dù mà sách này gọi là Tập Dụng Thần Công, ông Thánh I-na-thi-ô mặc lòng, song chẳng phải tại ý riêng người truyền ra đâu, một tại Đức Chúa Trời khiến người viết ra mà thôi. Vì chưng, khi ấy ông Thánh I-na-thi-ô dốt nát, chẳng hay chữ nghĩa, chẳng có sách nào, cùng chẳng có thầy nào dạy dỗ người về đàng nhân đức sốt. Thật là có một Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô soi sáng, cùng Đức Bà Ma-ri-a đồng trinh thêm sức, ấy là thầy dạy dỗ cho người biết dọn ra sách Tập Dụng Thần Công này mà chớ. Ấy vậy, như khi biết thợ nào khôn khéo, liền tin thật việc thợ ấy làm là việc trọng lắm ; cùng khi biết thầy nào thông thái thì càng muốn học thầy ấy hơn nữa. Vậy thì tôi phải lấy sách này làm quý trọng lắm, cùng dốc lòng học cho thông mọi lẽ tóm lại trong sách này, vì đã biết Đức Chúa Trời thông biết

vô cùng làm thầy dạy dỗ tôi trong sách này.

Điều thứ hai con phải suy : Ông Thánh I-na-thi-ô dùng sách này mà sửa mình khi xưa, thì người đã chừa mọi nết cũ cùng được sinh ra lòng sốt sắng, kính mến Đức Chúa Trời lắm. Cho nên người thông sách này ra cho kẻ ở làm một, và kẻ năng nói khó cùng người. Bởi đấy cho nên, kẻ vâng lời người mà sửa mình như trong sách này, thì có nhiều kẻ đã từ mọi sự thế gian, mà dâng mình làm tôi tá Đức Chúa Trời trong nhà dòng, như ông Thánh Phan-chi-cô Xa-vi-ê. Lại có nhiều người kể chẳng xiết, làm thầy cả bề ngoài mà được nhân đức cả, như ông Thánh **Ca-rô-lô Bô-rô-mê-ô**[25] Vít vô. Vậy tôi vững lòng trông cậy Đức Chúa Trời sẽ thêm sức cho tôi, bởi Tập Dụng Thần Công này, mà tôi được ích rất trọng như bấy nhiêu Đấng ấy vậy. Lại dù bấy lâu tôi đã phạm nhiều tội cùng ra lòng nguội lạnh mặc lòng, cũng được sửa sang

HARVARD COLLEGE LIBRARY

trong linh hồn tôi cùng lở lại đàng nhân đức mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : cho con được ăn mày mọi ích rất trọng bởi Tập Dụng Thần Công này mà ra, thì con càng phải bắt chước những sự ông Thánh I-na-thi-ô đã giữ, mà dọn mình trong hang kia, cho được dọn mình như thể ấy nữa. Vậy ông Thánh I-na-thi-ô ở trong hang ấy, thì bỏ sự ăn nói cùng người ta, cho dễ nói khó cùng Đức Chúa Trời ; lại người làm nhiều việc hãm mình, ăn chay đánh tội, có ý bớt sức phần xác, cho linh hồn người càng được mạnh sức, mà làm những việc cả thể người toan làm khi ấy, là sửa sang trong linh hồn cho tốt lành, đẹp lòng Đức Chúa Trời. Vậy ví bằng tôi có muốn sửa linh hồn mình cho sạch, thật thì rầy tôi phải hãm mình về phần xác hơn nữa. Lại tôi có muốn nói khó và than thở cùng Đức Chúa Trời, thì tôi phải ở một mình trong phòng, mà lánh những sự ăn nói cùng người ta, vì

chưng, ở nơi vắng vẻ yên lặng thì dễ nghe các lời Đức Chúa Trời soi bảo cho. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy ơn Chúa tôi, đã cho tôi quyết một lòng sửa lại việc linh hồn tôi, trong những ngày rầy, thì xin Chúa tôi mở lòng cùng dẫn đàng cho tôi, được sửa mình cho nên. Tôi dốc lòng làm hết sức cho được vâng cứ mọi sự tôi phải giữ, mà làm việc trọng này cho nên. Tôi xin cùng Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a đồng trinh, phù hộ cho tôi được vâng cứ như làm vậy. **Sa-lô-vê Đức Nữ Vương**[26], Mẹ nhân lành, cho chúng tôi được sống, cùng vui mừng trông cậy, Sa-lô-vê.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về sự Đức Chúa Trời dựng nên loài người ta.

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy Đức Chúa Trời ở đồng **Đa-ma-sê-dút**[27] dựng nên ông **A-**

HARVARD COLLEGE LIBRARY

-dong[28]. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con được biết mình là vật gì.

Điều thứ nhất con phải suy : Khi Đức Chúa Trời dựng nên loài người ta, thì đã lấy hai phần khác nhau xa lắm, mà hợp lại làm một, cho được nên loài người. Hai phần ấy, một là xác bởi một nắm đất rất hèn hạ, có hình hay hư nát ; hai là linh hồn rất trọng vọng, là tính thiêng liêng, chẳng hay hư nát đời đời. Ấy Đức Chúa Trời dựng nên người ta, cách mầu nhiệm làm vậy, thì có nhiều ý : Phần thì có ý cho tôi ở khiêm nhường lấy mình làm kẻ hèn, vì biết nguyên tôi là đất là bụi ; phần thì có ý cho tôi chuộng linh hồn tôi, là tính hằng sống vô cùng, trọng hơn mọi sự thế gian ; vì là loài Đức Chúa Trời dựng nên cho được hưởng phúc, chẳng hay hết trên nước thiên đàng. Vì vậy, tôi sẽ xét mình trong hai phần ấy, là linh hồn và xác tôi, xem có biết phân biệt ra sự trọng sự hèn hai phần ấy là thể nào chăng ? Lại sẽ xét

mình xem tôi có chuộng linh hồn tôi là phần trọng lắm, mà có chê sự vui giả thế gian là sự tính xác thịt, hằng giục tôi theo nó chăng, hay là bởi muốn theo tính xác thịt cho nên, tôi chẳng có tiếc mà làm cho linh hồn hóa ra hèn, vì phải làm tôi tá xác thịt, muốn những sự hèn hạ xấu xa chăng. Ôi thương ôi, sao tôi chẳng suy cho biết sự rất cần kíp này, là phân biệt ra linh hồn thì rất trọng, xác thịt thì rất hèn khác nhau xa là dường nào !

Điều thứ hai con phải suy : Khi Đức Chúa Trời dựng nên ông A-dong đoạn, thì ông ấy được mọi sự tốt lành, lọn vẹn bằng mẫu Đức Chúa Trời đã định trước vô cùng, là làm nên một loài dưới đất như hình tượng giống tính Đức Chúa Trời vậy. Cũng như lời Đức Chúa Trời Ba Ngôi phán khi ấy rằng : Ta hãy làm nên loài người, như hình tượng giống tính Ta. Vì vậy, như người ta thế gian kính chuộng tượng đức ông nào, cũng bằng kính chuộng

HARVARD COLLEGE LIBRARY

đức ông ấy ; thì tôi sẽ xét mình có siêng năng gìn giữ hình tượng Đức Chúa Trời ở nơi linh hồn tôi hay là không. Vậy tôi đã xét thấy, bởi tội tôi đã phạm bấy lâu, cho nên trong linh hồn đã mất, chẳng còn hình tượng giống tính Đức Chúa Trời nữa, thì rầy là dịp nhất tốt, cho tôi lại được mọi công nghiệp đã mất, cho được rửa sạch mọi sự dơ dáy tội lỗi tôi đã phạm, cho được in lại mọi nhân đức vào linh hồn tôi, cho lại nên hình tượng Đức Chúa Trời như khi trước, thì tôi chẳng dám lần lữa rầy mai nữa đâu. Chớ gì khi tập sự nhân đức mà sửa mình trong những ngày rầy, đoạn thì linh hồn tôi lại được nên trọng vọng sạch sẽ tốt lành, như linh hồn ông A-dong khi Đức Chúa Trời mới dựng nên. Bằng tôi có được sự ấy, thì ắt là làm cho danh Cha cả sáng, cùng cho tôi được nên trọng lắm nữa.

Điều thứ ba con phải suy : Dù đời trước đã qua, cùng đời này bây giờ và đời sau sẽ đến, Đức Chúa Trời

dựng nên nhiều người kể chẳng xiết, cho nên sự dựng nên loài người ta làm vậy, tuy rằng là sự thường mặc lòng, song le sự dựng nên con, mà so lại cùng vô số vô ngần người khác, Đức Chúa Trời có phép dựng nên được, thì sự dựng nên con ắt là ơn rất trọng rất lạ Đức Chúa Trời ban riêng cho con. Dù mà còn vô số vô ngần người khác Đức Chúa Trời có phép dựng nên được mặc lòng. Đức Chúa Trời đã dựng nên con mà chẳng có dựng nên nó, thì ắt là sự ấy chẳng có tại công riêng con. Vì khi con chưa sinh ra, thì nào có công gì đâu, cho đáng Đức Chúa Trời dựng nên con cho có ? Thật là một tại Đức Chúa Trời, lòng lành vô cùng thương tôi mà chớ. Nhân vì sự ấy thì tôi càng phải trả nghĩa Chúa tôi. Vì chưng, nếu dựng nên muôn vàn người khác Đức Chúa Trời có phép dựng nên được, thì ắt là có nhiều kẻ chẳng có phạm tội bằng tôi. Lại những người ấy theo ý Đức Chúa Trời hơn tôi xưa nay. Vậy tôi suy lẽ cần làm

HARVARD COLLEGE LIBRARY

vậy, thì dốc lòng tạ ơn Chúa tôi, vì đã thương tôi hơn muôn vàn người khác, Đức Chúa Trời chẳng có dựng nên cho có ; thì nào tôi bấy lâu đã trả nghĩa gì cho Chúa tôi vì ơn trọng ấy ru ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy ơn Chúa tôi, bởi không đã dựng nên tôi, mà trước vô cùng đã nhớ đến tôi, cùng chọn lấy tôi làm người. Từ này về sau, thì tôi hãy nhớ mình là vật Đức Chúa Trời dựng nên. Xin Chúa tôi thêm sức cho tôi được giữ hình tượng giống tính Đức Chúa Trời đã phó cho linh hồn tôi, kẻo bởi tội tôi, mà lại mất hình tượng ấy nữa.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

Ngắm về sự Đức Chúa Trời có ý nào mà sinh ra loài người ta.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy Đức Chúa Trời ở đồng Đa-ma-sê-nô dựng nên ông A-

-dong. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, soi sáng cho con được biết tỏ, Đức Chúa Trời có ý nào mà dựng nên con.

Điều thứ nhất con phải suy : Đức Chúa Trời dựng nên người ta, thì có ý cho người ta ở đời này thờ phượng kính mến Đức Chúa Trời hết lòng, hết sức mà lập công lành phúc đức, cho đáng hưởng mọi sự vui vẻ đời sau chẳng cùng. Vậy mọi lẽ cùng mọi phép công bằng nghiêm thẳng, đều buộc con phải chỉ mọi sự lòng lo miệng nói mình làm, mà dâng cả cho Đức Chúa Trời là đấng dựng nên con, chẳng khác chi mọi trái bởi cây mà ra, thì thuộc về kẻ trồng cây vậy. Nếu chẳng cứ như thể ấy, thì ắt là phải dái sợ Đức Chúa Trời quở tôi, như xưa đã quở vườn thiêng liêng kia rằng : Ớ vườn Tao hỡi. Tao đã chọn lấy mày, cũng đã làm cho mày nên vườn rất tốt, trông cho mày nên trái ngon ngọt là việc lành phúc đức, mà mày ra những trái

HARVARD COLLEGE LIBRARY

chát đắng là tội lỗi thì mày trả nghĩa cho Tao làm sao ? Tôi lạy Chúa tôi, lời ông Thánh Giê-rê-mi-a phán xưa nay, thay vì Chúa tội thật là chỉ quở riêng tôi, vì xưa nay tôi là kẻ bất nhân thể ấy chốc. Song le, từ này về sau tôi chẳng dám ở bất nhân thể ấy nữa. Lạy Chúa dựng nên tôi, tôi chẳng dám nữa đâu. Tôi thà chết chẳng thà phạm tội mất lòng Chúa tôi nữa.

Điều thứ hai con phải suy : Chẳng có lẽ nào ước ao được sự gì, cả thể hơn mọi sự tốt lành sang trọng, vui vẻ Đức Chúa Trời hứa cho con trên nước thiên đàng. Vì chưng, Đức Chúa Trời dựng nên con, cho được hưởng phúc trọng ấy thì sẽ làm cho con, ngày sau được bằng chín đẳng Thiên Thần. Chớ gì tôi được suy thấu lẽ cần làm vậy, thì tôi liền biết mình chẳng sinh ra, cho được danh tiếng sang trọng, giàu có cùng của hèn thế gian này, một sinh ra cho được hưởng phúc vui vẻ, vô cùng trên thiên đàng mà thôi. Lại tôi chẳng sinh ra mà làm tôi tá hầu hạ những kẻ sang trọng, phú quí đời này

là kẻ chẳng cứu được tôi mãi, một sinh ra cho được ngợi khen và chầu chực Chúa thiên đàng mà thôi. Linh hồn tôi chớ tìm sự vui giả thế gian này làm chi, vì chúng chóng qua như gió, chóng tan như khói, một hãy ra sức cho được hưởng phúc thiên đàng, là sự đời đời kiếp kiếp cũng chẳng hết. Hãy suy mình ở đời này như khách đi đàng vậy, mà lo một sự đi mau chân cho chóng đến nơi, nghỉ bằng yên là nước thiên đàng mà chớ !

Điều thứ ba con phải suy : Đức Chúa Trời dựng nên loài người ta, thì cũng dựng nên muôn vàn giống vật khác vô linh tính, mà bấy nhiêu vật ấy đều cứ tính cứ phép Đức Chúa Trời đã phó cho khi dựng nên nó, như thí dụ, mặt trời soi ban ngày, mặt trăng cùng các ngôi sao soi ban đêm. Bốn khí cứ ở trong các vật có hình dưới thế gian này, mà giúp cho các vật ấy khỏi hư. Mọi vật khác cũng vậy đều cứ

HARVARD COLLEGE LIBRARY

làm việc về tính phép nó, cùng khi đến mùa Đức Chúa Trời đã định cho nó nữa. Có một loài người ta có tính hay suy luận lý, cùng trọng hơn mọi loài vật có hình mặc lòng, song le bởi thấy vật nọ của kia, Đức Chúa Trời dựng nên, thì hay chia lòng ra mà bỏ quên sự rất quý rất trọng, Đức Chúa Trời đã sắm cho được hưởng đời đời trên nước thiên đàng. Vậy tôi sẽ xét mình xưa nay tôi đã thủng thỉnh lắm, chẳng có làm hết sức cho được nước thiên đàng sốt, dù việc ấy rất cần, rất kíp mặc lòng, song tôi những lấy làm dễ, một nhớ qua vậy mà thôi, biết là bao nhiêu lần tôi đã liều bỏ mất sự hưởng Đức Chúa Trời đời đời vô cùng ! Mà ví bằng tôi mất sự hưởng Đức Chúa Trời đời đời, thì tôi chẳng phải khốn cực vô cùng ru ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi đã lầm lỗ, tôi đã lạc đàng, thì xin Chúa tôi lại nhận lấy tôi tá mọn này, và dắt tôi lên cùng Chúa tôi, vì Chúa tôi đã dựng nên tôi

cho được hưởng Chúa tôi đời đời. Tôi lạy Chúa tôi, các giống vật vô linh tính, đã làm cho tôi hổ ngươi thẹn thò lắm, vì nó vâng phép Chúa tôi hơn tôi, nó cũng đã làm gương cho tôi tìm đến cùng Chúa tôi. Từ này về sau, lòng lo miệng nói mình làm, thì tôi một ước ao theo ý Chúa tôi, lòng tôi chẳng được nghỉ yên cho đến khi vâng phép Chúa tôi cho lọn.

Giờ ban tối
khi đã uống nước rồi

Ngắm về những thế mạnh Đức Chúa Trời đã ban cho người ta được lên thiên đàng.

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy Đức Chúa Trời, đem ông A-dong vào cảnh diệu quang, ban cho người nhận lấy vườn vui vẻ ấy, cùng được cai trị các giống vật có hình ở dưới thế gian này. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con, biết dùng mọi sự lành Đức Chúa Trời hằng ban, cho con được

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lên hưởng mọi sự vui thiên đàng.

Điều thứ nhất con phải suy : Khi Đức Chúa Trời dựng nên ông A-dong, thì Đức Chúa Trời đã dùng lòng rất nhân lành vô cùng, mà ban cho ông ấy được Ga-ra-thi-a, là nghĩa thật cùng Đức Chúa Trời, cùng in mọi nhân đức vào linh hồn ông ấy, và hứa cho rằng : Có vâng phép Đức Chúa Trời cho lọn, thì con cái cháu chắt ông ấy, cho đến tận thế từ khi mới làm người trong lòng mẹ, đều được nghĩa thật cùng Đức Chúa Trời ; đều được mọi nhân đức in vào linh hồn mình như vậy. Lại khi Đức Chúa Trời dựng nên ông A-dong thì liền ban cho ông ấy được thượng trí khôn ngoan thông thái ; và nhiều ơn lành khác, phần hồn phần xác kể chẳng xiết, có ý cho ông ấy biết sửa mình, cùng cai trị các giống vật ấy nữa. Bấy nhiêu ơn rất trọng làm vậy, lẽ thì giục ông A-dong hằng giữ sự khôn ngoan thật, cùng hằng đội ơn ngợi khen Đức Chúa Trời. Song

hại thay ! Khốn nạn thay ! Vì khi ông ấy đã được mọi sự rất trọng ấy, thì ra bất nhân vô phép cùng Đức Chúa Trời ; lại mất phần khôn ngoan, cùng ra hèn hạ bằng muông chim cầm thú, như lời vua Thánh Da-vít truyền. Vậy tôi sẽ xét mình cho biết : hoặc mọi ơn Ga-ra-thi-a, và phần khôn ngoan tài trí thông thái, cùng mọi ơn lành khác Đức Chúa Trời đã ban cho tôi xưa nay, đã làm cho tôi biết sửa sang mọi sự trong ngoài mình cho phải thể kẻ biết ơn Đức Chúa Trời, mà tôi đã dùng nên, hay là tôi như hoảng hốt, hóa ra cậy mình kiêu ngạo, tìm tiếng trọng cho người ta khen tôi mà thôi chẳng ? Ấy là như toan phá ý Đức Chúa Trời vậy ? Vì chưng, Đức Chúa Trời đã ban cho tôi muôn vàn ơn lành cho được sự rất trọng nọ, mà tôi dùng các ơn lành ấy cho được sự rất hèn kia thì làm sao ? Sự ấy chẳng ra tôi đã mất phần khôn ngoan ru ?

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ hai con phải suy : Đức Chúa Trời đã để cho ông A-dong ở cảnh diệu quang, là chốn rất tốt lành vui vẻ, đầy mọi sự sung sướng, có ý cho ông A-dong canh giữ vườn ấy, lại gìn giữ mình nữa, kẻo mất những sự rất quý, rất trọng Đức Chúa Trời đã ban cho khi trước. Song le, bởi bà E-và phải chước ma quỷ, hiện ra như hình con rắn mà cám dỗ, thì bà ấy liền ăn trái cấm. Cùng bởi ông A-dong nghe bà ấy giục mình, lại ăn như vậy ; cho nên dù ở chốn tốt lành ấy, mà dễ giữ mình như không mặc lòng, song le bấy nhiêu sự chẳng có đủ làm cho ông A-dong khỏi phạm tội rất nặng là ăn trái cấm. Vậy tôi phải suy rằng : Như thuở xưa Đức Chúa Trời đã định cho ông A-dong ở trong cảnh diệu quang, thì rầy cũng định cho tôi ở trong Thánh I-ghê-rê-gia như vậy. Vì vậy, tôi sẽ xét có ra sức giữ mình, kẻo phải chước ma quỷ cám dỗ chăng ? Ấy vậy, tôi phải dái sợ kẻo bởi tội tôi mà tôi mất

sự thông công trong Thánh I-ghê-rê-gia, cùng mất linh hồn tôi nữa chăng ? Vì chưng, tôi chẳng có lẽ chắc cho được khỏi phạm tội về sau cho lâu, bằng ông A-dong có lẽ chắc cho được ở lâu trong cảnh diệu quang. Nhưng mà bởi ông ấy chẳng ra sức giữ mình, cho nên cũng mất sự ở đấy mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : Đức Chúa Trời đã dựng nên mọi vật cho con dùng, như bậc thang mà lên hưởng phúc vô cùng trên thiên đàng. Đức Chúa Trời dựng nên các tầng trời tốt lành, cho con xem mà ước ao xem thấy Đức Chúa Trời rất tốt lành vô cùng ngự trị trên ấy. Đức Chúa Trời dựng nên mặt trời, mặt trăng cùng các ngôi sao sáng láng, cho con xem mà hổ ngươi, vì những sự tối tăm tội lỗi con. Đức Chúa Trời dựng nên cây cối hay sinh ra hoa quả, cho con xem mà bắt chước cho được sinh ra hoa quả, thiếng liêng là việc lành phúc đức. Đức Chúa Trời dựng nên trăm nghìn giống muông chim tôm cá cho con dùng cho được sống ở thế

HARVARD COLLEGE LIBRARY

gian mà làm việc lành cho đến khi được lên thiên đàng, hưởng phúc vui vẻ vô cùng. Vậy tôi xưa nay đã dùng các giống vật về việc gì ? Tôi đã dùng nó về đàng lành mà thôi chăng, hay là bởi tôi thấy sự ngon ngọt tốt lành, cùng sự vui vẻ giống nọ giống kia ở thế gian này, cho nên tôi chia lòng ra ước ao những sự ấy mà chẳng nhớ sự vui vẻ thật đời sau trên thiên đàng chăng ? Ôi thương ôi ! Sự ấy trái nghịch là thể nào ! Tôi có dám bỏ sự vui thật trên trời là sự vui chẳng hay hết, cho được sự vui giả dưới đất, là sự chóng qua chăng ? Tôi có dám bỏ mất Đức Chúa Trời cực trọng vô cùng, cho được những vật hèn Đức Chúa Trời dựng chăng ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi rất nhân lành vô cùng, xưa nay tôi đã lầm lắm, vì chẳng làm hết sức cho đẹp lòng Chúa tôi, lại yêu những vật hèn đời này hơn mến Chúa tôi dựng nên nó, thì tôi xin Chúa tôi tha tội cho tôi. Từ này về sau, tôi một

dùng mọi vật cho được đến cùng Chúa tôi mà chớ.

NGÀY THỨ HAI

Giờ sáng ngày

Ngẫm về tội tổ tông A-dong truyền cho cả và loài người ta.

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy hai tổ tông đang khi ăn trái cấm vì ma quỷ giục ăn làm vậy. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con được biết các chước ma quỷ mà đánh trả nó.

Điều thứ nhất con phải suy : Tội trước hết ấy là tội cả và loài người ta mắc phải, thì nguyên bởi chẳng giữ **nhân đức thèm lạt**[29] về sự ăn, cùng bởi lòng kiêu ngạo muốn cho được thông biết hơn nữa. Dù mà Đức Chúa Trời đã cho tổ tông ăn nhiều giống ngon ngọt tốt lành mà nuôi mình mặc lòng, thì cũng hãy còn thèm trái Đức Chúa Trời cấm, vì lấy làm ngon ngọt tốt lành hơn. Lại Đức Chúa Trời đã cho tổ tông được thông thái,

HARVARD COLLEGE LIBRARY

suy biết mọi lẽ đủ mà dạy dỗ cả và loài người ta mặc lòng, thì sự ấy cũng chưa làm cho phỉ lòng người, cho nên bà **E-và**[30] còn ước ao cho được khôn ngoan, thông thái bằng Đức Chúa Trời, vì ma quỷ dối trá bà ấy rằng : Có ăn trái cây này thì sẽ được thông biết bằng Đức Chúa Trời. Vậy tôi phải suy, ma quỷ hằng cám dỗ kẻ thờ phượng Đức Chúa Trời, thì cũng như xưa đã cám dỗ bà E-và vậy. Vì chưng, có kẻ ma quỷ xúi giục ra lòng tham, cho nên chẳng ra sức giữ các phép trong đạo dạy. Bởi đấy, dù lề luật Đức Chúa Trời cấm mặc lòng, cũng chẳng xem sao, một tìm cho được theo ý mình hơn ; lại có kẻ ma quỷ xúi giục ước ao cho được phần khôn ngoan thông thái hơn, cho được cậy mình khoe khoang hơn nữa. Lẽ thì phải vâng lời ông Thánh Bảo-lộc dạy, là học hành cho được biết sự về đàng nhân đức mà thôi, thì mới phải. Vậy tôi phải xét mình cho biết ; hoặc ma quỷ đã cám dỗ tôi làm vậy chăng ? Mà tôi đã

đánh trả chước ấy hay là không ?

Điều thứ hai con phải suy : Khi ma quỷ toan cám dỗ ông A-dong phạm tội ăn trái cấm, thì cũng giục bà E-và cám dỗ ông ấy. Vì chưng, ma quỷ ngờ rằng : Âu là một mình ta chẳng làm gì được ông ấy đâu, có bà E-và xui giục với, thì có khi ông A-dong chiều lòng bà ấy mà phạm tội chăng. Vậy như bà E-và là một xương thịt cùng ông A-dong, rất gần rất thiết với nhau dường ấy, mà đã làm cho bạn mình phạm tội rất nặng, cùng làm cho cả và dòng dõi người thiệt hại, nhiều đàng phần hồn phần xác. Huống lọ là con phải lánh các kẻ làm dịp cho con phạm tội, là kẻ chẳng phải một xương thịt cùng con. Vậy dù người nào phải là họ hàng gần cùng con, dù không thể nào mặc lòng, con hằng phải lo sợ mà dè giữ cho lắm kẻo hoặc ma quỷ dùng lấy nó mà cám dỗ con chăng ! Vì vậy, tôi sẽ xét mình bấy

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lâu về trước, tôi đã lấy làm dễ vội tin, vội nghe chúng bạn, nể nhau mà phạm tội ít nhiều thể nào chăng, thì tôi phải lấy ông A-dong làm gương mà soi, cùng quyết một lòng lánh các kẻ làm dịp cho tôi phạm tội, dù kẻ ấy là kẻ thân thiết cùng tôi mặc lòng, thì tôi cũng phải lánh mà chớ. Vì chưng, chẳng có kẻ nào thân thiết cùng tôi, bằng bà E-và rất thân thiết cùng ông A-dong, mà bởi bà E-và đã làm cho ông A-dong phạm tội rất nặng dường ấy. Chớ thì tôi cũng phải lo sợ kẻo phạm tội như vậy chăng ?

Điều thứ ba con phải suy : Sự ăn trái cấm có tội trọng làm vậy, bởi vì Đức Chúa Trời cấm mà thôi. Vì chưng, vốn tính trái ấy là sự hèn cùng nhẹ lắm, song le kẻo phải chịu lụy đấng bề trên, như ông A-dong ở trong cảnh diệu quang, và như con rầy còn ở đời này, thì chẳng nên xét những sự vốn tính lề

luật cấm mà thôi làm chi, một xét lời bề trên cấm nặng hay nhẹ thì mới phải. Vì chưng, phải nghĩ rằng có nhiều khi sự đấng bề trên dạy, vốn là sự nhẹ, song le bỏ sự ấy thì có tội trọng, mất nhân đức chịu lụy. Vì khi bề trên lấy lời nặng mà răn cấm sự nào, thì sự ấy liền ra nặng, dù mà sự ấy vốn là sự nhẹ mặc lòng. Ôi thương ôi ! Tội xưa nay đã lỡ lắm, vì chẳng hay suy lẽ phải làm vậy. Biết là bao nhiêu lần tôi chẳng vâng lời bề trên răn sự nọ, cấm sự kia, vì nghĩ lầm rằng sự ấy là sự nhẹ, chẳng gì là mấy. Vì vậy, tôi phải nhớ lời ông Thánh Âu-cu-tinh dạy rằng : Sự Đức Chúa Trời răn hai tổ tông ta trong cảnh diệu quang càng dễ giữ bao nhiêu, thì tội hai tổ tông càng ra nặng nề bấy nhiêu. Vì chưng, bề trên dạy sự gì dễ giữ hơn, mà kẻ bề dưới chẳng giữ, thì càng có lỗi hơn. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, xin Chúa tôi soi sáng thiêng liêng cho tôi

HARVARD COLLEGE LIBRARY

biết ý Chúa tôi, như xưa đã soi sáng thiêng liêng, cho hai tổ tông biết sự Đức Chúa Trời răn cấm người. Tôi dốc lòng từ này về sau chẳng dám theo ý riêng mình nữa. Vì đã biết lòng tôi tối tăm lắm, cho nên đã phải ngã đàng tội nhiều lần. Tôi dốc lòng theo ý bề trên là đấng thay vị Chúa tôi mà chớ.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về sự tội trọng.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một linh hồn là vật rất trọng vọng, phải tay thằng giặc rất dữ tợn, cầm linh hồn ấy ở trong tù rạc rất tối rất khốn, cùng mang lòi tói rất bền rất chặt. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết suy sự tội trọng, cho con được ghét sự tội trọng trên hết mọi sự ghét.

Điều thứ nhất con phải suy : Sự tội trọng nghịch cùng Đức Chúa Trời mọi đàng. Cho nên Đức Chúa Trời ghét nó vô cùng. Vì tội trọng là sự rất nặng vô cùng, cho nên chẳng có vật nào đền được tội trọng cho đủ. Dù mà ai được một mình lót Ga-ra-thi-a các Thánh Nam Nữ, cùng chín đẳng Thiên Thần mà lại chịu khốn nạn, bằng các ma quỷ cùng kẻ có tội, trong địa ngục thể nào mặc lòng, bấy nhiêu sự ấy chẳng đủ mà đền vì một tội trọng đâu. Sau nữa, sự tội trọng là sự rất độc dữ vô cùng, cho nên phạm tội trọng trong một phút mà thôi mặc lòng, nó làm cho linh hồn và xác phải khốn cực đời đời kiếp kiếp, và mất sự vui thiên đàng mãi mãi vô cùng. Lại tội trọng là sự rất xấu xa hèn hạ, cho nên có nhiều lần kẻ phạm tội thì hổ ngươi thẹn thò, vì kẻ khác biết tội mình. Thương hại tôi, tôi thường phạm tội xưa nay, song tôi suy chẳng đến sự rất độc dữ, rất xấu xa, rất hèn hạ dường ấy. Cho nên tôi chẳng lo sợ

HARVARD COLLEGE LIBRARY

sự liều mình mất linh hồn đời đời. Ví bằng Đức Chúa Trời phạt tôi tức thì, như thuở xưa đã phạt nhiều kẻ khác, thì chốc ấy tôi làm sao ?

Điều thứ hai con phải suy : Sự chết, sự bệnh nạn cùng mọi sự khó khác cả và loài người ta phải chịu đời này và đời sau, thì đều bởi phạm tội trọng mà ra. Vậy như ta còn lấy sự chết cùng bệnh nạn làm khó, vì tiếc sự sống, cùng sự khỏe mạnh phần xác. Huống lọ là Ga-ra-thi-a là nghĩa cùng Đức Chúa Trời cùng sự vui thiên đàng, và mọi ơn cùng các phép trong Thánh I-ghê-rê-gia, và mọi công nghiệp con đã lập xưa nay, thì con càng phải tiếc hơn nữa, lại con còn lấy sự chết cùng bệnh nạn phần xác làm khốn, huống lọ là làm tôi tá ma quỷ cùng chịu lửa địa ngục vô cùng, và mọi sự khó khác phần hồn phần xác bởi tội trọng mà ra, thì con càng phải lấy làm khó hơn nữa bởi Đức Chúa Trời hay thương hay

nhịn vô cùng, cho nên dù tôi đã phạm nhiều tội kể chẳng xiết mặc lòng, cũng chưa mắc phải bấy nhiêu sự cực khốn ấy. Song le, chẳng biết hoặc tội tôi sẽ phạm sau này là tội Đức Chúa Trời đã định chẳng nhịn nữa chăng ? Thật thì tôi chẳng biết điều ấy, một biết thật có nhiều kẻ chẳng có phạm tội bằng tôi, mà Đức Chúa Trời chẳng có đợi nó lâu như đã đợi tôi. Chớ thì tôi có lẽ gì mà trông Đức Chúa Trời đợi tôi nữa ? Tôi lấy đí gì làm cậy quá lẽ làm vậy ? Nào có phép gì ép Đức Chúa Trời nhịn tôi mãi ru ?

Điều thứ ba con phải suy : Dù mà khi con chịu phép Rửa tội, con đã bỏ ma quỷ, cùng từ mọi sự sang trọng về nó ; lại được thông công cùng cả và Thánh I-ghê-rê-gia mặc lòng, bấy nhiêu sự ắt là chẳng đủ, cho con được lấy mình làm chắc đâu. Lại hằng phải lo sợ kẻo phạm tội về sau chăng ? Con phải nhớ lại quỉ Lu-si-phe khi trước là thiên thần rất tốt lành, mà khi sau ra ma quỷ rất xấu xa ; ông

HARVARD COLLEGE LIBRARY

A-dong khi trước ở trong cảnh diệu quang mà khi sau phải đầy đi khỏi ; thằng **Ca-in**[31] khi trước làm bạn cùng ông A-bi-lê mà khi sau phạm tội giết em mình, vua Sao-lê khi trước đã chịu ơn Đức Chúa Trời, đặt mình lên làm vua, mà khi sau lại cất chức vua đi. Vậy con có xét mình cho kỹ, thì âu là biết mình chẳng có chịu ơn Đức Chúa Trời hơn bấy nhiêu đấng ấy. Ấy vậy như các kẻ ấy đã phạm tội trọng. Huống lọ là con phạm tội như vậy thì càng dễ hơn nữa. Vậy tôi xưa nay thật đã thử xem nhiều lần, sức tôi thì yếu đuối lắm, cho nên tôi phạm đi, phạm lại kể làm chi xiết. Bởi đấy, thì tôi hằng phải lo sợ kẻo phạm tội như khi trước chăng. Sẽ ăn năn tội Con-tri-song thật, thay vì sự than thở cùng Đức Chúa Trời.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

Ngắm về sự tội hèn.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một linh hồn kia liệt lào gầy guộc yếu đuối, chẳng có sức mà làm việc trọng cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời là mấy. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng, cho con biết tỏ sự tội hèn mất lòng Đức Chúa Trời là thể nào.

Điều thứ nhất con phải suy : Dù mà tội hèn sánh cùng tội trọng, thì kể là hèn mặc lòng, trước mặt Đức Chúa Trời thật là nghịch lắm, cùng mất lòng Đức Chúa Trời lắm. Ví dụ, linh hồn Đức Chúa Giê-su có mắc tội gì hèn, thì liền lìa Đức Chúa Trời tức thì, chẳng có lẽ nào hợp làm một ngôi cùng Đức Chúa Con được nữa. Lại ví dụ, các Thánh Nam Nữ, chín đẳng Thiên Thần, và Đức Bà Ma-ri-a ở trên trời, có mắc tội gì hèn, thì cũng phải đuổi ra, chẳng có lẽ nào ở lại trên thiên đàng được nữa. Sau nữa, dù con

HARVARD COLLEGE LIBRARY

liều phạm một tội hèn mà cứu lấy cả và thiên hạ cho được rỗi linh hồn hết, thì Đức Chúa Trời cũng chẳng có cho con phạm tội hèn, cho được cứu chữa cả và thiên hạ. Lại Đức Chúa Trời dạy con phải thà để cho cả và loài người ta hư đi mà chẳng thà phạm tội hèn. Vậy con phải suy lẽ ấy cho được biết tội hèn, xấu xa trước mặt Đức Chúa Trời, cũng mất lòng Đức Chúa Trời là dường nào ! Lại con phải lo buồn ăn năn vì xưa nay đã phạm nhiều tội hèn kể chẳng xiết, mà chẳng lo mất lòng Đức Chúa Trời làm vậy.

Điều thứ hai con phải suy : Đức Chúa Trời là Cha rất nhân lành vô cùng, đáng cho con phải mến trên hết mọi sự. Vậy nếu mà con dốc lòng kiêng tội trọng mà chẳng dốc lòng kiêng tội hèn, ắt là con chẳng tỏ ra lòng mến Cha là bao nhiêu. Ví dụ, thằng kia nói trước mặt cha nó rằng : Dù thể nào thì tôi cũng chẳng dám giết cha tôi, hay là đấm đánh nặng đâu ; song le dù mất lòng cha tôi và ở vô phép cùng cha

tôi, cho được theo ý mình, thì tôi chẳng lo chi sự ấy. Thằng ấy nói làm vậy thì có đáng cha yêu dấu nó ru ? Nào có đáng ăn một mâm cùng cha, và ở nhà cha ru ? Chớ thì con chẳng dốc lòng kiêng tội hèn, thì càng chẳng đáng Cha Cả trên trời yêu dấu con, vì chưng con có lỗi cùng Đức Chúa Trời, hơn thằng ấy có lỗi cùng cha nó.

Điều thứ ba con phải suy : Như hạt nước năng chảy liên, thì dần dần làm cho nhà đổ đi, cùng làm cho tàu chìm xuống. Tội hèn năng phạm liên, thì cũng đọn cho linh hồn đổ đi, cùng chìm xuống, vì sẽ mắc phải tội trọng, đáng sa địa ngục. Lại như tật nọ bệnh kia, dù nhẹ thể nào mặc lòng cũng hay bớt sức phần xác làm cho ra yếu đuối, cùng liều mình phải bệnh nặng, thì tội hèn cũng bớt sức linh hồn, làm cho ra yếu đuối chẳng được mạnh sức mà đánh trả chước cám dỗ, bởi đấy thì thường phạm nhiều tội trọng. Mà sự ấy phần

HARVARD COLLEGE LIBRARY

thì tại kẻ ấy lấy tội hèn làm quen, phần thì tại Đức Chúa Trời thấy kẻ ấy bất nhân, cho nên chẳng có xuống Ga-ra-thi-a rất mạnh, cho kẻ ấy khỏi phạm tội trọng ấy. Vậy đã hẳn, hễ khi nào Đức Chúa Trời chẳng xuống ơn Ga-ra-thi-a rất mạnh cho con, thì con chẳng khỏi sa chước cám dỗ. Chớ thì con hằng phải dái sợ, kẻo bởi tội hèn mà con thiếu Ga-ra-thi-a ấy chăng. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, Chúa tôi phạt tôi thể nào, thì tôi bằng lòng chịu mặc Thánh ý Chúa tôi định. Song le xin Chúa tôi đừng cất Ga-ra-thi-a rất mạnh đi, kẻo tôi chẳng khỏi ngã giữa đàng tội, mất nghĩa cùng Chúa tôi. Tôi dốc lòng làm hết sức mà chừa các tội hèn, kẻo bởi tôi bất nhân, mà Đức Chúa Trời lại cất Ga-ra-thi-a rất mạnh đi chăng.

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi

Ngắm về lửa Giải tội.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một linh hồn, đang khi phải đốt trong lò lửa rất dữ, mà con sẽ thương linh hồn đã phải khốn cực làm vậy. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng, cho con biết lửa Giải tội rất nóng rất mạnh là thể nào.

Điều thứ nhất con phải suy : Đức Chúa Trời dựng nên lửa Giải tội, nhất là để mà phạt các tội mọn. Vậy nơi lửa Giải tội ở giữa rốn đất này, đầy lửa sinh diêm làm khốn nạn cho các linh hồn ấy, quá sức trí ta suy chẳng được. Vì chưng, mọi sự đau đớn khốn nạn cả và thế gian hợp làm một, cùng hết mọi giống độc dữ làm khốn cho các Thánh tử vì đạo từ tạo thiên lập địa cho đến tận thế. Bấy nhiêu sự khốn nạn ấy hợp cả làm một, thì chẳng bằng một chút sự khốn nạn linh hồn chịu nơi lửa Giải tội. Lại ông

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Thánh **Tô-ma-sô**[32] dạy rằng : Mọi sự thương khó Đức Chúa Giê-su chịu vì tội thiên hạ, thì cũng chẳng bằng sự khốn nạn **lửa Giải tội**[33] đâu. Thương hại tôi ! Hễ bao giờ tôi phải đau răng, đau mắt, hay là tức mình, mà còn chịu chẳng được lại ra như hoảng hốt mất vía vậy, phương chi chịu khốn nạn nơi lửa Giải tội, vì một tội nói dối chơi, cùng vì một tội nói hư từ, thì chịu làm sao được ? Ôi thương ôi ! Sao tôi rầy chẳng hay cầm trí về lời nói cùng việc làm, kẻo ngày sau phải khốn cực dường ấy ?

Điều thứ hai con phải suy : Dù mà sự khốn lửa Giải tội chẳng có mãi vô cùng, song le thật có phải chịu vừa xứng tội người ta đã phạm, cho nên có kẻ phải chịu lửa ấy một giờ, có kẻ một ngày, có kẻ một tháng, hay là một năm, có kẻ một trăm năm hay là một nghìn năm, mà có kẻ phải chịu mãi cho đến tận thế. Lại dù mà linh hồn nào phải giam một ngày mà thôi mặc lòng, bởi các linh hồn ấy đã

ra khỏi xác đoạn, mà lại đã được nghĩa thật cùng Đức Chúa Trời, cho nên có lòng sốt sắng lắm, ước ao xem thấy mặt Đức Chúa Trời cho chóng. Bởi đấy cho nên các Thánh lấy nghìn năm hưởng phúc thiên đàng làm chóng như một ngày đã qua, thì linh hồn lấy một ngày chịu lửa Giải tội làm lâu bằng nghìn năm lâu dài. Cho nên sự trông cậy khi nào được thấy mặt Đức Chúa Trời, sự trông ấy phần thì yên ủi các linh hồn ấy cho dễ chịu, phần thì thêm đau đớn khốn nạn, vì trông mong lắm mà chưa được thấy mặt Đức Chúa Trời làm vậy. Nhân vì sự ấy, tôi phải xét lẽ này : Bởi sự nhỏ mọn chẳng làm cho vui xác là bao nhiêu, mà tôi muốn liều mình phải giam cùng chịu đau đớn, khốn nạn ở nơi rất nghịch ấy ru ? Tôi cam chịu giãn lâu sự hưởng phúc rất vui mừng quá sức trí tôi suy chẳng được ru ? Tôi có ở làm vậy thì nào tôi có còn kể là khôn đâu ?

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ ba con phải suy : Như bấy nhiêu sự đau đớn khốn nạn nơi lửa Giải tội con đã suy ngắm đoạn, thì đã động lòng con là thể nào chưa ? Vậy ông Thánh Bê-na-du kể truyện một thầy tu hành kia, gọi là Giê-rê-ti-r-mô rằng : Thánh Thiên Thần đem thầy tu hành ấy xuống, xem mọi sự khốn nơi lửa Giải tội đoạn, thì người sợ hãi kinh khủng lắm, cho nên từ ấy về sau, người hãm mình ăn chay đánh tội, phạt xác nhiều cách nặng nề quá, hơn các thầy ; mà khi các thầy hỏi người bởi vì làm sao mà phạt mình dường ấy, thì người thưa rằng : Xin các thầy để cho tôi hãm mình làm vậy, vì chưng bấy nhiêu sự khốn nạn tôi chịu sánh cùng sự khốn nạn lửa Giải tội, thì kể là như hoa thơm cùng vui chơi mà thôi. Vậy con đã suy ngắm sự khốn lửa Giải tội, thì phải xét lòng con có ưa sự hãm mình đền tội chăng ? Có xét điều ấy cho kỹ thì con mới biết mình đã ngắm cho nên hay là không ? Nhân vì sự ấy, hoặc sau này gặp sự

gì đau đớn hay là lấy sự giữ lề luật trong đạo làm khó, chốc ấy hãy so lại bấy nhiêu sự ấy, cùng mọi sự khốn lửa Giải tội, thì sẽ được lấy mọi sự khó phần xác đời này làm nhẹ mà chớ ! Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Đội ơn Chúa tôi muôn vàn trùng, vì đã lấy lòng rộng rãi mà cho tôi đền tội đời này, cho khỏi đền trong lửa Giải tội, cùng chịu lấy những việc lành nhẹ tôi làm rầy, mà tha sự phạt rất nặng trong lửa ấy. Tôi dốc lòng làm hết sức mà chừa các tội mọn. Cùng dốc lòng hãm mình đời này, vì Đức Chúa Trời kẻo phải phạt khốn nạn đời sau.

NGÀY THỨ BA

Giờ sáng ngày

Ngắm về sự chết.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một người dọn sinh thì. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời

HARVARD COLLEGE LIBRARY

soi sáng cho con biết suy ngày sau con sẽ lở nên đí gì.

Điều thứ nhất con phải suy : Sự sống ta một tại linh hồn kết hợp làm một cùng xác, mà sự chết ta cũng tại linh hồn lìa xác mà thôi. Dù mà có kẻ khỏe mạnh, âu là lâu mới chết mặc lòng, kẻ ấy chết thì dễ hơn xé một tấm vải ra. Biết là bao nhiêu kẻ chết vì uống một bát nước, vì một cái gai, vì một cái tóc, vì sợ hãi hay là mừng rỡ quá. Lại có kẻ hư không mà chết tươi, hay là phải gió mà chết ngay chẳng kịp sự gì, cũng chẳng có dấu nào cho mình biết trước. Sự ấy thì con đã biết, chẳng những là đọc nhiều tích dường ấy trong sách nọ sách kia kể ra ; lại con mắt con cũng đã xem thấy ông nọ bà kia chết tươi làm vậy. Chớ thì tôi cậy mình ít tuổi, khỏe mạnh làm sao nên ? Nào sự chết có nề sự ấy đâu ? Nào những kẻ ấy chẳng có chết ru ? Mà ví bằng tôi đã già lão tuổi tác hay

là phải bệnh nọ tật kia, thì sao tôi chẳng có suy cho biết, sự ấy cũng như kẻ đem tin cho tôi dọn mình chết, tôi còn trông sự gì Đức Chúa Trời nữa. Nhân sao tôi chẳng nghĩ lại mà chê sự đời này, là sự chóng mất, nào có đí gì hơn tôi hằng dọn mình chết ru ?

Điều thứ hai con phải suy : Đến khi linh hồn lìa xác, thì liền mất sự ăn nói cùng anh em họ hàng bạn hữu nghĩa thiết, và mất hết của cải cùng mọi sự vui đời này nữa. Khi ấy tôi phải đau đớn lo buồn lắm, vì phải mất mọi sự đẹp lòng tôi. Dù bấy lâu tôi đã chịu khó nhọc cho được tiền nong, của nọ giống kia mặc lòng, chết đoạn thì kẻ khác sẽ dùng của ấy mà thôi. Vì chưng, chẳng có lẽ nào cho tôi được dùng nữa. Ấy vậy như tôi rầy lìa người nọ, mất của kia là sự tôi yêu chuộng, mà tôi còn lấy làm khó chịu, huống lọ là khi tôi mong sinh thì, phải lìa mất hết mọi sự đời này, thì càng cực lòng

HARVARD COLLEGE LIBRARY

tôi biết là dường nào ! Tôi lạy Đức Chúa Giê-su, đã hẳn mọi sự thế gian này, chày kíp sẽ bỏ tôi hết, thì tôi xin bỏ nó trước. Lại xin Chúa tôi hằng gìn giữ lòng tôi, kẻo dính phải sự đời này, cho tôi được lòng kính mến Chúa tôi trên hết mọi sự. Vì Chúa tôi là Cha, là thầy, là **nghĩa thiết**[34] cùng là mọi sự vui lành, tôi chẳng hay bỏ tôi đời đời. Linh hồn tôi hãy liệu hết sức kết nghĩa thật cùng Đức Chúa Giê-su, vì chưng khi qua đời thì có một Đức Chúa Giê-su cứu được tôi mà thôi.

Điều thứ ba con phải suy : Khi con chết đoạn, thì phần xác con ra cứng như gỗ đá, con mắt thì lõm vào, các ngũ quan thì mất sức đi, chẳng còn làm được việc gì sốt. Kẻ yêu con hơn thì sẽ lấy hết tiền của con, cùng sẽ chọn lấy áo hèn hơn cho con mặc mà sự nó yêu con khi còn sống, thì hóa ra ghét con khi đã chết, vì chưng bởi xác con hóa ra xấu xa, thối tha hôi hám gớm ghiếc, cho nên nó

chẳng chịu để con trong nhà mãi được một lo liệu đem con đi chôn, bỏ con xuống huyệt, lấp lại cho kín, nén xuống cho chặt, bỏ xác con đấy làm của cho giòi bọ ăn. Ôi thương ôi ! Tôi phải hóa ra hèn dường ấy ru ? Khốn nhỉ ! Nhân sao rầy tôi nuôi xác này cho béo tốt, để cho giòi bọ được ăn no hơn ru ? Tính xác thịt đã dối trá tôi xưa nay biết là ngần nào ! Bây giờ tôi mới biết xác thịt là kẻ thù linh hồn tôi, hằng giục tôi tìm sự vui giả đời này, thì tôi chẳng dám theo tính xác thịt nữa. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi đã biết xác tôi rất hèn hạ yếu đuối, cùng biết mọi sự trong ngoài tôi đều bởi Chúa tôi mà ra ; lại cũng đã hay tôi một khi là một gần chết mãi, mà chết đoạn thì có một Chúa tôi cứu được tôi mà thôi. Vậy tôi dốc lòng chê mọi sự thế gian, cùng làm hết sức cho được theo ý Chúa tôi.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về những sự hợp cùng sự chết.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một người dọn sinh thì. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con, biết suy những sự hợp cùng sự chết.

Điều thứ nhất con phải suy : Các kẻ rầy còn sống thì ngày sau cũng phải chết cả, như những kẻ đã sống trước đời ta thì cũng đã chết hết đoạn. Sự này rất thật. Ai hồ nghi thì chối lời Đức Chúa Trời phán dạy, cùng chẳng lấy sự cả và loài người ta, hằng xem thấy làm thật. Từ trước vô cùng Đức Chúa Trời đã định ngày giờ tôi sinh ra, mà cũng từ trước vô cùng Đức Chúa Trời đã định ngày giờ tôi chết nữa. Dù thế nào cũng chẳng khỏi ngày giờ ấy. Lại sức mọi giống hay chữa tật bệnh, tài các thầy thuốc và chước các vua

Chúa, cùng phép các Thiên Thần, điều hợp làm một, thì cũng chẳng có lẽ nào chữa tôi cho khỏi chết trong ngày giờ Đức Chúa Trời đã định. Ấy vậy đã hẳn sự nào rầy tôi càng yêu bao nhiêu thì khi ấy càng làm cho tôi đau đớn bấy nhiêu, vì phải lìa bỏ sự ấy, thì nhân sao tôi chẳng có ghét cùng bỏ mọi sự vui đời này, kẻo khi tôi chết thì nó càng thêm làm cực lòng tôi ? Chớ thì rầy tôi lìa bỏ nó mới phải nao ! Vậy tôi lấy sự sống đời này làm quý làm chi nữa ? Vì chưng đến sau thì một mất mà chớ !

Điều thứ hai con phải suy : Đã hẳn thật các người ta phải chết, song le sự chết ngày nào giờ nào, cùng chết cách nào, thì chẳng biết hẳn đâu, mà lại chẳng biết hoặc sang năm mới chết, hay là trong năm nay phải chết chăng ? Cùng chẳng biết hoặc trong tháng này, lễ này hôm nay giờ này hay là bây giờ ta chết chăng ? Lại cũng chẳng biết ta chết dưới nước, hay là trên đất chăng ? Sẽ chết tươi hay là vì bệnh chăng ? Sẽ được tỉnh táo

HARVARD COLLEGE LIBRARY

hay là bất tỉnh chăng ? Sẽ được chịu các phép **Sa-ca-ra-men-tô**[35] hay là không chăng ? Bấy nhiêu sự thì ta chẳng biết. Dù trong nhà Đức Chúa Trời cũng thấy nhiều kẻ chết tươi, chẳng kịp ăn năn tội, cùng chẳng kịp chịu phép Sa-ca-ra-men-tô nào mà dọn mình sinh thì sốt. Vì chưng, ý Đức Chúa Trời định cho ta xem thấy những gương ấy để cho ta được soi, kẻo lấy làm dễ mà thoát chốc thấy mình trước tòa phán xét chăng. Vậy xưa nay tôi đã dọn mình chết hay là chưa ? Nếu tôi phải chết hôm nay hay là mai, thì làm sao lúc ấy ? Nào tôi đã liệu việc linh hồn cho cẩn thận chắc chắn chưa ? Ví bằng tôi chết hôm nay hay là mai thì đã chắc sự lên thiên đàng chăng ? Hay là tôi còn tội lỗi nào chưa xưng, chưa ăn năn chưa đền cho đủ chăng ? Còn nết xấu nào chưa có chừa cho dứt chăng ? Chớ thì sao rầy tôi dại bấy, mà chẳng ra sức ăn năn khóc lóc và hãm mình đền vì các tội lỗi, cùng chừa mọi nết xấu ? Vì chẳng biết ngày

sau có kịp sự ấy hay là không ?

Điều thứ ba con phải suy : Giờ chết chẳng những có bấy nhiêu sự làm cho ta hằng phải lo sợ, lại có một sự khác làm cho ta càng phải lo sợ hơn nữa, ấy là bởi chết có một lần mà thôi. Nếu ta chết hai lần chốc ấy, dù khi chết lần thứ nhất đã sai lầm, thì khi chết lần thứ hai sửa lại cũng được. Song le bởi chết có một lần mà thôi, cho nên ai lầm lần trước ấy thì phải khốn mãi vô cùng. Sự sống đời này thì cũng như đánh bạc vậy. Giờ chết thì cũng như thách nhau mà đánh hết của một trật, ai được thì được hết, ai phải thua thì mất hết cả. Chớ thì tôi phải tập tành nhiều lần cho được chết lành mới nên mà chớ ! Vì chưng, khi việc nào khó làm, cùng chưa quen thì tôi còn phải tập đi tập lại trước, kẻo làm chẳng nên, huống lọ là sự chết lành là sự rất khó, tôi chưa có phải bao giờ thì tôi càng

HARVARD COLLEGE LIBRARY

phải tập đi tập lại hơn nữa, mới trông được chết lành mà chớ. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi ; xưa nay tôi đã sảng sốt việc mình lắm, vì bỏ quên sự dọn mình chết, thì tôi dốc lòng hằng nhớ sự chết, cùng những sự trước sau hợp cùng sự chết nữa, cho được bớt phần lo sợ cơn dốc ấy.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

Ngắm về sự kẻ có tội trọng chết.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy kẻ có tội trọng kia, đang khi dọn sinh thì, mà nó sợ hãi kinh khủng quá sức mình. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết **kính dái**[36] Đức Chúa Trời, kẻo phạt con chết dữ dường ấy.

Điều thứ nhất con phải suy : Đến khi kẻ có tội trọng chết, thì nó phải khốn cực trong lòng lắm, vì nhớ lại

những sự đã qua, mà nó suy rằng : Những sự vui phần xác, ăn uống chơi bời, thì đã hết cả chẳng còn ; cùng nhớ các tội đã phạm mất lòng Đức Chúa Trời bấy lâu, và mình ngờ là có ngày ăn năn cho nên, đền cho đủ song đã mất dịp rồi. Lại nhớ những dịp tốt xưa cho được lở lại cùng Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời đã mở lòng cho mình nhiều lần, song mình chẳng nghe cùng nhớ mình đã mất các **phép in-du**[37] Thánh I-ghê-rê-gia hứa cho. Lại tưởng đến những gương sáng kẻ có nhân đức đã làm cho mình được soi, song mình chẳng có soi, lại bỏ hư mất công bấy nhiêu năm tháng ngày giờ Đức Chúa Trời đã cho mình ở thế gian này. Vậy tôi phải xét mình cho biết bấy nhiêu năm tháng ngày giờ tôi ở đời này, thì tôi đã được lợi lộc thiêng liêng là ngần nào ? Nếu tôi rầy bỏ hư mất công năm tháng ngày giờ qua đi, thì đến giờ chết, tôi chẳng phải cực khốn trong lòng ru ? Lạy Chúa tôi, xin hằng mở lòng cùng thêm sức cho tôi dùng

HARVARD COLLEGE LIBRARY

năm tháng ngày giờ cho nên, kẻo rầy bỏ hư không thì đến giờ chết chẳng có thể sửa lại được đâu.

Điều thứ hai con phải suy : Kẻ có tội trọng khi gần **sinh thì**[38], thì phải đau đớn trong lòng là thể nào ? Song le chẳng những phải đau đớn vì bệnh nạn phần xác, trong linh hồn càng phải đau đớn khốn cực hơn nữa. Vì chưng các tội đã phạm trước, hằng cắn rứt trong trí khôn nó mãi, chẳng khi nào được yên trí cùng xóng lòng sốt, một sợ hãi kinh khủng, buồn bã liên. Vậy khi xưa thì nó lấy mọi sự tội làm khinh làm nhẹ, song le đến giờ chết mới biết thật sự tội là sự rất xấu xa gớm ghiếc, lại ma quỷ mượn dịp ấy mà dối trá nó rằng : Chẳng có lẽ nào mà Đức Chúa Trời tha tội cho mày, cho nên quỉ giục nó bỏ lòng cậy Đức Chúa Trời, cùng làm cho nó bối rối bận rộn trong linh hồn, kẻo ăn năn tội nên. Sau nữa, bởi nó đã quen đi đàng tội, cùng quen theo nết xấu, thì cơn bấy giờ tính dữ nết xấu hằng kéo mình về

đàng tội lỗi, dù mà Đức Chúa Trời xuống Ga-ra-thi-a mà lại các Thánh phù hộ cho nó mặc lòng, nó cũng chẳng được ích gì, lại bỏ hư chẳng dùng đến Ga-ra-thi-a Đức Chúa Trời, mà phải sa địa ngục vô cùng. Ôi thương ôi ! Kẻ phải chết dữ dường ấy, đừng có sống bao giờ thì hơn. Nếu tôi ngày sau phải chết làm vậy, thì tôi đừng có sinh ra phải nao ?

Điều thứ ba con phải suy : Chẳng có đí gì làm cho kẻ có tội trọng sợ hãi kinh khủng khi đọn sinh thì hơn sự biết mình rình bước vào đời sau,, mà chẳng biết mình khi ấy sẽ gặp sự lành dữ thể nào. Vì chưng, nó chẳng lập công lành gì đem đi cùng, và chẳng có nghĩa thiết gì cùng đấng nào cho mình được cậy sốt. Lại các Đấng có phép cứu được mình thì sẽ oán trả cho ; nhất là Đức Chúa Trời là Đấng mình đã khinh dễ nhiều lần, thì cơn bấy giờ sẽ oán trả mình. Vì chưng khi còn sống ở đời này thì Đức Chúa

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Trời đã làm Cha rất nhân lành, nhịn nhục mình mãi ; song le khi nó mới bước vào đời sau, thì Đức Chúa Trời sẽ làm Chúa rất công thẳng, khảo xét mọi sự tội nó, cùng phán đoán cho nó phải sa địa ngục đời đời. Vậy kẻ có tội trọng, bởi sợ hãi sự ấy, thì ước ao cho được ở lại thế gian này. Nhưng mà muộn quá lắm. Vì chưng, bởi giờ Đức Chúa Trời định đã đến. Cho nên dù nó muốn, dù chăng, cũng phải bước vào đời sau mà chớ. Bởi đấy chẳng khác chi như kẻ đi biển, phải tàu vỡ ra, mà gieo mình xuống biển phải chết đuối. Vậy kẻ rất hèn rất khốn ấy thấy mình đã hết thế cứu, thì gieo mình vào đời sau, phải chết đuối trong biển lửa địa ngục, chịu khốn vô cùng. Vậy các tội mình khi xưa đã lấy làm vui sướng, cơn bấy giờ lở nên đau đớn biết là ngần nào. Ấy thể ấy, mà hãy còn kẻ tìm sự vui phần xác ru ? Đến giờ chết thì mọi sự vui phần xác, sẽ làm cực khốn trong lòng kẻ theo nó. Chớ thì rầy theo những

sự vui ấy cho ngày sau mình càng phải khốn hơn nữa thì làm sao nên ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, xin chữa tôi cho khỏi chết dữ. Tôi dốc lòng sống lành cho được chết lành. Xưa nay tôi đã sai lầm nhiều sự lắm, thì xin Chúa tôi tha ; tôi lo buồn ăn năn trên hết mọi sự lo.

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi

Ngắm về sự kẻ lành chết.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một thầy đã khấn trong dòng nào, khi rình sinh thì, ôm lấy tượng Đức Chúa Giê-su chịu nạn tỏ ra lòng sốt mến Đức Chúa Giê-su, và than thở cùng Đức Chúa Giê-su, cho đến khi phó linh hồn ở tay Đức Chúa Giê-su đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết giữ mình, kẻo lòng **dính**[39] sự gì thế gian này ; cho con được hợp làm một cùng Đức Chúa Giê-

HARVARD COLLEGE LIBRARY

-su khi rình sinh thì.

Điều thứ nhất con phải suy : Khi kẻ lành rình chết, dù phải bỏ mọi sự đời này thì chẳng tiếc chút nào sốt. Vì chưng, khi trước đã từ mọi sự ấy đoạn cùng chẳng có sợ hãi kinh khủng vì các tội đã phạm, chẳng những đã ăn năn cùng đền cho đủ, cùng trông cậy Đức Chúa Trời đã tha tội cho rồi. Vì các phép Sa-ca-ra-men-tô mình năng chịu khi xưa. Sau nữa cũng chẳng có lo sợ ; lại mừng vì tật bệnh đau đớn phần xác, vì hằng nhớ những sự thương khó Đức Chúa Giê-su, đã chịu trên cây Câu-rút ; mà bởi mình vững lòng cậy Đức Chúa Trời lắm, cho nên được yên trí cùng xóng lòng, mà phó mình ở tay Đức Chúa Trời. Dù ma quỷ làm chước nào cho mình sợ hãi, thì cũng chẳng làm gì được. Lại kẻ lành **đánh trả**[40] chước ấy, thì dễ như không, cũng như ông Thánh Ma-r-ti-nô dọn sinh thì, người vững lòng cậy Đức Chúa Trời lắm, cho

nên người đố ma quỷ cáo được mình vì tội chi. Sau hết kẻ lành dọn sinh thì, dù biết mình phải đến tòa Đức Chúa Trời phán xét, thì cũng chẳng có kinh khủng, vì suy mình đã được nghĩa thật cùng Đức Chúa Trời. Mà lại bởi các việc lành phúc đức đã lập khi trước, hằng theo mình mãi. Cho nên đã mang giá sẵn mà mua nước thiên đàng. Bằng trên ấy có bao nhiêu Đấng hưởng phúc, ấy là bấy nhiêu nghĩa thiết trông mong chịu lấy mình làm bạn cùng, đời đời kiếp kiếp. Ấy là chết cho được rất lành rất may, là chết cho được hằng sống hằng vui vô cùng, chết thể ấy thì chẳng hơn sống ở đời này ru ?

Điều thứ hai con phải suy : Như sự chết là sự rất chua chát cay đắng cho kẻ dữ thể nào, thì lại là sự rất ngọt ngào dịu dàng cho kẻ lành thể ấy, vì chưng sự chết làm cho kẻ lành khỏi mọi sự khó, được mọi sự vui, và khỏi gánh nặng phần xác, lại được nghỉ vô cùng ; sự chết làm cho kẻ lành khỏi tù

HARVARD COLLEGE LIBRARY

rạc khốn nạn; mà được mọi sự lành vui vẻ thanh nhàn mừng rỡ, cũng như kẻ đi chịu thưởng, vì đã đánh được giặc vậy. Lại khi bấy giờ thường có nhiều Thánh Thiên Thần cùng Đức Bà Ma-ri-a là Nữ Vương ngự thiên đàng, đợi đấy mà chịu lấy cùng đem kẻ lành ấy lên hưởng phúc vô cùng, cho nên càng thêm vui lòng cho kẻ lành dọn sinh thì. Sau nữa, các kinh cùng mọi lời Thánh I-ghê-rê-gia quen dùng, mà cầu xin cho kẻ dọn sinh thì, thì lại làm cho kẻ lành ấy bỏ quên mọi sự thế gian này ; một ước ao cho được hợp cùng Chúa tóm lại mọi sự vui lành hơn nữa, là thấy Đức Chúa Trời, cho nên trong lòng mình hằng sốt mến, mà phó linh hồn mình ở tay Đức Chúa Trời, cùng sẽ bắt chước ông Thánh Bảo-lộc than thở rằng : Tôi ước ao ra khỏi thế gian này cho được hợp làm một cùng Đức Chúa Giê-su Ki-ri-xi-tô, là Chúa tôi.

Điều thứ ba con phải suy : Đã hẳn con phải chết chẳng khỏi đâu, thì mặc ý con chọn chết cách nào : Con muốn chết như kẻ dữ chăng hay là muốn chết như kẻ lành chăng ? Ắt là con chẳng khỏi thưa như lời thầy Ba-la-am xưa rằng : Chớ gì tôi được chết như kẻ lành. Ấy vậy con đã chọn chết như kẻ lành thì con cũng phải sống như kẻ lành nữa. Vì chưng, kẻ chẳng đi đánh giặc thì chẳng được thưởng công ; mà kẻ chẳng gieo mạ thì chẳng được gặt lúa. Vậy con đã đánh giặc là thể nào, đã đánh trả chước cám dỗ là làm sao ? Nếu mà con chẳng đánh được giặc, thì công gì mà được thưởng ? Còn ở thế gian này bấy lâu năm, đã gieo những giống gì mà trông gặt ? Hoặc có gieo lúa miến chăng ? Hay là gieo gai góc chăng ? Đã gieo nết xấu tội lỗi chăng ? Hay là gieo việc lành phúc đức thể nào, thì con xét. Thương nhỉ ! Khốn nạn con, vì chưng năm ba việc lành con đã làm xưa nay có khi đã hư đi bởi các tội lỗi con chăng ? Chớ thì con hãy quyết

HARVARD COLLEGE LIBRARY

chỉ cho xong và dốc lòng sống như kẻ lành. Vì có một đàng ấy cho con được trông chết như kẻ lành mà thôi. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Giê-su rằng : Lạy Chúa tôi, xin thêm sức cho tôi được chừa các nết xấu mà vác Câu-rút theo chân Chúa tôi đang khi còn sống ở đời này, cho ngày sau, khi mong sinh thì, được bắt chước Chúa tôi phó linh hồn ở tay Đức Chúa Cha.

NGÀY THỨ BỐN

Giờ sáng ngày

Ngắm về sự phán xét riêng.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một linh hồn ở trước mặt Đức Chúa Giê-su, và có Đức Thánh Mi-ghê A-r-can-giô cầm cân tội phúc, cùng có ma quỷ nộp sổ các tội linh hồn ấy cho Đức Chúa Giê-su. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, hằng thêm sức cho con được làm việc lành phúc đức

cho ngày sau Đức Thánh Mi-ghê cân bên tội con thì nhẹ lên, bên phúc con thì nặng xuống.

Điều thứ nhất con phải suy : Khi linh hồn mới ra khỏi xác, thóat chốc phải đến trước tòa Đức Chúa Trời. Ma quỷ cũng đến đấy, cáo linh hồn ấy về các tội đã phạm khi trước, vì lòng lo, miệng nói, mình làm, cùng sảng sót nữa. Vậy khi bấy giờ Đức Chúa Trời sẽ khảo xét ta, chẳng những về sự ta đã dốc lòng làm, lại cũng khảo xét về những sự ta đã lấy làm vui trong lòng, cùng những sự ta đã tưởng mà chẳng bỏ đi cho kíp. Khi ấy ta lại phải chịu khảo xét vì mọi lời hư từ vô ích, khinh dễ, khoe khoang hành tỏi ta năng nói khi xưa, mà lấy làm dễ, chẳng kể là gì. Sau hết, cũng phải chịu khảo xét về mọi việc lành dữ ta đã làm khi trước, về việc lành thì phải chịu khảo xét đã làm vì ý nào, hoặc ta binh bãi, có ý giả phúc bề ngoài cho người ta khen chăng, hay là có ý trái khác chăng ; về việc dữ thì

HARVARD COLLEGE LIBRARY

phải chịu khảo xét đã phạm mất lòng Đức Chúa Trời là dường nào, đã làm gương mù, hay là làm dịp cho kẻ khác phạm tội chăng ? Cho nên Đức Chúa Giê-su chẳng những quở vì tội riêng ta, lại quở các tội kẻ khác đã phạm vì ta nữa, bởi vì ta giục hay là để cho nó phạm tội mà chẳng can ? Vậy tôi phải xét mình cho kỹ, cho biết : từ có trí khôn đến rầy trong sổ ma quỷ đã biên tội tôi là bao nhiêu ? Tính cả làm một xem nhiều ít là ngần nào ? Ôi thương ôi ! Tôi chẳng biết được sự ấy, vì phạm tội đoạn liền quên đi, chẳng lo gì nữa ; nhưng mà ma quỷ chẳng quên, chẳng có sót một mảy tơ tóc nào đâu.

Điều thứ hai con phải suy : Ta cũng phải chịu phán xét về mọi sự lành, phần hồn cùng phần xác ta được tự nhiên. Thứ nhất, phải chịu phán xét về tam tư trong linh hồn, là trí biết, lòng muốn, và phép nhớ, hoặc ta dùng ba sự ấy mà thờ phượng, kính mến Đức Chúa Trời chăng, hay là đã dùng mà phạm tội chăng ? Thứ hai,

phải chịu phán xét về ngũ quan phần xác trong ngoài, hoặc ta đã cầm nó lại, ép cứ lẽ phải chăng ? Hay là ta để cho nó tìm sự vui mặc nó chăng ? Sau nữa cũng phải chịu phán xét về sức khỏe mạnh Đức Chúa Trời đã ban cho ta, cùng về năm tháng ngày giờ nữa. Dù mà ta có sức cùng được dịp giữ các lề luật kẻ có đạo, cùng lề luật kẻ ở trong nhà dòng thì ta đã dùng sức khỏe phần xác, mà tỏ ra mình mạnh đi đàng tội, lại dùng năm tháng ngày giờ mà ở nhưng không, mất công nhiều lần lắm. Vậy cơn bấy giờ thì nào lấy lẽ gì mà chữa mình được trước tòa Đấng rất công thẳng, rất uy nghiêm phán xét tội mình ru ?

Điều thứ ba con phải suy : Ngày sau con phải chịu phán xét vì các ơn Ga-ra-thi-a, Đức Chúa Trời đã ban cho con, mà sự phán xét ấy thì càng nặng càng thẳng hơn nữa. Thứ nhất, tôi phải chịu phán xét vì Đức Chúa Giê-su đã đổ hết Máu Mình ra, chuộc tội cho tôi, mà bởi tôi muốn theo ý tôi, thì lại

HARVARD COLLEGE LIBRARY

phải làm tôi ma quỷ. Thứ hai, tôi phải chịu phán xét vì các phép Sa-ca-ra-men-tô Đức Chúa Giê-su truyền, mà có nhiều lần tôi chẳng có dùng đến, hay là chịu chẳng nên, vì chẳng có dọn mình cho phải thể, cho nên chẳng những là chẳng được ích gì, lại càng thêm tội hơn nữa. Thứ ba, tôi phải chịu phán xét vì Đức Chúa Trời đã thương tôi, cho tôi được đạo Thánh Đức Chúa Trời, mà giữ mười sự răn, cùng làm gương sáng cho anh em, và theo ý Đức Chúa Trời cho lọn, thì trước mặt Đức Chúa Trời tôi sẽ thưa lại thể nào ? Bao nhiêu lần tôi đã sai những việc ấy, cùng bao nhiêu lần tôi đã chẳng ra sức giữ lời răn Đức Chúa Trời cho kỹ, thì tôi chữa mình trước mặt Đức Chúa Trời làm sao được ? Bao nhiêu lần tôi bỏ việc lành nọ, việc phúc kia, tôi chẳng làm hay là làm chẳng nên ; cùng bao nhiêu lần Đức Chúa Trời mở lòng cho tôi, hay là kẻ khác làm gương sáng cho tôi được soi, mà tôi chẳng làm chẳng soi, thì trước tòa Đức Chúa Trời

phán xét, tôi sẽ thưa lại làm sao ? Vì vậy tôi phải lo sợ lắm, kẻo đến tòa phán xét ấy, thì tôi phải ra như tôi tá dữ kia phải đầy xuống chốn tối tăm địa ngục chăng ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, xin Chúa tôi hằng nhịn tôi, tôi dốc lòng làm việc lành phúc đức, cho được đền vì các tội tôi đã phạm xưa nay.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về những dấu sẽ xem thấy trước ngày phán xét.

Con phải bày ra trong trí khôn, như nghe thấy Đức Thánh A-r-can-giô thổi loa Đức Chúa Trời mà rao rằng : Ớ các kẻ đã chết, hãy chỗi dậy mà đến chịu phán xét, đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời hằng ban Ga-ra-thi-a cho con làm việc lành phúc đức, cho con ngày tận thế lại được sống lại sáng láng.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ nhất con phải suy : Những sự trong sách Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô, Sấm Truyền nói về ngày phán xét rằng : Mặt trời mặt trăng mất sáng, ngôi sao bởi trời mà sa xuống, bốn khí thì động chẳng được ở yên nơi cũ, cho nên các người ta những kinh khủng sợ hãi mất vía, cùng ra gầy guộc xanh xao võ vàng, vì trên không nghe những tiếng sấm sét, biển thì kêu ầm ầm những tiếng quái gở, đất thì động cùng tuột xuống, rẽ ra nhiều nơi cho nên muông chim cầm thú chạy đến tìm người ta cứu mình. Bấy giờ người ta chạy vào ẩn trong hang hốc muông chim cho khỏi nhưng mà vô ích cả, mất công cả. Vì chưng như đời ông No-e nước lụt cả và thế gian, thì ngày tận thế, lửa bởi trời mà xuống sẽ đốt hết các người ta, các muông chim cầm thú, các cây cối rau cỏ, đều lở nên tro mạt, chẳng còn giống nào sống, cùng chẳng còn lá nào xanh tươi sốt, như thể ấy mà hãy còn kẻ chuộng sự thế gian này ru ? Ấy bởi phép Đức Chúa Trời rất công bằng

vô cùng, mà cả và thế gian này phải chịu đốt dường ấy ! Chớ thì có còn ai theo sự thế gian này chăng ? Ôi thương ôi ! Có nhiều kể chẳng xiết. Tôi có vào số những kẻ chuộng cùng theo sự thế gian này chăng ?

Điều thứ hai con phải suy : Khi Đức Thánh **A-r-can-giô**[41] thổi loa Đức Chúa Trời, thì bỗng chốc các người ta sống lại hết, vì linh hồn khắp mọi người lại vào xác cũ, như khi trước mà sống lại hết, hồn nào xác ấy. Song le khác nhau xa lắm ! Vì chưng xác kẻ dữ sống lại tối tăm xấu xa ; bằng xác kẻ lành sống lại sáng láng tốt lành. Mà bởi phép Đức Chúa Trời công bằng vô cùng, cứ tội phúc mà định thưởng, phạt cả và hai phần, chẳng có thiên tư ai. Cho nên có nhiều kẻ quê mùa mê muội, cùng nhiều tôi tá hèn hạ, sống lại sáng láng, mà vua chúa, quan quyền, đức ông, hoàng hậu sống lại tối tăm. Vậy người ta còn chuộng sự sinh ra đời này bởi dòng dõi sang trọng, thì nhân sao tôi chẳng làm hết sức cho ngày sau được sống lại

HARVARD COLLEGE LIBRARY

sáng láng ? Vậy tôi có đi đàng nhân đức thì một được sự ấy mà chớ. Sống lại đoạn, thì chẳng còn phải chết nữa, một được hằng sống hằng vui hằng hưởng phúc vô cùng. Ấy vậy như tôi ước ao chớ gì khi xưa bởi dòng dõi vua chúa thế gian mà ra, cho tôi được làm con vua chúa thế gian, thì nhân sao tôi chẳng làm hết sức cho ngày tận thế, khi tôi sống lại được làm con Đức Chúa Trời trên thiên đàng ?

Điều thứ ba con phải suy : Đến khi cả và loài người ta đã sống lại hết, thì hợp nhau nơi đồng **Tô-ra-phát**[42]. Đoạn thì những Thánh Thiên Thần đến đấy phân kẻ lành, kể dữ ra hai bên : kẻ lành thì ở bên hữu, kẻ dữ thì ở bên tả. Khi kẻ dữ phải lìa kẻ lành dường ấy, thật thì làm cho kẻ dữ cực lòng lắm. Vì chưng có khi cha mẹ phải lìa con cái, chồng phải lìa vợ, anh phải lìa em, họ hàng bạn hữu phải lìa nhau ; mà kẻ đã làm thầy trong một nhà dòng, thì cũng phải lìa nhau như vậy. Ví bằng bởi tội

tôi mà tôi phải lìa ra khỏi kẻ làm bạn cùng tôi, rầy ăn làm một cùng tôi mà khi ấy tôi phải loại ra, cùng kẻ rất hèn rất khốn, mà bạn hữu chí thiết tôi được làm bạn cùng các Thánh, thì cực lòng tôi biết là ngần nào ! Hoặc rầy kẻ bằng tôi được làm việc trọng, hay là được chức quyền hơn tôi, thì tôi còn khó chịu ; phương chi ngày sau khi thấy kẻ ấy được chức làm con Đức Chúa Trời, hưởng phúc vô cùng, mà tôi phải làm tôi ma quỷ cực khốn đời đời, thì tôi xấu hổ trước mặt cả và trời đất biết là ngần nào nữa ! Sẽ than thở cùng Đức/Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, xin hằng gìn giữ tôi kẻo phạm tội mất lòng Chúa tôi ; xin hằng giục lòng tôi đi đàng nhân đức hơn nữa. Vì khi xưa Chúa tôi đã cho tôi biết đạo Thánh Đức Chúa Trời, thì rầy lại xin cho tôi ngày sau được lên nước Chúa tôi hằng cai trị vô cùng.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Ngắm về sự phán xét chung.

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy khắp mọi người ở đồng Tô-ra-phát, mà Đức Chúa Giê-su ngự trên không cùng phán xét hết. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời hằng soi sáng cho con biết kính dái phép Đức Chúa Trời rất công thẳng vô cùng, cùng hằng giục lòng con đi đàng nhân đức, kẻo ngày phán xét phải chịu Đức Chúa Trời đoán phạt con vô cùng.

Điều thứ nhất con phải suy : Đến khi các người ta đã hợp cả nơi đồng Tô-ra-phát như ta đã ngắm khi trước, thì Đức Chúa Giê-su bởi trời mà xuống, ngự tòa rất uy nghiêm trên áng mây sáng láng. Khi ấy các kẻ lành sẽ ở bên hữu, các kẻ dữ sẽ ở bên tả, Câu-rút là cờ Đức Chúa Giê-su sẽ cắm trên không cho ai nấy được xem. Lại ông Thánh Giu-an Tông đồ Sấm Truyền rằng : Khi ấy bỗng chốc mở ra

các sách sự sống là tội phúc cho các Thánh Thiên Thần cùng các Thánh Nam Nữ, và các ma quỷ cùng kẻ có tội, hết thay thảy đều được biết hết mọi sự tội phúc các Thánh Thiên Thần, các ma quỷ, cùng cả và loài người ta nữa. Vì vậy bao nhiêu tội tôi hay giấu giếm xưa nay, đều tỏ ra đấy cho các người ta xem thấy tỏ tường, thì tôi thẹn thò xấu hổ biết là dường nào ! Có nhiều khi tôi tỏ tội ra trong tòa Giải tội, là nơi rất kín nhiệm, mà còn lấy làm xấu hổ, phương chi khi tỏ ra nơi rất trống trải trước mặt cả và trời đất, thì tôi phải xấu hổ là dường nào nữa. Bằng các Thánh xưa hay dấu nhân đức mình, chẳng muốn tỏ ra kẻo người ta khen, cùng chẳng muốn cho ai kính dái mình, khi ấy thấy mọi phúc đức mình tỏ ra, trống trải trước mặt các đẳng Thiên Thần, cùng các Đấng Thánh Nam Nữ, hết thay thảy đều lấy lòng ngay lành, mà kính chuộng ngợi khen mình, thì biết là vui mừng thể nào ! Vậy xưa các việc lành phúc đức mình đã

HARVARD COLLEGE LIBRARY

ra như chôn dưới đất vậy, vì người ta chẳng kể song le ngày tận thế sẽ xem thấy mọi sự phúc đức mình, đều chép ra chữ vàng rất sáng rất sạch.

Điều thứ hai con phải suy : Đến khi các tội phúc cả thay thảy, đã tỏ ra trống trải dường ấy, thì Đức Chúa Giê-su sẽ ghé con mắt sang bên hữu, mà tỏ ra mặt rất yêu dấu thương xót, cùng phán lời rất thâm thiết với kẻ lành, và ban cho nhận lấy nước thiên đàng mà rằng : Ớ bay là kẻ Cha Tao đã chọn, hãy lên nhận lấy nước đã để dành cho bay từ tạo thiên lập địa. Khi các kẻ lành nghe thấy lời rất yêu dấu làm vậy thì vui mừng là dường nào ; ai nấy sẽ mừng rỡ cho nhau biết là ngần nào nữa ! Xác lại mừng cho linh hồn, mà linh hồn lại mừng cho xác, đội ơn nhau là thể nào, ai kể cho xiết. Vậy xác sẽ đội ơn linh hồn vì đã dạy dỗ, cùng dẫn cho mình đi đàng nhân đức, bằng linh hồn sẽ giã ơn

xác, vì đã vâng ý linh hồn cùng đã chịu khó hãm mình đền tội xưa, cho nên bây giờ được hưởng phúc vô cùng. Vậy đến ngày ấy thì linh hồn tôi sẽ được mừng cùng giã ơn xác tôi, hay là không ? Phải xét cách tôi ăn ở xưa nay thì mới biết được sự ấy phỏng vậy.

Điều thứ ba con phải suy : Đức Chúa Giê-su là Đấng phán xét rất công thẳng vô cùng, sẽ lở con mắt rất uy nghiêm sang bên tả, làm cho kẻ dữ rất khuông khiếp quá lẽ, khốn nạn quá sức, trí ta suy chẳng được. Cho nên ông Thánh Gióp xưa rằng : Thà ở dưới địa ngục, mà chẳng thà xem thấy mặt Đức Chúa Giê-su rất uy nghiêm, làm cho các tầng trời run giùng kinh khủng. Các kẻ dữ xem thấy mặt Đức Chúa Giê-su rất uy nghiêm làm vậy thì khốn cực, trong lòng mất vía ; bằng khi nghe thấy Đức Chúa Giê-su phán đoán phạt nó vô cùng, thì càng khốn nạn mất vía hơn nữa. Vậy Đức Chúa Giê-su sẽ phán quở nó rằng : Ớ bay, là kẻ

HARVARD COLLEGE LIBRARY

rất hèn rất khốn, hãy lìa cho khỏi mặt Tao, mà xuống chịu lửa chẳng hay tắt đã để dành cho ma quỷ cùng các thiên thần thuộc về nó nữa ! Hại thay ! Khốn nạn thay ! Ấy là sự rất khốn trên hết mọi sự khốn ! Ấy là sự đau đớn trên hết mọi sự đau đớn ! Vậy khi kẻ dữ thấy mình phải rất khốn nạn dường ấy, thì hoảng hốt chửi rủa giận dữ với mình chẳng có khi đừng. Linh hồn hằng ghét xác, vì bởi đã theo ý xác mà tìm sự vui giả chóng qua, cho nên phải chịu lửa chẳng hay hết ! Linh hồn tôi, rầy chớ quên lý đoán này, thì mới được khỏi sự khốn ấy mà chớ. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi là Cha rất nhân lành vô cùng, xin hằng thương tôi tá mọn này, cùng tha các tội cho tôi, và thêm sức cho tôi khỏi phạm tội về sau. Tôi dốc lòng hằng nhớ Chúa tôi phán xét rất công thẳng, cho được giục lòng kính dái Chúa tôi hơn nữa.

Giờ ban tối
khi đã uống nước rồi

Ngắm về ý mầu nhiệm Đức Chúa Trời.

Đừng ngắm lẽ này, sẽ ngắm về chốn địa ngục ở liền đây. Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một người kia phải đến tòa Đức Chúa Trời, mà chẳng biết sẽ được lý đoán nào. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, soi sáng cho con biết phải kính dái phép Đức Chúa Trời là dường nào.

Điều thứ nhất con phải suy : Trước vô cùng khi con chưa sinh ra, thì Đức Chúa Trời đã xét đoán mọi sự về con đoạn. Vì chưng một là Đức Chúa Trời đã định ban cho con ngần ấy ơn Ga-ra-thi-a, cùng xét thấy con ngày sau sẽ dùng Ga-ra-thi-a nên, mà làm việc lành cho đến chết, thì Đức Chúa Trời trước

HARVARD COLLEGE LIBRARY

vô cùng đã chọn con lên thiên đàng hưởng phúc đời đời. Hai là Đức Chúa Trời đã định nhịn con ngần ấy năm tháng ngày giờ mà thôi, cùng xét thấy con trong bấy lâu ấy, chẳng chừa tội lỗi thì Đức Chúa Trời trước vô cùng, đã luận phạt con dưới địa ngục đời đời. Vậy bởi ý Đức Chúa Trời là sự rất mầu nhiệm, con chẳng có thể nào biết được cho hẳn, thì con phải kính dái Đức Chúa Trời là dường nào ! Con lại phải ra sức theo ý Đức Chúa Trời hằng mở lòng cho con làm việc lành nọ việc phúc kia, vì chưng sự con rỗi linh hồn, hay là sa địa ngục, thì có khi tại con sau nầy vâng hay là chẳng vâng, ý Đức Chúa Trời soi bảo cho. Mà ví bằng con rầy chẳng làm hết sức ăn năn khóc lóc cùng chừa khỏi các đàng tội, bỏ dứt các nết xấu, thì có khi ngày sau chẳng được dịp chăng. Chớ thì con hãy vâng lời ông Thánh Bảo-lộc khuyên con rằng : Rầy ta còn có dịp thì ta hãy làm việc lành.

Điều thứ hai con phải suy : Đức Chúa Trời, luận việc linh hồn con phỏng là thể nào. Vậy con biết thật mình đã phạm tội nọ tội kia xưa nay, song con đã khỏi tội ấy cùng chăng, thì con chẳng biết thật đâu. Dù mà con đã xưng các tội cho kỹ mặc lòng, chẳng biết thật khi ấy con đã ăn năn tội cho nên, là sự rất cần cho được khỏi tội chăng. Lại có lẽ mà sợ kẻo con ăn năn tội chẳng nên chăng. Vì chưng có nhiều lần xưng tội đoạn, thì con lại phạm tội như khi trước. Sau nữa, dù xưng tội đoạn, con chẳng có phạm tội lại cho nên có lẽ mạnh mà nghĩ con đã lại được nghĩa cùng Đức Chúa Trời như khi trước chăng. Song le biết là con sẽ được giữ nghĩa cùng Đức Chúa Trời mãi cho đến chết hay là không ? Có nhiều kẻ khi trước đi đàng nhân đức hơn con, mà khi sau đi đàng tội, chết sa địa ngục vô cùng. Như thằng Giu-da ở cùng các Tông đồ, và những Thiên Thần ở trên trời, đoạn thì sa địa ngục làm ma quỷ. Vậy con phải

HARVARD COLLEGE LIBRARY

dái sợ mãi cho được giục mình, làm việc lành phúc đức liên, thì mới có lẽ mạnh mà trông cậy Đức Chúa Trời đã chọn con lên thiên đàng mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : Dù mà con lo sợ kẻo Đức Chúa Trời đã luận cho con, ngày sau sa địa ngục chăng, thì con chẳng nên bỏ lòng kính mến, cùng vâng phép Đức Chúa Trời làm chi. Dù Đức Chúa Trời thưởng, dù Đức Chúa Trời phạt con vô cùng thể nào mặc lòng, ắt là Đức Chúa Trời tự nhiên còn tốt lành vô cùng, cho nên tự nhiên còn đáng kính mến trên hết mọi sự. Con hãy xem kẻ tìm sự vui thế gian này, dù nó đã biết thật, chết đoạn chẳng được sự vui ấy nữa mặc lòng, khi nó còn ở đời này thì hãy còn chuộng, cùng tìm cho được sự vui thế gian. Chớ thì khi con còn ở đời này, càng phải chuộng cùng tìm cho được Đức Chúa Trời, là Đấng tự nhiên tốt lành vô cùng, kẻo bởi tội con mà chẳng được hưởng Đức Chúa Trời

trên trời chăng, thì con hãy rốn cho được hưởng Đức Chúa Trời dưới đất, kẻo hỏng mất Đức Chúa Trời đời sau. Mà lại hỏng mất Đức Chúa Trời đời này, thì chẳng ra rất khốn cực hai lần ru ? Nhân vì sự ấy, thì con chẳng nên xét ý Đức Chúa Trời quá làm chi, một phải kính dái ý mầu nhiệm Đức Chúa Trời, mà dốc lòng theo ý Đức Chúa Trời cho hết sức, cũng như biết thật bởi đấy mà Đức Chúa Trời định cho con được rỗi linh hồn mà chớ. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, Chúa tôi định cho tôi thể nào, thì tôi vâng chịu ; tôi chẳng dám bỏ lòng kính mến Chúa tôi đâu, một trông cậy Chúa tôi là Cha rất nhân lành vô cùng, hằng thương xem tôi, kẻo tôi làm sự gì mất lòng Chúa tôi nữa.

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi

Ngắm về chốn địa ngục, cùng kẻ phải cầm trong ấy là thể nào.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy một tù rạc rất tối tăm, rất khốn nạn, vít cửa lại chặt lắm, mà trong ấy đầy những lửa hằng cháy rất mạnh rất nóng. Lại kẻ có tội phải hãm vào đấy rất chật rất hẹp như mắm nén trong thùng vậy. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết ngắm nên về sự khốn địa ngục, cho con được ra lòng sợ hãi các tội trọng cho đến chết, kẻo phải khốn dường ấy.

Điều thứ nhất con phải suy : Đức Chúa Trời rất công bằng vô cùng, đã định giữa rốn đất này một chốn rất khốn nạn gọi là địa ngục, để giam hãm kẻ có tội trọng, chịu cực khốn đời đời. Dù có nhiều cửa cho phải vào đấy, song chẳng có cửa nào cho được ra khỏi sốt. Vậy chốn ấy rất thương khó buồn bã, rất tối tăm mù mịt. Vì chưng ánh sáng mặt trời chẳng có bao giờ được soi đến đấy. Chốn ấy đầy lửa rất mạnh rất nóng hơn mọi lửa thế gian ví chẳng bằng. Song le lửa ấy đốt mà chẳng có sáng sốt, lại cháy mà hóa

ra những khói xông ra mà thôi. Ấy là chốn Đức Chúa Trời để dành cho kẻ có tội trọng, vì khi xưa nó chẳng muốn xem sự sáng thiêng liêng, Đức Chúa Trời hằng xuống cho mình được lở lại đàng lành, cho nên nó phải ở chốn tối tăm mù mịt đời đời, thì thậm phải. Lại nó khi xưa những sốt sắng tìm cho được sự hèn giả thế gian, cho nên đã đáng chịu lửa rất thật rất nóng trong địa ngục vô cùng. Ấy ai là kẻ có sức chịu được lửa chẳng hay tắt, ai là kẻ cả gan mạnh bạo, mà chẳng kinh khủng sợ hãi sự bỏ mình vào lửa hằng cháy vô cùng, ở chốn rất tối tăm dường ấy ?

Điều thứ hai con phải suy : Kẻ thứ nhất phải chịu ở chốn rất khốn, rất nghịch ấy là các ma quỷ. Vậy nó khi xưa là Thiên Thần tốt lành sáng láng, song rầy thì hóa nên rất xấu xa tối tăm, chẳng có đi gì gớm ghiếc hơn nó. Ấy các ma quỷ phải khốn làm vậy thì đã đáng, bởi khi xưa nó ra kiêu ngạo quá

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy một tù rạc rất tối tăm, rất khốn nạn, vít cửa lại chặt lắm, mà trong ấy đầy những lửa hằng cháy rất mạnh rất nóng. Lại kẻ có tội phải hãm vào đấy rất chặt rất hẹp như mắm nén trong thùng vậy. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết ngắm nên về sự khốn địa ngục, cho con được ra lòng sợ hãi các tội trọng cho đến chết, kẻo phải khốn dường ấy.

Điều thứ nhất con phải suy : Đức Chúa Trời rất công bằng vô cùng, đã định giữa rốn đất này một chốn rất khốn nạn gọi là địa ngục, để giam hãm kẻ có tội trọng, chịu cực khốn đời đời. Dù có nhiều cửa cho phải vào đấy, song chẳng có cửa nào cho được ra khỏi sốt. Vậy chốn ấy rất thương khó buồn bã, rất tối tăm mù mịt. Vì chưng ánh sáng mặt trời chẳng có bao giờ được soi đến đấy. Chốn ấy đầy lửa rất mạnh rất nóng hơn mọi lửa thế gian ví chẳng bằng. Song le lửa ấy đốt mà chẳng có sáng sốt, lại cháy mà hóa

ra những khói xông ra mà thôi. Ấy là chốn Đức Chúa Trời để dành cho kẻ có tội trọng, vì khi xưa nó chẳng muốn xem sự sáng thiêng liêng, Đức Chúa Trời hằng xuống cho mình được lở lại đàng lành, cho nên nó phải ở chốn tối tăm mù mịt đời đời, thì thậm phải. Lại nó khi xưa những sốt sắng tìm cho được sự hèn giả thế gian, cho nên đã đáng chịu lửa rất thật rất nóng trong địa ngục vô cùng. Ấy ai là kẻ có sức chịu được lửa chẳng hay tắt, ai là kẻ cả gan mạnh bạo, mà chẳng kinh khủng sợ hãi sự bỏ mình vào lửa hằng cháy vô cùng, ở chốn rất tối tăm dường ấy ?

Điều thứ hai con phải suy : Kẻ thứ nhất phải chịu ở chốn rất khốn, rất nghịch ấy là các ma quỷ. Vậy nó khi xưa là Thiên Thần tốt lành sáng láng, song rầy thì hóa nên rất xấu xa tối tăm, chẳng có đí gì gớm ghiếc hơn nó. Ấy các ma quỷ phải khốn làm vậy thì đã đáng, bởi khi xưa nó ra kiêu ngạo quá

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lấm, vì muốn bằng Đức Chúa Trời. Vậy từ khi Đức Chúa Trời phạt ma quỷ thì nó ra mặt thù ghét người ta. Cho nên khi nó thấy người nào đã phải sa địa ngục, thì tìm những chước độc mà làm khốn nạn cho người ấy, dù người ấy kêu khóc khốn cực thể nào mặc lòng, thì ma quỷ chẳng thương, chẳng tha, lại như sói rừng rất dữ, hằng làm khốn nạn cho kẻ ở trong ấy chẳng có khi đừng. Vậy tôi chịu khó phạt mình khi còn ở đời này, hay là tôi bằng lòng chịu sự phạt bề trên định cho tôi, thì chẳng hơn chịu ma quỷ rất độc, làm khốn nạn cho tôi trong địa ngục đời đời ru ?

Điều thứ ba con phải suy : Dưới địa ngục, chẳng những có ma quỷ, lại có vua chúa cùng dân sự đủ mọi bậc người, kẻ bề trên cùng kẻ bề dưới, thầy cùng đầy tớ, cha mẹ cùng con cái, anh em chị em cùng bạn hữu nghĩa thiết. Nhưng mà bấy nhiêu kẻ ấy chẳng có yêu kính nhau sốt ; lại ai nấy những là giận ghét nhau

hằng cắn rứt nhau, làm khốn cho nhau hết lòng hết sức. Nhất là kẻ đã làm bạn cùng nhau về sự tội, thì càng oán ghét nhau hơn nữa. Ấy như trong nhà tôi, có một kẻ nào ghét tôi, hay là trong làng tôi, có ai làm khốn cho tôi, mà tôi còn chẳng có sức nhịn được, chớ thì dưới địa ngục có muôn vàn ma quỷ, cùng muôn vàn kẻ có tội, mà hết thay thảy sẽ làm khốn cho tôi, chẳng có kẻ nào yên ủi tôi cho giãn bớt sự phiền sốt, thì tôi có sức gì mà nhịn được ? Con có lo sợ những chúng bạn rất độc dữ ấy ru ? Thì sao rầy chẳng có làm bạn cùng kẻ có nhân đức ? Sao chẳng có lánh kẻ giục con phạm tội, là kẻ ngày sau sẽ làm cực khốn cho con dường ấy ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, Chúa tôi đã chọn tôi cho được làm một cùng kẻ kính mến ngợi khen Chúa tôi, thì xin Chúa tôi chớ để cho tôi sa địa ngục, làm bạn cùng kẻ rất hèn rất khốn dường ấy.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

NGÀY THỨ NĂM

Giờ sáng ngày

Ngắm về những sự khốn nạn phần xác kẻ có tội chịu trong địa ngục.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy cả và mình kẻ có tội kia trong địa ngục, chịu mọi giống khốn nạn đau đớn liên, chẳng có khi đừng. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, soi sáng cho con biết suy ngắm, sự khốn cực ấy là dường nào.

Điều thứ nhất con phải suy : Khi Đức Chúa Giê-su phán xét chung cả, đã ra lý đoán rồi, thóat chốc đất rẽ ra làm hai nuốt các kẻ có tội trọng xuống địa ngục. Ai đã sa xuống chốn ấy cách nào thì phải ở chốn ấy cách ấy đời đời kiếp kiếp, chẳng có thể nào đổi được chốn khác nữa. Cho con được ngắm sự cực khốn ấy là thể nào, thì con phải nhớ lại, khi xưa con phải cơn sốt rét, hay là bữa nào bức lắm

thì con nằm nghỉ yên chẳng được, những trở đi lở lại liên. Chớ thì dưới địa ngục các kẻ có tội ở chật hẹp như ngói nung trong lò, hay là như mắm nén trong thùng mà chịu thể ấy mãi vô cùng, thì con chịu được rư ? Con ở trong phòng hay là ở trong nhà, mà còn lấy làm hẹp cho nên những muốn ra ngoài, vào nơi nọ, đi chốn kia. Phương chi khi phải chịu cầm lòi tói, buộc mình mãi ở chốn rất nghịch ấy đời đời thì chịu làm sao được ?

Điều thứ hai con phải suy : Mọi phần trong xác kẻ có tội đều phải chịu khốn cả, chẳng phải là một giống khốn mà thôi đâu. Lại mọi giống khốn ta suy chẳng được, đều có đấy. Cho nên ông Thánh Giốp rằng : Mọi giống khốn nạn đau đớn sẽ đổ trên nó, dù mà mọi sự đau đớn ấy thật là rất mạnh cả, song phần nào trong xác thịt nó đã dùng, khi xưa mà phạm tội hơn thì càng phải đau đớn rất mạnh hơn, cùng rất khốn, rất

HARVARD COLLEGE LIBRARY

cực hơn. Bởi lẽ ấy cho nên người giàu kia, ở dưới địa ngục phải khốn cực trong miệng, bởi vì khi nó còn sống ở đời này đã mê ăn uống quá lẽ. Ấy vậy có lẽ nào cho con rầy chiều phần nọ, phần kia trong xác thịt con, ưa sự vui giả thế gian, cho ngày sau con phải chịu cực khốn về phần ấy thì làm sao nên. Vì sự ấy con phải so lại phần vui giả chóng qua ấy, cùng sự rất khốn rất cực chẳng hay hết dưới địa ngục, thì mới biết phải chọn lấy sự nào cùng phải đi đàng nào nữa.

Điều thứ ba con phải suy : Mọi sự đau đớn riêng các ngũ quan phần xác, kẻ rất hèn rất khốn ấy thì mới biết được sự cực khốn nạn nó là thể nào. Vậy dưới địa ngục, thì con mắt phải cực khốn, vì khói rất nặc rất thối, bằng khi nào bởi lửa địa ngục mà được sáng chút nào, thì càng thêm cực khốn cho mình hơn nữa. Vì chưng các ma quỷ sẽ lấy những hình rất gớm ghiếc, làm cho kẻ có tội sợ hãi kinh khủng quá

sức ; lỗ tai sẽ phải cực khốn, vì phải nghe muôn vàn kẻ có tội hằng kêu la những tiếng rất quái gở, hằng nói phạm đến Đức Chúa Trời, cùng hằng chửi rủa nhau, chẳng có khi đừng ; lỗ mũi sẽ phải cực khốn vì phải ngửi những mùi rất thối tha, hôi hám bởi muôn vàn xác kẻ có tội mà ra, khó chịu khó ngửi hơn muôn vàn thây chết, hư nát thối tha bỏ giữa đàng ; miệng sẽ phải cực khốn vì hằng phải chịu đói khát rất cực chẳng có thể giãn ra sự đói khát chút nào bao giờ sốt. Vì chưng dưới ấy đầy những sự rất cay đắng, rất chua chát, rất khắm khét, hằng thêm khốn nạn cho mình mà thôi. Chân tay cùng cả và mình phải chịu những gai nhọn rất sắc hằng đâm, những con rắn rất độc hằng cắn, những ngọn lửa rất mạnh hằng đốt chẳng có khi đừng. Nhân sao tôi rầy còn chạy sự hãm mình, tôi còn chiều các ngũ quan, mà theo sự vui đời này làm sao nên ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, Chúa tôi đã biết các ngũ quan tôi những

HARVARD COLLEGE LIBRARY

mê sự trái, thì xin Chúa tôi hằng thêm sức cho tôi biết kính dái Chúa tôi, cùng biết kéo các ngũ quan về đàng lành, kẻo các ngũ quan cùng cả và mình tôi ngày sau phải cực khốn dường ấy.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về sự cực khốn kẻ có tội phải chịu về linh hồn cùng ba phép linh hồn nữa.

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy một linh hồn như hình Đức Bà rất sang trọng kia phải chịu những sự cực khốn cực nạn, như tôi tá rất hèn hạ vậy. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết suy sự cực khốn linh hồn kẻ có tội phải chịu trong địa ngục là thể nào.

Điều thứ nhất con phải suy : Dù mà linh hồn có tính thiêng liêng, mà lửa địa ngục có hình mặc lòng, thật thì lửa ấy sẽ làm cực khốn cho linh hồn, cũng như các ma quỷ có tính thiêng liêng mà cũng phải cực khốn

vì lửa địa ngục là lửa Đức Chúa Trời dựng nên mà phạt các ma quỷ trước hết. Vậy linh hồn ấy biết mình có tính rất trọng vọng, mà phải buộc trói vào lò lửa là vật rất hèn, có sức Đức Chúa Trời mà làm khốn nạn cho linh hồn, thì cực trí các linh hồn ấy biết là dường nào ! Nhưng mà linh hồn nó phải cực khốn làm vậy, thì đã đáng, vì chưng khi xưa đã làm bạn cùng phần xác mà phạm tội, thì lại phải chịu khốn cùng phần xác với nhau vô cùng thì thậm phải.

Điều thứ hai con phải suy : Linh hồn sẽ phải sự cực khốn vì ba phép này là thể nào ! Phép nhớ sẽ tưởng đến những dịp tốt xưa, cho được khỏi mọi sự khốn nạn, lại được hưởng mọi sự vui mừng. Khi xưa thì dễ, song rầy chẳng làm gì được. Trí khôn nó dù rất tối tăm, suy chẳng đến sự gì lành, song le sẽ được sáng lắm, mà suy những sự thêm khốn cho mình, cho nên suy biết mọi sự khốn cực mình phải chịu, mọi sự tốt

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lành mình đã mất, cùng sẽ suy biết, chẳng có thể giãn bớt sự khốn ấy chút nào, lại hằng chịu rất khốn cực đời đời kiếp kiếp. Ý muốn thì sốt sắng ước ao cho tắt lửa địa ngục, song chẳng tắt được ; lại ước ao ra khỏi tù rạc khốn nạn ấy, song mất công cùng ước ao cho được giãn bớt sự khốn cực ấy, thì nào có ích gì, bởi đấy thì linh hồn ấy chẳng còn trông cậy Đức Chúa Trời sốt ; và lòng ước ao ấy thì hóa ra lòng giận ghét Đức Chúa Trời, là Đấng phạt mình, cùng giận ghét các vật đã làm cho mình phạm tội ; lại giận ghét mình nữa ; vì đã đi đàng trái. Ấy là những ích bởi ba phép linh hồn kẻ rất hèn rất khốn ấy mà ra.

Điều thứ ba con phải suy : Linh hồn kẻ có tội chẳng những phải chịu bấy nhiêu sự cực khốn ấy, lại phải chịu sự khác thì c àng khốn cực hơn nữa. Ấy là phải thiệt hại vô cùng, vì mất sự hưởng Đức Chúa Trời là

Đấng rất tốt lành vô cùng; tự nhiên gồm lại mọi sự lành, hơn địa ngục gồm lại mọi sự dữ. Sau nữa, kẻ rất hèn rất khốn ấy, chẳng những mất sự hưởng Đức Chúa Trời cực tốt cực lành vô cùng, lại mất cả và nước thiên đàng, cùng mất sự làm bạn cùng các Thánh đời đời. Ấy là thiệt trên hết mọi sự thiệt. Hại thay ! Khốn nạn thay ! Ta đã sinh ra cho được xem thấy cùng hưởng Đức Chúa Trời, mà lại hỏng mất Đức Chúa Trời mãi mãi vô cùng, thì biết thiệt hại là dường nào ! Vậy kẻ đã chịu đạo Thánh Đức Chúa Trời là kẻ Đức Chúa Trời đã chọn, mà lại bỏ mất Đức Chúa Trời đời đời, thì biết thiệt hại là thể nào ? Lạy Chúa tôi, xin Chúa tôi chớ để tôi lìa khỏi mặt Chúa tôi ; tôi thà chịu khốn trong địa ngục, mà chẳng thà mất sự xem thấy mặt Chúa tôi. Xin Chúa tôi lấy lòng rất rộng rãi mà chữa tôi kẻo phải lìa mặt Chúa tôi. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Tôi đội ơn Chúa tôi vì đã nhiều lần lấy lòng thương xót tôi ; dù

HARVARD COLLEGE LIBRARY

tôi đã đáng phải bỏ xuống địa ngục, thì Chúa tôi chưa phạt tôi dường ấy. Vậy tôi xin Chúa tôi tha các tội cho tôi, và tôi dốc lòng chừa cho đến chết.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

Ngắm về sự khốn địa ngục chẳng hay hết.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một lòi tói sắt đỏ, có vô số vô ngần vòng kết lại cùng nhau, chẳng có đầu chẳng có cuối, hằng có vậy chẳng cùng. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết suy ngắm sự lâu dài đời đời vô cùng là thể nào !

Điều thứ nhất con phải suy : Dù mà mọi sự khốn trong địa ngục, vốn là sự rất nặng ; song le bởi sự khốn ấy chẳng hay hết, thì càng ra rất nặng hơn nữa, chẳng có sức nào chịu được. Vậy như một cái kim đâm

vào trong thịt mình mãi vô cùng, thì ai nhịn được ? Chớ thì mọi sự khốn nạn rất dữ, mọi sự đau đớn rất nặng, hợp cả làm một đời đời chẳng cùng, thì ai chịu được nữa ? Con đã biết tỏ sự đời đời chẳng cùng là sự thể nào chưa ? Vậy phải biết : Dù đã hết nghìn năm, thì sự đời đời chẳng cùng hãy còn như mới có vậy. Lại đến muôn muôn đời, muôn muôn kiếp cho bằng hạt cát dưới biển, lá trên rừng, cùng hạt khí trên không mặc lòng, hết vô số đời, vô ngần kiếp ấy, thì sự khốn địa ngục hãy còn như mới có vậy, như chưa hết một giây phút vậy. Ôi thương ôi ! Ai suy được sự đời đời chẳng cùng ? Thật thì hằng có bằng Đức Chúa Trời hằng có vậy. Đức Chúa Trời hằng có mãi vô cùng, thì sự khốn địa ngục cũng hằng có mãi vô cùng nữa. Ấy vậy, tôi còn lấy sự khó đời này làm lâu dài, ắt là tại tôi chẳng so lại sự khó ấy, cùng sự khốn địa ngục lâu dài vô cùng mà chớ.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ hai con phải suy : Sự khốn địa ngục chẳng những có đời đời vô cùng, lại hằng có rất nặng mãi vô cùng nữa, mọi phút mọi khắc vô cùng nó phải chịu phạt rất nặng mãi, chẳng có phút nào giãn bớt sự gì khốn cho nó sốt. Ví dụ hết năm rất nhiều bằng hạt nước đời lụt cả, mà Đức Chúa Trời cho nó khỏi sự đau đớn khốn nạn trong một phút mà thôi, thì kẻ rất hèn rất khốn ấy cũng được yên ủi mình. Song le, chẳng có thể nào cho nó được sự ấy, vì chưng lửa ấy hằng đốt, kẻ nghịch hằng làm khốn cho nó ; linh hồn thì chẳng hay chết được, và Đức Chúa Trời định phạt nó chẳng có phút nào là đừng. Chớ gì tôi chẳng có phút nào là đừng suy ngắm sự làm vậy, chốc ấy ắt là tôi chẳng có phạm tội nữa, vì sợ phạt vô cùng dường ấy.

Điều thứ ba con phải suy : Những kẻ rất hèn rất khốn dưới địa ngục, thì có nhiều kẻ chẳng có phạm tội nhiều

bằng con đã phạm xưa nay ; lại có nhiều kẻ dù mà khi chết còn mắc tội trọng, song le khi trước có lòng kính mến Đức Chúa Trời hơn con từ xưa đến nay. Ấy vậy nó chẳng có phạm tội bằng con, mà còn phải phạt đời đời chẳng cùng ! Chớ thì con chẳng chừa cho kíp, thì sẽ phải phạt là thể nào nữa. Con cậy đí gì ? Sao con lấy mình làm chắc ? Sao con chẳng sợ, lại yên trí như vô sự vậy ? Con hãy nhớ lời ông Thánh Am-lô-si-ô dạy rằng : Khi người ta muốn cho sư tử đang giận dữ lại lở nên hiền lành, thì đánh phạt chó con cho nó kêu trước mặt sư tử, cho nên sư tử sợ hãi, mà ra liền lành như không. Vì vậy trong những điều ngắm này, thì con đã thấy kẻ có tội trọng phải roi Đức Chúa Trời, đánh phạt cho nó khốn cực dường ấy, mà con hãy còn cậy mình kiêu ngạo, giận dữ như sư tử nữa ru ? Ớ con thầy hỡi ! Con chớ cả lòng giữ tính giận dữ hơn muông chim cầm thú làm chi ! Con chẳng sợ roi Đức Chúa

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Trời cùng chẳng sợ sự cực khốn đời đời ru ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi đã biết mình tôi đáng Đức Chúa Trời phạt nặng lắm, vì đã phạm nhiều tội lỗi. Nhưng mà xin Chúa tôi phạt tôi đời này mà thôi ; khi tôi còn ở đời này thì xin Chúa tôi đánh chém cùng đốt tôi ; mặc ý Chúa tôi. Song le, xin đừng phạt tôi đời sau vô cùng. Xin Chúa tôi lấy lòng thương xót vô cùng, mà tha cho tôi khỏi sự phạt đời sau vô cùng ấy.

Ngẫm về những tiếng than van kêu khóc trong địa ngục là thể nào.

Con phải bày ra trong trí khôn, như nghe tiếng các kẻ có tội ở trong địa ngục hằng kêu, hằng trách, hằng khóc lóc, chẳng có khi đừng. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con được biết bởi những sự gì mà phải khốn làm vậy, cho con được ra lòng sợ hãi mà ăn năn khóc lóc khi còn ở đời này

kẻo ngày sau phải khóc lóc trong địa ngục mà chẳng được ích gì.

Điều thứ nhất con phải suy : Lời Đức Chúa Giê-su phán trong kinh E-van về người phú quý kia phải giam trong địa ngục, nó kêu khóc là thể nào, thì mới biết được sự khốn nạn nó phải chịu là thể nào nữa. Vậy nó kêu rằng : Thương ôi, tôi dại dột lắm, tôi đã theo đàng tội lỗi, cho đến nỗi khốn thân tôi thể này. Tôi đã khó nhọc tìm những sự giả tạm đời này, là sự chóng qua như gió, và đã chọn lấy những sự nhỏ mọn, chẳng làm cho phỉ lòng được bao lâu, mà rầy tôi phải ở trong lửa rất dữ, rất khốn cả linh hồn và xác tôi thể này ! Nào sự kiêu ngạo, sự tiền bạc của cải, sự say đắm xác thịt, đã làm ích gì cho tôi ru ? Tôi chẳng còn trông thấy mặt Cha rất nhân lành đang ngự trên trời, cùng chẳng được hưởng Người nữa ! Tôi khát mà chẳng được nước uống, tôi đói mà chẳng được của ăn, cùng chẳng trông bao giờ sẽ gặp được

HARVARD COLLEGE LIBRARY

sự lành cùng sự vui nào nữa. Chỉ còn một sự lo buồn đau đớn khóc lóc cho đến đời đời ! Khốn thân tôi là thể nào ! Tôi phải nông nỗi này thì tại tôi mà thôi ! Khi con nghe thấy bấy nhiêu lời, thì con có hiểu cùng tin và suy cho tỏ những lời ấy chăng ? Nếu vậy thì còn có lẽ gì cho con dám phạm tội trọng nào nữa chăng ?

Điều thứ hai con phải suy rằng : Con hãy lắng tai mà nghe nó kêu điều khác rằng : Lạy ông A-ba-ra-an xin thương lấy tôi cùng. Xin sai ông **La-tha-đô**[43] thấp ngón tay vào nước, mà nhỏ xuống lưỡi tôi một hạt, cho giãn khát một chút kẻo rát rúa lắm. Lạy các Thánh Tổ tông cùng các Thánh Nam Nữ, hãy đến mà cứu lấy tôi cùng. Song le, các Đấng ấy sẽ trả lời thể này rằng : Mày hãy nhớ, khi trước mày đã được nhiều sự vui trong thế gian, bằng chúng ta thì phải nhiều sự khốn khó, phải vác Câu-rút liên cho nên bây giờ được

sự lành mà mày phải những hình khổ thì thậm phải. Lại chẳng có lẽ nào mà giúp mày được nữa, vì cách nhau xa lắm ! Ớ sự đau đớn cả thể là dường nào ! Ớ sự cơ cực khốn nạn là dường nào ! Chẳng có lẽ gì mà trông cậy ai giúp mình được nữa ! Chẳng có lẽ gì cậy ai yên ủi mình được nữa, lại cũng chẳng còn lẽ gì mà ăn năn đền tội được nữa ! Vì giờ định hạn đã hết đoạn, mùa việc lành đã qua rồi, chỉ còn một sự bứt rứt não nuột, là phải chịu hình khổ đời đời kiếp kiếp mà thôi ! Ôi thương ôi ! Nó phải rất khốn cực làm vậy thì tại đâu ? Thật là tại tội lỗi nó ép lòng Đức Chúa Trời nhân lành vô cùng lấy phép công thẳng mà phạt nó dường ấy ! Chớ thì con tôi ơi ! Con chớ có đi đàng tội nữa làm gì ; chớ có chứa nó trong mình một giờ nào nữa ; chớ có làm bạn cùng nó nữa mà phải phàn nàn vô cùng đời đời !

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ ba con phải suy : Con lại lắng tai mà nghe nó kêu điều khác nữa rằng : Lạy ông A-ba-ra-an là Cha chúng tôi, lạy các Đấng sáng láng ở trên trời, lạy Đức Thánh An-giô bản mệnh, tôi xin nài một điều này nữa, là xin lấy lòng thương mà sai người nào đến cùng anh em tôi còn sống ở thế gian mà báo tin cho biết, kẻo sau này cũng phải đến nơi khốn nạn này như tôi nữa chăng. Vì chưng, nếu có người nào chết mà sống lại đến bảo nó, thì nó sẽ lở lại ăn năn tội chẳng sai. Vậy các Đấng ấy sẽ bảo rằng : Ví bằng nó chẳng nghe lời Đức Chúa Trời đã phán trong Sấm Truyền và chẳng nghe lời các thầy giảng dạy, thì nó cũng chẳng nghe kẻ chết sống lại về bảo nữa. Cũng một lẽ ấy, các kẻ xấu nết dù đã biết đạo Thánh Đức Chúa Trời là đạo thật, cùng biết có thưởng phạt đời sau mặc lòng, thì nó ra như mù về phần linh hồn và cứng lòng mãi cho đến khi nó chết trong sự mù, sự cứng lòng ấy mà sa xuống

nơi hình khổ đời đời. Vì vậy, con hãy sợ hãi kinh khủng, kẻo con lại ra như giống nó nữa chăng. Hôm nay con đã nghe bấy nhiêu điều, thì con đừng cứng lòng làm chi nữa. Con hãy xét mình hoặc con có mắc tội nào nặng chăng ? Hoặc bấy lâu con mê đàng tội lỗi cách nào, thì hãy bỏ đi cho kíp, hãy chỗi dậy mà vào đường hẹp, là chính đàng thật làm cho người ta được sống đời đời. Sẽ than thở rằng : Tôi lạy Đức Chúa Giê-su, thuở xưa đã xuống thế gian mà khóc lóc, cùng đổ máu mình ra vì tội tôi, thì tôi xin Chúa tôi ban trí sáng cho tôi được suy bấy nhiêu lời đã ngấm trong lẽ này, cùng thêm sức cho tôi được cầm trí mà ăn năn khóc lóc ở đời này, cùng hãm mình cho đến chết, cho ngày sau khỏi phải kêu khóc trong địa ngục vô cùng.

NGÀY THỨ SÁU

Giờ sáng ngày

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Ngắm về nước thiên đàng.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một nước rất rộng rãi, rất tốt lành kia, đủ mọi sự vui thế gian này, và có nhiều người kể chẳng xiết ở đấy, vui vẻ lắm. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng, cho con biết suy ngắm những sự tốt lành ấy, cùng ban ơn **Ga-ra-thi-a**[44] cho con được hưởng mọi sự ấy đời đời.

Điều thứ nhất con phải suy : Nước thiên đàng là sự rất tốt lành quá sức trí ta suy chẳng được. Cho nên ông Thánh Bảo-lộc đã xem thấy sự ấy thì người nói chẳng xiết, suy chẳng cùng sự ấy là thể nào. Vì chưng, chẳng có tiếng nào dẫn cho người ta được nghe cho tỏ, cùng chẳng có sự gì mà sánh được, một phải lấy ví dụ nọ, hình bóng kia, mà suy sự vui thiên đàng ít vậy mà thôi. Vậy thiên đàng là chốn rất rộng

rãi vui vẻ, rất tốt lành, rất sung sướng. Trên ấy thì những hoa chẳng hay héo, những trái chẳng hay hư, những cây chẳng hay khô. Những ngày chẳng có đêm, những mùa xuân, chẳng có mùa hạ mùa đông sốt. Lại đấy chẳng có đói khát, chẳng có khó khăn khốn nạn, chẳng có bệnh gì cùng chẳng có chết nữa. Ví bằng dưới thế gian này có đất nào chẳng có bệnh gì sốt, chốc ấy con chẳng có bằng lòng bỏ nhà quê để cha mẹ cùng của cải cho được đến ở đất ấy ru ? Ấy vậy con đã biết trên thiên đàng chẳng có sự gì khó, lại đầy mọi sự lọn tốt lọn lành, thì con bỏ mọi sự hèn thế gian cho được lên hưởng mọi sự trọng ấy thì nào có lạ gì ru ?

Điều thứ hai con phải suy : Trên thiên đàng chẳng những chẳng có sự gì khó, hay là hơi tai họa sốt, lại có vô số, vô ngần sự tốt lành tóm lại làm một, cho nên chẳng có lẽ nào lòng ước ao sự gì rất

HARVARD COLLEGE LIBRARY

tốt rất lạ, mà chẳng được sự ấy tức thì. Lại càng tốt càng lạ hơn sự mình đã ước ao khi trước. Sau nữa, trên ấy chẳng phải có ngần sự lành nọ, sự trọng kia mà thôi đâu. Thật thì mọi sự tốt lành, mọi sự quý trọng đều được cả làm một ; cùng chẳng phải hưởng những sự ấy muôn ngàn năm mà hết đâu, thật thì hằng được hưởng những sự ấy mãi vô cùng. Lại cũng chẳng phải lo kẻo lâu ngày mất phúc ấy nữa. Vì đã biết thật chẳng có thể nào, chước nào cho mình phải mất phúc ấy đời đời kiếp kiếp. Vậy như con hay lo liệu cho được sự nọ sự kia, mình có lòng ước ao, thì sao chẳng dốc lòng tìm cho được nước thiên đàng. Bấy lâu năm âu là đã đủ cho con biết tỏ dưới thế gian này, chẳng có sự gì là vui cho lọn, con có muốn sự lọn vui lọn lành thì đã có sẵn trên thiên đàng. Chớ thì con hãy rốn cho được, kẻo thiệt đời đời vô cùng.

Điều thứ ba con phải suy : Sự làm cho nước nào thế gian này nên tốt lành quý trọng vui sướng, thì tại có nhiều người sang trọng, khôn ngoan, lịch sự, cùng có vua nghiêm trang nhân đức các dân kính mến. Vậy kẻ ở trên thiên đàng thì muôn vàn kể chẳng xiết. Dù mà có nhiều kẻ ở vô số vô ngần làm vậy, thì chẳng ai quê mùa sốt, lại đều nên sang trọng thông thái, giàu có, yêu dấu nhau thâm thiết lắm ; quá sức trí ta suy chẳng được. Sau nữa, sự làm cho nước thiên đàng nên quý trọng, tốt lành trên hết mọi sự, thì tại vua thiên đàng là Đấng rất cả vô cùng, cho nên ngự khắp mọi nơi ; là Đấng có phép vô cùng, cho nên đã làm nên mọi vật ; là Đấng rất thông biết vô cùng cho nên xem thấy mọi sự ; là Đấng rất hiền lành rộng rãi vô cùng, cho nên thông ra mọi sự quý trọng cực tốt cực lành, lại thông lót mình ra cho các kẻ ở trên thiên đàng ; cả thay thảy đều được hưởng Đức Chúa Trời đời đời vô cùng, chẳng còn ước ao sự gì nữa.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Vì chưng Đức Chúa Trời cũng như biển, rất cả vô cùng, tự nhiên gồm lại mọi sự tốt lành đời đời vô cùng, cho nên làm cho phỉ lòng các kẻ được hưởng Đức Chúa Trời, thì được no đầy mọi sự vui mừng đời đời, chẳng có lẽ nào muốn hưởng sự gì nữa. Vậy linh hồn tôi hãy ước ao cho được hưởng Đấng tốt lành vô cùng, vì mọi sự lành khác sánh cùng Đấng ấy, thì kể là sự rất hèn hạ, chẳng nên giống gì sốt. Linh hồn tôi, hãy đi đàng quê thật trên trời. Vì chưng thế gian này là chốn khác đầy mà chớ. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Xin Chúa tôi hằng thương xem tôi, cho tôi ngày sau được lên hưởng Chúa tôi trên nước thiên đàng. Tôi dốc lòng cậy Ga-ra-thi-a Chúa tôi xuống cho, mà làm hết sức cho được nước Chúa tôi hằng cai trị vô cùng.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về sự tìm cho được nước thiên đàng.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy Đức Chúa Giê-su khi ở thế gian xưa ra làng nọ, vào thành kia, tìm cùng mời người ta rằng : Ai muốn theo Tao, thì hãy từ mình cùng vác Câu-rút mình mà theo. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Giê-su thêm sức thiêng liêng cho con, dốc một lòng theo Đức Chúa Giê-su cho đến lọn đời.

Điều thứ nhất con phải suy : Ví dụ trong thế gian này có vua nào là kẻ Đức Chúa Trời đã chọn cho được mọi sự lành thuộc về linh hồn và xác, mà vua ấy phán cùng dân mình rằng : Tao rắp lòng đánh giặc cho được nước ấy, là nước thuộc về tao, cho nên tao mời phô con đi đánh giặc với tao, tao sẽ đi trước phô con, dù khi vui khi tẻ, tao cũng đi cùng phô con. Mà thể nào, cha con sẽ chịu với nhau. Lại

HARVARD COLLEGE LIBRARY

bao giờ tao đã được nước ấy, thì tao lại ban phát cả và nước ấy ra cho các kẻ đã theo tao mà đi đánh giặc. Ví bằng có vua chúa nào phán làm vậy, thì âu là trong dân sự chẳng ai tiếc gì, lại dâng sự sống mình cùng công mình, và của cải mình cho được theo vua chúa ấy. Ấy vậy, dân ấy còn có lòng theo vua chúa làm vậy, phương chi con càng phải dâng mình, mà theo Đức Chúa Giê-su là Đấng mời con đi, tìm cho được nước thiên đàng, cho con được hưởng mọi sự tốt lành đời đời chẳng cùng ? Vậy con suy sự ấy làm ích cho con là ngần nào, cùng phải liệu hết sức cho con được thong thả mà theo Đức Chúa Giê-su và dâng mình cho Đức Chúa Giê-su rằng : Chúa tôi dạy tôi đi đàng nào cho được theo Chúa tôi, thì tôi dốc lòng đi đàng ấy, cho đến lọn đời.

Điều thứ hai con phải suy : Như các vua chúa thế gian truyền cho quân người phải vâng phép tắc nọ, cùng giữ lề

luật kia, thì Đức Chúa Giê-su cũng truyền cho các người ta phải vâng giữ những phép tắc, cùng lề luật Người dạy ra rằng : Phải nhịn kẻ để mình, cùng nhịn đói nhịn khát, cùng mặc áo khó hèn như áo Đức Chúa Giê-su mặc khi xưa ; lại phải ăn uống dè dặt, cùng hãm mình như Đức Chúa Giê-su nữa. Vậy ta là kẻ đã vào làm quân theo cờ, Đức Chúa Giê-su bấy lâu nay, đã dâng mình vâng giữ bấy nhiêu điều ấy, nhưng mà ta đã vâng giữ thật như vậy chăng ? Ôi thương ôi ! Có xét sự ấy cho kỹ thì ắt là tôi phải hổ ngươi, cùng dái sợ lắm, kẻo bởi tôi ăn ở chẳng phải, cùng bởi tôi chẳng vâng giữ các lề luật, phép tắc Đức Chúa Giê-su truyền ra, thì tôi phải chịu phạt rất nặng. Lại Đức Chúa Giê-su sổ tên tôi đi, chẳng có viết vào sổ các kẻ ngày sau sẽ được theo Đức Chúa Giê-su, mà vào cửa thiên đàng chăng ?

Điều thứ ba con phải suy : Thiên thần Lu-si-phe cùng các ma quỷ, làm nên một cơ quân nghịch cùng cơ quân

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Đức Chúa Giê-su. Nó kết đoàn với nhau, hằng đón mà ngăn trở ta, kẻo ta được nước thiên đàng. Vậy khi nó làm hại người ta thì chẳng tỏ mình ra, một cứ làm chước nhiệm dỗ ngọt cho người ta ra lòng yêu sự giàu có danh tiếng sang trọng, cùng sự vui chơi phần xác, lại giục ta đừng theo đàng nhân đức, đừng siêng năng chịu lụy bề trên, đừng hãm mình mấy khi, cùng đừng chuộng lề luật Đức Chúa Trời dạy bao nhiêu. Vậy con phải xét mình khi ma quỷ cám dỗ con dường ấy, thì con làm sao ? Hoặc chẳng may con phải thua ma quỷ mà sa chước nó, cho nên nó ngăn trở được kẻo con đi nẻo thiên đàng chăng ; hay là nó làm cho con sấp cật cùng quan tướng con, là Đức Chúa Giê-su Ki-ri-xi-tô chăng, thì con phải hổ ngươi là dường nào ! Ớ quân Đức Chúa Giê-su kia, sao con hèn sức cùng non gan lắm bấy ? Ấy con đã sờn lòng, chẳng theo Đức Chúa Giê-su cho đến nơi, thì nào còn ai đưa con vào nhận lấy nước chẳng hay hết ? Sẽ than

thở cùng Đức Chúa Giê-su rằng : Lạy Chúa tôi, hoặc bởi chước ma quỷ, hay là bởi sức tôi yếu đuối, cho nên sau này tôi lìa mất nghĩa cùng Chúa tôi, thì xin Chúa tôi ghé mặt lại mà thương xem tôi, như xưa đã thương xem ông Thánh Phê-rô vậy. Mà khi nào tôi chẳng may mà lạc mất Chúa tôi, thì lại xin Chúa tôi ban cho tôi được sức mạnh thiêng liêng mà theo chân Chúa tôi cho đến lọn đời.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

Ngắm về những ơn lành Đức Chúa Trời ban cho ta.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy Đức Chúa Giê-su, là vua thật phát khí giới cùng mọi sự khác, cho các quân Người được dùng. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Giê-su, hằng ban Ga-ra-thi-a cho con được dùng mọi sự lành, là mọi khí giới thiêng liêng, Đức Chúa Giê-su ban cho mà làm mọi việc cho nên.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ nhất con phải suy : Đức Chúa Giê-su đã ban cho ta đủ mọi sự phải có cho được nước thiên đàng. Vì chưng, Đức Chúa Giê-su đã xuống Ga-ra-thi-a động đến lòng ta, cho được làm việc lành phúc đức, và xuống Ga-ra-thi-a giúp ta, đang khi làm việc lành ấy nữa. Lại cho ta trí sáng cho được học cùng cho thầy dạy dỗ ta, và cho ta năm tháng, ngày giờ, cùng sự sống và sức mạnh nữa. Mà sau hết, trong hình bánh cùng rượu đã truyền phép đoạn, thì Đức Chúa Giê-su thông lót mình ra cho ta chịu lấy cho được sức mạnh, kẻo đi chẳng đến nơi chăng. Bấy nhiêu ơn trọng ấy thì Đức Chúa Trời ban cho ta hư không, một đời ta kính mến Đức Chúa Trời mà thôi. Lạy Chúa tôi rất rộng rãi vô cùng Chúa tôi ban cho tôi muôn vàn ơn cực trọng, mà sao đòi tôi ít lắm bấy ? Vậy Chúa tôi đã ban cho tôi, bấy nhiêu ơn ấy cùng nhiều ơn khác kể chẳng xiết, mà tôi đã dùng đến cùng được lợi lộc gì chăng ? Tôi đã dùng các ơn

Đức Chúa Trời ban cho tôi cho được sự trọng trên trời, hay là cho được sự hèn dưới đất chăng ? Tôi đã dùng đến bấy nhiêu ơn Đức Chúa Trời, thì đã được nhân đức hơn chưa ? Hay là tôi để bấy nhiêu ơn nhưng-không, chẳng có dùng đến mà làm việc lành, cũng như tích thằng kia trong kinh **E-van-khê-li-ô**[45] kể ra chăng ? Vậy bởi chủ nhà đã cho thằng ấy tiền của đi buôn cho được lãi, mà nó chẳng dùng đến, một để không mãi, cho nên chủ nhà thấy làm vậy, thì quở cùng cất lấy tiền của ấy, chẳng cho nó nữa. Vậy tôi thật phải lo sợ lắm, kẻo Đức Chúa Trời xét thấy tôi chẳng có dùng đến các ơn Đức Chúa Trời cho nên, thì lại cất lấy mà cho kẻ khác là kẻ sẽ được bổng lộc thiêng liêng hơn tôi chăng ? Ấy vậy bấy lâu tôi đã chịu bấy nhiêu ơn Đức Chúa Trời, mà hãy còn yếu đuối làm vậy ; phương chi khi Đức Chúa Trời lại cất bấy nhiêu ơn ấy đi, thì chẳng có hư mất thân tôi ru ?

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ hai con phải suy : Trong các ơn Đức Chúa Trời ban cho con, thì ơn cho con được chịu phép Rửa tội là ơn nhất quý, nhất trọng, nhất cả thể. Vì phép Rửa tội là cửa cho được vào thiêng đàng. Và khi con chịu phép Rửa tội về sau, thì con đã được nhiều ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô soi sáng, cùng nhiều lẽ nhiều gương cho được làm việc lành, hơn kẻ vô đạo gặp nhiều dịp cho được làm việc dữ. Ấy bởi đâu mà Đức Chúa Trời thương tôi làm vậy, cùng chọn tôi hơn muôn vàn kẻ khác, là kẻ đáng chịu ơn ấy hơn tôi ? Thì tôi phải trả nghĩa Chúa tôi là thể nào ? Vậy tôi phải xét mình, tôi đã giữ lời hứa bỏ ma quỷ cùng mọi sự sang trọng về nó khi chịu phép Rửa tội, mà làm tôi Chúa tôi chăng ? Hay là tôi còn yêu chuộng thói ma quỷ, cùng mọi sự về nó chăng ? Tôi hãy còn giữ nết xấu tính hư, cùng theo ý mình mà phạm tội lỗi chăng ? Ôi thương ôi ! Tôi đã phạm nhiều tội lỗi làm cho xấu tiếng đạo Thánh Đức Chúa Trời

xưa nay, thì tôi phải hổ ngươi thẹn thò là dường nào ! Chúa tôi rất nhân lành vô cùng mà phải chịu xấu tiếng vì tội tôi ru ? Thật thì đã đáng Đức Chúa Trời quở tôi, như lời trong Sấm Truyền ông Thánh **Giê-rê-mi-a**[46] rằng : Kẻ tao yêu, đã làm nhiều sự nghịch đảng trong nhà tao. Tôi lấy các tội tôi rất nhiều mà trả nghĩa Chúa yêu dấu tôi dường ấy ru ? Tôi là kẻ có đạo mà ở vô phép bất nhân cùng Đức Chúa Trời làm vậy ru ?

Điều thứ ba con phải suy : Ơn Đức Chúa Trời ban cho con chịu phép Rửa tội, thì là dấu rất chắc cho con được hay : ý Đức Chúa Trời khiến cho con được hằng sống vô cùng trên thiên đàng. Sự ấy thì rất thật, vì chưng trong kinh E-van-khê-li-ô ông Thánh Mát-thêu có lời Đức Chúa Giê-su phán hứa rằng : Các kẻ bởi mến Tao mà để cha mẹ anh em, cùng mọi của đời này thì sẽ được hằng sống vô cùng. Vậy phần

HARVARD COLLEGE LIBRARY

về Đức Chúa Trời thì chẳng sai được lời ấy đâu, lại nên chắc chắn cùng vững bền vô cùng. Chớ thì con phải liệu kẻo phần về con có sai lời hứa ấy chăng ? Vậy tôi phải xét lời Đức Chúa Giê-su hứa nước thiên đàng cho tôi, ấy là khi tôi bỏ mọi sự, vì chuộng sự mến Đức Chúa Trời hơn mọi sự khác. Song ví bằng việc cha mẹ anh em họ hàng, thì tôi có lòng siêng năng hơn về việc đẹp lòng Đức Chúa Trời, chốc ấy ắt là tôi chưa bỏ mọi sự như ý Đức Chúa Giê-su khiến, cho nên cũng chẳng được trông lời Đức Chúa Giê-su phán hứa ấy đâu. Vậy con đã từ mọi thói xấu thế gian xưa, thì rầy hãy bỏ dứt thói ấy đi cho xong, chớ dùng dằng nữa làm chi. Con đã từ mọi thói xấu ấy bấy giờ, cho nên mọi sự ấy đã ra như chết về con vậy. Chớ thì con hãy để mặc kẻ chết coi sóc kẻ chết. Ấy là để thói thế gian cho kẻ theo thói thế gian, mà con chỉ một sự tìm cho được nước hằng sống vô cùng

như lời Đức Chúa Giê-su đã hứa cho con. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Giê-su rằng : Lạy Chúa tôi, xin hằng mở lòng cho tôi bỏ dứt mọi thói thế gian, cho được theo chân Chúa tôi. Tôi đã phó lót mình làm tôi Chúa tôi, thì tôi chẳng dám làm tôi ai nữa, chẳng dám chia lòng ra theo thói thế gian nữa !

Giờ ban tối
khi đã uống nước rồi

Ngắm về lẽ luật Đức Chúa Trời buộc ta là thể nào.

Con phải bày ra trong trí khôn như xem thấy đang khi con chịu phép Rửa tội xưa. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết suy những sự con đã hứa giữ bấy giờ, cùng thêm sức cho con được giữ như làm vậy.

Điều thứ nhất con phải suy : Các thầy đốc-tô-rê dạy rằng : Kẻ chịu phép Rửa tội đoạn, thì buộc mình hằng phải

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lo liệu cho được lọn nhân đức bằng bản mẫu phải học cho được lọn nhân đức, ấy là Đức Chúa Trời. Cho nên trong kinh E-van-khê-li-ô có lời Đức Chúa Giê-su phán cùng các Tông đồ rằng : Chúng bay hãy lo liệu cho được lọn nhân đức, như Cha Tao ở trên trời được lọn nhân đức vậy. Dù thể nào mặc lòng, thì con chẳng được nhân đức bằng Đức Chúa Trời đâu. Song le, có lề luật buộc con cho phải liệu đi đàng nhân đức một ngày một hơn mãi, ấy là lề luật riêng về bậc con, như lời con đã hứa. Nhược bằng, ai sai lề luật về bậc mình, thì kẻ ấy có lỗi, mà lỗi ấy chẳng phải là lỗi nhẹ đâu. Vậy con phải xét mình bấy lâu nay con đi đàng nhân đức thì đã đến độ nào, bậc nào ; hay là con nghĩ mình là kẻ nhân đức vừa vừa, cho nên con giữ nhân đức độ ấy bậc ấy thì đã cam lòng, mà chẳng rốn cho được nhân đức hơn nữa chăng ? Vì sự ấy, con phải biết đàng nhân đức chẳng có lẽ đứng giữa độ mà giữ

nhân đức một bậc mãi đâu. Vì chưng, ông Thánh Âu-cu-tinh dạy rằng : Khi nào ta đứng giữa đàng nhân đức, ấy là khi ngã xuống, và khi nào ta chẳng có đi mãi, ấy là khi lại lở về nơi cũ. Con đừng có ăn ở cách ấy. Con còn thiếu bao nhiêu cho được lọn nhân đức, thì hãy rốn mãi cho được bấy nhiêu mới nên mà chớ.

Điều thứ hai con phải suy : Lề luật buộc kẻ có đạo hằng phải lo liệu cho được lọn nhân đức, thì chẳng những tại con đã hứa giữ khi chịu phép Rửa tội, cùng ra sức giữ về sau ; lại cũng tại Đức Chúa Trời hằng ban Ga-ra-thi-a cùng các ơn lành đời này, giúp con được giữ đạo cho lọn. Vậy các ơn lành Đức Chúa Trời đã ban cho con xưa nay, nếu con chẳng dùng những ơn ấy mà thờ phượng Đức Chúa Trời cho nên, một để hư không, mà con chẳng dái sợ tội vạ làm sao ru ? Ví bằng bấy lâu con dùng những ơn ấy

HARVARD COLLEGE LIBRARY

no nên, thì ất là con đã được nhiều ích lợi niêng liêng, cùng được giàu có phúc đức. Song ại thay ! Khốn nạn thay ! Con chẳng được lãi hút nào, mà lại lỗ mất vốn hết. Vậy còn một lẽ này, là Đức Chúa Trời cho con sống mấy năm nữa, thì phải ra sức làm tôi Đức Chúa Trời, hằng liệu cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời hơn nữa thì mới xong mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : Khi con chịu phép Rửa tội, thì con đã hứa giữ mọi phép trong đạo Thánh Đức Chúa Trời cho kỹ, song le con xét mình, xưa nay những cách con ở, việc con làm thì mở đàng cho kẻ khác bắt chước con, mà lấy các phép trong đạo làm khinh, hay là lấy sự sai lề luật đạo thánh làm quen như con, lại con làm xấu tiếng, đạo Thánh Đức Chúa Trời. Vì chưng, bởi kẻ có đạo kính mến, và ra sức giữ đạo cho lọn, thì kẻ vô đạo được biết đạo Thánh Đức Chúa Trời mà thờ phượng, cùng làm cho Danh Cha cả

sáng nữa. Ôi thương ôi ! Biết là bao nhiêu lần trước mặt người ta, tôi đã tỏ ra những cách tôi chẳng chuộng mười sự răn là bao nhiêu. Cho nên người ta chê sự đạo Thánh Đức Chúa Trời. Lại biết là bao nhiêu lần tôi tỏ ra mình lấy mười sự răn làm khinh, vì cả lòng phạm đến như chẳng kể mười sự răn là gì cùng chẳng hổ thẹn làm gương mù cho anh em bắt chước tôi, mà bỏ hư mười sự răn Đức Chúa Trời như tôi nữa. Ấy tôi là kẻ có đạo thánh, thì có tiếng không mà thôi. Vì chưng, nếu mà tôi đáng gọi là kẻ có đạo thật, thì ất là tôi đã ra sức vâng giữ, cho lọn các phép trong đạo mà chớ. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi biết mình tôi xưa nay, chẳng có giữ các phép trong đạo cho nên. Bởi đấy, đã phạm nhiều tội lỗi kể chẳng xiết. Tôi đã nhiều lần làm gương mù cho kẻ vô đạo, cùng anh em bổn đạo bắt chước tôi làm vậy. Xin Chúa tôi tha cho tôi. Tôi dốc lòng chừa thật cùng đền vì

HARVARD COLLEGE LIBRARY

cho nên, thì ắt là con đã được nhiều ích lợi thiêng liêng, cùng được giàu có phúc đức. Song hại thay ! Khốn nạn thay ! Con chẳng được lãi chút nào, mà lại lỗ mất vốn hết. Vậy còn một lẽ này, là Đức Chúa Trời cho con sống mấy năm nữa, thì phải ra sức làm tôi Đức Chúa Trời, hằng liệu cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời hơn nữa thì mới xong mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : Khi con chịu phép Rửa tội, thì con đã hứa giữ mọi phép trong đạo Thánh Đức Chúa Trời cho kỹ, song le con xét mình, xưa nay những cách con ở, việc con làm thì mở đàng cho kẻ khác bắt chước con, mà lấy các phép trong đạo làm khinh, hay là lấy sự sai lề luật đạo thánh làm quen như con, lại con làm xấu tiếng, đạo Thánh Đức Chúa Trời. Vì chưng, bởi kẻ có đạo kính mến, và ra sức giữ đạo cho lọn, thì kẻ vô đạo được biết đạo Thánh Đức Chúa Trời mà thờ phượng, cùng làm cho Danh Cha cả

sáng nữa. Ôi thương ôi ! Biết là bao nhiêu lần trước mặt người ta, tôi đã tỏ ra những cách tôi chẳng chuộng mười sự răn là bao nhiêu. Cho nên người ta chê sự đạo Thánh Đức Chúa Trời. Lại biết là bao nhiêu lần tôi tỏ ra mình lấy mười sự răn làm khinh, vì cả lòng phạm đến như chẳng kể mười sự răn là gì cùng chẳng hổ thẹn làm gương mù cho anh em bắt chước tôi, mà bỏ hư mười sự răn Đức Chúa Trời như tôi nữa. Ấy tôi là kẻ có đạo thánh, thì có tiếng không mà thôi. Vì chưng, nếu mà tôi đáng gọi là kẻ có đạo thật, thì ắt là tôi đã ra sức vâng giữ, cho lọn các phép trong đạo mà chớ. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi biết mình tôi xưa nay, chẳng có giữ các phép trong đạo cho nên. Bởi đấy, đã phạm nhiều tội lỗi kể chẳng xiết. Tôi đã nhiều lần làm gương mù cho kẻ vô đạo, cùng anh em bổn đạo bắt chước tôi làm vậy. Xin Chúa tôi tha cho tôi. Tôi dốc lòng chừa thật cùng đền vì

HARVARD COLLEGE LIBRARY

các tội đã phạm xưa nay.

NGÀY THỨ BẢY

Giờ sáng ngày

Ngắm về gương sáng Đức Chúa Giê-su làm, khi còn ở thế gian xưa, cho ta được soi mà bắt chước.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy Đức Chúa Giê-su phán rằng : Ai **hầu hạ**[47] Tao, thì hãy theo Tao. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, hằng thêm sức mạnh thiêng liêng cho con được theo Đức Chúa Giê-su cho lọn.

Điều thứ nhất trước hết con phải suy : Dù mà Đức Chúa Giê-su Ki-ri-xi-tô, từ trước vô cùng là hình tượng, là con thật Đức Chúa Cha, có tính Đức Chúa Trời phép tắc vô cùng, hay lọn vô cùng bằng Đức Chúa Cha vậy. Song le khi ra đời làm người, cho được cứu lấy cả và loài người ta, thì giấu tính Đức Chúa Trời cực trọng vô cùng, mà tỏ mình ra như tôi tá trước mặt thiên hạ. Thứ hai, dù mà Đức Chúa Giê-

-su Ki-ri-xi-tô là Chúa rất sáng láng vô cùng, vì có tính Đức Chúa Trời thật, song le chịu làm con trẻ non nớt. Thứ ba, Đức Chúa Giê-su Ki-ri-xi-tô chẳng có sinh ra trên thiên đàng, có tòa cực trọng cho Người được ngự, cùng có vô số Thánh Thiên Thần chầu chực, một định sinh ra trong hang đá, giữa loài cầm thú, vì trong cả và thành Bê-lem, chẳng ai cho Người đậu nhờ. Con suy ngắm bấy nhiêu sự, ắt là được học nhiều lẽ trọng lắm. Nhưng mà ông Thánh Âu-cu-tinh bảo con rằng : Nhất là con phải học nhân đức khiêm nhường Đức Chúa Giê-su. Vì sự ấy, dù con bởi dòng dõi sang trọng mà sinh ra, thì chẳng nên xấu hổ làm tôi tá, giữa các tôi tá Đức Chúa Trời. Lại dù con đã già cả mặc lòng, có lở nên tính hiền lành ngay thật, khiêm nhường bằng con trẻ, hay là bằng kẻ mới tập trong dòng, thì con càng nên trọng hơn nữa. Lại dù con đã được lên bậc cao, kẻ cả trong phần đời, và người ta kính chuộng cùng khong

HARVARD COLLEGE LIBRARY

khen con lắm mặc lòng, song le con hãy bắt chước Đức Chúa Giê-su, xuống nơi thấp hèn mà ăn nói dạy dỗ, cùng chịu lấy kẻ quê mùa, kẻ khó khăn cùng kẻ hèn mọn nữa. Và khi nào người ta chẳng kính con, hay là tranh ngôi thứ con, thì con hãy lở vào hang đá Đức Chúa Giê-su chịu sinh ra, hãy xem cho kỹ sự khiêm nhường Đức Chúa Giê-su tỏ ra đấy, mà chớ nghe tính xác thịt giục con, lông lao cậy mình kiêu ngạo làm chi.

Điều thứ hai con phải suy : Dù mà Đức Chúa Giê-su Ki-ri-xi-tô là Chúa Trời thật, cai trị mọi vật, cho nên cũng là Chúa Đức Bà Ma-ri-a và ông Thánh Giu-se mặc lòng, thật thì ba mươi năm ở cùng Đức Mẹ, chịu lụy Đức Mẹ và ông Thánh Giu-se mãi. Vì vậy, Đức Chúa Trời còn chịu lụy người ta, vì có lòng yêu người ta ; phương chi con chịu lụy người ta, vì mến Đức Chúa Trời, thì nào có lạ gì

ru ? Ví bằng khi con thấy bề trên con là kẻ có tài trí cùng nhân đức hơn, thì con mới chịu lụy người mà thôi, chốc ấy con liền biết tỏ mình chẳng chịu lụy vì Đức Chúa Trời, một chịu lụy vì người có tài trí, hay là nhân đức hơn con mà chớ. Chịu lụy cách ấy chẳng phải là cách, Đức Chúa Giê-su dạy con đâu. Vì chưng, Đức Chúa Giê-su có tài trí, cùng nhân đức rất cả, mà Đức Chúa Giê-su chịu lụy, kẻ kém Người vô cùng. Tôi lạy Đức Chúa Giê-su, Chúa tôi đã làm gương rất sáng cho tôi được soi, mà tôi chẳng có soi, cho nên tôi hổ ngươi vì Chúa tôi rất khiêm nhường, mà tôi hãy còn kiêu ngạo, Chúa tôi chẳng có xem sao sự cha mẹ kém Chúa tôi vô cùng, một suy người là cha mẹ, cho nên Chúa tôi ba mươi năm chịu lụy người liên ; mà tôi cậy mình dòng dõi sang trọng, cậy mình có tài có trí, cho nên chẳng thảo kính chẳng chịu lụy, bề trên tôi thì làm sao ? Lạy Chúa tôi, bây giờ tôi mới biết thật, dù bề trên

HARVARD COLLEGE LIBRARY

là ai, thì người cũng ở thay vị Chúa tôi, cho nên tôi chẳng dám cưỡng ý bề trên tôi nữa, kẻo cũng lỗi bằng cưỡng ý Chúa tôi.

Điều thứ ba con phải suy : Đức Chúa Giê-su từ ba mươi tuổi mà đi, thì những đi làng nọ làng kia, giảng mọi lẽ đạo, chữa mọi giống tật, cùng làm nhiều ơn cho người ta. Song le, người ta trả ơn cho Đức Chúa Giê-su thể này, là nói để duôi Đức Chúa Giê-su ; bắt nộp Đức Chúa Giê-su như kẻ trộm cướp ; đánh đòn Đức Chúa Giê-su như kẻ có lỗi ; luận cho Người phải chết như kẻ có tội ; đóng đanh Đức Chúa Giê-su gác Câu-rút, như kẻ rất dữ ; cùng làm khốn nạn cho Đức Chúa Giê-su mọi đàng, như con đã nghe trong sách, quyển thất, quyển bát. Ấy là ơn nghĩa người ta quen trả, là làm dữ cùng kẻ làm lành cho mình. Vì vậy, hoặc là người ta bất nhân với con, thì con chớ lấy làm lạ làm chi ; hãy bắt chước Đức Chúa

Giê-su hay nhịn kẻ dể duôi, cùng làm khốn nạn cho Người xưa. Cho nên, chẳng bao giờ là Đức Chúa Giê-su hé miệng ra mà kêu, hay là chữa mình sốt. Ấy Đức Chúa Giê-su chẳng có lỗi gì, mà còn khiêm nhường, còn nhịn nhục dường ấy ; phương chi con là kẻ mắc nhiều sự lỗi mà chẳng nhịn, chẳng bằng lòng chịu khó thì làm sao ? Con hãy nhớ những sự thương khó Đức Chúa Giê-su đã chịu vì con, thì mới biết sự khó con phải chịu đời này, là sự rất nhẹ rất hèn, chẳng đáng gọi là chịu khó đâu. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Giê-su rằng : Lạy Chúa tôi, tôi đã biết mình xưa nay ăn ở chẳng phải lắm ; vì chẳng có soi gương rất sáng Chúa tôi ở thế gian đã làm tôi soi. Song từ rầy về sau, tôi chẳng dám ăn ở cách thói cũ nữa. Xin Chúa tôi xuống Ga-ra-thi-a cho tôi được bắt chước Chúa tôi cho đến lọn đời.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Ngắm về những lẽ Đức Chúa Giê-su dạy dỗ khi Người treo trên cây Câu-rút.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy Đức Chúa Giê-su đóng đanh trên cây Câu-rút ; Người treo trên Câu-rút như thầy ngồi tòa cao, dạy dỗ cho con biết những lẽ rất cần rất phải, cho con được lọn nhân đức. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, soi sáng cho con được biết, cùng thêm Ga-ra-thi-a cho con được giữ, những lẽ Đức Chúa Giê-su dạy dỗ con, khi Người treo trên cây Câu-rút.

Điều thứ nhất con phải suy : Đang khi Đức Chúa Giê-su treo trên cây Câu-rút, thì Người dạy dỗ cho con giữ ba nhân đức này là nhân đức khó khăn, nhân đức sạch sẽ, nhân đức chịu lụy. Vậy con hãy suy : Đức Chúa Giê-su rất khó khăn là thể nào ; mà so lại sự khó khăn Đức Chúa Giê-su, với sự khó khăn con. Ấy Đức Chúa Giê-su chịu treo trần truồng, dù một tấm áo, hay là một cái khăn mà che mình thì cũng

chẳng có sốt bằng con có nhiều áo mặc, chẳng phải ở trần truồng trước mặt ai bao giờ. Đức Chúa Giê-su có một cây gỗ cứng thay vì giường nằm ; cùng có mão gai nhọn suốt vào đầu Người thay vì gối ; bằng con có giường nghỉ ngơi, có chăn gối màn đũng, chẳng có thiếu sự gì. Ấy thể ấy mà sự khó khăn con so, cùng sự khó khăn Đức Chúa Giê-su được ru ? Sau nữa hãy suy : Nhân đức đồng trinh sạch sẽ rất lạ Đức Chúa Giê-su, dù mà kẻ dữ nói phạm đến, nói dối trá bỏ vu vạ cho Đức Chúa Giê-su nhiều thể, nhiều cách mặc lòng, song le chẳng bao giờ có đứa nào dám nói phạm đến nhân đức đồng trinh sạch sẽ Đức Chúa Giê-su sốt. Vậy cách con ăn ở xưa nay, có phải thanh tĩnh sạch sẽ, mà chẳng ai nói đến con về sự gì nghịch, cùng nhân đức sạch sẽ chăng ? Hay là con có làm sự gì dơ dáy, cùng nói nguyệt hoa trăng gió chăng ? Sau nữa con phải suy, Đức Chúa Giê-su chịu lụy cho đến chết, cùng vâng chịu chết trên cây

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Câu-rút ; mà con bởi thấy mình giữ đạo Thánh Đức Chúa Trời đã lâu cùng đã gần chết, cho nên con muốn khỏi giữ phép tắc nọ, lề luật kia ru ? Nào những phép tắc cùng lề luật ấy, có nặng nề cùng khó chịu lắm, bằng Câu-rút Đức Chúa Giê-su ru ? Lạy Đức Chúa Giê-su là Chúa tôi, dù mà tôi đã quen nói rằng : Ba nhân đức ấy cũng như ba cái đinh, đóng vào lòng tôi như đóng vào Câu-rút vậy, song le xưa nay tôi chưa giữ ba nhân đức ấy cho kỹ, cùng chưa ép mình vâng phép Đức Chúa Trời cho lọn, cho nên cũng ra như chưa lấy ba nhân đức ấy, như ba cái đinh, cùng chưa lấy các phép trong đạo, làm Câu-rút cho tôi chịu đóng vào đấy. Bởi đấy thì có lẽ hồ nghi tôi, chẳng đáng gọi là kẻ có đạo Thánh Đức Chúa Trời chăng ? Vì chưng tôi chẳng có chịu đóng đanh, trên cây Câu-rút như Đức Chúa Giê-su.

Điều thứ hai con phải suy : Đức Chúa Giê-su treo trên cây Câu-rút giữa hai kẻ trộm, mà người ta chê Đức

Chúa Giê-su, cũng bằng chê hai kẻ trộm ấy vậy. Ấy lẽ ấy thì mạnh lắm, mà dạy dỗ tôi cho được nhịn khi phải lở xuống ngôi thứ rốt hết, cùng giục tôi bằng lòng chịu kẻ khác kể tôi như kẻ vô phúc trên hết các anh em nữa. Chúa Dêu tôi đã chịu xấu tiếng như kẻ trộm cướp dữ tợn, mà tôi còn chuộng sự được tiếng trọng trước mặt người ta làm chi nữa ? Bởi tôi khi xưa đã phạm nhiều tội lỗi, bất nhân vô phép cùng Đức Chúa Trời, mà rầy hãy còn chưa quyết hẳn sự lở lại thật cùng Đức Chúa Trời, cho nên khi người ta chê cùng khinh dễ tôi, thì tôi đã đáng chịu. Chớ thì nào có nghịch gì, oan gì tôi đâu ? Sau nữa, con hãy xem lại xác Rất Thánh Đức Chúa Giê-su, những dấu tích cả và mình, máu chảy ra rơi xuống đất, những đau đớn cùng thương khó mọi đàng, dù kẻ ghét, dù kẻ mến Đức Chúa Giê-su, thì cũng chẳng ai chữa chút nào, chẳng ai yên ủi lời gì cho giãn sự khốn nạn sốt. Vậy hễ bao giờ con kêu rêu buồn bã

HARVARD COLLEGE LIBRARY

vì con ốm yếu tật bệnh khốn nạn, mà anh em nhà hay là kẻ nghĩa thiết, chẳng thương chẳng coi sóc thuốc thang, chẳng yên ủi con, thì con hãy xem Đức Chúa Giê-su, đóng đinh trên cây Câu-rút, chẳng những kẻ ghét làm khốn cho Người, lại kẻ mến cũng chẳng chữa Người, và Đức Chúa Cha cũng bỏ, chẳng yên ủi Người sốt, một để cho Đức Chúa Giê-su chịu cực khốn, đền vì tội con, cùng đền vì tội cả và loài người ta. Sau nữa, con chưa có nếm mật đắng, cùng giấm chua quân dữ đưa cho Đức Chúa Giê-su uống. Khi Người phải cực khốn, bởi vì khô ráo cả và mình, cho nên Người khát nước quá sức, trí ta suy chẳng được. Vậy dù con phải khốn thể nào thì ắt là chẳng bằng sự khốn Đức Chúa Giê-su đâu, cho nên con kêu làm sao được ? Con hãy nhớ lại sự thương khó Đức Chúa Giê-su, thì liền lấy mọi sự khó con làm vui mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : Đức Chúa Giê-su, nguyện cùng Đức Chúa Cha, xin tha tội cho kẻ làm khốn Người, mà

Người nói chữa kẻ rất độc dữ ấy trước mặt Đức Chúa Cha rằng : Bởi vì nó chẳng biết lỗi mình làm là thể nào. Vậy tôi có bắt chước Đức Chúa Giê-su về sự ấy chăng ? Tôi có cầu nguyện cùng muốn sự lành cho kẻ tôi lấy làm giận ghét tôi chăng ? Ôi thương ôi ! Biết là bao nhiêu lần người nọ người kia làm, hay là nói sự gì mất lòng tôi, mà tôi đoán việc kẻ ấy làm, cùng lời kẻ ấy nói, vì lòng hận thù tôi, song thật kẻ ấy làm cùng nói vì vô ý mà thôi. Sau nữa con phải suy, đang khi Đức Chúa Giê-su phải cực khốn, rình chết trên cây Câu-rút, mà Đức Chúa Giê-su phó Rất Thánh Đức Mẹ cho ông Thánh Giu-an xem sóc Người như mẹ mình vậy, thì cũng chỉ cho con được như ông Thánh Giu-an, mà làm con Rất Thánh Đức Bà nữa, cho con được hầu hạ cùng thảo kính Rất Thánh Đức Bà hết lòng, hết sức. Vậy con phải xét mình, xưa nay đã làm đi gì mà hầu hạ, cùng thảo kính Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a, là

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Mẹ rất nhân lành, hằng bầu cử cho con trước mặt Đức Chúa Trời, cùng hằng ban cho con nhiều ơn lành kể chẳng xiết ? Sau nữa con phải suy, Đức Chúa Giê-su trước sinh thì, phó linh hồn ở tay Đức Chúa Cha thì con phải xét, con đã phó mình ở tay Đức Chúa Trời chưa ? Con đã quyết trong lòng, theo ý Đức Chúa Trời cho lọn chăng ? Hay là con muốn cho Đức Chúa Trời theo ý con chăng ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Giê-su, đóng đinh trên cây Câu-rút rằng : Lạy Chúa tôi là thầy rất trọng vô cùng, đã chịu khó chịu nhọc, mồ hôi máu chảy ra cho đến khi lên tòa Câu-rút mà dạy dỗ tôi. Vậy tôi học Chúa tôi, thì trong linh hồn được vui mừng, thiêng liêng, ngọt ngào, êm ái, dịu dàng lắm ; cho nên dù học lâu cũng chẳng có mỏi, thì xin Chúa tôi thêm sức cho tôi, hằng nhớ bấy nhiêu lẽ Chúa tôi, đã dạy dỗ tội trong ngắm này, vì là sự rất cần cho kẻ toan làm đầy tớ Chúa tôi, cùng là những thế rất mạnh, cho kẻ đến học lẽ cùng Chúa

tôi cho được lọn nhân đức.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

Ngắm về sự yêu nhau vì Đức Chúa Trời.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy nhân đức yêu nhau, hình như mạch nước rất trong sạch, cùng rất ngon lành, hằng chảy ra cho ai nấy được uống cả. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời mở lòng cho con, hằng yêu chuộng nhân đức yêu nhau, là nhân đức rất trọng, rất cả.

Điều thứ nhất con phải suy : Đức Chúa Giê-su chẳng những dạy dỗ thiên hạ bấy nhiêu lẽ, khi người treo trên cây Câu-rút. Người lại lối để cho ta giữ nhân đức yêu nhau, mà người phán rằng : Tao phán dạy bay sự này ấy là cho bay yêu nhau. Lại có nhiều lần Đức Chúa Giê-su phán sự ấy, trong kinh E-van-khê-li-

HARVARD COLLEGE LIBRARY

-ô kẻo ta quên chăng. Ấy vậy, Đức Chúa Giê-su răn nhặt điều ấy nhiều lần làm vậy, ắt là bởi nhân đức yêu nhau là sự rất cần mà chớ. Vậy sự yêu nhau hợp một ý một lòng cùng nhau, thì chẳng những làm cho ta được vui mừng thiêng liêng, và được yên trí cùng xóng lòng như lời vua Thánh Da-vít ngắm, lại làm cho ta được giữ lọn phép đạo Đức Chúa Giê-su dạy trong kinh E-van-khê-li-ô. Như lời ông Thánh Bảo-lộc cắt nghĩa rằng : Kẻ yêu người ta vì Đức Chúa Trời, thì đã giữ hết phép trong đạo Đức Chúa Trời rồi. Vì vậy, con phải xét mình có yêu anh em hay là chăng, thì liền biết thật mình đã giữ phép đạo Đức Chúa Trời nên hay là không. Sau nữa, chẳng có dấu nào cho con được biết mình thật là đầy tớ Đức Chúa Giê-su hơn sự yêu nhau. Vì chưng, Đức Chúa Giê-su đã phán cùng các Tông đồ rằng : Nếu thiên hạ thấy bay yêu nhau thì thiên hạ mới biết bay là đầy tớ Tao. Vậy bây giờ con phải xét mình lại

cho kỹ, có thấy dấu ấy trong linh hồn con chăng ? Lòng lo miệng nói mình làm, thì con có yêu kẻ khác thật chăng ? hay là nói vậy mà thôi chăng ? Ôi thương ôi ! Đèn sáng ấy là nhân đức yêu nhau, thì trong linh hồn tôi đã tắt mất đoạn, tôi chẳng đáng làm đầy tớ Đức Chúa Giê-su nữa, vì chưng tôi chẳng có giữ lời Đức Chúa Giê-su đã lối để cho tôi, cùng chẳng có vâng phép Chúa tôi đã truyền cho tôi là yêu các người ta vì Đức Chúa Trời.

Điều thứ hai con phải suy : Con phải giữ cách mà yêu anh em con, cũng như cách Đức Chúa Giê-su giữ mà yêu ta vậy. Bởi đấy cho nên, Đức Chúa Giê-su lại phán thêm lời này rằng : Bay phải yêu nhau, cũng như Tao đã yêu bay vậy. Vì vậy, Đức Chúa Giê-su yêu đầy tớ, thì chẳng có thiên tư kẻ họ hàng, người như ông Thánh Gia-cô-bê, cùng chẳng có thiên tư kẻ mến Đức Chúa Giê-su hơn như ông Thánh Phê-rô

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Lại Đức Chúa Giê-su làm lành cùng các đầy tớ như nhau, dù ông Thánh Tu-me phạm tội chẳng tin Đức Chúa Giê-su sống lại, thì Đức Chúa Giê-su cũng thương người như thương đầy tớ khác. Vậy tôi phải xét mình, tôi yêu anh em có phải là yêu chung cả như Đức Chúa Giê-su yêu đầy tớ chăng ? Hay là có thiên tư yêu riêng những kẻ họ hàng, và kẻ một quê cùng tôi, kẻ làm ơn cho tôi, cùng kẻ bênh đỡ tôi, mà lánh chẳng làm bạn với kẻ nghịch cùng tôi chăng ? Thì sự ấy chẳng phải là yêu thật đâu, một kể là tìm ích riêng về sự đời này cùng kể là yêu anh em che chở vậy mà chớ. Vì vậy, con phải có lòng ngay thật mà yêu cả vì Đức Chúa Trời. Vì chưng, hết thay thảy đều là hình tượng Đức Chúa Trời. Hãy kết nghĩa với các anh em, vì chưng ai nấy cũng hợp một đầu thiêng liêng là Đức Chúa Giê-su. Vậy con phải suy lẽ này, khi răng cắn phải lưỡi mình, hay là phần nào trong xác làm cho mình phải chịu đau đớn

thì nào con có bỏ răng, hay là bỏ phần ấy đi cho khỏi xác con ru ? Ấy vậy con phải suy cho biết : Các anh em cùng con làm nên một xác thiêng liêng Đức Chúa Giê-su Ki-ri-xi-tô, cho nên dù anh em nào làm cho con phải chịu đau đớn sự gì, thì con chẳng nên bỏ nghĩa cùng anh em ấy làm chi.

Điều thứ ba con phải suy : Những sự hỗn hào loạn lạc, bởi anh em chẳng yêu nhau mà ra. Vậy khi trong một làng chẳng yêu nhau, thì làng ấy chẳng được vững bền mãi đâu. Làng khác cũng vậy. Như lời ông Thánh I-na-xu lập dòng Đức Chúa Giê-su xưa dạy rằng : Khi anh em trong một dòng chẳng yêu nhau, thì dòng ấy chẳng được vững bền mãi đâu. Dòng khác cũng vậy. Hễ một nước thì cũng như một làng vậy, mà khi xưa Đức Chúa Giê-su đã giảng cho thiên hạ rằng : Hễ là nước nào chia ra nhiều bè, thì chẳng khỏi phá hư đi tan tác, Ấy Đức Chúa Trời đã sinh ra tôi cùng yêu dấu tôi bấy lâu năm, mà hoặc bởi tôi chẳng yêu anh

HARVARD COLLEGE LIBRARY

em, cho nên hư làng nước tôi đi chăng, thì tôi ra nghịch đảng mắc tội vạ là ngần nào ! Sau nữa, hoặc ích chung chẳng đủ giục lòng con yêu nhau thật, thì con hãy suy những ích riêng con được, là những ích sau này. Vậy con hãy xem, khi con chẳng có lòng yêu anh em, thì trong lòng những xôn xao điều ấy điều khác, chẳng được yên trí cùng xóng lòng sốt. Lại có khi nói hành tỏi, gièm pha ghen ghét nhau, mua chuộc người nọ, bỏ vạ cho người kia mà quấy rối nhau cả thay thảy. Ấy đã nên gọi là người có đạo ru ? Đã phải là bổn đạo ru ? Chẳng xứng đâu ! Thật thì ra như lời ông Thánh Giê-rô-ni-mô rằng : Khi trong nhà dòng thiếu nhân đức yêu nhau, thì nhà dòng ra địa ngục, mà kẻ trong dòng chẳng yêu nhau thì ra ma quỷ hết. Chớ thì trong làng nào chẳng có nhân đức yêu nhau, thì làng ấy ra địa ngục, mà kẻ trong làng chẳng yêu nhau, thì cũng ra ma quỷ hết như vậy nữa. Vậy con chớ làm dữ với mình dường ấy, hãy yêu các anh

em cho thật, kẻo phải gieo mình xuống địa ngục, khi con hãy còn sống, và khi Đức Chúa Trời chưa luận phạt vô cùng, mà con đã hóa nên ma quỷ rồi chăng ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi đã vâng biết lề luật Chúa tôi định cho tôi phải yêu anh em bằng mình. Bấy lâu tôi đã sai lề luật ấy nhiều lần lắm, thì xin Chúa tôi tha tội cho tôi. Tôi dốc lòng từ này về sau chẳng dám bỏ lòng thật yêu anh em nữa. Vì chưng tôi đã hay kẻ làm nghịch cùng anh em, thì cũng như phạm đến con ngươi trong con mắt Chúa tôi vậy. Dù anh em là ai mặc lòng, tôi dốc lòng yêu cả vì Chúa tôi ; tôi có lòng thật yêu các anh em như vậy thì mới được lọn nghĩa cùng Chúa tôi mà chớ.

Giờ ban tối
khi đã uống nước rồi

Ngắm về sự chọn cách ở dưới thế gian này, cho được theo ý Đức Chúa Trời.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy một nhà thương rất rộng lớn có nhiều kẻ liệt, kẻ thì chết, kẻ thì đã, kẻ thì cầm chừng vậy, chẳng chết cùng chẳng đã cho. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết tỏ tật linh hồn con, cho được tra thuốc thiêng liêng cho con lại được đã.

Điều thứ nhất con phải suy : Trong ba bậc kẻ liệt thiêng liêng : thứ nhất là kẻ dù xưng mình, muốn cho được lọn nhân đức, song chẳng hết lòng theo những sự Đức Chúa Giê-su dạy bảo, cùng chẳng quyết xong sự sửa tính mê nết xấu. Vậy những kẻ ấy chẳng khác chi kẻ liệt kia đến nhà thương mà rằng : Mình đến cho đã bệnh, nhưng mà bởi chẳng khứng kiêng những giống làm hại mình, cùng chẳng vâng lời thầy thuốc dạy uống thuốc nọ, thuốc kia, thì một ngày một thêm bệnh mà chết. Vậy con phải suy cho biết, như sự chết phần xác tại hai sự này : Một là chẳng kiêng giống độc, hai là chẳng uống thuốc, thì sự chết phần linh hồn cũng tại hai sự này, một là

chẳng bỏ sự dữ, hai là chẳng theo sự lành. Vậy như kẻ liệt ấy xưng mình ước ao đã bệnh phần xác, thì kể là nói vậy mà thôi, chẳng phải là thật lòng ước ao đã đâu ; cho nên phải chết thì kẻ liệt về phần linh hồn, chẳng ra sức bỏ sự dữ theo sự lành dù xưng mình muốn cho được lọn nhân đức mặc lòng, song chẳng bao giờ được sự ấy sốt, có khi lại phải chết phần linh hồn, sa địa ngục vô cùng.

Điều thứ hai con phải suy : Bậc kẻ liệt thiêng liêng, thứ hai là những kẻ tỏ ra lòng ưa sự nhân đức, thì âu là cũng rốn cho được nhân đức thật, nhưng mà muốn giữ cách nọ, đi đàng kia vừa ý mình mà thôi. Ấy là cũng muốn chịu khó, song lại cũng muốn được phần vui theo ý mình, muốn làm việc cho Đức Chúa Trời, cùng làm việc giúp anh em ; song muốn làm việc nọ hơn làm việc kia, cùng muốn ở đất ấy hơn ở đất khác, có được thể nọ thì mình chịu, thể kia thì mình chẳng chịu. Vậy cho con được biết kẻ ấy lầm là

HARVARD COLLEGE LIBRARY

thể nào, thì phải suy ví dụ này : Kẻ liệt kia tuy rằng chịu lụy thầy thuốc, song hễ là bài thuốc nào thầy ấy định cho mình uống, thì mình đòi pha giống nọ giống kia vào cho dễ uống, đừng có cay đắng chua chát, kẻo khó chịu chăng. Vậy bởi những thuốc pha làm vậy, chẳng phải là chính thuốc mạnh cho được chữa bệnh, cho nên kẻ liệt ấy lọn đời bệnh, cũng chẳng đã một còn yếu đuối gầy guộc xanh xao mãi, chẳng có sức làm được việc gì cả thể sốt. Vậy con phải xét việc linh hồn, con cũng như thể ấy nữa. Bởi đấy cho nên, rầy trong bổn đạo chẳng có nhiều kẻ nhân đức, lạ lùng bằng khi xưa, cùng chẳng có làm việc lành cả thể đẹp lòng Đức Chúa Trời bằng khi xưa vì chẳng có phó lót mình ở tay Đức Chúa Trời, cùng chẳng có quyết chỉ theo ý Đức Chúa Trời cho lọn bằng khi xưa.

Điều thứ ba con phải suy : Như có bậc kẻ liệt khác, ước ao đã bệnh phần xác, cho nên quyết chỉ kiêng mọi

sự làm hại mình, cùng chịu lụy thầy thuốc mọi đàng, dù định thể nào thì cũng chịu ; lại dù cho uống thuốc ngọt đắng, mặn nhạt, khó dễ thể nào chẳng kỳ, hễ thầy thuốc dạy thì kẻ liệt vâng, cho nên kẻ liệt ấy thường đã. Vậy trong bổn đạo cũng vậy. Có kẻ thật lòng ước ao cho được lọn nhân đức. Cho nên kiêng mọi sự vui phần xác, cùng bỏ dứt ý riêng mình, và phó lót mình ở tay Đức Chúa Trời, hay là phó lót mình ở tay bề trên, là kẻ thay mặt Đức Chúa Trời ; dù người khiến sự gì thì cũng vâng cứ. Vì chưng những kẻ ấy giữ lời ông Thánh Bảo-lộc rằng : Dù mình ra trọng, dù mình ra hèn, dù mình mất, dù mình được tiếng tốt, thể nào mặc lòng, mình chẳng dám sai lời Đức Chúa Trời. Cùng bỏ đàng nhân đức chút nào sốt. Vậy những kẻ ấy thường ra người nhân đức cùng nên thánh. Vì vậy con đã ngắm trong ba bậc ấy, thì con chọn bậc nào ? Nếu con cứ lẽ phải mà chọn bậc thứ ba này, thì con hãy quyết chỉ cho xong từ bây

HARVARD COLLEGE LIBRARY

giờ, vì rầy đã đến kỳ. Vậy con hãy quyết chỉ bắt chước vua Thánh Da-vít rằng : Bây giờ tôi mở đầu đi đàng nhân đức, hãy liệu lở lại cho chắc, cho đáng gọi là phép, trong tay hữu Đức Chúa Trời rất cả, làm cho con lở lại làm vậy. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Đội ơn Chúa tôi đã soi sáng cho tôi biết sự lành cho tỏ, cùng đã cho tôi ngắm những ví dụ này cho được biết Chúa tôi gọi tôi đi đàng nhân đức. Vậy trước mặt Chúa tôi, thì tôi quyết định cùng chỉ một lòng ấy cho đến chết. Xin Chúa tôi hằng thêm sức cho tôi được giữ lòng ấy mãi, cho đến khi tôi lên hưởng lọn phúc trên thiên đàng.

NGÀY THỨ TÁM

Giờ sáng ngày

Ngắm về sự Đức Chúa Trời yêu ta và ta phải mến Đức Chúa Trời.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy hình như vua kia đáng kính mến vô cùng, rộng rãi vô cùng

sẵn lòng ban cho con mọi của, nhất quý nhất trọng. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, soi sáng cho con biết Đức Chúa Trời yêu dấu con là thể nào, cho con dốc lòng vâng phép, trả nghĩa cùng kính mến Đức Chúa Trời.

Điều thứ nhất con phải suy : Khi ai cho ai của gì trọng, thì tỏ ra lòng yêu kẻ ấy, chẳng những các người ta quy phục lẽ ấy, lại Đức Chúa Trời cũng cứ lẽ ấy nữa. Vì chưng, bởi Đức Chúa Trời đã phó con Đức Chúa Trời cho thiên hạ thì ông Thánh Giu-an xét Đức Chúa Trời yêu thiên hạ là dường nào mà rằng : Đức Chúa Trời đã yêu dấu thiên hạ dường ấy, cho nên đã phó **một Con**[48] Đức Chúa Trời cho thiên hạ. Vì vậy, con phải nhớ lại những sự Đức Chúa Trời đã ban cho con xưa nay, cùng những sự khác Đức Chúa Trời khiến ban cho con ngày sau nữa. Vậy khi Đức Chúa Trời dựng nên con xưa, đã cho con nên có, và nên loài người có linh hồn là tính thiêng liêng trọng vô giá, có trí khôn sáng láng cho biết suy lẽ nọ, luận

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lẽ kia ; lại cho con được phần xác này, chẳng có què, chẳng có mù, chẳng có câm, chẳng có điếc như nhiều người khác. Sau nữa, con phải làm tôi ma quỷ chịu khốn đời đời vì các tội con đã mắc, thì Đức Chúa Trời thương mà cất mình xuống thế gian chịu trăm nghìn sự đau đớn, chuộc tội cho con, cùng chữa lấy con cho khỏi làm tôi ma quỷ, lại được làm con Đức Chúa Trời khỏi sa địa ngục, lại được lên thiên đàng, khỏi sự phạt vô cùng, lại được hưởng phúc chẳng hay hết đời đời. Vả lại Đức Chúa Trời đã chọn lấy con cho được thông công cùng cả và Thánh I-ghê-rê-gia, mà trong Thánh I-ghê-rê-gia thì Đức Chúa Trời hằng gìn giữ, hằng phù hộ cho con, cùng hằng xuống nhiều ơn cho con bề trong cùng bề ngoài linh hồn và xác, kể chẳng xiết. Bằng những sự Đức Chúa Trời khiến ban cho con ngày sau, ấy là sự vui thiên đàng, hưởng mọi sự tốt lành vui mừng trên trời, mà sự phúc trên hết mọi phúc, là hưởng Đức Chúa Trời đời đời vô cùng. Vậy

Đức Chúa Trời hứa ban cho con, bấy nhiêu sự tốt lành dường ấy, thì chẳng phải vì Đức Chúa Trời trông ơn gì con đâu, cùng chẳng phải vì có phép nào buộc Đức Chúa Trời phải ban cho con đâu, một tại Đức Chúa Trời tự nhiên, rất nhân lành vô cùng, cho nên đã thông lót mình ra vô cùng. Vậy tôi biết Chúa tôi yêu tôi dường ấy, thì tôi phải trả nghĩa Chúa tôi là thể nào ! Nào lòng tôi có cứng hơn là đá ru, mà sao chẳng có hóa ra sốt sắng, kính mến Đức Chúa Trời là Đấng đã ban cho tôi muôn vàn ơn lành kể chẳng xiết dường ấy ? Sao tôi chẳng có phó lót mình tôi cho Đức Chúa Trời ? Nào có ai làm ơn cho tôi bằng Đức Chúa Trời ru ?

Điều thứ hai con phải suy : Đức Chúa Trời hằng gìn giữ các giống vật trên trời, dưới đất kẻo phải hư. Cho nên dù lá trên cây, khi Đức Chúa Trời chẳng có làm cho nó động, thì nó cũng chẳng có động được. Ấy Đức

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Chúa Trời hằng gìn giữ các giống vật, chẳng có khi đừng làm vậy, thì đều chỉ về cho người ta được ích. Ấy vậy Đức Chúa Trời rất nhân lành, đã làm nên mọi sự bởi vì yêu tôi, cùng chỉ làm ích cho tôi, thì tôi cũng buộc mình mọi sự lòng lo, miệng nói, mình làm, đều chỉ cho danh Đức Chúa Trời sáng ra cho tôi được trả nghĩa Đức Chúa Trời liên. Vậy tôi phải xét mình về mọi sự lòng tôi lo, miệng tôi nói, mình tôi làm bấy lâu, thì tôi đã chỉ ý tứ nào ? Tôi đã chỉ một ý việc làm, lời nói cùng lòng lo cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời, cùng cho được vâng ý Đức Chúa Trời mà thôi chăng ? Hay là trong các việc lành tôi làm xưa nay, có ý muốn đẹp lòng người ta hơn đẹp lòng Đức Chúa Trời chăng ? Con chớ lầm làm vậy nữa. Hãy chỉ việc làm, lời nói, cùng lòng lo, mọi sự vì Đức Chúa Trời, vì chưng Đức Chúa Trời thật đã làm mọi sự vì lòng yêu con mà chớ !

Điều thứ ba con phải suy : Như kẻ yêu nhau lắm, hằng ước ao ở cùng nhau, thì Đức Chúa Trời cũng liệu mọi đàng cho được ở cùng ta, chẳng những ở cùng ta cách chung, Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi ; lại bởi ơn Ga-ra-thi-a thì Đức Chúa Trời kết nghĩa thật cùng kẻ lành và ngự riêng trong linh hồn kẻ ấy, như ngự trong đền thờ Đức Chúa Trời vậy, cùng lấy sự ngự vào linh hồn, kẻ lành làm vui mừng lắm. Bấy nhiêu sự chưa làm cho phỉ lòng Đức Chúa Trời yêu dấu ta ; cho nên lại định một cách rất lạ, cho ta được hợp làm một cùng Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời hợp làm một cùng ta khi chịu phép Sang-ti-si-mô Sa-ca-ra-men-tô. Tôi lạy Đức Chúa Trời rất yêu dấu tôi dường ấy, tôi lạy lòng Đức Chúa Trời rất rộng rãi vô cùng, hay yêu tôi tá rất hèn mọn này làm vậy. Chúa tôi khiến tôi làm đi gì, khiến tôi mến Chúa tôi mà thôi ru ? Này lòng tôi cùng linh hồn tôi và mọi sự trong ngoài tôi đây, thì tôi xin

HARVARD COLLEGE LIBRARY

dâng cả cho Chúa tôi, một ước ao kính mến Chúa tôi đời này và đời sau vô cùng mà chớ ! Linh hồn tôi xưa yêu vật nọ vật kia, thì đã phải thiệt hại lắm. Nào có vật nào yêu tôi cho bằng Chúa tôi yêu tôi đâu ? Dù vật nhất tốt lành trên hết các vật, thì nào có ví được cho bằng Chúa tôi ru ? Sự ấy thật đã không, dù Thánh Thiên Thần trên trời rất trọng mặc lòng, thì cũng chẳng bằng Chúa tôi, lại kém Chúa tôi vô cùng. Chớ thì nếu tôi phải lòng vật nọ, giống kia dưới thế gian, thì tôi chẳng phải rất dại ru ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi đã vâng biết Chúa tôi yêu dấu tôi lắm, và chẳng có đi gì đáng kính mến bằng Chúa tôi, thì tôi kính mến Chúa tôi trên hết mọi sự. Ví dụ, chẳng có đi gì trên trời dưới đất, thì tôi cũng kính mến Đức Chúa Trời là Chúa tôi mà chớ. Xin Chúa tôi rẽ lòng tôi ra kẻo còn dính vào vật nào, cho tôi hằng được hợp nghĩa cùng Chúa tôi, cùng cho được kính mến

Chúa tôi hơn nữa.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về sự ta phải bằng lòng theo ý Đức Chúa Trời.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy người nhân đức kia, hằng theo ý Đức Chúa Trời cho lọn, cũng như giống hoa quỳ, hằng lở đi lở lại chầu về bên mặt trời. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết những ích rất trọng con được bởi theo ý Đức Chúa Trời cho lọn mà ra.

Điều thứ nhất con phải suy : Chẳng có dấu nào chắc hơn cho được kết nghĩa với nhau cho vững bền, bằng muốn như ý kẻ mình yêu. Cho nên ông Thánh Giê-rô-ni-mô dạy rằng : Muốn cùng chẳng muốn mọi sự như ý nhau, ấy là kẻ yêu nhau cho lâu bền vững vàng. Bởi đấy thì liền biết thật, nếu con mến Đức Chúa Trời, thì

HARVARD COLLEGE LIBRARY

phải muốn mọi sự Đức Chúa Trời muốn, cùng chẳng nên muốn mọi sự Đức Chúa Trời chẳng muốn. Mà bởi chẳng có sự gì lành hơn theo ý Đức Chúa Trời. Cho nên, cũng chẳng có sự gì làm ích cho con được lọn nhân đức hơn theo ý Đức Chúa Trời liên. Vậy ai nấy xưng rằng : Lòng ta thì tối tăm, chớ thì nếu ta chẳng theo ý Đức Chúa Trời, thì có lẽ nào cho ta khỏi sai lầm ru ? Sau nữa, như Đức Chúa Giê-su chẳng có bao giờ sai lầm được mà Người còn chẳng có theo ý tính xác thịt, Người một nguyện cùng Đức Chúa Cha rằng : Đừng theo ý Con, một xin theo ý Cha mà thôi. Huống lọ là kẻ đã lầm lỡ nhiều lần kể chẳng xiết, thì càng phải dốc lòng theo ý Đức Chúa Trời hơn nữa. Nhất là bởi tôi đã biết, cùng tin thật, hễ sự nào Đức Chúa Trời muốn, ấy là sự lành hơn cùng làm ích cho tôi hơn. Lạy Chúa Dêu tôi, xin Chúa tôi hằng cho tôi vâng ý Chúa tôi, cho tôi được muốn những sự Chúa tôi muốn, cùng ghét những sự Chúa tôi

ghét nữa. Xin Chúa tôi hằng soi sáng cho tôi biết ý Chúa tôi là thể nào, cùng giục lòng tôi vâng cứ như thể ấy nữa.

Điều thứ hai con phải suy : Hễ khi nào con chẳng muốn theo ý Đức Chúa Trời, thì chẳng những là chẳng mến Đức Chúa Trời, bằng bậc phải mến ; lại cũng chẳng tin Đức Chúa Trời bằng bậc phải tin nữa. Ấy nhân đức tin dạy con rằng : Mọi sự khó đến mình con, dù tự nhiên mà phải, dù bởi người ta mà ra thể nào mặc lòng, đều tại ý Đức Chúa Trời định cho con chịu sự khó ấy mà chớ, thì sao con chẳng bằng lòng chịu sự khó ấy, như của Đức Chúa Trời gửi cho con ? Con lại giận ghét kẻ làm hại, hay là khinh dể con làm chi ? Nào con chẳng biết kẻ ấy làm hay là nói phạm đến con, thì bởi ý Đức Chúa Trời khiến cho con chịu sự khó ấy ru ? Sao con muốn bắt chước con chó kia, cắn hòn đá ném nó, mà chẳng làm gì được

HARVARD COLLEGE LIBRARY

tay kẻ ném đá ấy cho nó ? Vậy con chẳng nên bắt chước sự ấy làm chi, một hãy học nhân đức vua Thánh Da-vít thấy ông Si-mê-i làm khốn cùng ném đá cho người, thì người chẳng có oán trả nó sốt, một suy ý Đức Chúa Trời cho người chịu khó mà rằng : Đức Chúa Trời khiến ông ấy rủa Da-vít. Vậy con phải suy cho biết : Dù kẻ khác phạm tội vì làm khốn con trái lẽ mặc lòng, bởi sự tội kẻ ấy, thì Đức Chúa Trời định cho con được sự lành, vì khiến cho con chịu khó bằng lòng ; cho được phúc hơn nữa. Chớ thì nhân sao con chẳng hợp một ý cùng Đức Chúa Trời cho được sự lành dường ấy ?

Điều thứ ba con phải suy : Sự theo ý Đức Chúa Trời cho lọn, ấy là sự rất trọng trên hết mọi sự trọng, vì chưng hay làm cho kẻ còn ở thế gian được kể là như kẻ ở trên thiên đàng vậy. Cho nên hằng được yên trí cùng xóng lòng lắm. Khi gặp sự khó thì chẳng có buồn, khi kẻ khác để duôi thì chẳng có

giận. Dù phải thể nào thì cũng hãy còn yên vậy, vì đã suy biết mọi sự mình gặp phải, đều bởi ý Đức Chúa Trời mà ra. Bởi đấy khi gặp sự dữ thì cũng cám ơn ngợi khen Đức Chúa Trời, bằng khi gặp sự lành vậy, và than thở như ông Thánh Gióp xưa rằng : Đức Chúa Trời đã ban cho, Đức Chúa Trời lại cất lấy ; đã ra như đẹp ý Đức Chúa Trời vậy, thì tôi cám ơn Đức Chúa Trời. Chớ gì tôi được hợp lọn nghĩa cùng Đức Chúa Trời và ý tôi ra như ý Đức Chúa Trời. Ví bằng tôi được sự ấy, ắt là tôi chẳng còn lo sợ sự gì, lại được yên trí mà làm việc lành, cùng được vui lòng mà làm việc Đức Chúa Trời nữa. Chớ gì ai cho linh hồn tôi được hòa thuận cùng Đức Chúa Trời, như lời ông Thánh Bảo-lộc dạy : Chẳng có sự gì mà ví cho bằng sự hòa thuận ấy. Nhân vì sự ấy, tôi dốc lòng rốn cho được hòa thuận và hợp một ý cùng Đức Chúa Trời liên. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, Chúa tôi

HARVARD COLLEGE LIBRARY

khi mới xuống thế gian, xưa đã hứa cho các người lòng lành được sự hòa thuận bằng yên cùng Đức Chúa Trời, thì tôi xin Chúa tôi hằng mở lòng cho tôi được theo ý Chúa tôi cho lọn, chớ để cho tôi theo ý nào khác cùng ý Chúa tôi. Vậy tôi phó mình ở tay Chúa tôi, hễ sự nào Chúa tôi muốn, thì tôi cũng muốn như vậy ; hễ sự nào Chúa tôi chẳng muốn thì tôi cũng chẳng muốn nữa. Vì chưng, tôi ước ao hết lòng hết sức chớ gì ý tôi nên ý Chúa tôi, và ý Chúa tôi nên ý tôi đời đời.

Giờ thứ hai
là khi đã quá nửa ngày

Ngắm về sự làm gương xấu cho anh em.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy Thánh Thiên Thần đem thầy tu hành kia xuống địa ngục, mà cho xem thấy vô số người chịu khốn cực vô cùng. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết

giữ mình, kẻo làm gương mù cho anh em nữa chăng.

Điều thứ nhất con phải suy : Gương xấu làm cho mất nhiều linh hồn hơn, các Thánh xưa nay giảng dạy làm cho người ta được rỗi linh hồn. Ví bằng mở cửa địa ngục ra cho con xem, âu là chẳng một linh hồn nào chẳng than trách rằng : Bởi người nọ kẻ kia làm gương xấu cho tôi phải khốn dường này ! Vậy Đức Chúa Trời dạy con yêu kẻ dữ làm nghịch cùng con, mà con nỡ làm cho nhiều linh hồn là những kẻ chẳng có làm sự gì dữ cho con phải khốn dường ấy ru ? Ấy Đức Chúa Giê-su đã chịu khó nhọc mà giáp trận cùng ma quỷ, cho được đem người ta về đàng lành mà con lại kéo người ta về đàng trái, cùng ra đầu với ma quỷ mà đối địch cùng người ru ? Đức Chúa Giê-su đã chịu máu mình chảy ra hết cho được rửa các tội lỗi trong linh hồn người ta cho sạch, mà con lại làm cho những tội ấy, bén vào lòng nó mà cai trị nó

HARVARD COLLEGE LIBRARY

ru ? Đức Chúa Giê-su đã thắp lửa mến trong lòng người ta cho được sốt mến Đức Chúa Trời, mà con lại tắt lửa ấy đi, cho ra nguội lạnh làm vậy ru ? Vậy con hãy suy những lẽ ấy, cho biết kẻ làm gương xấu mắc tội vạ là dường nào ! Ở người xấu nết mê đàng tội lỗi kia, gương mù chúng bay đã làm, thường hay sinh ra những sự bất nhân thiệt hại dường ấy, thì khốn cho chúng bay mọi đàng. Ấy những linh hồn là của Đức Chúa Giê-su đã mua giá cao dường ấy, mà bởi con làm cho nó hư đi mất, thì con còn trông sự gì lành cùng Người nữa ru ?

Điều thứ hai con phải suy : Kẻ làm gương mù cho kẻ khác phạm tội, thì phá việc Đức Chúa Giê-su đã làm xưa. Vì chưng khi Đức Chúa Giê-su còn ở thế gian, thì những ra sức khuyên bảo, giục giã người ta lở lại cùng Đức Chúa Trời, những chịu khó nhọc tốn công, mà đi tìm cùng gọi kẻ lạc đàng, lại để mình làm

gương sáng cho người ta được soi mà bắt chước. Mà kẻ làm gương xấu thì lại phá sự ấy đi ; lại làm cho người ta theo đàng lạc mà sa địa ngục, hỏng chẳng được ăn mày công nghiệp, Đức Chúa Giê-su chuộc cho, thì biết tội ấy nặng là dường nào ! Bởi đấy cho nên Đức Chúa Giê-su phán rằng : Thương hại ! Những kẻ làm gương mù cho kẻ khác phạm tội, thà rằng lấy cối đá buộc vào cổ nó, mà bỏ nó xuống biển cho chết đi thì hơn. Ấy là lời Đức Chúa Giê-su đe, kẻ làm gương mù cho người ta phạm tội thì làm vậy. Vì chưng, kẻ ấy thật đã đáng bỏ xuống biển lửa địa ngục cho chết vô cùng. Chớ thì những kẻ làm cha mẹ, cùng các đấng bề trên chịu việc coi sóc người ta, phần hồn, phần xác ở đời này, nếu chẳng siêng năng dạy dỗ, coi sóc cho phải thể, cùng giữ nết na đức hạnh về bậc mình, bởi đấy cho nên ra gương xấu cho những kẻ thuộc về mình, hay là kẻ khác bắt chước mà phạm tội, mất linh hồn sa địa ngục, thì những

HARVARD COLLEGE LIBRARY

kẻ ấy thà đừng sinh con, đừng chịu việc coi sóc người ta thì hơn. Vì chưng ngày phán xét, nó chẳng những đòi con phần vui thiên đàng, bởi con đã làm cho nó mất, mà lại kêu xin Đức Chúa Trời oán trả con, vì đã làm cho nó phải phạt làm vậy, thì chốc ấy con sẽ thưa lại làm sao ?

Điều thứ ba con phải suy : Có lời Thánh Tông đồ dạy rằng : Con phải bắt chước Đức Chúa Giê-su, như mặc lấy Người ở mình con vậy, cho thiên hạ xem thấy nết na con, thì liền nhớ lấy như xem thấy Người vậy. Vậy bấy lâu con đã làm những việc gì, đã ăn ở cách nào, đã mặc lấy tính nết Người là làm sao chưa ? Thương ôi ! Bấy lâu nay tôi đã làm nhiều dịp trái, cùng mở đàng tội cho kẻ khác bắt chước tôi, cho nên đã làm hư nhiều linh hồn anh em, thì tôi chẳng đáng làm đầy tớ Đức Chúa Giê-su nữa, vì chưng tôi chẳng có ra sức mặc lấy tính nết Người. Sau nữa con lại phải giữ lời, trong Sấm Truyền dạy : Dù quân Giu-

-dêu, dù kẻ vô đạo, dù kẻ trong Thánh I-ghê-rê-gia thì chớ làm gương xấu cho ai sốt, mà con đã cả lòng làm gương xấu cho nhiều kẻ hư đi làm vậy, thì con phải dái sợ là dường nào. Vì chưng, như lời ông Thánh Ba-si-li-ô dạy rằng : Kẻ làm gương mù cho bao nhiêu người phạm tội, thì những tội ấy lại đổ trên đầu nó mà chớ. Vậy những tội lỗi con chưa đủ ru ? Mà sao con lại cả lòng gánh lấy tội kẻ khác làm chi ? Con chịu phán xét vì tội riêng mình thì chưa được nặng ru ? Cho nên con lại còn muốn chịu phán xét về tội kẻ khác, cho nặng hơn nữa thì làm sao ? Ôi, con chớ lầm làm vậy, chớ muốn làm hại cho mình như thế nữa ; hãy ở cho khôn ngoan, thanh sạch về lời nói cùng việc làm, chớ có làm gương xấu cho ai nữa, lại phải ra sức làm gương sáng cho những kẻ có tội lỗ lại, được rỗi linh hồn, chốc ấy mới trông được sự lành mà chớ ! Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, xưa nay

HARVARD COLLEGE LIBRARY

tôi đã làm gương mù cho nhiều người, bắt chước mà hư đi làm vậy, thì xin Chúa tôi tha tội cho tôi. Từ này về sau tôi dốc lòng chừa thật, cùng trách mình và hổ thẹn trước mặt Chúa tôi. Lại xin Chúa tôi tha những sự lỗi, kẻ khác đã phạm bởi tôi đã mở đàng cho nó nữa.

Giờ ban tối
khi đã uống nước rồi

Ngắm về sự phải hạ mình xuống ở khiêm nhường là thể nào.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy Đức Chúa Giê-su đang khi quỳ gối xuống, rửa chân cho các đầy tớ. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con được biết nhân đức khiêm nhường quý trọng là dường nào.

Điều thứ nhất con phải suy : Hễ là bệnh nào càng nặng hơn, thì càng phải dùng thuốc mạnh hơn mới chữa được. Cũng một lẽ ấy, tội kiêu ngạo là tội rất nặng nề vô cùng, vì tổ tông muốn cất mình lên bằng Đức Chúa

Trời, thì đã làm cho cửa thiên đàng đóng lại, chẳng có ai mở ra được ; cho nên Đức Chúa Giê-su là thầy thuốc trọng vô cùng, phải dùng thuốc khiêm nhường, là hạ mình xuống cho đến tận đất, thì mới chữa được tội kiêu ngạo cho khỏi. Bởi đấy cho nên khi Đức Chúa Giê-su xuống thế làm người, thì chọn lấy bậc hèn mọn, rốt hết trong loài người, là bậc con trẻ mà sinh ra trong hang đá ở chốn rất hèn hạ là chuồng bò lừa, cùng nằm trong máng cỏ ở giữa loài vật. Dù mà kẻ rất khó khăn trong đời, cũng chẳng phải sự hèn hạ dường ấy. Mà sau hết, khi Đức Chúa Giê-su chẳng còn ở thế gian nữa, toan về thiên đàng thì Người lại chẳng nề hạ mình xuống mà rửa chân cho các đầy tớ, và rửa chân thằng Giu-da là kẻ độc dữ hơn mọi người. Ấy vậy con suy bấy nhiêu sự, thì nào còn lẽ gì mà lấy mình làm hơn người ta, hay là muốn ở bậc cao hơn nữa ru ? Chớ thì các việc Đức Chúa Giê-su đã làm, chẳng có sức gì mà

HARVARD COLLEGE LIBRARY

ép con hạ mình xuống, lấy mình làm kém mọi người, và ở bậc rốt hết ru ? Ôi thương ôi ! Nếu tôi suy xét các điều ấy trước mặt Đức Chúa Trời cho nên, thì ắt là tôi phải hổ ngươi thẹn thò lắm, vì còn Đức Chúa Trời chẳng nề ở bậc rốt hết, mà tôi cả lòng muốn lấy mình làm trọng hơn kẻ khác, và muốn ở bậc cao hơn anh em thì làm sao ?

Điều thứ hai con phải suy : Đức Chúa Giê-su đã hạ mình xuống, mặc lấy hình tôi tá hèn hạ, cho nên khi Người chịu nạn chịu chết, đã ra như hình kẻ có tội, chẳng còn ai thương Người nữa, vì mọi người thì xỉ vả nhạo báng, dân hèn thì khinh dể cười chê. Ấy con xem, Đức Chúa Giê-su là Đấng rất trọng vô cùng, chẳng có tội lỗi gì mà còn hạ mình xuống ở khiêm nhường dường ấy. Phương chi con là kẻ hèn hạ, cùng mắc nhiều tội lỗi, đã cả lòng làm nghịch cùng Đức Chúa Trời, đã đáng chịu khốn vô cùng trong địa ngục, mà

con chẳng muốn hạ mình xuống ở khiêm nhường thì làm sao ? Sau nữa, con xưng mình là kẻ có đạo, và là đầy tớ Đức Chúa Giê-su, thì con cũng phải bắt chước Đức Chúa Giê-su trong mọi sự. Vì vậy Đức Chúa Giê-su chẳng có lấy sự gì làm trọng và vui mừng cho bằng khi thấy người ta khinh dể chê cười nhạo báng, và làm khốn cùng bỏ vạ cho Người. Vậy con cũng phải bắt chước Người mà ở khiêm nhường cho thật, chẳng những trong trí khôn, mà lại trong lòng con cũng phải ước ao, người ta khinh dể chẳng kể con là gì, và cũng sẵn lòng chịu mọi sự xấu hổ như Đức Chúa Giê-su nữa. Nhưng mà con hãy có ý tứ mà giữ, kẻo con lấy hình bóng sự khiêm nhường làm chính nhân đức khiêm nhường thật chăng. Vì chưng dù con biết thật con là không trước mặt Đức Chúa Trời, và trước mặt người ta mặc lòng, nếu con chẳng muốn người ta kể con là không, thì con chớ nên lấy mình làm kẻ khiêm nhường thật đâu.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Điều thứ ba con phải suy : Đức Chúa Giê-su đã phán cùng các đầy tớ Người rằng : Bay hãy học cùng Tao, vì Tao hiền lành cùng khiêm nhường cho thật lòng. Bởi đấy cho nên, con có thật lòng ước ao cho được nhân đức khiêm nhường, thì chẳng những là phải tra tay làm việc hèn hạ, và nhịn nhục chịu khó khi gặp sự gì xấu hổ người ta làm mất lòng con, mà lại con phải tìm dịp cho người ta khinh dể chê cười con, vì những sự ấy là dịp tốt nhất, Đức Chúa Giê-su đã làm gương cho con được học về nhân đức khiêm nhường. Vả lại con có năng gặp dịp người ta khinh dể chê trách, hay là nói hành bỏ vạ cho con, hay là con chẳng được lên bậc cao như ý mình ước ao, thì con mới có dịp mà tập tành về nhân đức khiêm nhường. Nếu chẳng gặp những dịp làm vậy, thì chẳng biết mình còn xa nhân đức khiêm nhường là thể nào, chẳng khác gì như quân lính có vào chiến trận, thì mới biết can đảm nó là thể nào. Vậy tôi sẽ xét mình cho biết

bấy lâu nay tôi có hạ mình xuống, lấy mình làm kẻ hèn hạ trước mặt người ta chăng. Tôi có bằng lòng chịu người ta khinh dể, và chê trách tôi chăng ? Hay là tôi muốn cất mình lên, và khoe khoang cậy tài, cậy thế chăng ? Cỏ xét cho kỹ, thì liền biết tôi đã học sự khiêm nhường nên hay là chưa ? Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, xưa nay tôi đã sai mẫu mực Chúa tôi, cho nên đã phạm nhiều tội, thì xin Chúa tôi tha. Từ này về sau, tôi chẳng dám khoe khoang điều gì về trong mình tôi nữa, một biết mình tôi hèn hạ yếu đuối mà thôi, để cho tôi được đáng Chúa tôi ngự trong lòng tôi. Xin Chúa tôi giúp sức cho tôi, được khinh dể mình tôi và hằng ước ao, đừng ai kể tôi là gì, cùng xem tôi như không vậy, cho tôi được nên giống Chúa tôi đời đời.

NGÀY THỨ CHÍN

Giờ sáng ngày

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Dẫn : *Ví bằng có thầy cả ngắm với anh em, thì sẽ ngắm về chức O-r-đô sa-xe-r-đo-tê, đã có sách riêng. Bằng không có thầy cả ngắm với, thì sẽ ngắm về các tội riêng con đã phạm xưa nay, như đã có liền đây.*

Ngắm về các tội riêng con đã phạm xưa nay.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy chủ nhà kia, phát tiền bạc cho đầy tớ mình đi buôn bán, cho được lãi, mà nó chẳng dùng tiền bạc ấy, cho nên lại bỏ nhưng không, thì đáng chủ nhà phạt nó là thể nào. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con biết suy ngắm việc về phần riêng con là thể nào nữa.

Điều thứ nhất con phải suy : Các tội con đã phạm xưa nay, những tội con còn nhớ, thật là kém chẳng bằng các

tội con đã quên đi. Song le, con phải nhắc lại các tội, con nhớ được từ bé đến rầy mà suy lại : Con đã lòng lo, miệng nói, mình làm trong bấy nhiêu năm thì biết là bao nhiêu tội. Thật là nhiều lắm kể chẳng xiết. Vậy con xét xưa nay con mắt, lỗ tai, miệng, lưỡi, chân, tay, cùng cả và mình, con đã ra sức ép nó, cùng giữ kẻo phạm tội gì mất lòng Đức Chúa Trời chăng ? Lại ba sự trong linh hồn con, là sự nhớ, sự biết, sự muốn, con đã ra sức dùng ba sự ấy mà tin, cậy, kính mến Đức Chúa Trời cho nên chăng ? Ôi thương ôi ! Nếu con có xét cho kỹ, thì liền biết tỏ ngũ quan về xác, cùng tam tư về linh hồn con, thật là đã lở nên đàng tội lỗi cả, vì bấy lâu con hằng dùng lấy, bấy nhiêu sự mà phạm tội mãi, chẳng mấy khi không. Vậy Đức Chúa Trời ban cho con phần hồn phần xác ở đời này cho con được thờ phượng kính mến Đức Chúa Trời, mà con đã dùng lấy nó như khí giới, mà làm nguy nghịch, cùng Đức Chúa

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Trời dường ấy ru ? Thật là con đã chẳng phải lắm.

Điều thứ hai con phải suy : Sự tội là sự rất nặng nề dường nào ! Dù tội trọng tội hèn, cũng mất lòng Đức Chúa Trời cả, cùng là sự rất độc dữ vô cùng. Mà bởi tội thì làm cho con thiệt hại đời này và đời sau. Vậy một tội trọng làm cho mất Ga-ra-thi-a Đức Chúa Trời, lại nên tôi tá ma quỷ. Bởi tội trọng thì con Đức Chúa Trời, là Đấng rất trọng vô cùng phải cất mình xuống thế, mà chịu nạn chịu chết trên cây Câu-rút. Vậy một tội trọng con đã đáng Đức Chúa Trời, khiến đất rẽ ra làm hai mà nuốt vào địa ngục tức thì, như xưa nay Đức Chúa Trời đã phạt nhiều người kể chẳng xiết. Vậy những tội con đã phạm từ bé đến rầy, thật đã đáng Đức Chúa Trời phạt muôn nghìn lần là dường nào ! Nhưng mà Đức Chúa Trời còn thương dong đợi con, chưa có phạt như con đã đáng. Ấy bởi đâu mà Đức Chúa Trời rất nhân, rất lành cùng

con dường ấy ? Thật là bởi Đức Chúa Trời lòng lành vô cùng thương con làm vậy, cho con được ăn năn lở lại, cùng Đức Chúa Trời mà thôi. Vậy rầy sao con còn cứng lòng, chẳng quyết lở lại cùng Cha cả cho thật ? Ắt là con ra dại dột bất nhân, nghịch đảng, sấp cật cùng Đức Chúa Trời mà chớ.

Điều thứ ba con phải suy : Các ơn Đức Chúa Trời đã ban cho con, xưa nay và các ơn sẽ ban cho con đời sau vô cùng, chung và riêng, thấy và xem chẳng thấy, là những ơn rất trọng rất cả thể. Ấy con đã chịu những ơn rất trọng rất nhiều làm vậy, mà lại còn cả lòng dám lở nghịch, cùng Đấng rất nhân rất lành, cùng mình dường ấy, là sự rất quái gở lắm. Vậy xưa nay con chẳng những là chẳng dùng lấy con mắt, lỗ tai, miệng lưỡi, chân, tay, cùng cả và mình, cùng ba sự trọng trong linh hồn, là sự nhớ, sự biết, sự muốn con mà làm việc trả nghĩa Đức Chúa Trời cho nên ; lại dùng lấy bấy nhiêu sự mà phạm tội mất lòng Đức

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Chúa Trời. Ấy Đức Chúa Trời ban các ơn ấy cho con xưa nay, nên như bậc thang cho con lên thiên đàng, mà con dùng lấy cho được sa địa ngục vô cùng ru ? Đức Chúa Trời thương xót gìn giữ con vô cùng ; lại Ngôi Hai xuống thế làm người chuộc tội cho con, mà con về bè cùng ma quỷ mà đóng đanh Đức Chúa Giê-su, như lời ông Thánh Bảo-lộc rằng : Kẻ đã phạm tội trọng ấy là kẻ đóng đanh Đức Chúa Giê-su lại. Vậy bây giờ con phải so lại các ơn Đức Chúa Trời đã ban cho con với các tội con đã phạm cùng Đức Chúa Trời xưa nay, mà sấp mình xuống than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Lạy Chúa tôi, tôi thật là kẻ rất dại dột, rất vô phép, bất nhân, bất nghĩa cùng Cha dường ấy, mà rầy Cha cả còn thương tôi, chờ cho tôi lở lại cùng Người. Vậy tôi quyết chỉ ăn năn lo buồn ghét các tội tôi cho đến chết, xin Chúa tôi ban Ga-ra-thi-a rất mạnh, cho tôi được đánh trả ba giặc thù tôi, kẻo tôi phải thua nó, mà phạm

tội mất lòng Chúa tôi nữa chăng.

Giờ thứ mười trước nửa ngày

Ngắm về con kia bất nhân, bỏ hoại cùa cha mà đi chơi bời dông dài.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy con ấy lở về cùng cha, mà cha thương cùng ôm lấy nó, và cho nó lại được nghĩa cùng cha. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, soi sáng cho con biết ăn năn tội nên, cho đáng Đức Chúa Trời rất nhân lành vô cùng, lại chịu lấy con và cho con lại được nghĩa cùng Đức Chúa Trời.

Điều thứ nhất con phải suy : Đức Chúa Trời đã ban cho con được ích thiêng liêng, khi con mới chịu phép Rửa tội. Từ bấy giờ, con đã được chức làm con Đức Chúa Trời cùng được nhiều ơn Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô

HARVARD COLLEGE LIBRARY

ban cho, mà bấy lâu năm nay đấng làm thầy, đã dạy dỗ cho con những sự về đàng nhân đức ; lại con đã chịu nhiều ơn Đức Chúa Trời kể chẳng xiết. Song le khi con thấy mình đã được các ơn thiêng liêng ấy, là của Đức Chúa Trời ban cho con, thì con đi đàng xa. Ông thánh Âu-cu-tinh cắt nghĩa rằng : Đi đàng xa, ấy là sự quên Đức Chúa Trời. Mà bởi quên Đức Chúa Trời thì con đã mắc phải, những sự lỗi về phần linh hồn. Vì bởi con quên những sự dạy dỗ con bấy lâu, cùng bởi quên những ơn thiêng liêng Đức Chúa Trời ban cho con thì con mới hóa ra mất nhân đức, cùng ra yếu đuối về phần linh hồn lắm, cho nên đã phải làm tôi tá tính xác thịt con, như thằng kia trong kinh E-van-khê-li-ô chép ra, bởi nó đi dông dài, làm hoại của cha cho nên phải đi làm mướn mà chăn lợn ; thì con cũng vậy, bởi con chẳng theo ý Cha là Đức Chúa Trời, cho nên đã phải làm tôi xác thịt, giục con làm những sự hèn hạ dơ

dáy tội lỗi, nào có lẽ gì cho con trông xác thịt giục con về sự nhân đức ru ? Vậy con phải xét mình cho biết đã nên giống nào, ai thấy lời con nói, việc con làm, cùng cách con ăn ở, thì âu là chẳng còn lẽ nào mà tin con làm con Đức Chúa Trời đâu. Vì chưng, lời con nói thì hư từ vô ích nhiều lắm, việc con làm thì trễ nải thủng thỉnh, cách con ở thì những tỏ ra lòng nguội lạnh mà thôi, chẳng có tỏ ra lòng thương xót linh hồn người ta, hay là kính mến Đức Chúa Trời sốt, như thể ấy thì có lẽ nào mà tin con làm con Cha cả rất nhân lành vô cùng ? Ớ con dữ bất nhân dại dột kia, sao chẳng khóc lóc ăn năn lở lại, vì linh hồn mình đã phải thiệt hại dường ấy ? Sao chẳng hổ ngươi vì con đã hư thân làm vậy ? Hay là con đã mất trí khôn, cho nên chẳng lo sự mất làm con Đức Chúa Trời ru ?

Điều thứ hai con phải suy : Khi thằng vô phép ấy, thấy mình phải làm việc chăn lợn, và phải ăn những giống con

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lợn ăn, thì nó nhớ lại mình, khi ở nhà cha chẳng có thiếu đí gì, cho nên nó mới nghĩ lại, bỏ chủ nhà ấy mà về nhà cha, xin cha tha cùng thương lấy mình. Vậy cho con được lở lại cùng Đức Chúa Trời cho thật, thì cũng phải nghĩ lại như thằng ấy nữa, nghĩa là con phải xét mình, khi xưa con là ai, mà rầy con là ai. Đang khi con còn có nghĩa cùng Đức Chúa Trời, thì con chẳng dám theo ý mình, một phó mình theo ý Đức Chúa Trời, bởi đấy cho nên trong bấy lâu ấy thì con yên trí cùng xóng lòng mà làm việc lành phúc đức cho nên ; và con được nhiều ích thiêng liêng lắm, linh hồn con được Ga-ra-thi-a cùng mọi nhân đức, và ra tốt lành sạch sẽ trước mặt Đức Chúa Trời, cho nên Đức Chúa Trời yêu dấu thương xem cùng yên ủi con liền. Từ khi con theo ý mình, và chẳng hết lòng vâng ý bề trên cho lọn, thì con mới hóa ra mất mọi sự lành, cùng hư mất thân con nữa. Vì vậy, con có muốn sửa lại điều ấy

thì hãy bắt chước thằng ấy lở về nhà cha. Dù con đã được làm kẻ cả kẻ lớn trong đời mặc lòng, hãy lở về nhà cha là bỏ dứt ý riêng mình ; mà đấng bề trên dạy con thể nào, thì con hãy vâng cứ cho lọn. Vì chưng, có lời trong kinh E-van-khê-li-ô Đức Chúa Giê-su phán rằng : Tao nói rất thật với chúng bay : nếu mà chúng bay chẳng lở lại hóa nên như trẻ mỏ, thì chúng bay chẳng được vào nước thiên đàng. Vậy con đã hóa nên tính khiêm nhường theo ý bề trên, bằng trẻ mỏ theo ý cha mẹ chăng ? Con đã giữ lòng sạch sẽ, bằng trẻ mỏ khi gặp người nam hay là người nữ, mà chẳng có nhìn, chẳng có ước ao sự gì trái chăng ? Con đã giữ lòng khó khăn, bằng trẻ mỏ chẳng có tham sự gì đời này chăng ? Có xét mình cho kỹ, thì ắt là thấy mình chưa được ba sự ấy đâu.

Điều thứ ba con phải suy : Khi thằng vô phép ấy lở về nhà cha, thì cha liền thương ra rước nó cùng ôm

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lấy, tỏ ra lòng yêu dấu nó và bỏ quên hết mọi sự lỗi nó nữa. Dù thằng ấy xưng mình chẳng đáng gọi là con mặc lòng, thì cha truyền lấy áo nhất tốt lành cho nó mặc, cùng dạy giết một con bò đực, làm thịt dọn tiệc trọng thể mà ăn mừng. Nếu con lở lại cùng Đức Chúa Trời cho thật, từ khi con mới vào phòng cho đến rầy, thì ắt là con sẽ được xem thấy Đức Chúa Trời, như Cha rất nhân lành chịu lấy con, và tỏ ra lòng yêu dấu con, cùng cho con lại được Ga-ra-thi-a và mọi nhân đức, vào linh hồn con là áo thiêng liêng con đã mất, khi dứt nghĩa cùng Đức Chúa Trời. Lại Đức Chúa Trời đang sắm con bò đực thiêng liêng, dọn cho con được ăn tiệc cực trọng, là chịu Mình, cùng Máu Thánh Đức Chúa Giê-su. Nhân vì sự ấy, thì con phải biết ơn Đức Chúa Trời là Cha rất nhân lành yêu dấu con dường ấy. Mà bởi vì con đã biết sự ấy thì chớ dám muốn sự gì đời này, cùng chớ dám theo ý mình nữa, vì chưng

con được nghĩa thật cùng Đức Chúa Trời, thì con nên trọng hơn mọi của thế gian, và con chịu luỵ cùng vâng phép Đức Chúa Trời, thì con sẽ được sự lành rất cả thể trên hết mọi sự lành ; lại con được làm con Đức Chúa Trời, thì con sẽ được sang trọng phú quý, cùng vui sướng đầy dẫy mọi đàng. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Tôi lạy ơn Cha cả rất nhân lành vô cùng, đã thương con mọn dại dột này. Tôi xưng mình thật khi trước tôi đã ra bất nhân vô phép, đi dông dài lìa mặt Cha, bất nhân cùng Cha nhiều lần, cho nên chẳng đáng gọi là con Đức Chúa Trời. Song từ rầy về sau, tôi chẳng dám mất lòng Chúa tôi nữa. Xin Cha cả thương lấy tôi cùng ban cho tôi được bền lòng theo ý Cha, cho tôi rầy được làm con Cha cả dưới đất, cho đáng ngày sau làm con Cha cả trên trời đời đời.

Giờ thứ hai
khi đã quá nửa ngày

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Ngắm về những ích thiêng liêng bởi ngắm bấy nhiêu ngày mà ra.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy ông Thánh Mai-sen, ở trên núi Si-na-i xưa, nói khó cùng Đức Chúa Trời đã nhiều ngày, thì toan xuống. Mà đang khi đi đàng thì tay người cầm hai bia Đức Chúa Trời đã in mười sự răn vào. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời soi sáng cho con đi đàng nhân đức ; kẻo bởi tội con mà vỡ mất hai bia ấy, nghĩa là còn sai sự nào trong phép đạo Đức Chúa Trời dạy.

Điều thứ nhất con phải suy : Trong bấy nhiêu ngày con đã chỉ một sự nguyện ngắm, thì đã than thở cùng Đức Chúa Trời nhiều lần, mà Đức Chúa Trời cũng đã soi sáng, cho con biết cách phải ở từ rầy về sau, ấy là như Đức Chúa Trời trao cho con, hai bia là đá có mười sự răn Đức Chúa Trời in vào vậy. Vì sự ấy, kẻo con lại quên những sự Đức Chúa Trời đã soi, bảo con trong bấy nhiêu ngày, thì con phải tạc bấy

nhiêu sự vào lòng con, và lòng con phải hóa nên vững bền, như là đá cho được giữ bấy nhiêu sự Đức Chúa Trời đã soi cho con cho đến lọn đời. Chớ dốc lòng giữ bây giờ mà thôi làm chi. Lại từ rầy mà đi, ít là một lễ một lần phải quyết trong lòng vâng giữ, cùng theo ý Đức Chúa Trời, bằng bấy nhiêu ngày rầy đã quyết vậy. Vậy như các kẻ thấy ông Thánh Mai-sen bởi núi Si-na-i mà xuống, thì xem mặt người chẳng được, vì bởi đã lâu ngày nói khó cùng Đức Chúa Trời, cho nên mặt người ra sáng láng chói con mắt người ta, thì từ rầy về sau, con cũng phải ra khác, cho người ta xem con chẳng đương vì mọi việc con làm, cùng cách con ở sau này, phải ra như ánh sáng chói lói làm cho kẻ nguội lạnh hổ ngươi. Nếu chẳng vậy, thì con phải biết con chưa có sửa mình nên, vì chưng như kẻ liệt đã bệnh, và ít nữa lại phải bệnh ấy, thì kể là bệnh chẳng khỏi dứt. Vậy con chừa nết xấu bấy nhiêu ngày rầy, rồi ít nữa

HARVARD COLLEGE LIBRARY

lại theo nết ấy, thì cũng kể là con chừa chẳng dứt nữa.

Điều thứ hai con phải suy : Trong kinh E-van-khê-li-ô[49] ông Thánh Lu-ca, có lời Đức Chúa Giê-su phán rằng : Tôi tá nào đã biết ý chủ mình, mà chẳng theo ý người như vậy, thì phải đòn nhiều. Vậy trong bấy nhiêu ngày con nguyện ngắm, ắt là con đã suy biết ý Đức Chúa Trời là thể nào, cùng biết Đức Chúa Trời khiến cho con phải đi đàng nào, phải làm những việc gì. Nếu con chẳng cứ, thì phải dái sợ Đức Chúa Trời phạt con nặng lắm, vì chẳng xuống ơn Ga-ra-thi-a rất mạnh rất nhiều cho con, lại để cho con đời này phạm nhiều tội hơn, cho con đời sau đáng chịu phạt nặng hơn nữa. Ấy vậy con có lẽ gì, chữa mình cho khỏi roi Đức Chúa Trời đánh con chăng ? Ắt là sự ấy chẳng được đâu ! Vì chưng Đức Chúa Trời đã soi sáng, cùng dạy dỗ cho con biết ý Đức Chúa Trời tỏ tường ; lại con cũng đã có dịp vâng cứ được như

ý Đức Chúa Trời soi cho. Chớ thì có lẽ nào con xưng mình làm tôi tá Đức Chúa Trời, mà chẳng theo ý Đức Chúa Trời, thì chẳng ra nghịch lắm ru ? Lạy Chúa tôi, tôi chẳng dám sai ý Chúa tôi nữa. Hễ mọi sự Chúa tôi soi sáng cho tôi, thì tôi dốc lòng vâng làm như ý Chúa tôi khiến vậy, dù mà tôi dái sợ phép Chúa tôi phạt tôi mặc lòng, song le tôi càng dái sợ sự sai lề luật kẻ làm tôi tá Chúa tôi hơn nữa. Vì chưng, tôi đã tin thật, trên trời dưới đất chẳng có đi gì hơn làm tôi cùng vâng phép, và kính mến Chúa tôi là Chúa rất nhân lành vô cùng.

Điều thứ ba con phải suy : Từ rầy mà đi con càng ra lòng sốt sắng, kính mến cùng theo ý Đức Chúa Trời, thì ma quỷ càng ra sức ngăn trở cùng cám dỗ con hơn nữa ; mà bởi con thật yếu đuối phần hồn lắm, cho nên hoặc một hai khi, con có sa sự cám dỗ, thì khi ấy con chẳng nên sờn lòng bỏ sự trông

HARVARD COLLEGE LIBRARY

cậy làm chi, một phải quyết lại trong lòng chẳng dám sai ý Đức Chúa Trời nữa, cùng ăn năn tội lỗi trước và dốc lòng chừa về sau, thì con lại được như khi trước vậy. Xưa có một cơ quân kia gọi là cơ hằng sống, chẳng phải vì những quân trong cơ ấy, chẳng hay chết đâu, một gọi là cơ hằng sống vì hễ quân nào trong cơ ấy chết, thì liền có quân khác thế vào, mà quân thế vào ấy thì cũng cả gan mạnh bạo, hay đánh giặc bằng quân đã chết kia. Ấy vậy nếu mà con dốc lòng bắt chước như vậy, thì cũng được kể sự con dốc lòng theo ý Đức Chúa Trời, ra như hằng sống vậy, vì chẳng bao giờ con dám bỏ lòng ấy nữa, dù mà một hai khi con chia lòng ra một ít, cho nên cũng như cơ ấy chết một quân, thì con liền ăn năn, cầm trí lại, cả gan mạnh bạo lên mà đánh giặc với ma quỷ hơn khi trước, thì cũng như quân mới thế vào cơ ấy thay vì quân chết vậy. Sau nữa, con phải trông cậy Cha cả rất thương xót vô

cùng, hằng xuống Ga-ra-thi-a cho con được vững lòng theo ý Đức Chúa Trời mãi mà mượn lời vua Thánh Da-vít cầu xin cùng Đức Chúa Trời rằng : Xin Đức Chúa Trời, làm cho những sự Chúa tôi đã dựng nên, trong linh hồn tôi hóa ra chắc chắn, vững bền đời đời. Nghĩa là Chúa tôi đã soi trí cho tôi biết, cùng mở lòng cho tôi theo ý Chúa tôi, thì xin Chúa tôi làm sự ấy cho chắc chắn vững bền đời đời, cho tôi rầy được theo ý Chúa tôi dưới đất, cho ngày sau càng được theo ý Chúa tôi, trên trời chẳng cùng. Sẽ than thở cùng Đức Chúa Trời rằng : Chớ gì tôi chẳng có khi nào đừng đội ơn Chúa tôi, vì đã định liệu cho tôi được dịp nguyện ngắm trong bấy nhiêu ngày, cùng đã cho tôi biết mình khi xưa là ai, và từ rầy về sau, tôi phải là ai nữa. Sự ấy Chúa tôi đã cho tôi biết tỏ tường lắm, cho nên tôi còn thiếu một sự là sấp mình xuống dưới chân Chúa tôi, thì tôi lạy Chúa tôi, này tôi đây xin Chúa tôi chịu lấy tôi

HARVARD COLLEGE LIBRARY

tá vô phép này là kẻ đã mất lòng Chúa tôi ; xin chịu lấy con chiên lạc này là kẻ đã bất nhân, đã phụ ơn Cha cả nhiều lần, đã lạc khỏi đoàn con chiên. Xin Cha rất thương xót vô cùng tha tội, cùng làm phép biên-si-song cho tôi. Tôi chẳng dám ra khỏi đây, cho đến khi Cha cả làm phép biến-si-song cho con mọn này. Dù mà tôi chẳng đáng chịu ơn cả Chúa tôi ban cho mặc lòng, song le tôi cậy ông Thánh I-na-thi-ô là con cả đẹp lòng Chúa tôi, mà bởi công nghiệp người, thì tôi xin Cha phù hộ cho tôi ở đời này được làm tôi tá theo ý Chúa tôi, như ông Thánh I-na-thi-ô, cho tôi đời sau được hưởng Chúa tôi trên nước thiên đàng.

Giờ ban tối
khi đã uống nước rồi

Ngắm về sự dọn mình chịu cô-mô-nhong.

Con phải bày ra trong trí khôn, như xem thấy man-na bởi trời mà xuống, nuôi dân I-dút-ra-ê-li xưa. Đoạn sẽ cầu xin cùng Đức Chúa Trời, soi sáng cho con được biết những mùi rất ngon ngọt, rất mỹ vị trong man-na, rất thánh này là Sang-ti-si-mô Sa-ca-ra-men-tô.

Điều thứ nhất con phải suy : Khi Đức Chúa Trời hứa cho dân I-dút-ra-ê-li ra khỏi nước I-chi-tô mà về đất tổ tông, thì dân ấy phải đi qua biển Đỏ, mà các kẻ thù đuổi theo mình, thì chết đuối hết trong biển ấy ; đoạn đi đàng rừng bốn mươi năm, phải chịu nhiều sự khốn khó, mà đến khi dưới đất chẳng còn tìm được của ăn hằng ngày dùng đủ, thì Đức Chúa Trời mới cho dân ấy ăn man-na, là của bởi trời mà xuống. Vậy bấy lâu trước, hoặc là con cũng đã đi đàng tội lỗi, cho nên đã phải làm tôi tá ma quỷ, cùng tính xác thịt con, mà rầy Đức Chúa Trời đã mở lòng cho con được ăn năn lỡ lại cho

HARVARD COLLEGE LIBRARY

khỏi làm tôi ma quỷ, cũng như dân ấy khỏi làm tôi nước I-chi-tô vậy. Lại Đức Chúa Trời cũng định cho con được ăn man-na nhiệm, là chịu Mình Thánh Đức Chúa Giê-su, cho được sức mạnh mà về đến đất tổ tông là thiên đàng. Vậy con sẽ xét mình cho biết : Con đã thật lòng bỏ ma quỷ, mà lở lại cùng Đức Chúa Trời chưa ? Con đã bỏ lòng kiêu ngạo, cùng tính cả giận chưa ? Con đã bỏ lòng mê đắm xác thịt, cùng say sưa rượu chè chưa ? Con đã bỏ lòng hà tiện, tham lam của cải chưa, con đã bỏ tính làm biếng, chẳng làm những việc con phải làm chưa ? Những tội ấy cùng nhiều giống tội khác như làm vậy, thì con đã quyết chừa cho hẳn chưa ? Nếu mà chưa có, thì con chớ dám cả lòng vào chịu lễ, kẻo lại chịu lấy lý đoán phạt mình như thằng Giu-da xưa, bởi nó để tội trọng trong lòng, mà cả lòng chịu Mình Thánh Đức Chúa Giê-su chăng ? Vậy con chớ bắt chước nó làm chi. Hay vâng lời ông Thánh Bảo-lộc dạy rằng : Phải xem xét mình trước

đã, đoạn thì mới nên chịu lễ.

Điều thứ hai con phải suy : Cho con được ăn mày ơn trọng, bởi phép Sa-ca-ra-men-tô rất thánh này mà ra, thì con phải lấy lòng khiêm nhường, và lòng cung kính cho hết sức, mà suy Chúa cực cao cực trọng, quyền cả vô cùng, phép tắc vô cùng, đang ngự trong Sang-ti-si-mô Sa-ca-ra-men-tô, là Đức Chúa Giê-su, đã xuống thế gian làm người, chịu trăm nghìn sự thương khó ba mươi ba năm, và chịu chết trên cây Câu-rút cách rất đau đớn cùng xấu hổ làm vậy, cho được đền tội cho con ; lại để mình trong phép rất thánh này, làm của nuôi linh hồn con. Ấy con xem lòng Đức Chúa Giê-su yêu dấu con cách rất lạ lùng là dường nào ! Đoạn lại xem mình con rất hèn hạ, xấu xa, dơ dáy và tội lỗi gớm ghiếc là dường nào, mà lấy lòng khiêm nhường ăn năn cho hết sức, như người thu thuế kia, đã chép trong kinh E-van rằng : Nó đứng

HARVARD COLLEGE LIBRARY

cuối nhà thờ, chẳng dám bước lên gần bàn thờ, chẳng dám ngửa mặt lên trời, một đứng xa đấm ngực mà kêu rằng : Lạy Chúa tôi, tôi là kẻ có tội, xin Chúa tôi thương lấy tôi cùng. Hay là than thở như con trai kia, tiêu tốn hết của cải cha đã chia cho nó, mà rằng : Lạy Chúa tôi, tôi đã ra nghịch cùng cả và trời đất, và bất nhân cùng Chúa tôi ; tôi chẳng đáng gọi là con Chúa tôi nữa. Xin Chúa tôi thương lấy tôi như thằng tôi tá hèn hạ vậy mà thôi, cùng soi lòng cho tôi biết dọn mình nên mà rước Chúa tôi. Ví bằng Chúa tôi chẳng chịu lấy tôi, thì tôi biết là đi đâu ? Chúa tôi là Cha, thì xin tha các tội cho con mọn này.

Điều thứ ba con phải suy : Đến ngày Đức Chúa Trời đã hứa cho dân I-dút-ra-ê-li ăn man-na bởi trời mà xuống, thì dân ấy phải thức sớm cho được đi lấy. Vậy con cũng phải bắt chước dân ấy mà lấy

những lời sốt sắng kêu van, xin man-na rất thánh này ngự vào trong lòng con, như thể này rằng : Lạy Chúa tôi, là của ăn trên trời, bao giờ tôi được dâng lót mình cho Chúa tôi ? Bao giờ tôi được sốt mến Chúa tôi, như Chúa tôi đã sốt sắng thương yêu tôi ? Ở bánh hằng sống vô cùng, bao giờ tôi được sống vì một Chúa tôi ? Ở man-na trên trời, bao giờ tôi được chê bỏ những của hèn hạ thế gian này mà chuộng dùng một Chúa tôi mà thôi ? Lạy Chúa tôi, xin hãy làm cho lòng tôi khỏi dính bén sự hèn thế gian, cùng khỏi chiều theo nết xấu, cho được yêu mến những nhân đức Chúa tôi ? Xin chớ để cho lòng tôi yêu muốn sự gì khác, một muốn kính mến và đẹp lòng Chúa tôi mà thôi. Vậy con hãy lấy lòng ước ao khát khao như thể ấy, cùng mượn lời Thánh I-ghê-rê-gia quen dùng, khi cho người ta chịu lễ, mà than thở cùng Đức Chúa Giê-su rằng : Lạy Chúa tôi, tôi chẳng đáng Chúa tôi ngự vào lòng tôi, xin Chúa tôi phán một lời thì linh

HARVARD COLLEGE LIBRARY

hồn tôi liền đã. Tôi chẳng đáng chịu ơn rất trọng này, nhưng mà tôi cả lòng đến gần Chúa tôi, xin Chúa tôi sửa mình tôi cho đáng ăn mày ơn Chúa tôi. Lạy Chúa tôi đã biết tôi hèn hạ yếu đuối, nhân vì sự ấy, tôi chạy đến cùng Chúa tôi, xin Chúa tôi chữa tôi cho đã, cùng ban sức mạnh cho tôi, như lời Chúa tôi đã phán rằng : Kẻ khỏe mạnh chẳng phải dùng thầy thuốc, có một kẻ có tật bệnh mới phải dùng mà thôi. Cho nên tôi trông cậy lòng lành vô cùng Chúa tôi, tôi cả dám ước ao Mình Thánh Chúa tôi ngự vào lòng tôi, mà nuôi linh hồn tôi cho được sức mạnh. Tôi cả dám ước ao Máu Thánh Chúa tôi, ngự vào lòng tôi mà rửa mọi sự ô uế trong linh hồn tôi.

NGÀY THỨ MƯỜI

(Sáng ngày khi đọc các kinh rồi, thì đọc đoạn Đức Chúa Giê-su mời người ta chịu cô-mô-nhong. Phải đọc

như cung E-van).

Đoạn này giảng lời Đức Chúa Giê-su mời người ta chịu cô-mô-nhong[50]

Có lời Đức Chúa Giê-su phán rằng : Các kẻ khó nhọc và gánh của nặng, hãy lại đây cùng Tao, thì Tao sẽ cho nghỉ, cùng sẽ cất sự khó cho. Cùng có lời phán cùng các đầy tớ rằng : Của Tao cho bay ăn, ấy là thịt Tao làm cho bay được sống. Hãy chịu lấy mà ăn, này là mình Tao, ngày sau sẽ phó cho kẻ dữ vì bay ; hễ là lần nào bay làm sự này, thì hãy nhớ đến Tao. Ấy là lời Đức Chúa Giê-su đã truyền xưa. Tôi đội ơn vì lời rất trọng làm vậy và chịu lấy, cùng để trong lòng cho đến đời đời. Lời rất nhân, rất lành làm cho tôi được mừng, song le những tội lỗi làm cho tôi sợ hãi, phần thì muốn chịu ơn trọng ấy, phần thì lòng chẳng sạch can chẳng cho đến. Chúa tôi có lời phán rằng : Các kẻ chịu

HARVARD COLLEGE LIBRARY

khó nhọc có muốn nghỉ, thì hãy đến cùng Tao. Tai tôi nghe lời rất dịu dàng làm vậy thì hãi, vì Chúa trời đất phán cùng kẻ rất hèn mọn này mà cho chịu sự cực trọng dường ấy. Tôi là ai mà dám đến gần Chúa trọng vô cùng ? Các tầng trời cực cao cực rộng chẳng xứng cho Chúa tôi ngự, mà Chúa tôi lại phán rằng : Bay lại đây cùng Tao, thì tôi chẳng thông được ý trọng làm vậy. Có lẽ nào tội là kẻ rất hèn, chưa làm được việc gì lành, mà dám ra mặt cùng Chúa tôi ! Này tôi là kẻ mất lòng Cha nhiều lần mà đến trước mặt Cha làm sao được ? Chúa các Thiên Thần kính dái, các người ta sợ hãi, mà Chúa tôi phán dạy tôi đến cùng Chúa tôi làm sao ? Xưa ông Nô-e là đấng có nhân đức, đóng tàu một trăm năm, có ý cho mình cùng con cái khỏi lụt cả, mà tôi trong một giờ, dọn linh hồn rước Chúa trời đất thì làm sao ? Ông Thánh Mai-sen là kẻ Đức Chúa Trời yêu dấu, người làm hòm lấy những gỗ, chẳng hay nát mà lót trong

bọc ngoài thì lấy những vàng cực tốt có ý để hai bia là đá thích mười sự răn, mà tôi là kẻ rất hèn mạt, hầu dám chịu lấy Chúa truyền mười sự răn vào lòng tôi đầy những tội lỗi được ru ? Lạy ơn Chúa cực trọng, các Thánh xưa làm hết sức cho đẹp lòng Cha cả, mà tôi chẳng hề có dọn mình chịu cô-mô-nhong cho nên ! Lòng tôi hằng chiều về những sự hèn thế gian, những lo đi đàng khác, chẳng hề có hết lòng rước Chúa cực trọng, cực cao vào nhà linh hồn tôi ! Lẽ thì khi ấy tôi chẳng có nhớ đến vật nào trọng hèn, vì chưng chẳng có toan rước Thiên Thần, hay là người Thánh nào, một toan rước Chúa các Thiên Thần, cùng các người Thánh mà chớ ! Ấy hòm để **bia là đá**[51] xưa, ví với Mình Thánh Đức Chúa Giê-su, là ngàn mọi sự phúc đức, thì khác xa lắm ! Và các lễ đời xưa sánh cùng lễ cực trọng này cũng chẳng làm sao được. Mà tôi ở trước mặt Đức Chúa Giê-su, chẳng sợ cùng chẳng mừng bội phần thì làm sao ? Nhân sao tôi chẳng

HARVARD COLLEGE LIBRARY

dọn linh hồn cho hết lòng, hết sức ? Kìa những vua cùng người Thánh xưa kính chuộng dường ấy, như ông Thánh Da-vít là vua nước Giu-dêu, thấy hòm bia thì mừng bội phần, vì nhớ ơn trọng Đức Chúa Trời xuống cho nước mình, thì vua hát cùng gảy đàn, và dạy thiên hạ một ngày một lần, hát khen Chúa rộng rãi cùng nước mình. Ấy thuở xưa các Thánh kính chuộng Đức Chúa Trời dường ấy, vì thấy hòm xưa để **là đá bia**[52] trong ấy, huống lọ là tôi rầy phải mừng khi rước Sa-ca-ra-men-tô cực trọng này, là mình thật vua cả trên hết các vua ! Tôi đội ơn Chúa tôi, vì những sự lạ đã xuống cho chúng tôi. Trí ai suy được sự cực trọng, khi cho tôi chịu ơn cả các Thiên Thần cùng các người ta suy chẳng đến. Tôi khen phép mầu nhiệm Sang-ti-si-mô Sa-ca-ra-men-tô, phép ấy kẻ mắc tội trọng chịu làm sao được ? Mà kẻ chịu nên, thì thêm Ga-ra-thi-a trong linh hồn cho tốt lành mọi sự yếu đuối bởi tội lỗi đã phạm khi trước, rầy lại

nên sức mạnh, cùng sự tối tăm rầy lại ra sáng láng. Có nhiều lần kẻ chịu ơn trọng ấy vào trong linh hồn, lại tràn ra ngoài xác nữa. Chớ gì tôi càng chịu cô-mô-nhong, thì càng kính chuộng Cha rộng rãi cùng tôi làm vậy ! Chớ gì tôi làm mọi sự lành cho được trả nghĩa Đức Chúa Giê-su yêu dấu tôi dường ấy ! Rầy tôi rước Chúa trị trời đất, làm cho người ta được rỗi linh hồn, cùng chuộc tội cho thiên hạ, yên ủi các con cháu A-dong còn đi đàng thế gian đầy lòng các Thánh ở trên trời, ngày sau phán xét tội phúc thiên hạ. Tôi lạy Đức Chúa Giê-su, rầy nuôi chúng tôi là khách đày dưới thế gian này, ngày sau cho chúng tôi được xem thấy mặt cực tốt, cực lành trên nước thiên đàng.

(Đoạn thì ngắm về dọn mình chịu cô-mô-nhong có ba phần. Phải đọc như cung ngắm).

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Ngắm về dọn mình chịu cô-mô-nhong có ba phần :

Thứ nhất thì ngắm : Khi Đức Chúa Giê-su để truyền phép mầu nhiệm Sa-ca-ra-men-tô này, thì có ý cho ta được biết Người yêu dấu ta là thể nào. Vì chưng, chẳng có ơn nào trọng hơn ơn trọng này. Nhân vì sự ấy, ông Thánh Giu-an rằng : Đức Chúa Giê-su yêu các đầy tớ, thì đến sau lại yêu, nghĩa là càng yêu hơn nữa.

Thứ hai thì ngắm : Khi Đức Chúa Giê-su toan về thiên đàng thì lối của cực trọng này, cho con được nhớ những sự thương khó, Cha cả đã chịu vì con và mở lòng cho con được kính mến Cha vì yêu dấu con làm vậy.

Thứ ba thì ngắm : Khi quân dữ tìm dây trói Chúa tôi và làm sự dữ cho, cùng khi thằng Giu-da toan bán thầy mình cho kẻ nghịch, thì khi ấy Đức Chúa Giê-su truyền ơn cực trọng này, có ý như cầm lòng ta

cho được mến Cha rộng rãi cùng con thể ấy.

Lạy ơn Đức Chúa Giê-su, ai nghĩ là Chúa tôi yêu dấu chúng tôi làm vậy ? Cho nên Chúa thiên đàng cùng muôn vật chịu nên của cho kẻ hèn mọn này ăn. Tôi khen lòng yêu dấu, cùng phép tắc Chúa tôi quá trí tôi suy chẳng được. Tôi xin các Thánh đội ơn Chúa tôi thay vì tôi. Vì trí tôi thấp hèn, suy chẳng đến sự cao trọng Đức Chúa Giê-su xuống cho tôi. Chúa rộng rãi vô cùng các tầng trời chứa chẳng hết, mà bởi yêu dấu chúng tôi thì chịu làm người hèn, cùng chịu nạn chịu chết vì loài rất hèn là chúng tôi, lại nên của nuôi linh hồn chúng tôi nữa. Ai mà suy thấu được sự này ? Chẳng khác gì như lấy cả, và nước biển đổ vào chén nhỏ vậy. Sau nữa, tôi ngắm khi Chúa tôi nhớ đến những sự thương khó phải chịu vì tội thiên hạ, thì

HARVARD COLLEGE LIBRARY

sợ cho nên mồ hôi máu chảy ra dòng dòng, nhỏ xuống đất ; mà khi toan lối của cực trọng này cho chúng tôi, thì chẳng kể đến mọi sự thương khó ấy ; khi kẻ dữ toan xua Chúa tôi kẻo còn ở thế gian nữa, thì Chúa tôi toan chước cho được ở cùng chúng tôi cho đến lọn đời. Lời trong Sách Thánh thật lắm, vì rằng : Nước nhiều chẳng hay tắt được sự yêu dấu. Dù mà nước các sông tràn ra, thì cũng chẳng tắt được. Ấy nước là sự chịu nạn, ấy sông là sự chịu chết, Chúa tôi chịu vì ai ? Thật là chịu vì tôi. Mà lòng Chúa tôi cực lành, còn thương yêu kẻ bất nghĩa này làm vậy. Tôi xin các Thánh Sê-ra-phim là lửa, kính mến Đức Chúa Trời hết lòng hết sức, xuống cho tôi một tàn lửa trọng ấy, là dạy dỗ tôi cho được biết trả nghĩa Đức Chúa Giê-su, cùng bắt chước các Thánh Thiên Thần, mà ngợi khen Chúa trời đất muôn vật, chẳng có khi đừng.

(Đang khi làm lễ thì đọc kinh ông Thánh ***Bô-na-ven-tu-ra***[53] *dịch ra ; cùng phải đọc cung ngắm).*

Kinh ông Thánh Bô-na-ven-tu-ra dịch ra :

Tôi xin Đức Chúa Giê-su rất hiền, rất lành, lấy đức Ca-ri-ta mà thâu qua các ruột linh hồn tôi, cho được kính mến Đức Chúa Giê-su cho thật, và bằng phẳng như các Tông đồ thuở xưa đã mến người, để cho linh hồn tôi hằng mến, hằng trông cậy một Đức Chúa Giê-su cho hết lòng hết sức, và ước ao lên thiên đàng, cùng trông mong ra khỏi xác, cho được ở làm một cùng Đức Chúa Giê-su. Tôi xin cho linh hồn tôi, khát khao một Đức Chúa Giê-su, là bánh thiêng liêng các Đẳng Thiên Thần, cùng là của nuôi các Thánh, cùng là bánh rất trọng vô cùng tóm lại mọi mùi ngon ngọt, cùng mọi mùi vui sướng cho chúng tôi được hằng ngày dùng đủ. Tôi xin cho linh hồn tôi hằng đói, cùng hằng chịu lấy Đức Chúa Giê-su là Đấng các Thiên Thần muốn trông xem cho liên, để cho các ruột linh hồn tôi được no đủ, đầy dẫy những mùi ngon ngọt bởi Đức

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Chúa Giê-su mà ra. Cùng xin cho linh hồn tôi hằng khát khao Đức Chúa Giê-su là mạch sự sống, và là Đức Thượng Trí thông biết sáng láng vô cùng, cùng là biển mọi sự vui vẻ cho chúng tôi. Tôi xin cho tôi hằng trông cậy, hằng làm, hằng thấy, hằng đi và đến cùng Đức Chúa Giê-su ; hằng tưởng, hằng nói về Đức Chúa Giê-su cùng làm mọi việc cho danh Cha cả sáng ; lại được đức khiêm nhường, khôn ngoan và đức kính mến, và vui lòng mà làm những việc lành cho đến lọn đời. Tôi xin Đức Chúa Giê-su làm cho tôi hằng trông, hằng cậy một mình Chúa tôi mà thôi, cùng lấy Chúa tôi làm của cải tôi, cùng mọi sự vui vẻ mừng rỡ yêu dấu, bằng phẳng, êm ái, thơm tho, ngọt ngào, và của ăn, của uống tôi, cùng là kẻ gìn giữ giúp sức cho tôi, cùng là Đức Thượng Trí và là phần riêng tôi ; cùng là mọi sự sống tôi, và lòng tôi hằng trông cho vững bền mãi, chẳng có khi đừng. A-men.

(Làm lễ rồi thì đọc đoạn kể mười hai ích kẻ chịu cô-mô-nhong ; song phải đọc cung kể)

Đoạn này kể mười hai ích, kẻ chịu cô-mô-nhong.

Ai toan chịu cô-mô-nhong, thì phải biết những ích bởi ơn rất mầu nhiệm ấy mà ra ; ai mà chịu đoạn thì phải trả nghĩa cho nên.

Thứ nhất, cô-mô-nhong làm cho Đức Chúa Giê-su lấy cả và mình, mà thông ra cho người ta làm một ; vì sự ấy, Người phán rằng : Ai ăn thịt Tao, thì Tao ở cùng người ấy. Ai suy được sự ấy mà chẳng hãi, vì Chúa trời đất trọng vô cùng, mà chịu làm một cùng kẻ hèn mạt làm vậy ?

Thứ hai, thêm Ga-ra-thi-a trong linh hồn, cho có nhiều phúc đức cùng sức mạnh, kẻo phải chước quỷ cám dỗ ; lại cho được sức chống trả những kẻ thù, là quỉ và người ta ghét ta. Vì sự ấy ma quỷ can người

HARVARD COLLEGE LIBRARY

ta, chẳng cho đi chịu cô-mô-nhong, kẻo khỏi tay nó.

Thứ ba, soi sáng trong trí khôn, cùng phá sự tối tăm trong linh hồn, vì Đức Chúa Giê-su phán rằng : Tao là sáng soi thiên hạ, ai mà theo sáng này, thì chẳng lạc đàng lên thiên đàng.

Thứ bốn, làm cho linh hồn ở khiêm nhường, cùng muốn làm sự lành, và được lòng kính mến Đức Chúa Trời. Cho nên bổn đạo đời xưa, bởi năng chịu Cô-mô-nhong liên, thì chẳng kể mọi sự khó, cùng sẵn lòng chịu chết vì đạo nữa.

Thứ năm, làm cho vui trong lòng dễ làm sự lành cùng việc phúc đức ; cho bớt rễ độc về tội lỗi, là mê sự tà dâm. Cho nên có nhiều kẻ năng chịu Cô-mô-nhong, thì giữ lòng sạch sẽ cho đến lọn đời.

Thứ sáu, làm cho được tin cho tỏ, cậy trông thiên đàng cho vững, vì chưng Chúa thiên đàng rầy còn cho cả và mình mà ăn, thì ngày sau cũng sẽ cho nước thiên đàng mà chớ.

Thứ bảy, tha những tội mọn và cầm lòng kẻo ngã phạm tội trọng ; lại cho giữ lời lành đã khấn ; cùng cho dễ đi đàng hiểm nghèo, mà làm việc phúc đức ; vì kẻ rước mạch Ga-ra-thi-a vào linh hồn, thì để tội trong lòng làm sao được.

Thứ tám, làm cho được thông công những công nghiệp Đức Chúa Giê-su, vì được chịu cả và mình Người, thì cũng được mọi sự lành, bởi Người mà thông ra nữa.

Thứ chín, làm cho dễ giữ đạo, cùng cho có lòng thương kẻ khó khăn, vì kẻ thấy Chúa mình rộng rãi làm vậy, thì cũng rộng rãi cùng kẻ khác nữa.

Thứ mười, làm cho quỉ dái sợ, vì nó thấy Chúa có phép vô cùng, ở cùng ta, thì nó sợ ; cho nên ông Thánh Giu-an đốc-tô-rê rằng : Kẻ chịu cô-mô-nhong đoạn, thì chẳng khác gì như sư tử có lửa ở

HARVARD COLLEGE LIBRARY

miệng mà ra thách đánh với cả và địa ngục.

Thứ mười một, bớt phần phạt đáng chịu vì tội đã phạm, vì bởi chịu cô-mô-nhong nên, thì được Ga-ra-thi-a, bởi Ga-ra-thi-a thì được khỏi tội lỗi, cùng khỏi phần phạt nữa, tùy kẻ chịu ơn trọng ấy kính mến là ngần nào !

Thứ mười hai, kẻ chịu cô-mô-nhong thì càng đẹp lòng Rất Thánh Đức Bà Ma-ri-a, vì mình Đức Chúa Giê-su bởi lòng Đức Mẹ mà ra ; và kẻ kính mến Con thì cũng kính mến Mẹ nữa. Bấy nhiêu ích chẳng khác gì như mười hai trái, ông Thánh Giu-an thấy ở một cây kia trên trời, mà kẻ chịu nên thì biết trái ấy ngon ngọt là ngần nào !

(Đoạn thì ngắm về lời khi đã chịu cô-mô-nhong, mà phải đọc cung ngắm)

Ngắm lời khi đã chịu Cô-mô-nhong đoạn.

Xưa khi Đức Chúa Giê-su rửa chân cho các đầy tớ, đoạn có lời phán rằng : Bay có biết thầy làm đí gì cho bay khi nãy chăng ? Vậy ta đã chịu cô-mô-nhong hôm nay, hãy che tai linh hồn lại, kẻo nghe sự thế gian, mà chẳng nghe lời rất lành, Đức Chúa Giê-su phán cùng ta rằng : Bay có biết Tao làm sự gì cho bay khi nãy chăng ? Vậy phải biết, Tao là Chúa dựng nên trời đất muôn vật, cùng dựng nên bay cho có linh hồn và xác, có ý cho bay ngày sau được lên trời, xem thấy mặt Cha cả tỏ tường đời đời. Cha xưa sinh ra ở trong hang đá, mùa đông giá rét, làm người hèn vì con, cùng ở thế gian ba mươi ba năm, chịu những sự thương khó, cho con được những sự vui thật. Tao là Cha, khi rình sinh thì, lối cho con những của cực trọng trên hết mọi của, là lót mình Cha để cho con ăn, và rầy còn hằng ngự trên trời.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Bao giờ thầy cả làm lễ nửa mùa mà đọc đến lời Cha đã truyền xưa, thoát chốc bánh thầy cả cầm, liền nên lót mình Cha như ở trên trời, có ý nuôi linh hồn con cho no. Vì sự ấy cho con được mạnh sức, chịu mọi sự khó thế gian, cùng thêm Ga-ra-thi-a rất tốt lành trước mặt Cha. Tao là Cha, xưa chịu sự cực khốn trên cây Câu-rút, cho con được khỏi tội, và khỏi chết vô cùng. Tao là Cha, đã sống lại cùng lên trời, mà trông cho con giữ đạo nên, cho đến khi con khỏi nơi đày là thế gian, mà về quê thật là nước thiên đàng, Cha đã để dành cho con đời đời, cùng được mọi sự lành chẳng có khi hết. Tao là Chúa, ngày sau sẽ phán xét tội phúc các Thiên Thần, cùng các người ta chẳng ai khỏi tòa Cha. Những kẻ đáng lên thiên đàng thì Cha sẽ trả công vô cùng ; kẻ đáng lìa mặt Cha thì sẽ phải sa địa ngục mà chịu phạt vô cùng. Con rầy ở gần Cha, thì cũng phải biết nghĩa Cha, cùng kính mến Cha vì rầy và

ngày sau, Cha sẽ đoán xét con mà chớ. Ấy vậy, Cha chẳng có bỏ con đâu, con chớ bỏ nghĩa Cha làm chi. Ấy là lời rất dịu dàng Đức Chúa Giê-su phán. Chúng tôi đội ơn muôn vàn trùng, vì lời rất trọng làm vậy. Xin Rất Thánh Đức Bà cùng các đẳng Thánh Thiên Thần, và các Thánh giúp tôi đội ơn hơn nữa. Lại thấy Chúa trời đất rộng rãi, cùng kẻ rất hèn mọn rốt hết thiên hạ làm vậy, thì tôi hổ ngươi cùng kính dái, mà từ này về sau, tôi dốc lòng chẳng dám phạm tội gì trọng hèn, kẻo mất lòng Cha yêu dấu con dường ấy. Kẻ có tật nguyền trong linh hồn, thì tỏ ra cho thầy thuốc trọng này xem, mà chữa cho đã. Kẻ khó khăn trong linh hồn, là chẳng có phúc đức gì, chớ ngại xin cùng Cha là Đấng đã lấy lót mình cho con ăn. Chớ quên cầu cho kẻ bề trên, cùng kẻ bề dưới, kẻ yêu cùng kẻ ghét ta, kẻ sống cùng kẻ chết. Vì rầy là mùa phúc đức, chẳng có khi nào rộng rãi hơn bằng khi rước Chúa trời đất vào nhà linh hồn.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Giờ thứ bốn về hôm

Phải đọc các kinh như đã dẫn trên đầu sách, rồi đọc đoạn " kẻ đã khỏi tội .v.v.. " như đã có liền đây. Phải đọc cung kể.

Đoạn này giảng cho biết, kẻ đã khỏi tội chớ có cả lòng phạm tội nữa, kẻo ngày sau lại phải nhiều sự khốn hơn nữa.

Hễ là ai ai đã dọn mình nên, mà ăn mày phép giải tội đoạn, thì phải tin thật Đức Chúa Trời đã tha tội cho mình, và khỏi các sự dữ bởi tội mà ra, lại được nghĩa cùng Đức Chúa Trời. Vậy phải ở cho vui lòng mà kính mến cùng tạ ơn Đức Chúa Trời, và làm cho xấu hổ các quỉ địa ngục ; lại được bằng yên trong linh hồn, cùng làm tòa cho Đức Chúa Giê-su ngự trị. Song nếu chẳng ra sức giữ mãi, khi gặp dịp nào lại

quen theo lối cũ, liền mất các công phúc trước, lại mất lòng Đức Chúa Trời hơn khi trước nữa. Ví dụ kẻ thấy lúa cấy xanh tốt thì mừng vì trông được nhiều thóc, song phút chốc gặp gió dữ ngập nước mặn, tức thì lúa bạc lạc hết ; lòng mừng ngày trước lở nên lòng lo đói mà thôi. Kìa kẻ vượt biển, được thuận gió thì mừng ; tình cờ phải cạn liền vỡ tầu mất của, ấy sự mừng khi thuận gió nào được ích gì ? Nọ kẻ đã giặt áo sạch, đoạn lại bỏ nơi dơ dáy, thì bẩn lại hoàn bẩn, chỉ mất công giặt mà thôi. Kẻ ăn uống lầm phải của độc, đã uống thuốc giải độc, đoạn lại ăn của độc, ấy thật đã ra dại, cùng mất công tốn của mà thôi. Kẻ mang khí giới vào chiến trường, đến khi vào giáp trận, liền non gan rời tay gươm giáo, ắt là chết hẳn mà chớ. Năm thí dụ này anh em đã hiểu chưa ? Ấy kẻ đã sạch tội, đã được nghĩa cùng Đức Chúa Trời, mà chẳng ra sức dè giữ, hoặc tình cờ gặp dịp xấu, lại theo lối cũ mà phạm tội trọng, thì cũng phải thiệt hại như năm thứ người

HARVARD COLLEGE LIBRARY

đã ví dụ trước ấy mà chớ. Ông Thánh Giê-rô-ni-mô rằng : Kẻ có đạo phải tìm đàng tốt mà đi, thì mới trông được đến nơi đã chỉ đến. Đức Chúa Giê-su cũng phán rằng : Ai giữ sự lành cho lọn, thì mới được rỗi linh hồn. Đời xưa ông Da-vít cầm đá ném ngã thằng Gô-li-át, liền chạy đến lấy gươm nó mà chém đầu nó, đoạn mang gươm ấy về treo trong nhà thờ, cùng tạ ơn Đức Chúa Trời, bằng hòn đá đã ném đầu nó thì chẳng nói đến nữa. Lẽ sâu nhiệm này dạy ta phải làm việc lành cho lọn ; nếu chưa lọn việc thì cũng như thằng ấy, dù phải đá ném đã ngã xuống mặc lòng, song chưa đứt đầu chết hẳn, thì chưa nên việc lành lọn. Cũng một lẽ ấy việc lành bổn đạo làm, như thể ăn năn tội, xưng tội, là việc lành thật chốc, song le chẳng giữ cho đến chết, thì chẳng nên việc lành lọn, cùng chẳng có làm cho rỗi linh hồn đâu. Khi xưa Đức Chúa Giê-su chữa đã một người phải liệt ba mươi tám năm, thì phán bảo nó rằng : Mày thấy mình đã đã thì phải giữ, chớ

phạm tội nữa, kẻo mà lại khốn hơn khi trước. Ấy kẻ đã khỏi bệnh, phải vâng lời thầy thuốc dạy, kiêng khem mọi cách, mà sự ăn ở phải có ý tứ cho lắm, kẻo hoặc tình cờ mà bệnh phục tác, thì khó trông chữa được. Vậy kẻ đã sạch tội, phải siêng năng làm việc lành, phải tránh xa các dịp trái, cùng các điều khác như vậy. Nếu lấy làm dễ nghĩ chẳng phải nao, thì thường ngã lại đàng tội không sai. Ông Thánh Bảo-lộc Sấm Truyền rằng : Trong Thánh I-ghê-rê-gia, ta muốn dạy dỗ năm điều cho được hợp một ý cùng Đức Chúa Trời. Ông Thánh Tô-ma-sô cắt nghĩa năm lời ấy, mà rằng : Thứ nhất là dạy ta phải **tin,** thứ hai là dạy ta phải **làm việc lành,** thứ ba là dạy ta phải **kiêng lánh dịp tội**, thứ bốn là chớ cậy mình, một **cậy Đức Chúa Trời,** thứ năm là phải có lòng **dái sợ**[54] Đức Chúa Trời. chẳng khác gì thầy thuốc bảo, kẻ liệt phải giữ năm điều cho được khỏe mạnh : Thứ nhất là phải tin mà dè giữ kiêng kỵ, thứ hai phải giữ cách nọ cách kia, thứ ba phải lánh các của độc

HARVARD COLLEGE LIBRARY

thứ bốn chớ cậy rằng đã khỏe mà ăn càn, thứ năm phải nhớ lại và sợ, sự khốn bởi bệnh ấy đã mắc phải khi trước. Vậy kẻ có tội đã khỏi, có muốn chống khỏe cũng phải tin mà vâng cứ như thể ấy nữa, thì mới trông được khỏe linh hồn, cùng khỏi ngã lại mà chớ. Ông A-dong tổ tiên ta, xưa ăn quả Đức Chúa Trời cấm ; đến khi biết mình đã làm sự lỗi, mất lòng Đức Chúa Trời, liền đi ẩn mình bên gốc cây đã phạm sự lỗi ấy. Vì sự ấy A-dong đã ra tối tăm, vớ vẩn vì nơi ấy là nơi mình đã mắc phải sự khốn khó. Ấy thế mà lại vào nơi ấy náu ẩn Đức Chúa Trời. Vì vậy, Đức Chúa Trời xua ra khỏi vườn vui vẻ ấy, cùng dạy một Thánh Thiên Thần Kê-ru-bim giữ cửa vườn ấy, chẳng cho lai vãng đến vườn ấy nữa. Ấy Đức Chúa Trời khiến dạy làm vậy, có ý bảo loài người ta phải giữ linh hồn mình, như vườn Đức Chúa Trời trồng cây quý trọng, cùng phải gìn giữ lấy Ga-ra-thi-a, là hằng giữ cửa và rào giậu cho kín, kẻo các kẻ thù

nghịch sấn vào, mà ăn trộm của trong vườn ấy. Ấy vậy ai muốn giữ đạo cho vững vàng, phải ra sức lấp các nẻo tiểu mạch nữa. Ấy là dù tội trọng, tội mọn cũng phải dốc lòng chừa cho thật, cho được gìn giữ lấy Ga-ra-thi-a Đức Chúa Trời. Xưa ông Sơn-song là kẻ Đức Chúa Trời cho mạnh sức hơn thiên hạ ; song bởi vì mê sự thế gian, chẳng có hay giữ con mắt, cho nên Đức Chúa Trời phạt để cho phải quân dữ bắt và khoét mắt đi. Đến ngày sau ông ấy ăn năn tội nên, thì xin Đức Chúa Trời thương mà trả sức mạnh cho như khi trước. Song chẳng dám xin trả sự sáng con mắt, vì đã biết sự sáng con mắt, là cội rễ làm cho mắc tội trọng và mất sức mạnh. Truyện này dạy ta phải suy xét : hoặc bởi sự gì, cùng bởi dịp nào, làm cho ta sa ngã phạm tội, thì phải ra sức lánh khỏi dịp ấy. Nếu chẳng lo sợ dè giữ cho cẩn thận, thì chẳng khỏi ngã phạm tội trọng, mà lại gặp nhiều sự khốn khó hơn khi trước, chẳng sai đâu. A-men, Giê-su.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

VIỆN VĂN HÓA

CHÚ THÍCH

(1) **Vicariô Khênêrali** (Vicario Generale) : Linh mục Tổng Đại Diện, Cha Chính.

(2) **Tập Dụng Thần Công** (Exertia Espiritualia) : Exercices Spirituels.

(3) **Tội trọng :** Tội nặng.

(4) **Tội mọn :** Tội nhẹ.

(5) **Chốn địa ngục :** Hỏa ngục.

(6) **Ba phép linh hồn :** Trí hiểu, trí nhớ và lòng muốn.

(7) **Nước thiên đàng :** Thiên đàng.

(8) **Ordiên Saserdotê** (Ordem sacerdotal) : Chức linh mục.

(9) **Cômônhong** (Comunhão) : Hiệp lễ, chịu lễ.

(10) **Capha** (Capa) : Áo choàng.

(11) **Ôđa phôrô nôbidút** (Ora pro nobis, tiếng Latinh) : Cầu cho chúng tôi.

(12) **Ôđathiô** (Oratio : Latinh) : Kinh.

(13) **Atrisong** (Adstrição) : Ăn năn tội cách trọn.

(14) **Contrisong** (Contrição) : Ăn năn tội cách không trọn.

(15) **Kinh Thiên Chúa :** Kinh Lạy Cha.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

(16) **Kinh Ave :** Kinh Kính Mừng.
(17) **Angiô (Anjio) :** Thiên Thần.
(18) **Kinh Thân Mẫu Phúc :** Kinh Truyền Tin.
(19) **Lạy ơn Rất Thánh Đức Bà Maria** (Kinh).
(20) **Evan** (Evanjelium) : Sách Phúc Âm, Sách Tin Mừng.
(21) **Salôvê** (Salve Regina) : Kinh lạy Nữ Vương.
(22) **Câurút** (cruz) : Thập giá, Thánh giá.
(23) **Inathiô** (Inácio) : Thánh Ignace de Loyola.
(24) **Manrêsa :** Manresa (Barcelone), nơi Thánh IGNACE DE LOYOLA viết *Tập Dụng Thần Công*.
(25) **Carôlô Bôrômêô** (Carlos Bôrômeo) : Thánh Charles Boromée, Hồng Y, S.J.
(26) **Salôvê Đức Nữ Vương** (Salve Regina) : (Xem 21).
(27) **Đamasêdút** : Cánh đồng Josaphát (?)
(28) **Adong** (Adão) : Tổ tông Adam.
(29) **Nhân đức thèm lạt** (Tempérance) : Nhân đức **tiết độ**.
(30) **Evà** (Eva) : Nữ tổ tông loài người.
(31) **Cain** (Cain) : Con trai đầu lòng của Adam.
(32) **Tômasô** (Tomás, Tomé) : Thánh Thomas

d'Aquin tiến sĩ Hội Thánh.
(33) **Lửa giải tội :** Hỏa ngục.
(34) **Nghĩa thiết :** Bạn tri âm.
(35) **Sacramentô** (Sacramentô, Sacrement) : Phép Bí Tích
(36) **Kính dái :** Kính sợ.
(37) **Phép indu** (Indulgencia) : Ân xá trong đạo Công Giáo.
(38) **Sinh thì :** Chết.
(39) **Dính :** Mê, mê man.
(40) **Đánh trả :** Chống lại.
(41) **Arcangiô** (Azcangio) : Tổng lãnh Thiên Thần.
(42) **Tôraphát :** Đồng Giosaphát.
(43) **Lathađô :** Lazaro.
(44) **Garathia :** Ân sủng.
(45) **Evankhêliô** (Evangello) : Sáng Phúc Âm, Tin Mừng.
(46) **Giêrêmia** (Jeremias) : Tiên tri Giêrêmia.
(47) **Hầu hạ :** Phục vụ.
(48) **Một Con :** Con một (Bản Nôm ghi lộn).
(49) **Evankhêliô** (Xem 45).
(50) **Cômôhong** (Xem 9).
(51) **Bia là đá** (bia bằng đá) : Bia đá.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

(52) **Là đá bia** (Xem 51)

(53) **Bônaventura** (Bonaventura) : Thánh Bonaventure.

(54) **Dái sợ** (Xem 36) : Kính sợ.

VIỆN VĂN LANG

BẢN CHỮ NÔM

HARVARD COLLEGE LIBRARY

道萱忘廉啟盜財納屬公。我左挾謁行道朱凭鑲浦翺簡協各
鳥小陌女公異油罪重罪開拱浦篤惡除朱實朱特壓行祕猶
翺尸亞德主丞。初翁山及異凡德主丞朱孟簡欣天下、及翺爲
迷事世閣庄固咱行寢祖朱城德主丞罰底朱浦軍共軟啼挾
初乡生暗報翁公受雖罪城時襲德主丞傷廉把簡孟朱如欺
翺及克敢襲犯事劍寢相爲他別事劍寢祖異檜就多朱默罪
重啼赦簡孟傳尼哦些浦推察或翺事之共翺樸前多朱些沙
我尔要哥浦翺前乃鬼樸小暴丘咱停楚行朱謹愼時庄塊我
犯罪重廉克段遂事領庫欣默翺庄差吮。亞綿支秋。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

次畢濯忌祭也與齋咬乾次離沛夷喘棒事困黜病仄匋黜
沛欺翩。至几固罪匋塊固問緑跬棋沛信齋卿擬如体仄女時
買筆特跬靈塊共塊我夷齋潛翁亜庸祖先些初咬菓德王至
禁旦歎別俞匋夕事畜赤恚德主至連趁隠俞迫格核匋犯事
畜仄畜事仄亜庸匋黜厳沁揣洌爲尼仄畏尼俞匋黜沛事困
庫仄芳齋夷色尼仄轉隠德主至爲王德主至振黜塊圖盃緑
仄共戒沒聖天神討由兵竹翩圖仄在朱衆徃旦圖仄女。仄德
三至遣戒夕王固意保類亂些沛行靈塊俞如圖德主至權核
貴重共沛屢行秘荷融尺亜畏柜竹翩常離柄朱謹矯各几登

匋非女矯齋夷困欣歎翩。仄几匋塊病沛卵咳柴蘇哎京喘每
暮齋事咬於沛固意思朱凜矯或情期齋病復作時庫篭助特。
至几匋盃罪沛生能夕役荅沛靜験各蝶債共各調恪如至氣
穢夕灵荅主沛免時常我夷齋罪空差翁聖保禄識傳浪齢聖
或計移事些調哎社離調朱特合浪意共德主至翁聖蘇瑶覅
割義離咳仄齋浪次壹畏哎些沛信次仁畏哎些沛夕役荅次
巴畏哎些沛京另蝶罪次衆畏潛忌俞浪忌德主至次離畏沛
固恚哎事德主至庄恪之紫蘇保尼咳沛行離調朱特跬盃次
壹畏沛信齋提作京忌次仁沛行格怒格箕次些沛易各貼毒

HARVARD COLLEGE LIBRARY

鉅譬喻鬬仌廡濬。翕聖吱都尼摸浪儿圖道浦尋唐卒廡趁時買箠特旦尼鉅指旦德主支欸莊判浪埃佇事卷朱畬斑特買特潔靈媿。莀初翁耶白拎發捻我繩姑離遍連嵇旦祕劍奴廡卻頭奴段芭劍仌衛撩蘸茹蜍共謝恳德主丕平凡發鉅捻頭奴時庄吶旦女。理湊冉尼。哦些浦多役卷朱畬。裊渚畬役時拱如繩仌油浦發捻鉅我歸默恚双渚垣頭堯罕時渚毓役卷畬。拱沒理仌役卷本道奴如体唆嘟罪。称罪。罪役卷實祝双離庄佇朱旦堯時庄毓役卷畬共庄固多朱潔靈媿覓。歟初德主支欸助鉅沒歌浦劣些進趁誹。時判保奴浪。眉覽舍鉅鉅時浦佇濬

涓蕘踆韜連祕各功福鬬爽祕恚德主丕欣歟鬬女。警驗凡簪。糟概壽可率時慲。爲篦特趨柔双丿祝及遍共。岌落漫。即時穡泊落歇恚慲暟鬬誏毓恚怙翩廡退。箕凡滅渡特順遠時慲。情期沛件。連破禮祕節仌事慲歟順遍。首特益之。怒凡鉅滅妖涯段夾補尼汙淺。時叛夾還叛。只祕功滅廡退。凡唆旺慲浦賭毒。鉅旺糠辭毒。段夾唆賭毒。仌實鉅黜曳。共祕功損賭廡退。凡苔櫑械飥戰塲。旦歟飥爽陣。連巖胖移孀劍教乙晃蘆罕廡濬。甑警喻尼。英婉鉅曉諸。仌凡鉅涯罪。鉅特義共德主丕。廡庄黜。飭提仵。或情期及撰丞。夾曉塊黷廡犯罪重時拱浦舌害如甑次亂

HARVARD COLLEGE LIBRARY

眹次呆衛歌。

沛讀各經如匋引遠頭冊、表讀段几匋塊罪云。如匋固連伐、沛讀宮計。

段尼講朱別、几匋塊罪、濯固奇悉犯罪女、矯曝、毅夷沛毅事困欣女。

係罟埃匕匋連舍毓、齋唆嚼法解罪段、時沛信實德主至匋赦罪朱舍、嗦塊各事典黜罪齋黜、夷特義、共德主至。正沛於朱孟悉、齋敦勉、共謝恩德主至、嗦多朱亞虎各鬼地獄、夷特平安齁靈魄、共多座朱德主支秋御治。双裏庄黜飭佇實、欺及摽前、夷

時毅吒仕齡察毘齋濯。多正吒庄固補毘兜、毘濯補美吒多之代罟歷室、刎揚德主支秋判、衆碎隊恩閉萬重、為啞室重多天、與室聖德妃、共各等聖天神嗦各聖執碎隊恩欣女。夷覓主至坦讀帶共几室關閉率敬天下多正時碎虎的共敬機齋自尼齡毅、碎篤悉庄敢犯罪之重閉、矯赴悉吒天悟毘美多几固疾癒齁靈魄時訴黜朱柒蘇重尼、祝齋助朱匋、几庫巾齁靈魄、罟庄固福德之濯砖與共吒、罟等匋祕律舍朱毘咬、濯涓求朱几皮遠、共几皮帶几厥共几恬些、几甦共几毚為例罟務福德庄固歟前穢待欣平欺遠主至坦色如靈魄、

HARVARD COLLEGE LIBRARY

包、除柒奇夕禮姅務齋讀旦啞吒匁傳初脫祝餉柒奇拎連
毓律侖吒、如於連歪、固意饑靈塊琨朱敨為事仄朱琨特孟
飭鄒每事庫世間共添猶鮸尸亜室平冷翻裲吒。騷兕吒、初
鄒事極困連該拘棹朱塑特塊罪、喘塊菟無窮。騷兕吒、匁群
克、共遠歪、齋電朱琨佇道毓、朱旦歎琨塊尼苔兕世間齋術
主實、兕諾天堂、吒匁底停朱琨芺匕、共特每事冷庄固歎歌。
騷兕主、畀畿社判察罪福各天神共各歌些、庄埃塊塵吒仍
凡當連天堂、騎吒仕把功無窮凡當離裲吒騎仕沛汝地獄、
齋鄒罰無窮。琨易於斯吒、騎共沛別義吒、共敬勉吒、為働喘

哈、啞歎匁鄒姑模戎緞。
初歎德主支秋沿眞朱各首佪昆固啞判浪、柒固別柴夕帝之
朱柒歎乃庄。歪些匁鄒姑縣戎歐陰唉雯聰靈塊克齋暄喜
世間、齋庄暄啞室冷德主支秋判共些浪、柒固別騷夕事之
朱柒歎乃庄。歪沛別騷兕主孛毓歪堪閘物共孛毓柒固
靈塊喘売固意朱柒時鮸特連歪祐覺裲吒奇訴詳芺匕。吒
初生魏於齲屑發務冬這溯夕歐關為琨共於世間巴近巴
離鄒仍事傷庶朱琨特仍事盃實騷兕吒歎伶生時味朱琨
仍貼極重連歐每歎兕律侖吒、底朱琨唉喘働群恒御連歪、

HARVARD COLLEGE LIBRARY

嗣麟黜適打貝奇嗇地徵。

次迓沒扒分罰當貊爲罪鉅犯爲黜貊姑模戎毓時特猶黜尸亜。黜猶黜尸亜時特塊罪磊共塊分罰女隨几貊悬重氏敬勉罷垠前。

次迓台几貊姑模戎時強慄悬室聖德妲瑪援亜爲佘德主支秋黜悬德嫉嗣黜嗇几敬勉强時共敬勉嫉女。閉饒益庄恪之如迓台賴翁聖樞安僋於沒棱簣遣丕嗣几貊毓時別賴氏唁吭罷垠前。

段時吟術歷欽鉅貊姑模戎嗣帝讀宮吟。

次點、赦仍罪閉嗇抄悬矯我犯罪重支朱佇歷冷鉅恩共朱旨勿竣唐險危嗣夕役福德爲几遣脉猶黜尸亜勉靈嶼時底罪鋪悬夕壟時。

次糝夕朱特遍功仍功業德主支秋爲特貊奇嗇佘鼠時共時每事冷黜鼠嗣通黜女。

次栻夕朱易行道共朱固悬傷几庫巾爲几僋主佘贖待夕丕時共贖待共几恪女。

次迸夕朱鬼悵慷爲奴僋主固法無寫於共些時奴懷朱毓分丽聖樞安篤蘇移浪几貊姑模戎段時庇恪之如獅子固炻於

些庶朱毅紹姑模戎爲塊孫奴。

次些燔劓訥磬塊英破事最沁訥靈媿爲德主支秋判浪騷兕劓燔天下英斎蹺劓尼時庶落唐違天堂。

次呆、夕朱靈媿於謙讓英問夕事冷嘴特悪敢勉德主吝朱鋮本道、芮初譋能紹姑模戎連時庶計每事庫英産悪紹道爲女。

次誠、夕朱孟訥悪易夕事冷英役福德朱扒桃毒術罪磊兕迷事祀遴朱鋮固毅几能紹姑模戎時作悪涯仕朱旦畚世。

次欲、夕朱特信朱訴忌簟天堂朱凭爲蓋主天堂爾群朱奇嘴命斎咳晴翳拱仕朱落天堂斎濟。

夕禮末時讀叹訂進名益几紹姑模戎次沛讀官計。叹尼訂進名益几紹姑模戎。

埃管弄紹姑模戎時沛剔扒益黜悬室年典公斎黜埃斎紹叹。時沛記義朱鋮。

次堂姑模戎夕朱德主支秋祕奇嘴倉斎逼黜朱馭些夕沒爲事公馭判浪埃咳調騷時騷於英馭公埃推特事公斎庶核。爲主吝坦重無窮斎紹夕沒英几闘末夕主。

次台添納黜尸垂訥靈媿朱固鋻福德英簡孟矯沛碎鬼感哄夷朱特簡據把扔几詈異窮嘴歇些信些爲事公魔鬼干馭

HARVARD COLLEGE LIBRARY

主支秋齋融共嗔朱靈魄碎恒湯滴德主支秋兜脉事祉啼
兜德上智遍別劇糊無窮共兜波每事孟尾朱衆碎嗔朱
碎恒篦忌恒夕恒覺恒越啼旦共德主支欵恒想恒吶術德
主支欵共夕每發朱名吒奇劇夷特德謙諒坤顧啼德敬勉
啼孟悉齋夕勿救爺朱旦蠢萇碎嗔德主支欵夕朱碎恒篦
恒忌沒爺主碎齋退共祕主碎夕貼改碎共每事孟尾慨惋
朕慣平傍厳愈蠢菠吼歟啼貼咳貼吐碎共兜凡廬佇執勤
朱碎共兜德上智啼黑分馥碎共兜每事祉碎啼悉碎恒篦
朱凭紑買庇固歟德。

亜綿。

經翁聖諦那邊須多譯融。

碎嗔德主支欵室賢室爺祕德歟菠些齋收戈各脾靈魄碎
朱時敬勉德主支欵朱實啼平儀如各宗徒課初祖勉歟底
朱靈魄碎恒勉恒篦忌沒德主支欵朱歌悉歌勤啼約洳遘
天堂共篦衆融魄亮朱時於夕沒共德主支欵。碎嗔朱靈魄
碎湯滴沒德主支欵兜餅薦靈各等天神共兜賜餒各聖共
兜爭空重無窮縿支每味唁吼共每味孟暢朱衆碎時恒時
用者。碎嗔朱靈魄碎恒餒共恒紹祕德主支欵。兜等各天神
聞篦祐朱遘底朱各脾靈魄碎時餒者尼仍味唁吼融德

HARVARD COLLEGE LIBRARY

傳朱毓戊厌沙扯鞘之紲新垣廡歎算采貼極重尼朱衆
碎時庄計旦旁事傷庫厷歎几共算摳主碎矯群於世間女
時主碎算砑朱特於共衆碎采旦翕蕊堅勫册聖實源爲浪
渚整垂哈燧特事厌憤油廡渚各淹瀾觸時棋庶燧特厷渚
晃事勀難厷淹晃事勀兢主碎勀爲埃實晃勀爲碎廡憃主
碎趣冷群傷厌几不義尼多至碎嗊各聖褭融兵晃炬敬勉
德主丞歇憃歐朱碎浸殘焰重厷晃吠碎朱特別把
義德主支秘共執砑各聖天裨廡諉唷主丞垣陽物走固歎億
當歎多札時讀經翁聖鋪那边須多譯融共市讀官哈

朱特勉屯讀衛共琵体厷

德主支秋埃李晃主碎厌栖衆碎多丕朱毓主天堂共閉物
勀毓貼朱几閘閉尼唉碎唷憃厌悟共法則主碎過智碎推
庄特碎嗔各聖隊愚主碎台位碎爲智碎濕閘推庄旦事高
重德主支秋歐朱碎主讀衛無窮各層本貯庄歇廡觸厌栖
衆碎時勀多歇閘共勀推勀蕊爲類室閘晃衆碎夷毓貼餒
靈鬼衆碎女埃廡推透特事尼庄恪之如祕奇啼渚波堵色
巍紲王數女碎吟欺主碎汝旦仍事傷庫沛勀爲罪天下時

HARVARD COLLEGE LIBRARY

吟術迪禽貂姑模戎固吾分。

次壹時吟、欺德主支秋底傳法牟再汝敬翩綿蘇尼、時固意朱些特別、臥朕悟些咒体节、爲蓋声固惡节重欣惡重尼。因爲事仌、翁聖樞安浪、德主支秋跋谷苦佃、時且幾吏朕義咒強朕欣女。

次台時吟、欺德主支秋等術天堂時朱貼極重尼、朱禍特汝仍事傷庫吒奇包貂爲禍、暗翩惡朱禍特敬勉吒、爲朕悟禍夕丕。

次巴時吟、欺軍共尋線級主碎、暗夕事共朱、共欺編樞耶等半柒禽朱几迪、時欺仌德主支秋傳惡極重尼、固意如拎惡些

誠勝盃、共事最沁劇吏翹創棚。固趨各几貂惡重仌低顏靈魄、吏蘭翹外元女。潛之碎強貂姑模戎時強敬慟吒贖術共碎夕丕、潛之碎夕舞事冷朱特把義德主支秋朕悟碎兼仌。

劇碎遠主治丕垠夕朱臥些特磊靈魄共贖罪朱天下、安慰各禍招亜庸、群錄塘世間苦悪各聖於遠丕、時幾判察罪福天下。碎祂德主支秋劇餒衆碎冤客苦鄰世開尼、時幾朱衆碎特祐覺糰極卒極冷遠諾天堂。

段時吟術迪禽貂姑模戎固吾分。

沛讀如宮吟。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

迪靈魄朱歌悉歌訖。冀仍壽共歌聖初敬慟兼仌如翁聖即日罕壽浩樞姚覽函碑時惻倍分爲汝恳重德主本辭朱浩肴。時壽唱共扔彈嘽吠天下沒時沒吝唱嗜主蘸衛共浩肴。仌課初各聖敬慟德主本兼仌爲覽函初底罕硉碑鼾仌兕路罕碎剔沛惻歟遑沙歟糲綿蘇極重尼罕肴實壽奇遑歌各壽。碎隊恳主碎爲仍事選鉅辭朱衆硉智埃推時事極重、歟朱碎貊恳奇各天神共各鼽些推庄旦。碎嗜法全典即車樣模沙欲糲綿蘇法仌几默罪重貊夕鞋特麋几貊鋮時添猗糲尸亞鼾靈魄朱卒冷每事要猗默罪磋鉅犯歟默剔克

糾外時祕仍讓極卒固意底缸硉罕硉繹逆事嘴麋碎罕凡室閘末候敢貊祕主傳逆事嘴色悉碎首仍罪磋時嗨德恳主極重各聖初夕歇飭朱糠悉吒奇麋碎庄兮固迪肴貊姑模戎朱皺悉碎恒朝術仍事闊世間仍哼發唐恪庄兮固歇悉逭主極重極高色茹靈魂碎理晴歟仌碎庄固汝旦物市重闊爲煞庄固箄逭天神哈罕歇聖帝沒箄逭主各天神共各歇聖麋潛。仌兩底硉罕硉初查員肴聖德主支欸罕岸每事福德時恪車凜嗨各禮揍初鼽共禮極重尼共庄夕鞋特麋碎於劂楠德主支欸庄傳共庄惻倍分時夕鞋因鞋碎庄

HARVARD COLLEGE LIBRARY

庫孱固闊打時唉旦共騷聽碎頭坙室奴揚夕王時牧為主
坙判共凡室關闊尼齋朱兜事極重兼仜碎咒埃齋敢旦
斯主重無窮各魯坙極高極穩走徐朱主碎御齋主碎吏判
浪殊夾低共發時碎巫過特意重夕王固理前碎咒凡室閑
渚夕特役之冷齋敢斷福共主碎尼碎咒凡悲悪吒懿吝齋
旦翻福吒夕罹特主吝天神敬懊吝亂些轉核齋主碎判吠
碎旦共主碎夕罹初翁奴喙咒等固仁德棟鯖沒慕離固意
朱翁共提马塊淨奇齋碎範沒除迪靈魄違主坙時夕罹
翁聖校連咒凡德主坙矢慣亂夕函祖仍枯走哈湟齋律融

如言呆噴
跋尼講坙德主支秋蚩亂些貌姑模克
固坙德主支秋判浪各凡庫孱啼接貼碌唉吏低共驟時驟
仕朱持共仕指事庫朱共固坙判共各言佃浪貼驟朱舛唉
仜咒調驟夕朱舛特群唉貌祕齋唉尼咒翁驟時難仕付朱
凡共為舛係咒吝吊舛夕事尼時唉汝旦驟仜咒坙德主支
秋包傳初碎跡恩為坙室重夕王啼貌祕共底融悪朱旦共
共坙室仁室冷夕朱碎特棚灰畜仍舛畜夕朱碎傳峻分時
鬧貌恩重仜分時悪庄淹主庄朱旦主碎固坙判浪各凡貌

HARVARD COLLEGE LIBRARY

魂碎連句、碎庄當貂息望重尼仍靡碎奇悉旦賊主碎嗔二主碎所翕碎朱當咬嗶息主碎。德主碎、句剔碎開下要洲、因爲事仌、碎越旦共主碎、嗔主碎助碎朱句、共頒飭孟朱碎、如咥主碎句判浪、几駐孟庄沛用柴祿固沒凡固疾病、買沛用靡退朱敏碎筆息壽爷無窮主碎、碎奇敢約洲翕聖主碎御色悉碎、靡飯靈魂碎、朱特飭孟碎奇敢約洲潮聖主碎御色悉碎、靡沼要事汚滅融靈魂碎。

噶次道。

創噶教讀各經未、時讀哎德主支秋、越暴些貂姑禊戎沛讀

仍咥律糊吁噴、嘆蚩那望聖尼、御色餉悉、提、如体尼浪、德主碎、咒貼咬遠丟、包除碎、特群律翕朱主碎、包除碎特律勉主碎、如主碎句、律刪傷朕碎。於餉恒群無窮、包除碎特群爲沒主碎。於蚩那遠丟包除碎特支補仍貼關下世間尼、靡慟用沒主碎靡退。德主碎、嗔唉夕朱悉碎塊性煖事開世間、共塊潮曉道丑、朱特朕勉仍仁德主碎、嗔渚辰朱悉碎朕問事之慆、沒問敬勉、嗆蝶悉主碎靡退。丕禍唉祕悉約洲渴滴如体仌、共擾咥聖衣計移車消用欺朱趴些貂禮、靡嘆咀共德主支秋浪、德主碎、乙庄當主碎御色悉碎、嘆主碎判沒咥時靈

HARVARD COLLEGE LIBRARY

膾如蛛、臣敢跳蓮斯盎蛛、臣敢囓楠蓮歪沒蹲賒拢膿磨呼浪、褪主碎、碎咒几固罪、嘆主碎傷祕碎共。哈咒嘆咀如孤粥箕消損歌貼跋屯匋放朱敘磨浪、褪主碎、碎匋跳述共奇啼歪迫、嗤不仁共主碎、碎臣當曾咒混主碎女、嘆主碎傷祕碎如繩碎佐鬧下歪磨退、共燔恚朱碎別述命毓磨違主碎否平主碎臣弼祕碎、時碎別咒鼓兜、主碎咒屯、時嘆蔽畚罪朱混鬧尼。

條次巴、混沛撰旦時德主歪匋許朱民衣跚麥破離咬蛮那勦歪磨節時民衣沛式歙朱特鼓祕、歪混共沛扒砑民衣磨祕

匋段時買報弼禮。

條次巴混沛撰朱混特咬嚐恩重勦法汝歙跚編蘇望聖尼磨跚、時混沛祕恚謙讓啼恚恭敬朱歇飭磨撰主極高極重、攤奇無窮法則無第、當御御郎皇楚模、沙歙跚編蘇咒德主支秋匋節世勦、多歇弼蘇事傷庫巴逆巴蘇、嗤弼菟蓮核拘梓格室痂疸共豆虎多丕、朱特個罪朱混吳底、俞勦法室聖尼、多貼餒靈魂盈。衣混祜恚德主支秋腰幡混格室遲遞咒兼前、段吳祜俞盈望開下豆車汙潰嗤罪吾憾怖咒兼前磨祕恚謙讓咳嚏朱歇飭、如歇收稅算匋劉融經咳嗆浪、敘時

塊夕碎麼鬼拱如民人塊夕碎浩衰支蘇至吏德主至拱定
朱琨時咬蛮那冉兜知禽聖德主支秋朱特飭孟廡術旦坦
祖宗兜天堂至琨仕察禽丙朱別琨钽實悉補魔鬼廡啟吏共
德主至諸琨钽補悉騎傚共性奇慱諸琨钽補悉迷洗売碗
共醒醐醐茶諸琨钽補悉前貪葵貼改詰琨钽補性夕丙
産夕仍孜琨沛夕諸仍罪人共鼈種罪格如夕至時琨钽失
除朱字諸鼠廡浩固時琨浩敢奇悉飭知禮篇吏知秘理漸
罰禽如繩福耶初蹦效底罪重醜悉廡奇悉知禽聖德主支
秋主至琨浩扒祈效夕之咲卿兜翁聖保禄兜辰沛祐察禽蹦

琨沛排蹦蹦智坤如祐覓蛮那蹦至廡蠻餒民衰嗆多咳離
初段性承瞋共德主至燔劍朱恩特別仍味室唁吮至美味
蹦蛮那室聖兜耶卑槎模波歇蹦綿蘇
條次壹琨沛推歎德主至許朱民衰嗆多咳離蹦塊浩衰支蘇
廡術坦祖宗特民人沛趁支波赭廡各几譽蹦蹺禽時蔗淂
歌蹦渡人昅趁唐養畢近離沛知蔗事困庫廡旦歎蒂坦庄
群尋特貼咬恬曙用堵晴德主至買朱民人咬蛮那兜貼蹦
至廡蠆至開數蹦或兜琨拱钽趁唐罪磊朱喊钽沛夕碎佐
魔鬼共性売納琨廡劇德主至钽蘇悉朱琨特咬噬昅衰朱

UNIVERSITY COLLEGE LONDON LIBRARY

佐無法尼咒几勉恭悉主碎嘆勞祕羅落尼咒几勉不仁、
勉負息吒奇慳吝勉落塊鼇羅玆嘆吒室傷帖無窮蔽罪其
夕法边槎及朱碎、碎庄敢鄧塊低、朱旦欺吒奇夕法边槎及
朱羅問尼。油麻碎庄當勞息奇主碎殿朱熱悉及離碎忌勞
聖衣那尸烏咒說奇懈悉主碎、麻鄧功業鼠時碎嘆吒扶訶
朱碎、於蒸尼特夕碎佐曉意主碎如勞聖衣那尸烏朱碎蒸
嬴特享主碎遣諾天堂。

餘班最數勉吒諾素。

吟術事速奇勞茹模戎。

窮恒斟納鄧尸亞朱羅特凭悉曉意德主吞買麻摟陸主希聖
耶日求嘆共德主吞浪暖德主吞夕朱仍事主碎勉足鍍鄧
靈魄碎化鄧戢振凭紲蒸匕義咒主碎勉嫡智朱碎鄧共鄧
悉朱碎曉意主碎時嘆主碎夕事仄朱戢振凭紲蒸匕朱碎
勵特曉意主碎斟堪朱時嬴強特曉意主碎遣吞庄窮低嘆
咀共德主吞浪潛之碎庄固歎前停隊恩主碎為勉定料朱
碎特葉願吟鄧開饒時共勉朱碎別俞歎初咒埃常自勵術
嬴碎油咒埃女事仄主碎勉朱碎別訴詳凜朱鍍碎群少浸
事咒垃俞斟斟真主碎時碎祖主碎尼碎低嘆主碎勞祕碎

HARVARD COLLEGE LIBRARY
UNIVERSITY COLLEGE LIBRARY

忌夕之、沒沛決夷翩悉、庄敢差意德主丞女共哎噰罪磊翩、
喘篤悉除術鐵時禔夷特如欺翩王。初固沒奇軍簣喈咒奇
恒甡、庄沛爲仍軍翩奇仄庄咍甕兜、沒噲咒奇恒甡爲係軍
前翩奇仄甕時連固軍恪普邕、靡軍普、邕仄時拱奇肝孟暴、
咍打賊平軍匏甕簣仄王皇靡禔篤悉執硏如丕時拱特計
事禔篤悉甕意德主丞翷如恒甡丕爲庄包睩禔敢補悉仄
女。油靡沒台欺禔放悉翷沒丕、朱毓拱如奇仄甕沒軍時禔
連哎噰、幹智夷奇肝孟暴連靡打賊員魔鬼欣欺翩時拱如
軍買替邕奇仄台爲軍甕丕。鐵女禔沛篦意吒奇室傷惴無

意德主丞翷朱潛時固理帝禔祿會夕碎佐德主丞靡庄曉
意德主丞翷時庄翷道漂喵。禔主碎匕庄敢差意主碎女係每
事主碎簪劃朱碎、時碎篤悉哪夕如意主碎遣丕油靡碎悅
庫法主碎訓碎默悉、双離碎強懱庫事差例雚几夕碎佐主
碎欣女爲慕碎匏信實遠丞辭堪、庄固帝之欣夕碎共哪法、
喘敬勉主碎咒主堂仁冷無窮。

條次芭禔沛撰自劇靡該禔強翷悉庫燗敬勉、共曉意德主丞、
時魔鬼強翷餉垠阻、共感啦禔欣女靡翷禔實要浒分魄漂、
朱毓或沒主歎禔固沙事感啦、時歎仄禔庄毓屋特悉補事篦

UNIVERSITY COLLEGE LONDON LIBRARY

HARVARD COLLEGE LIBRARY

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

庚虢進士時共計罪罷除庶女。

條次古罷浦推勳經咳噴漠離鳥翁聖步欽固唒德主支秋判浪碎作市鉅別意主食齋庶虢意馭如丕時浦柂趨丕齣開號暇罷願受乙罪罷鉅推別意德主丞罪体前共別德主丞遣朱罷浦發唐前浦夕仍役之襄罷庶據時浦機慱德主丞罰罷讓漂為庶宗息衙贖尸亞室孟趨朱罷庚底朱罷荒尼犯趨罪欽朱罷共幾當勉罰讓欽女代丕罷固理之助食朱總福德主丞打罷庶乙罪專代庶時兜為蓋德主丞鉅煙副共戒社朱罷別意德主丞訴誄庚罷共鉅固樸明據特如

虢事色悉罷嘴悉罷浦化鍼凭糸如罪後朱時作開虢事德主丞鉅爛朱罷朱旦舍共潛篤悉作悲暖齋追夕之黃白劇齋核丞罪受礼沒吝浦決齣悉咿作共蹺意德主丞平開虢暇勵鉅決丕丞如各凡覽翁聖枚達黜崗樺那豚齋宗時祐楠亂庶特為黜鉅數暇庫共德主丞朱鍼楠亂黜劇爛烴罷超亂些時自勵衛幾罷共浦黜憍朱亂些祐罷庶當為每役罷夕共格罷於幾尼浦嘍如暖劇烴煉夕朱凡濫冷虎飽。

義庶丕時罷浦別罷渚固所食鋪為茲如凡劣鉅病嘈丞女庚浦病代時計罪病庶塊為丕罷險湟乙開虢暇勵素丞女

吟衛仍益祿靈翊吟開饒暘齋勝。

琨沛排勝勱智博、如祐資翁聖教遠於遠崗槎那咳初、吶庫共德主丞匋趨譯特等宗、齋當歎鼓塘、騁翔鼠矜台碑德主丞匋日近事嚀勱段仕求嗔共德主丞燈劊朱琨毅唐仁德、矯翬罪琨、齋破赳台碑仄義兇琨差事前歸法道德主丞哦。條汝壹、琨沛摧、勱開饒暘琨匋指沒事願吟時匋噗咀共德主丞趨奈、齋德主丞共匋燈劊朱琨別格沛於自嗣術簸仄兇如德主丞掙朱琨台碑兇後固近事嚀德主丞日勱丞。爲事仄矯琨夷消仍事德主丞匋燈保琨勱開饒暘時琨沛鑿閉

琨特義富共德主丞時琨戚重欣舞斯世間、喑琨劬累共咿去德主丞時琨仕特事爺壹奇体遠歌舞事爺夷琨特乡琨德主丞時琨仕特節重富貴共孤暢吾氾舞唐。仕業咀共德主丞恨、碎德悬吒奇室仁爺無窮匋傷琨開愧悏足碓称禽實欺翻碎匋勱不仁無法、夥容賤離補吒不仁共吒趨吾朱戚主當眷兇德主丞双自扇術簸碎庄敢赳悬主碎女。嗔吒奇傷赳碎共須朱碎特紆悬饒意吒朱碎扇特乡琨吒奇蒂坦朱當時簸乡琨吒奇遠丞花乞。

喻次台、欺匋過姓暘。

HANYANG COLLEGE LIBRARY

祕訢黜悉腰愕奴嗇補消歇奄事磊奴女油繩仌称奄庄當
嚕咒禔黙悉時吒傳祕褻一幸爷朱奴黙共哦折沒禔補特
夕舸、迶庸重体庸哖帆裏禔阪夷共德主丞朱實自歎禔買
飥房朱旦剔時乙晃禔仕特祷覓德主丞如吒望仁爷弼祕
禔、嗇訢黜悉腰愕禔、共朱禔夷特猗黜戶亜嗇舞仁德飥靈
嘟禔、咒褻彖靈禔包祕歎悉義共德主丞。夷德主丞當鐵禔
補特彖靈迶朱禔特哖庸極重、晃弼奄共渋聖德主支秋。因
爲事仌時禔沛別惡德主丞晃吒望仁爷腰愕禔義仌庸黜
爲禔包別事仌時僭敢隠事之芸尼、共猪敢蹺意奄女爲蒸

時唉扒訢繩仌阪術如吒油禔包特夕几奇几義註芸歎悉
唉阪術如吒晃補悉意鵝奄庸等皮遠哄禔体前時禔唉咿
攙朱畚爲蒸固座註經哎嗅溪離烏德主支秋判浪驛吶望
實員衆無裏庸衆保庄阪夷仕鍼如祕鞁時衆無庄特飥猪
天堂。至禔包仕鍼性謙議蹺意皮遠平祕鞁蹺意吒嫉庄禔
包佇悉泜仕平祕鞁欺及鴉男哈晃鴉女庸庄固聡庄固約
洲事之債庄禔包佇悉庫市平祕鞁庄固食事之芸尼庄固
察奄朱技時乙晃覓奄猪特巴事仌兜。
條次巴禔沛推欺繩無法仌阪術如吒時吒連傷黜違奴共猪

UNIVERSITY COLLEGE LIBRARY

絡唆時奴汝吏禹欺於茹氏庄固火帝之朱毓奴買抔吏補
主茹氏鬲術茹氏顓吒他共傷祕禹。丕朱混特阪吏共德主
丕朱實時祺沛抔吏如絕氏交義罷混沛察禹欺初混罷埃
鬲剔混罷埃。當欺混群固義共德主丕時混庄敢蹺意禹沒
付禹蹺意德主丕。黜帝朱毓融開數氏時混安智共衝悉鬲
夕役冷福德朱毓嗦混特薩益顯靈凜靈魄混特猗融尸亜
共毋仁德嗦率冷涎仕翻禰德主丕朱毓德主丕腰愜傷
裨共安慰混連。自欺蹺意禹嗦庄歇悉卿意皮連朱禹時
混買化融恥毋事給共虛批身混女。爲丕混固隗所吏謂氏

淺罪磊茆固理之朱混篦売諕唾混術事仁德呫丕混沛察
禹朱別鉅毓種茆埃覽陋混吶。役混夕共格混唆於時諶罷
史群理茆鬲宦混夕罷德主丕兜。爲蓀陋罷吶時靈辭無益
薩凜役混夕時祉阼統請格混於時仍訴黜悉拗冷鬲退庄
固訴黜悉傷幽靈塊馭些哈罷嶽勉德主丕漆如体氏時固
理茆鬲信混夕混吒奇室仁冷無窮。於混埃不仁曳侯箕、輕
庄哭吠唆雖販吏爲靈塊禹鉅沛舌害羨氏囉庄虎的爲混
鉅靈身夕丕哈罷混鉅祕管埠朱毓庄帊事祕夕罷德主丕呫。
條次白混沛推欺纔無法氏覽禹沛夕役穩格嗦沛唆仍種混

HARVARD COLLEGE LIBRARY

頒朱龐閉數辭訖等夕柒缸吠啦朱琨仍事術唐仁德吏琨
缸勞趨恩德主丞計走對掣双離欺琨貸僉缸時各恩祿靈仌
咒貼德主丞頒朱琨時琨駭唐賺發聖沏俱星割義浪駭唐
賺仌咒專消德主丞龐黝消德主丞時琨缸黔沛仍事磊術
分靈魄為黝琨消仍事吠啦閉數其黝消仍恩祿靈德主
丞頒朱琨時琨買化黝赴仁德共黝要樹術分靈魄漂朱鍼
缸沛夕碎在性壳酗琨如繩箕動經阪順溪離烏劉黝黝奴
駭容誠夕坂賺吒朱鍼沛駭夕優龐禎條時琨共丞黝琨走
蹺意吒咒德主丞朱鍼缸沛夕碎壳酗噬琨夕仍事閟下污

罪赴憑主碎友庄。

睩次近闢鮮時。

吟術琨箕不仁補坂賺吒龐駭制排客誠。

琨沛排黝動智連如祐覓琨仌阪術共吒龐吒傷共搶祕奴
嗥朱奴吏特義共吒段住求嗔共德主丞嘘劊朱琨別唆嘶
罪鍼朱當德主丞室仁吟無窮吏鄂祕琨嗥朱琨吏特義共
德主丞。

條次壹琨沛推德主丞缸頒朱琨特益歲靈萬琨買鄂法沿罪
自閉睩琨缸特戢夕琨德主丞其時趨恩德主丞駭蘇即蘇

HARVARD COLLEGE LIBRARY

主丕式德主丕頒各恩式來孫初矜皞如北湯朱孫連天堂、
靡孫用祕朱特汝地獄無窮咄。德主丕傷惱壓佇孫無窮、吏
嵬台尊世多亂贖罪朱孫靡術麦共魔鬼靡揀飼德主支
秋、如歷翁聖保祿浪凡匪犯罪重式罕凡揀飼德主支秋吏。
至悲除孫沛搦吏各恩德主丕匪頒朱孫員各罪孫匪犯共
德主丕初矜靡竝禽訝嘆咀其德主丕浪祗主碎、碎實罕凡
室曳突室無法不仁不義共吒兼式、靡剔吒奇群傷碎除朱
碎跋吏共亂丕碎決吉唆唯怖盒恬各罪碎朱旦蕊嘆主碎
頒翁淵尸亞室孟朱碎特打把巴賊雙言碎、矯碎沛收奴靡犯

孫兼式實罕軸德主丕悉令無窮傷孫多至朱孫特唆嘷跋
吏共德主丕靡追。丕剔蟾孫群亘悉、庄決跋吏共吒奇朱實、
乙罕孫淵曳突不仁違黨竝貼共德主丕靡濯。
餘次巴孫沛推各恩德主丕匪頒朱孫初矜、啼各恩仕頒朱孫
芸羲無窮、終啼鼈覽啼祐庄覽罕仍恩室重室奇体式孫匪
貌仍恩室重室越多至、靡吏群奇悉敢跋違共等室仁室令
共禽兼式罕事室莊蜂漂。丕初矜孫庄仍罕庄用祕孫相魯
聰咀祗真孺、共奇啼禽共巴事重蹟靈噫罕事波事別事悶
孫、靡多役把美德主丕朱皺吏用祕關饒事靡犯罪祇悉德

HARVARD COLLEGE LIBRARY
HAMAKU COLLEGE LIBRARY

丞兼氏呫、實兕弭也庇沛凜。

條次台、弭沛摧、事罪兕事室禳泥兼弟油罪重罪罔、拱祕悉德

主丞奇、共兕事室毒共無窮、靡黜罪時夕柔弭吾害芺尼喘

芺燬乏沒罪重夕柔祕猗黜尸亜德主丞吏鍛碎佐魔鬼黜

罪重時弭德主丞兕等室重無窮、沛拈禽獸世、靡勉雉勞莞

違核拘棒、至沒罪重弭、當德主丞違垣兕黜夕台、靡啐飽

地獄、即時、如初矜德主丞、包罰越亂計屯掣。至仍罪弭包犯

自閉旦例、實包當德主丞罰陽劈吝兕義弟、仍靡德主丞群

傷容待弭渚固罰如弭包當氏黜兜靡德主丞室仁室爷共

罪弭包滑接尺離弭沛弋夾各罪弭汝特自閉旦例、靡推夾

弭包悉帥呷命夕納閉饒棘時別兕包饒罪、實兕越凜計

座掣。至弭察初殆、弭相兽哉呷祖真翻共奇啼命、弭包黜簡

押奴共代、橋犯罪之赫悉德主丞座、夾巨事、納靈魄弭、兕事

汝事別事、祖弭包黜簡思巨事、台靡信忌敢勉德主丞朱城

座、喂傷雙鼻弭固察朱技時連別訴五官術売共三司術靈

魄弭實兕包跋城唐罪磊奇、爲明数弭恒用祕閉饒事靡犯

罪買、座余敢空。至德主丞領朱弭分魄分売於芺尼朱拠特

蜍奉敢勉德主丞、靡弭包用祕奴如器械靡夕僞道共德主

HARVARD COLLEGE LIBRARY

別香平固紫奇吟員奕施時仕吟術哉烏卩由沙接卩由踈

匏固典賴平堂固紫奇吟員時仕吟術各罪賴混匏犯初盼

如匏固連低

吟術各罪賴混匏犯初盼

混浦排融動習坤如祜覓主茹箕發戔泊朱苔佃俞拔奉半

朱特穗齋奴臣用戔泊朱皷夷補仍空時當主茹罰奴兜

体前設社衆奠共德主至燸劍朱混別雜吟玫術分賴混兜

体前女

條次壹混浦雜各罪混匏犯初盼仍罪混群汝實兜劒庄平各

一開數盼碎固下俞嶄褫俞乡几困下斷繭鼠些庄碎固平悉

貂鼠些輕易喘吱責碎庄哈兜碎踢拮俞遣喘誇吮忌才忌

芳定固察朱技時連別碎匏學事謙讓皷哈兜諸仕嘆咀共

德主至浪褫主碎初盼碎匏差母畢主碎朱皷匏犯嬴罪時

鎮主碎赦自尼術嬴碎庄敢誇吮調之術軸俞碎支沒別俞

碎困下要粥齋追底朱碎特當主碎御軸悉碎。鎮主碎批飭

朱碎特輕易俞碎喘恒約洲停族計碎兜之共祜碎如空乏

朱碎特皷種主碎裁乜。

暗次尬瞼暗。

HARVARD
HAWAII COLLEGE LIBRARY

條次巴、混沛推、德主支秋笛判共各苔佃臥浪、阼唉學共騷翁騷賢爷共謙讓朱實悉、黜帝朱戚混固實悉約泖朱特仁德謙讓時庄仍哭沛資孤夕役關下、喘惡廊庫欺及事之耳虎臥些夕赦悉混、靡吏混沛尋樸朱臥些輕易吱嘆混爲仍事氏哭樸率二德主支秋笛夕鋼朱混特學術仁德謙讓。組吏混固能及樸臥些輕易吱責哈哭吶行補禍朱混哈哭混一庄特連地高如意禽約泖時混買固樸靡習情術仁德謙讓。衰庄及仍樸夕乏時庄別禽群赊仁德謙讓哭体前、庄咎之如軍另固色戰陣、時買別所胆奴哭体前。乏辞住察禽朱別

混庄謁下禽對於謙讓時夕擢、嫩女混称禽哭几固道喘哭当佃德主支秋時混拱沛扒研德主支秋動舞事爲乏德主支秋庄固祕事之夕重喘盃帰朱平欺覓臥些輕易吱嘆嗓誘喘夕固共補禍朱臥乏混拱沛扒研臥靡於謙讓朱實庄仍動智坤、靡吏動悉混拱沛約泖臥些輕易庄計混哭之喘拱產悉貂舞事及虎如德主支秋女。仍靡混唉固意思靡作矯混祕形俸事謙讓夕正仁德謙讓實庄爲蒸沛混別實混哭空翻楠德主乏喘聽楠臥些默悉、衰混庄謁臥些計混哭空時混濯鉞祕禽夕几謙讓實兜。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

押琨下禽獸祕禽夕劍每臥常於北率歌咄。噎傷噎氣鼻碎推
察各調氏翻栴德王丞朱毓特乙罷碎痂覓的憯嗹瘭為琨
德王丞庄泥於北率歌齋辭奇悉問祕禽夕重欣几格喘閇
於北高欣黃施時夕蝶。
條次氏琨痂推德王支秋匜下禽竇默祕形碎佐閑下朱毓歟
臥貂離貂匜鄰如形几固罪庄群埃傷臥女為每臥時雖
把噪謗民閑時輕易嗇岐氏琨祐德王支秋罷等室重無窮
庄固罪磊之牖群下禽獸於謙讓兼氏方之琨罷几閑下共
默歟罪石碩匜奇悉夕逆共德王丞匜當貂困無窮動地嶽廡

丞時匜夕朱辭天堂讓夷庄固埃鰡鄰特朱毓德王支歟罷
業轢重無窮痂用轢謙讓罷下禽獸朱旦顧垣時買助特罪
驕傲朱塊。豔帝朱毓歎德王支欽竇世夕臥時棋祕地困閉
率歌齡類臥罷地琨祕廡生鄰齡層篾於淮室閑下罷圈輔
讜共翻齡壘韌於忡類物油廡几室廩市齡業棋庄痂事困
下兼氏廡羲歌歎德王支秋經群於世間女算術天堂時臥
夢庄泥下禽獸沿真朱各首佃嚏沿真繩樞耶罷几毒共
欣舞臥。氏丞琨推閑饋事時前群理之廡祕禽夕欣臥些哈
罷閇於地高欣女喃瀉時各筱德王支秋匜夕庄固餚之廡

HARVARD COLLEGE LIBRARY

碎。並夕剃戊朱趨訊夕斫庸虛趁夕至時。與王碎。赦罪朱碎。自尼術幾碎。篤惡除實共責貪。啼罷悟翻福王碎。夷與公王碎。

赦仍專布凡格。並犯斷碎。並翻唐朱奴女。

除班最歎並王落朱。

吟術專浦下命鄭於謙讓罷体前。

踞浦排斷動智埔。如祐覺德王支教當歎踰訐泊真朱各苦。

佩段仕朱嚷共德王圣燔創朱踞特別仁德謙讓貴重罷羨前。

條次壹踞浦推係罷病前強曝歎時強浦屑藤孟欣買助特。拱

沒理公罪驕歎罷罷空曝泥無窮。為祖宗隨祐會遣平德王

習用雜王卷　　十四

姚油凡無道油凡動聖衣討移車時濯夕剃丑朱埃煤廡踞。並奇惡夕剃丑朱歎凡匪趁夕至時踞浦機慱罷羨前。為蕪如圣剃聖罔槎離烏吠浪凡夕剃戊朱包饒亂犯罪時仍罪公吏諸違頭奴廡濯。至仍罪磊踞猪堵油廡雚踞吏奇惡換。祕罪凡格夕之踞剋判察為罪雖會時猪特碾油朱喊踞吏。辭題剋判察術罪凡格朱碌欽女時夕雚嘎踞濯慚夕至濯。題夕言朱會如芳女唉放朱坤顏清征術圣吶共役夕濯固夕剃丑朱埃女吏浦融歙夕剃創朱仍凡固罪販吏特滉靈。縄祝公買筆特事冷廡濯。仕嘆咀共德王圣浪褫王碎。初啓

HARVARD COLLEGE LIBRARY

凡氏斷停生混停殺夜瑰朝臱些時欣爲蓋時判祭奴庄仍隊混分盃天堂翻混亟夕朱奴祕隨支吁鎮德王丞惡把混爲亟夕朱奴布罰夕王時視氏混仕疎夫夕罹。

條次些混市准固咥聖宗徒哦浪混市扒砑德王支秋如默祕臱於命混王朱天下祐覓淫那混時連汝祕如祐覓臱王。王閉教混亟夕仍夜之亟要於格前亟默祕性淫臱罷夕罹諸傷嘆閉教矜碎亟夕鼈樺債共編唐罪朱凡恪扒砑碎朱鍼亟夕盡鼈靈纔芙施時碎庄當夕苔佃德王支秋女爲蓋碎庄固融勢熱祕性淫臱。綴女混夫市件咥動識傳哦油軍樞

劃創朱臱些特爛廩扒砑廩凡夕劃丑時夫破事氏越尘夫夕朱臱些蹺唐落廩沙地獄哦庄特唼唱功業德王支秋贖朱時別罪氏礦罷羨前。黯帝朱鍼德王支秋判浪傷害仍凡夕劃震朱凡恪犯罪時浪祕嗆發纖飥吉奴廩補奴窗渡朱薨踆時欲。氏罷咥德王支秋咳凡夕劃震朱臱些犯罪時夕王爲蓋凡氏實亟當補窗渡焰地獄朱薨無寬。潛時仍凡夕吒媄共各等皮連鄂役瑰朝臱些分蹺命壳於莽凡蓑庄生能吠啦瑰朝朱浦俸共侍湟那德行衛北命。黯帝朱鍼黯劃丑朱仍凡屬衛命哈罷凡恪扒砑廩犯罪祕靈蹺沙地獄時仍

HARVARD COLLEGE LIBRARY

咄。德主支秋𠯿熄炤勉動憲歟些、朱特煂勉德主丞、齋禍夷燋炤仌麥朱翬滬冷夕丕咄。丕罢唉推仍理仌、朱別几夕劉丑默罪禍罢兼前。於歟丑徨迷唐罪磊箕、劉霞保衆拜𠯿夕常咱生翬仍孰不仁舌害兼仌特國朱衆拜舞唐代仍靈魄罢貼德主支秋𠯿謨價高兼仌、齋翬禍夕朱奴虛麥赴、時禍群篤孰之冷共歟女咄。

條次二、禍甫推、凡夕劉霞朱凡格犯罪、時破役德主支秋𠯿夕初為蒸歟德主支秋群於世間、時仍翬骸保噩啫歟些哎夷共德主丞、仍貿庫尋損功齋麥尋共噲凡落唐夷底冷夕

作冷、矯夕劉霞朱共媳女庄。

條次壹、禍甫推劉丑夕朱耽麥靈魄欲各聖初砬講吠夕朱歟些特禍靈魄空乎翬翱地獄翬朱禍祐謹罢庄役靈魄前庄蔓責浪翬歟怒凡箕夕劉丑朱碎甫固羨尼丕德主丞吠禍厭几共夕道共禍、齋禍女夕朱麥靈魄罢仍几庄固役事之共朱禍甫固兼仌咄。仌德主支秋𠯿貿庫展齋爽陣共魔鬼朱特宪歟些術唐冷、齋禍夷舞歟些術塘責共翬頭貝魔鬼、齋對獻共歟咄。德主支秋𠯿貿歌、朱特滔各罪磊勤靈魄歟些朱涯、齋禍夷夕朱仍罪仌燋色憲奴齋該治奴

HARVARD COLLEGE LIBRARY

歎員數世間視爲許朱各凱惡爭特事和順平安共德主左、
時辭填主辭福龍惡朱辭特麗意主辭朱參潛底朱辭麗意
爺恪共意主辭。左辭行於無主辭係事爺主辭隨時辭祺
隨如左係事爺主辭主隨時辭共聲隨女爲蒸辭約溯歎惡
歎勘潛之意辭緻意主辭帝意主辭緻意辭共共。

餘次台、兇歎爲過炸得。

吟術事夕剪醜朱英婉。

碰沛排融鈉智填如祐覓聖天神宪柒修行箕數地嶽齋朱
祐覓無數凱題困極無窮辰仕求填共德主左福創朱碰融

陳油滿体爺時共唉群安主爲爲推別無事爺及滿調融意
德主左齋融。翳帝歎及事共帝共感惡噭德主左平歎及
事冷左帝嘆咀如爺聖執頒浪德主左爲朱德主左吏指
禮爲融如葉意德主左左時辭感惡德主左。潛之辭特合爺
義共德主左帝意辭融如意德主左晉平辭特事仌乙兇辭
主群時事之吏特安智齋夕役冷共特孟惡齋夕役德主
左女。潛之埃朱靈魂辭特和順共德主左如爲爺聖保祿吠
主國事之齋晉朱平事和順仌爲事仌辭篤惡賤朱特和
順帝合役意共德主左連。仕葉咀共德主左浪德主辭主辭

孫几愁後父朱奴王禮庄職執爺事父夕之沒學仁德壽聖耶日覽翁槎署衣夕固共愁後朱職時職庄固怨把奴煒一沒推意德主丞朱職第庫廊浪德主丞遣翁父嚐耶日王禮沛推朱別淌几恪犯罪為夕固禮債理默壽事罪几父時德主丞定朱禮特事冷為遣朱禮第庫平壽朱時福飲女澤時因輕禮庄合沒意共德主丞朱特事冷差父各

條次芒禮沛推事蹺意德主丞朱侖父兇事室重遠歇爺事重為蓋哈夕朱几群於世間特計兇如几於遠天堂丞朱職恒特安智共衝壽凜歇及事庫時庄固盒歇凡恪易陛時庄固

結女。嘆主碎恒燔劍朱碎別意主碎兇体节共噬壽碎卿禮如蔡父女。

條次台禮沛推係歇节禮庄問蹺意德主丞時庄仍兇主勉德主丞平北沛勉吏共庄信德主丞平北沛信女。父仁德信吠禮浪爺事庫旦舍禮淌自然齋沛油黯職些齋贈体节默壽調在意德主丞定朱禮第事庫父齋潛時輕禮庄平壽第事庫父如賠德主丞唉朱禮禮爽恨結几夕害哈兇輕易禮夕之节禮庄別几父夕哈異咦犯旦亂時黯意德主丞遣朱禮第事庫父咖輕禮問扒孫禮住箕喂凡後愁奴齋庄夕之特

HARVARD COLLEGE LIBRARY

沛隅每事德主至隅共定毓隅每事德主至庄隅龐黜庄固事之冷欣蹺意德主至朱毓共庄固事之夕益朱孤特畚仁德欣蹺意德主至連。乏埃乃紗浪悉些時最沁潛時裏些庄蹺意德主至時固理前朱些垵差嘛嘻。皺女如德主去秩庄固包瞼差嘛特、龐舅群庄固蹺意性亮納景沒願共德主吒浪停蹺意孤沒頭蹺意吒龐追況路晃凡匾嘛呂皺吝計庄

主碎欣女。

瞼次近、翻姅暘。

吟術事些沛平悉蹺意德主至。

孤沛排黜納智坤、如祜覓鼠仁德箕恒蹺意德主至朱畚共如種花葵恒阪蔡阪吏朝術边補至段仕末嘆共德主至燸

劊朱孤別仍益室重孤特黜蹺意德主至朱畚龐呢。

條次壹孤沛推庄固畀前戢欣朱特結義員饒朱凭紆平悶如意凡肴朕朱毓翁聖哎都尼模吠浪悶共庄悶每事如意饒

氏晃凡朕饒朱數紆凭鐫黜帝時連別實裏孤勉德主至時

HARVARD COLLEGE LIBRARY

登奇朱主碎汝約洳敬勉主碎芮尼嘴代幾無窮廡濯靈魄
碎初朕物怒物箕時色沛古害凜前固物帝朕碎朱平主碎
朕碎兜油物壹卒令連歇各物時前固西時朱平主碎曲事
氏實色空油聖天神連吞室重默悉時拱庄平主碎吏劍垂
碎無窮濯時裏碎沛悉物怒種箕蔀世開時碎庄沛室曳曲。
仕嘆阻共德主丞浪祗主碎碎色卿別主碎朕惆碎凜常庄
固帝之當敬勉平主碎時碎敬勉主碎連歇每事。譬喻庄固
帝之連丞蔀坦時碎拱敬勉德主丞咒主碎廡濯嗔主碎羓
悉碎斟禱群性色物帝朱碎恒特合美共主碎共朱特敬勉

條次巴德沛祗頌凡朕饒凜恒約洳於共饒時德主丞拱料每
唐朱特於共些吉仍於共些格終德主丞於沛每尼吏默息
猶斟戶恩時德主丞結義實共几哈常御歟節靈魄几仌如
御節殿蜍德主丞王共稚事御色靈魄几哈多恤懶凜閉饒
事渚多朱匪悉德主丞朕悔些朱喊吏定受格室遲朱些特
合多受共德主丞常德主丞合多受共些欺貌法即畢樣模
汝歇斟綿蘇碎祗德主丞室朕悔碎羨仌碎祗悉德主丞室
穢衛無窮哈朕碎佐室兩回尼多丞主碎遣碎多帝之遣碎
勉主碎廡退咄尼悉碎共靈魄碎嗤每事節外碎低時碎嗔

HARVARD COLLEGE LIBRARY

主丕恒厲作各種物庶固歆尊夕丕、琍調指術朱臥些特益。
仌丕德主丕望乍爷爸夕鐵尊事鈌爲胅碎、共指夕益朱碎、
時碎拱糾令尊事悉悵、咂吶、令夕、調指朱名德主丕創觔米
碎特把義德主丕連、丕碎沛察令術尊事、悉碎悵、咂碎吶、令
碎夕開教琍碎爸指意恳芾、碎爸指妥意役夕咂吶、共悉悵
朱特牒悉德主丕、共朱特琍意德主丕庶追庶哈罕鈉各役
爷碎夕物欸、固意謁牒悉臥些欸牒悉德主丕庶、碍濯惏夕
丕次、唉指役夕、咂吶、共悉悵、尊事爲德主丕、爲蒸德主丕實
爸夕每事爲悉欸碍庶磨。

德主丕許頒朱碍開儀事率爷兼仌時庶沛爲德主丕皆恳恳
之碍兜共庶沛爲固卷爺斜德主丕沛頒朱碍兜汲在德主
丕自然室仁爷無窮宋鍼爸通律令鈌無窮丕碎別主碎胅
碎兼仌時碎沛把芰主碎罕体爺爺悉碎固亘欸罕豚呥、廡
轄庶固化鈌律潮敢勉德主丕罕等爸頒朱碎閉萬恳爷計
庶望兼仌轄碎庶固付律令碎朱德主丕、爺固崁夕恳朱碎
平德主丕呥。
條次兵碍沛推德主丕恒厲作各種物違丕斬逗矯沛虛朱鍼
油竟違核欺德主丕庶固夕朱奴動碎奴共庶固動特仌德

HARVARD COLLEGE LIBRARY

理箕夷朱琨特發亮兒臣固蹺臣固憂戚臣固陛臣固的如嶽
臥恪。嶽女琨怖夕碎魔鬼領固栽匕為各罪琨鉅默時德主
丕傷廡指命舒世開紹慕許事病疸贖罪朱琨其助祕琨朱
塊夕碎魔鬼夷特夕琨德主丕塊巡地獄夷特遣天堂塊事
罰無窮夷特享福臣咱歇荒匕。鬼夷德主丕鉅祺祕琨朱特
通功共奇喘聖衣計後裏廡納聖衣計移裏廡德主丕恒屬
佇恒扶訂朱琨共恒舒嶽惡朱琨庇納共皮外靈鬼喘亮計
庄製平仍事德主丕遣賴朱琨時嶽父兒事孟天堂享每事
率冷孟懶遣丕廡事福遺歇每福兒享德主丕栽匕無窮至

產惡領朱琨每貼壹貴壹重段仕求填共德主丕糴劍朱琨
別德主丕妖牌琨罪麻弟朱琨篤惡卿法把爻共敬勉德主丕。
條次壹琨怖推歎埃朱埃貼之重時訴黜惡妖凡仗庄仍各臥
些歸服理仗夷德主丕拱據理仗女。為蒸黜德主丕鉅付琨
德主丕朱天下時翁聖福安麥德主丕妖天下兒蒙弟廡浪、
德主丕鉅妖牌天下兼仗朱敏鉅付沒琨德主丕朱天下。為
至琨怖沒夷仍事德主丕鉅領朱琨初跲共仍事格德主丕
遣領朱琨時嶽女。丕默德主丕孕敏琨初鉅朱琨敏固喘敏
類臥固靈魄兒性歲靈重無價固智神劍燿朱別推理怒論

HARVARD COLLEGE LIBRARY

除爲劇缶旦期。丕孤唉決言於硏壽聖節曰浪悲除碎編頭
赻唐仁德唉料皈吏朱戚朱當曾兇法韜頖右德主丞堂奇
夕朱孤皈吏夕丕。仕嘆咀共德主丞浪豫悬主碎缶編劇朱
碎別事冷朱訴共缶朱碎吟仍警驗尼朱時別主碎嗆碎赻
唐仁德。丕翻緬主碎時碎決定共指沒悬仄朱旦薨嗆乞主碎
恒添飭朱碎特佇悬仄買朱旦歎碎連享會福連天堂。

時次卷除劇時。

吟術事德主丞腰些嗆些沛勉德主丞。

孤沛排黜鼓智埤如祐覓形如壽箕當敬勉無窮讀術無窮

尋夕害會共紹累柒藥每唐油定体节時共劇吏油朱丕赻
冗登巖瀎虐房体节庄歎係柒藥吠時凡劣兜柒鐵凡劣今
常缶丕鼓本道共丕固凡實悬約沟朱特會仁德柒鐵京每
事恤分克共補悉意歐會啼付律會於孤德主丞哈兜付律
會於孤皮連兜凡台孤德主丞油臥遣專時共劈據爲蒸
仍凡仗佇墜翁聖保祿浪油會黜重油會黜閉油會兆油會
特嗜率体节歎悬會庄敢差墜德主丞共補唐仁德跛节煒
丕仍凡仗常黜臥仁德共鐵聖爲丕孤缶吟鼓吧丑批仗時孤
撰批节裹孤據理沛廉撰批次吧尼時孤唉決台旦朱衝台悲

HARVARD COLLEGE LIBRARY

体帝時沛推讐喻花、几劣箕雖浪紹累柒糠戎係罡排糠帝
柒氏定朱禽罡時禽隊範種怒種箕色朱易罡停固姜登珠
戔矯庫紹庄。王黜仍糠範夕王、庄沛罡正糠孟朱特助病朱
城几劣氏畜襲禽拱庄危群要対棄痛導痛買庄固飭夕
特役之奇体牌。王弭沛蔡役靈魄弭拱如体氏女黜帝朱城
剔黜本道庄固薮几仁德選達平歎初其庄固夕役給奇体
牒悉德主丕平歎初為庄固付肇禽於孺德主丕其庄固央
吉蹉意德主丕朱畜平歎初。
條次罡弭沛推、如固批几劣格約洲危病分壳朱城決吉京每

庄補事共台罡庄蹉事伶王如几劣氏称禽約洲危病分壳
時計罡吶王繻追庄沛罡實悉約洲危兒朱城沛薮時几劣
術分靈魄庄黜飭補事共蹉事伶油称禽閟朱特畜仁德黜
悉双庄包睽特事氏煒固歎吏沛薮分靈魄沙地獄無窮。
條次台弭沛推、北几劣歲靈次台罡仍凡訴黜悉於事仁德時
謂罡拱賸朱特仁德實仍廡閟行格怒該唐箕皮意禽廡追
氏罡拱閟紹庫双吏拱閟特分搖蹉意禽閟夕役朱德主丕王
共夕役抌芙施双閟夕役怒欣夕役箕共閟於坦氏欣於坦
恪固特体怒時禽紹体箕時禽庄紹王朱弭特別几氏惏罡

HARVARD COLLEGE LIBRARY

視沛排勦勫智埤如祜貲沒茹傷室雜礙固薂几劣、几時菱、
几時笣、几時幹澄丟、庢菱共庢笣朱、艮仕求、填共德主丞燼
創朱視別訴疾靈魄視朱特查蘗訴靈朱視夷特笣。
條次壹、視沛摧、勫吉北几劣訴靈次壹、晃几油称侖悶朱特侖
仁德、双庢歀悉蕘仍事德主支秋昳保共庢次衛事所性迷
湜豆丕仍几式庢恪之几劣箕旦茹傷廡浪侖旦朱笣病仍
廡勦庢肯京仍種夕言侖共庢卿堅柒蘗昳吐蘗怒糠箕時
沒暑沒添病廡菱丕視沛摧朱別、如事菱分壳在竝事尼沒
晃庢京種壽竝晃庢吐蘗時事菱分靈魄拱在竝事尼沒晃

庢朱壹福沛福侖歐地歲歎視唉辟蔗嘴歎德主丞落論圖
靈窮廡視笣化蛾廡鬼朱庢仕業咀共德主丞浪、摧主碎、碎
笣卿別例律主碎定朱碎沛歲英施平侖開數碎笣差例律
式數吝瀎時褒主碎笣罪英碎碎箕悉自尼衛數庢歐補悉
實歲箕施文爲蓋碎笣暗几夕道共英施時英契包旦視笣
納視超主碎丟沛英施買英默悉碎箕悉歲奇爲主碎碎固
悉實歲各英庵如丟時買特侖美共主碎廡濯。

睑班最歎笣庢沛表。

吟術事模格於嘗世間尼朱時曉意德主丞。

施、朱毓盧廟渚碎發庄府碎黜逆黨黜罪禍兇堰前。發女或益終庄堵惡悉琨妖饒寶時琨喫推仍益黜德、兇仍益發尼。孟琨吳補歎覲庄固惡妖英施新動惡仍衰嗃調仏調恪、庄特安智共衝惡煤灵固發兩行最總首怪恬饒謨贖亂怒、補禍朱亂發英齋莊編饒奇台次仏危毓嗜異亂固道咄危沛兇本道咄、危称兇寶新黜如逐翁聖吳都尼模浪歎動前卑少仁德妖饒新前渭黜地錄齋凡動渭庄妖饒時黜魔鬼歌、溜時動廟前庄固仁德妖饒時廟仏黜地錄齋凡動廟庄妖饒新共黜饒鬼歌如王女。孟琨溜夕典貢齊兼仏喫妖各英

時前覲固補皴陷兇補分仏發朱塊危孤沛推朱別各英施共琨、夕毓沒危靈德主支秋基發吹蘇朱毓油英施前夕朱琨沛留痘事之時孤庄毓補美共英施仏夕之。緣次皆孤沛推仍事混淆乱落黜英施庄妖饒齋黜。至歎動沒廟庄妖饒時廟仏庄特凭紆買兇廟恪共至如堅翁聖衣那福立淵德主支秋初賊浪歎英施動沒淵庄腰饒時淵仏庄特凭紆買兇淵絡共至。係沒淆時共如沒廟至齋歎初德主支秋危講朱天下浪係兇淆前破黜鼕被時庄塊破盡發散作。仏德主至危生黜碎共腰悟碎閣數離齋或黜碎庄妖英

HARVARD COLLEGE LIBRARY

更德主支秋夕冷共各苦佪如饒淌發聖領眉犯罪庄信德主支秋耻支時德主支秋拱傷亂如傷苦佪恪。至碎沛察僉碎朕英施固沛兜朕終奇如德主支秋朕苦佪庄哈兜固偏私朕頼仍几戶行嘴几淡主共碎几夕悬朱碎共几兵拖碎廩另庄夕件員几並共碎庄時事仌庄沛兜朕實兜淡計兜尋益頼術事荒尼共計兜朕英施雯阻至廩濯爲至孤沛固悉庭實廩朕奇爲德主丞爲蓋散台汰調兜形像德主丞唉結姜員各英施爲蓋城所拱合淡頭靚靈兜德主支秋至孤沛推理尼欺簇哏沛禋僉哈兜分前鈉売夕朱僉沛勉劝疸

朱技固貲覓仌鈉靈魄孤庄悉恠咽吶僉夕時視固腰几恪實庄哈兜吶至廩退庄嘿傷嘎烟創仌兜仁德朕饒時鈉靈魄碎包燧赦段碎庄當夕苦佪德主支秋女爲蓋碎庄固行堅德主支秋包味底朱碎共庄固兜法主碎包傳朱碎兜腰各亂些爲德主丞。

餘次計孤沛推孤行格廩朕英施孤共如恪德主支秋行廩朕些丞鈿帝朱蛾德主支秋吏判添堅尼浪舁沛朕饒拱如驟包朕舁至爲至德主支秋朕苦佪時庄固偏私几戶行亂如翁聖加姑陂共庄固偏私几勉德主支秋欣如翁聖批嚷

HARVARD COLLEGE LIBRARY

烏矯些涓庄。仄至德主支秋嚊邸調仄鼕吝彡至乙咒黜仁德腰饒咒事，室勤齋潛。至事腰饒合沒意淚恚共饒時庄仍彡朱些特極惆声靈常特賓智共衝恚如堅耄聖耶曰吟吏彡朱些特仍禽法道德主支秋代勤經哏唄溪離烏如唾翁聖保祿割義浪凡胅亂些為德主至時鉋道德主至素。為至覞湎察禽固腰英篕咍咒庄，時連別實禽鉋仍法道德主至鐵咍咒空。鐵女庄固斟帝朱覞特別禽實咒苦佪德主支秋欣事胅饒為蒸德主支欲鉋判共各宗徒浪氯天下覺舜胅饒特天下買別拜咒苦佪騷。至悲睽覞湎察禽吏

碎朱特羹仁德。

睽次台咒歎鉋遐婚時

幹術事腰饒為德主至

覞湎排黜勤智墉，如祐覺仁德腰饒形如脉治室忡庄共室吉饋恒泣黜朱埃所特哇奇，哭仕求填共德主至糯恚朱覞恒腰慟仁德腰饒咒仁德室重室奇。

條次壹覞湎推德主支秋庄仍哦嘛天下閒饒理歎歐撩遠核拘棒歐吏味底朱些佇仁德腰饒，鷹歐判浪騷判哦拜事尼仄咒朱拜腰饒。貢固鼕吝德主支秋判事仄勤經哏唄燰離

HARVARD COLLEGE LIBRARY

嫉室仁冷恒保舉朱琨翻福德主丞共恒頒朱琨毚悬冷計
庄切。毚歇歇琨沛推德主支秋翻生時付靈魄於福德主吒時
琨沛察琨缸付禽於福德主丞諸琨缸央勳悬蹺意德主丞
未畬庄哈咒琨問朱德主丞蹺意琨庄住嘆咀共德主支秋
揀釘連核拘梓浪穗主碎咒棻室重無窮缸鎗庫鎗厝戊灰
泖泄翻朱旦歎邊座拘梓廚戕碎王碎掌主碎時勳靈魄
特恤惘声灵吭嗷厭愛妙揚瀌朱鈹油學數共庄固癈時嗔
主碎添勫朱碎恒汝閉饒理主碎缸吠戕碎勳吟尼為咒事
室勤朱几算多苔佃主碎共咒仍苶室孟朱几旦學理共主

臥吶勛几室毒共欠翻福德主吒浪翻為奴庄別石命多咒
体前。王碎固於所德主支秋術事欠庄碎固求願共鬧事冷
朱几碎祂多恨怙碎走喂傷喂別咒包饒吝臥怒臥箕多哈
咒吶事之耙悬碎廚碎斬役几欠多共咂几欠吶為悬恨聋
碎双責几欠多共吶為無意廚退。嬖女琨沛推當歎德主支
秧沛極困伶堯違薂构梓廚德主支秧付室聖德媄朱翁聖
福安祐翻臥如媄命王蒋拱指朱琨特如翁聖福安廚多琨
室聖德妲女朱琨特侯下共討敬室聖德妲歇悬歇飯。王琨
沛察命。初矜缸多帝之廚侯下共討敬室聖德妲瀎薂亜咒

HARVARD COLLEGE LIBRARY

爲禍痞要疾病困難廱亲嬉羞類哈晃凡義切庄傷庄瑰崩蘿
湯庄安慰禍時禍喫祐德主支秋蘿釣達核衲碎庄仍怙
夕困朱歐夾凡勉恭庄助歐嘴德主吒恭補庄安慰歐煤沒
底朱德主支秋鄂極困個爲罪禍共個爲罪奇嘴類歐些
女禍淆固慘蔓共醨琢軍共逐朱德主支秋吒歐沛極
困蝨爲祐燥奇常禽朱蛾歐湯諾過飭智些莊庄特乏油禍
沛困弁前時乙晃庄平事困德主支秋兜朱蛾禍吗夕鞋蛾
禍喫恢夾辜傷庫德主支秋時達總舞事庫禍夕盃廱署
條次巴禍沛推德主支秋願共德主吒與他罪朱凡夕困歐廱

主支秋拱平咳台凡盜氏至氏理仏時孟凜廱吒啦碎朱時
恩欺沛頭斬崽次率歐共逐碎平悉鄂凡咯計碎如凡無福
違歐各美媽女主姚碎爸鄂及嘴如凡盃劫共美廱碎辟懂
事特嘴重蘭緬歐些夕之女黏碎欺初爸鉅毅罪磊不仁無
法共德主支至廱劍唉群淆次罕事販克實共德主支至朱蛾欺
歐些咳共輕易碎時碎爸當鄂潛時前固連之克之碎兜蘿女
禍唉祐衣亮聖德主支秋仍跡蹟奇嘴貪渺泄融凍斬坦
仍初疸共傷庫無塘油凡惜油凡勉德主支秋時拱庄埃助
散前庄埃安慰堅之朱簡事困難肆至係包除禍吗姚盃把

拘捽、龐碌翫覽禽行道聖德主丞匜敷、共匜賊、朱毓碌閇塊佇法則怒劍律算喻、芾仍法則共例律式、固碌泥共庫貂凜、平拘捽德主支秋喻。碌德主支秋兕主碎、油龐碎匜、消吶浪、巴仁德式共如巴丐釗揀色悉碎、如揀色拘捽王、双離初聆碑者佇巴仁德式朱技共渚押禽唧法德主丞朱禽朱毓拱翫如渚祕巴仁德式如巴丐釗共渚祕各法蚰道多拘捽朱碎貂揀色帝、翫帝時固理狐疑碎庄當嗆兕几固道聖德主丞庄爲蒸碎庄固貂揀釗遠核拘捽如德主支秋。

條次二、碌沛推德主支秋撩遠核拘捽、帝合几盜、龐亂些咳德

庄固肄平碌固懇秩默、庄沛於陳沖翩補埃包瞹。德主支秋固沒菽姑旦台拉床離共固帽菱首率色頭鼠台拉禮平碌固床持宜固禛禮帳幔櫙、庄固火事之式体式龐事庫巾碌擄共事庫巾德主支秋特吶。鱖女唉推、仁德童貞涎社室遲德主支秋、油龐几共吶犯旦吶咿嘭補誣禍朱德主支秋懇体懇格默悉双離庄包瞹固陔市敢吶犯旦仁德童貞涎社德主支秋肄。圣格碌唉於初矜、固沛清淨涎社、龐庄埃吶旦碌術事之述共仁德涎社庄、咱兕碌固多事之浮洩共吶月荒腋遍庄。鱖女碌沛推德主支秋貂累朱旦蔑共唧貂蔑遠菽

吩術仍理德主支秋哄啦敬臥撩遠核拘棒。

琨甫排𠯿翩智坤、如祜僉德主支秋棟衙遠核拘棒臥撩遠拘棒、如柴、盒座高哄啦朱琨別仍理室勤室甫朱琨特侖仁德、畏仕求填共德主吞熘劊朱琨特別、共添翩𠯿尸亞朱琨特佇仍理德主支秋哄啦琨、敬臥撩遠核拘棒。

餘次壹、琨甫揍當敬德主支秋撩遠核拘棒、時臥哄啦朱琨佇巴仁德尼、咒仁德庫巾、仁德沍社、仁德貂累。乏琨唉揍德主支秋室庫巾咒体前、廩搦吏事庫巾德主支秋員事庫巾琨。

仏德主支秋貂撩陳冲、油沒咈秋哈咒沒丐、巾廩雯侖時供

支秋哈啰凡易唯共夕困難朱臥初朱喊庄包除咒德主支秋戲咀翩斋吗、哈咒助侖煒。仏德主支秋庄固磊之廩群謙讓群啰屡兼仏方之琨咒凡默毅事磊廩庄啰平悉貂庫時夕牢。琨哭汝仍事傷庫德主支秋包貂爲琨時買別事庫琨甫貂莫尼咒事室貳室閉庄當曾咒貂庫覓仕噗咀共德主支秋浪祗主碎、碎包別侖初吟咬於庄甫凜爲庄固熘劇室劊主碎於世間包夕朱碎熘双自劊術毅碎庄敢咬於格退鶏女、填主碎歡猶翩尸亞朱碎特扒研主碎朱旦侖蕊。

除次翻姅暗。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

罷唉騎亂拱於台前主碎朱毓碎庄敢強意皮遠碎女矯拱

磊平強意主碎。

條次些碌市推德主支秋自些近歲靡菱時仍麥扉怒扉莫講

每理道勁每種疾共夕鼕恳朱亂些雙離亂些把恳朱德主

支秋体尼罷吶易唯德主支秋枳納德主支欺如凡盜契打

祂德主支秋如凡固磊論朱亂市菱如凡固罪練釘德主支

秋閣拘碎如凡室些共夕固難朱德主支秋每慮如碌鉅聒

朝册卷七卷八仗罷恳義亂些消把罷夕些共凡夕爸朱會。

為丕或罷亂些不仁員碌時碌濯祕夕罷夕之唉執碎德主

咱。宮平欺碌覓皮遠碌罷凡固才智共仁德欽時碌買勁累

亂靡追祝仗碌連別訴會庄勁累為德主丕沒勁累為亂固

才智皆罷仁德欽碌靡濯勁累格仗庄沛罷格德主支秋吶

碌究為蒸德主支秋固才智共仁德室奇靡德主支秋勁累

凡勁亂無窮碎德德主支秋主碎鉅夕劃室劍朱碎特燔靡

碎庄固燔朱毓碎虎的為主碎室謙讓靡碎唉群驕傲主碎

庄固祐寢專吒嫉勁主碎無窮沒推亂罷吒嫉朱毓主碎些

近辭勁累亂連靡碎忌會湄雖即重忌會固才固智朱毓庄

討敬庄勁累皮遠碎時夕寢。德主碎悲險碎買別實油皮遠

HARVARD COLLEGE LIBRARY

嗜琨瀠默悉汉離琨唉軌研德王支秋劃尼濕閑廡唆吶哦
啦、共貂祕几主務几庫巾、共几瞵歐女、嗜欺茆軌些庄故琨、
咱咒爭魅次琨時琨唉吕色脣發德王支秋貂生魅唉祐朱
技事謙讓德主支秋訴魅帝、廡潛聖性売詬寖琨篦劳悒肖
驕傲夕之。
條次吉、琨淌推油廡德主支秋基移吹蘇咒主丕實該治每物、
朱鈦拱咒主德娑瑪趍亜、嗇翁聖樞榿默悉實時巴迸離於
共德嫉、貂累德嫉嗇翁聖樞榿置爲丕德王丕群貂累軌些、
爲固悉腰軌些、方之琨貂累軌些爲勉德王丕時茆固還之

秋基移吹蘇咒主室創潮無窮爲固性德王丕實丕離貂夕
琨祕嚴邑。次巴、德王支秋基移吹蘇庄固生魅達天堂、固産
極重朱亂特御共固無数聖天神朝直、沒定生魅動厝移钟
類禽獸、爲動奇嗇城陂始、産埃朱軌社淜。琨推吟閉儀事、丘
咒特學毅理重凜、仍廡翁聖淜俱嗤是保琨浪壹咒琨浦學
仁德謀讓德王支秋爲事、油琨黜湄唯即重廡生魅時庄
緘魏虎夕辞佐钟各辞佐德王丕。吏油琨龜羣奇默悉固吕
緘性賢洽証實謀讓平琨祕、咱咒平几買習動湄時琨強緘
重欣女。吏油琨笹特遶地高凡奇動分共嗇軌些敬惲共空

HARVARD COLLEGE LIBRARY

各罪缸犯初砐。

二曐次點、除創曐。

吟術薊創德主支秋夕欺群放世間初朱些特燸廡扒砐。

琨沛排黜動智坤如祜覓德主支秋判浪埃俣下騷時唉蹺騷段仕求嗔共德主丞恒滌飭孟声靈朱琨特蹺德主支秋朱禽。

條次壹、翻歇琨沛推油廡德主支秋基移吹蘇自翻無窮咒形像咒琨實德主吒、固性德主丞法則無窮哈禽無窮平德主吒丕尽離欺黜芮夕歇朱特救祕奇嗥類獸些時丑性德主丞極重無窮廡訴禽黜如砕佐翻緬天下。次缸油廡德主支

創女嘆傷嘆別咒包饒吝、翻緬獸些砕缸訴黜仍格砕庄種近事嚟咒包饒朱鍬獸些咳事道聖德主丞支別咒包饒吝砕訴黜禽祕近事嚟夕輕爲奇惡犯旦如庄計近事嚟咒之、共庄虎善夕薊震朱英施扒砐砕、廡補虛近事嚟德主丞如砕女代砕咒凡固道聖時固嗜空廡退爲蓋義廡砕當嗜咒凡固道實時乙咒砕缸黜飭咿佇朱禽各法歸道廡濬仕嘆咀共德主丞浪德主砕砕別禽砕初砐庄固佇各法歸道朱鍬黜帝缸犯趨罪畚計庄壑砕缸趨吝夕薊震朱凡無道共英施本道扒砐砕夕丞。嘆主砕他朱砕砕篤惡除實共佃爲

HARVARD COLLEGE LIBRARY

朱毓時乙兇琨鉅特赦益利吉靈共特朝固福德双害台固
難台只琨庄時被紗前齋夷魯赦本歌乏群沒理尼兇德主丕
朱琨難余辭女時浦鄭勤夕碎德主丕恒料朱特僕悉德主
丕欽女時買衙齋層。
條次巳琨浦推熬琨鄂法沼罪時琨鉅許佇無法勤道聖德主
丕朱救双離琨察貪初矜仍格琨於役琨夕時難唐朱凡恪
執矜琨齋祕各法勤道夕輕哈兇祕事差例律道聖夕洎如
琨夷琨夕互皆道聖德主丕為蒸蹦凡固道敬勉齋鄰保
道朱禽時凡無道特別道聖德主丕齋蝝秦共夕朱各吧吉

士德受兆買兜為蒸務聖洲很屋吠浪敖帝些蹄神唐仁德
公兇歎我士齋歎帝些庄固越買公兇其夷吕術尼難琨停
固受於格公琨普少包饒朱特禽仁德時英嚴買朱特閉饒
買緘齋渴。
條次士琨浦推例律邦凡固道恒浦步料朱特禽仁德時庄仍
在琨鉅許佇歎貂法沼罪共鄂儔佇術難夷共在德主丕恒
須禽翻尸更共各惡冷英尼堯琨特佇道朱禽丕各惡冷德
主丕鉅須朱琨初矜鳳琨庄用仍惡公齋蝝奉德主丕朱毓
沒底盧空齋琨庄悔傳罪禍夕輕哩丕平開數琨用仍惡公

HARVARD COLLEGE LIBRARY

仍料朱特爵仁德平本母沛學朱特爵仁德式罪德王歿朱
城勳經家唄溪離爲固歿德王支秋判共各宗徒浪衆拜唉
沛料朱特爵仁德如吒驟於遠至特爵仁德王淄体前默悉
時禔庄特仁德平德王歿兎交離固劍律糾禔朱沛料薂唐
仁德沒賜沒欽買式罪劍律賴術兆禔如歿禔勉許若平唉
差劍律術兆時凡式固磊磊磊式庄沛罪磊二兎王禔沛
察爺開數爺禔薂唐仁德時勉旦度前地前始罪禔特爺罪
凡仁德皮乞朱戮禔骨仁德度式比式時勉皆悉磊庄朦朱
特仁德欽女庄爲事式禔沛別唐仁德庄固理蹄弾襄磊佇

如歿德王支秋勉許朱禔。仕嘆咀共德王支秋浪、德王碎、真
阳鬱悉朱碎補悉每退世間朱特曉真王碎、碎勉付律爺夕
碎王碎特碎庄敢夕碎唉女庄敢破悉勳曉退世間女。
㐬　除班最款勉旺渚耒。
吟術劍律德王歿糾豈罪体前。
禔沛排勳動智坤、如祜覧當款禔貂法沿罪初、段仕求嗔共
德王歿燼剳朱禔別推仍事禔勉許佇閑除共滌簡朱禔特
佇如夕歿。
條次壹禔沛推各柴篤蘇移吠浪、凡貂法沿罪段、時糾爺恒沛

HARVARD COLLEGE LIBRARY

術德主坌、時庄差特咥仌兜吏毓戝振共旡紆無窮、濯時琨沛料、矯分術琨固差唒許仌忠、至碎沛察咥德主支秋許濯天堂朱碎仌兕斂碎補無事爲憧事勉德主至放無事恪、双吾平役吒嬃英施尸行、時碎固悉生能放術役懾悉德主至、祝仌乙兕碎渚補無事如意德主支秋遣朱毓拱忠特筆咥德主支秋判許仌兜、至琨鉅辞無退丑世間初時劇喚補悉退仌毅朱衝濯用學女多之。琨鉅辞無退丑仌閉睩朱毓無事仌鉅黜如薨術琨至濯時琨唉底默凡薨瑰崩凡薨仌兕底退世間朱凡薨退世間、靡琨指沒事尋朱時濯帕誽無窮、

初欸時碎浦虎的嗜咻兕兼前。主碎室仁爭無窮、靡補劾刃嗜爲罪碎咄、實時鉅當德主至噢碎、如咥輔讓傳爺聖咳咻眉亞浪、凡驛朕鉅多趨事通黨動茹驛碎祕各罪碎室趨靡把義主朕鬥碎義仌咄碎兕凡固道、靡欸無法不仁共德主至多至咄。

條次芒琨浦推惡德主至頒朱琨劾法沿罪時兕對室戝朱琨特台、意德主至遣朱琨特怕誽無窮遠天堂。事仌時室實爲蓼劾經咳嗔溪離烏爺聖殊絖、固咥德主支秋判許浪各凡勦勉驛靡底吒嬃共施共舞貼芸尼時仕特怕誽無窮。至爺

HARVARD COLLEGE LIBRARY

條次𠯿、孤沛推、勦各恳德主丞頒朱孤、時恳朱孤特勀法沿罪、
咒恳壹貴壹重壹奇体、爲法沿罪咒翰朱時色天堂啼欺孤、
勀法沿罪術嶷時孤包特趨惡德主丞薩蘇即蘇燸劊共趨
理趨劌朱特夕役爷欣几無道及趨撲朱特夕役共式顟兜
廩德主丞傷碎夕丕、共撰碎欣閉萬几落咒几當勀恳仜欣
碎、時碎淪把義主碎咒体甫。丕碎沛察禽、碎包佇啞許補麾
鬼共舞事即重術奴欺勀法沿罪廩夕碎主碎庶哈咒碎蕃
朕種退麾鬼共舞事術奴庶碎唉群佇澄互性虛共饒意禽
廩犯罪磊主。畏傷喂碎包犯趨罪磊、夕朱妥啫道聖德主丞

德主丞頒朱碎、朱特事重連丞哈咒朱特事開獸坦庶、碎包
用旦閉饒恳德主丞時包特仁德欣詣哈咒碎底閉饒恳仍
空、庶固用旦、廩夕役爷拱如跡繩篡勦經哏嗊溪離鳥計蠟
庶。丕豔主茹包朱繩仜錢貼校奔朱特被廩奴庶用旦、沒底
空買朱緘主茹覺夕丕時稟共拮祕錢貼仜庶朱奴女、丕碎
買沛步慱瘭矯德主丞察覺碎庶固用旦各恳德主丞朱緘、
時吏拮祕廩朱几格咒几仜特俸禄壹靈欣碎庶仜丕閉數
碎包勀閉饒恳德主丞、廩唉群要淌夕丕、方之歎德主丞吏
拮閉饒恳仜校時庶固虛祕身碎咆。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

條次壹、琨沛推德主支秋匋頒朱些堵每事帝固朱特若天堂。

爲燕德主支秋匋斟猶翬尸亜就些當欺夕後爷爻女吏朱些智劍朱特學共朱柴咊吐些啼朱些鍗腦暗除共事甚啼飭孟女廩類歐鈉形餅共醂匋傳法段時德主支秋通律爺翬朱些紹祕朱特飭孟矯該庄旦尼庄閧饒愚重爻時德主若頒朱些虛空沒隊些敬勉德主若廩退穩主碎室類衛無窮主碎頒朱碎閧萬愚極重廩轠隊碎亟漂閉孑主碎匋頒朱碎閧饒愚爻共趨愚恪計垂製掣廩碎匋用旦共特利祿之庄碎匋用各愚

咀共德主支秋浪穩主碎或黜砰麼鬼哈晃翬飭碎要撚朱喊類尼碎離秘姜共主碎時嘆主碎暖楠支廩傷祐碎如初匋傷祐爺聖批嚐孑廩歟前碎庄壓廩落秘主碎時支嘆主碎頒朱碎特飭孟声靈廩麼嘆主碎朱旦爺貴。

除次紅晃歟匋過辨暗。

吟衛仍愚爺德主孑頒朱些。

琨甫排翬動智埤如祐覽德主支秋晃壽實發器械共每事格朱各重歟特用段仕求嘆共德主支秋拒頒猶翬尸亜朱琨特用每事爺器械声靈德主支秋頒朱廩夕每役朱類。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

德主支秋奴結團員饒宿迪龐堰匪些驕些特落天堂。至欺
奴夕害亂些時庄訴命翻沒據夕研冉駐吼朱亂些翻悉朕
事朝固名喈鄙重共事盃制分党夫駭些停饒唐仁德停生
能貂累皮連亭脂命欲欺共停懂例律德主丕戎包饒。至孤
浦察命欺麼鬼感駐孤羨氏時孤夕牢哀庄堰孤浦收麼鬼
龐沙研奴朱城奴堰匪特驕孤蔘壞天堂庄哈晃奴夕朱孤
垃脂共官將孤晃德主支秋基後吹蘇庄時。孤浦虎飴晃羨
前。於軍德主支秋箕牢孤開饒共嬴所漂閉氏孤鉅屋悉庄
跣德主支秋朱旦尼時前群埃邊孤色認祕落庄哈歇。仕嘆

律箕時德主支秋拱傳朱各歇些浦卑官仍法則共例律亂
吹歸凜浦恐尼易命共恐制恐涓共黑祇庫固如祇德主支
秋黑歇柳克浦斐吐提邊共隘命如德主支秋丈。丕些晃尼
色色夕軍晃旗德主支秋開數矜。色群命卑作閉饒條式仍
龐些色卑官實如丕庄。喂傷喂固察事式朱技時乙晃碎浦
虎納共賤淨漂矯黜碎斐於庄浦共黜碎庄卑作各例律法
則德主支秋傳歸時碎浦貂罰室張吏德主支秋數落碎該
庄固曰色數各尼暗幾仕時饒德主支秋龐色輒天堂庄。
條交些孤浦推天神勞槎挑共各魔鬼夕城沒奇軍道共奇軍

奈尼蘇驛延特洛氏時驛支獎發奇噹洛氏卿朱咎凡值堯驛
庸參打賊。書平固希主帝判多丕時諱兜訣民事宝崇惜之
史註事群舍共功食常時堯食朱時堯希主式式丕民氏群
固悉堯希主多丕方之親龍帝舍庸堯德主支欽兜等迎
親發尋朱特第天堂朱親特享每事尋年爺氏丕第丕親推
尋氏多益朱親兜親前共帝料歐衛朱親特從旦龍堯德主
支秋啼登爺朱德主支秋浪主爺哄神參唐帝朱階堯主神
時神篇悉發唐氏朱旦爺氏。

條次壹親帝推、如各希主世開傳朱軍氏帝法則益英爺例

時術事尋朱特洛天堂。

親帝排辦動智坤、如祜覓德主支秋欺於世間初魏扉怒忿城箕尋共班鼠些浪、埃問蹺驛時喚辭舍共薄拗棹爺庸蹺段仕冰嗔共德主支秋添勸声靈朱親篤沒悉蹺德主支秋朱旦爺氏。

條次壹親帝推譬驗動世間尼固希帝兜几德主丕鉅祺朱特舞事爷属術靈魄啼虎庸希公判共民舍浪驛莊悉打賊朱特洛公兜洛属術驛朱敏驛唔鋪親發打賊員驛驛仕發翻鋪親油欺盃欺祿驛拱發共鋪親庸体前吒親仕郎員饒支

HARVARD COLLEGE LIBRARY

為燕德王在洪如波室奇無窮自然難灾無事卒爺芾匕無窮朱毓夕朱罷悉各凡特享德王在時特儆苦舜事孟棚芾芾虔固理前問享事之女王靈魄碎唉約朔朱特享子等卒爺無窮為舜事冷恪經共等父時計兇事室閑下庄毓種之緯靈魄碎唉皎唐主實達至為燕世間尼兇准客苦廡潛仕曖咀共德王在浪實主碎恒傷祐碎朱碎暉難特達享子主碎達諾天堂碎為悉忌徇融尸亜主碎對朱廡夕歇勞朱特諾主碎相該治無窮。

除次遹、翻舁聘。

除次巳、混淪旅事夕朱諾前世間尼毓卒爺貴重盂暢時在固慈鼠即重坤頑歷事共固弗嚴菲仁德各民敬勉。在凡於達天堂壽閑萬計庄製淵廡固慈凡於無數無垠夕在時庄英圭務煇英調毓即重通太鼎固曖禮饒深切凜過飭智些推庄特數支壽夕朱諾天堂毓貴重卒爺遠歇舜事時在弗天堂兇等室奇無窮朱毓御庄舜尼兇等固法無窮朱毓包夕毓舜物兇等室通別無窮朱毓祐寬舜事兇等室員爺蘇衛無窮朱毓通融舜事貴重極卒極爺英通律爺融朱各凡於達天堂奇台次調特享德王在芾匕無窮庄群約溯事之女。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

率室還廡庄特事仌即時夷強率強還放事舍鉅約溯欺騙。
雞女、連仌庄沛固琅事冷怒事重簣廡退兌實時每事率冷。
每事貴重調特奇夕沒其庄沛享仍事仌閃新解廡歇兌實。
時悄特享仍事仌買無窮夷拱庄沛怍矯數嘵耻福仌女爲。
鉅別實庄固体前硃前朱舍沛耻福仌芺匕刻匕。丕如混咕。
怍料朱特事怒專筐舍固恚約溯時韃庄篤恚尋朱特落天。
堂閉數解謳兕鉅塔朱混別訴蒂世間尼庄固事之兕慍朱。
畚混固閟事畚慍畚冷時鉅固產連天堂潛時混暌賸朱特。
矯舌芺匕無窮。

衛盂縣堂率冷室克暢連仌時仍花庄咕燦仍顛庄咕虛仍。
核庄咕梖仍嘵庄固賠仍務春庄固務夏務冬煒。夷帝庄固。
餚滑庄固庫市困難庄固病之共庄固薨亥否平蒂世間尼。
固坦前庄固病之煒祝仌混庄固平恚補茹圭底吒嫉共貼。
改朱特且於坦仌前仌壬混鉅別連天堂庄固事之庫夷首。
每事畚率畚冷時混補每事關世間朱特連享每事重仌時。
前固還之呥。
條次訐混沛禮連天堂庄仍庄固事之庫咕晃晞灾禍煒夷固。
無數無垠事率冷緣夷夕沒朱毓庄固理前恚約溯事之室。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

吟旅居天堂。

親沛栁勳勣智埔、如柏覺受居室主讓給室卒冷冀堵每事孟世間尼帝固越訊計重聖於帝孟題漢辰生來頭共德主丕

爾創朱親刑雜吟仿事卒冷公共顏惡絢勳戶阿朱親特享每事公共共。

緣次壹親沛推居天堂兜事室卒冷遣智爾些推重特朱數參勢聖保祿包柏覺事公晴訊兩重製推重頭事公兜体前爲盞重固啫市刑朱訊些特頭朱訴共重固事之廩經特沒沛襪雪論愁形摩冥嬪推事孟天堂迭丕廩退芝天堂兜産室請

尼刑苦共七。爲丕親唉摩核鵬惡痛親支貼如種效支庄。訣吟親包頭開饒調時親停亘毫夕之女親唉察食或親固縣罪前曠庄或開數親述唐罪磊格前時唉補鼓朱急唉踏踐廩色唐鋏兜正唐實夕朱訊些特甚共七。仕嘆思浪薛德德主支秋謀初包歡世間廩哭吹共堵測食勳爲罪碌時碎頭主薛領智剝朱薛特推關饑陸包吟歸理尼共添節朱碎時拎智廩咳聾哭吹於共尼共酷食朱亘鼓朱賜幾魂沛阿哭歸地獄無窮。

賜次欸除剝賜。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

條次巴徒沛推覃克聊聰齋頭奴呵諜恪女浪祖翁亞巴勝安
兒吒衆薛祖各等剃刷於達至祖德聖安藥本僉碎嗔奈沒
調足女兒嗔祕悉傷齋差歇帝旦共英施碎群駐於世間齋
保信朱別蹻幾足共沛旦足固難足如碎支庄為蒸晨固馭
前堯齋駐克旦保奴時奴仕豚克娶藥罪庄差正各等公仕
保浪吉平奴庄駐卷德主差鉅判諭議傳啼庄駐唾各柴講
帋時奴共庄租兒堯駐吏術保女共沒理公各兒亞渥油鉅
別道聖德三差兒道實共別固實罰蒸幾點悉時奴融如喪
劳分靈礙啼旦悉買朱旦歎奴堯動事喪事旦悉公齋沙斷

事劵齋眉沛仍刑苦時甚沛克庄固理帝齋堯眉特女為隔
饒脉源於事病渣奇林兒兼前於事機極固難兒兼帝庄固
理之齋竟忌埃執僉特女庄固理之忌埃安慰僉特女克撲
庄群理之齋咳難個罪特女為咳定裏鉅歇設務俊冷鉅戈
未只群沒事不室賙誚兒沛翻刑苦蒸乜却乜齋退嗶傷嗶
奴沛室固趣夕乏時在兒實兒在罪齋奴押悉德主差仁劵
無窮祕法公猶齋罰奴兼公潛時視碎嗶視潛固拔唐兒女
夕之潛固財奴納僉沒睃帝女潛固夕件共奴女齋沛樊難
無窮蒸乜。

事爷共事孟市女只群沒事步孟病瘟哭吹朱旦芾匕因身
碎咒体市碎沛農沒尼時在碎廩遥歎踞瞳覓開饒堅時踞
因曉共信喘推朱訴物堅公庄農丞時群固理之朱踞敢犯
罪重前女產。
條次台踞沛撰踞哭聽聽廩瞳奴母調恪浪褚翁亞些雦安眞
傷祕碎共填差翁羅他都遥荒痴飞渚廩流斟褚碎沒統朱
簡湯沒皎矯炟燈凜褚各聖祖宗共各聖男女哭旦廩薇祕
碎共奴離各等仗仕把堅体尼浪眉哭沒歎翩眉匏特藪事
孟斟世間平衆些時沛藪事因庫沛博物碎連朱卑悲除特

廩時藪沛哭六勤地嶽廩庄特益乙。
條次言踞沛推堅德主支欽判勤經哦喟衛鼠富貴箕沛搔勤
地嶽奴母哭咒体前時員別特事因難奴沛紹咒体前女王
怒母浪傷喪碎曳訥凜碎匏曉唐罪磊朱旦後因身碎体尼
碎匏庫尋尋仍事假朝裝尼咒事撩戈契攬啼匏撐祕仍事
雞開庄少朱匪悉特包數廩劍碎沛於勤焰室共紹困奇靈
嗅啼売碎体尼市事驕傲事歲泊貼改事醩流売硝匏夕孟
之朱碎咄碎庄辭筆覓補吐空仁令當御遠丞共庄特享鼠
女碎渴廩庄特落吐碎劍廩庄蔣貼嘆共庄筆包除仕及特

HARVARD COLLEGE LIBRARY

平禍苞犯初殷夷固鼓几油庸歎莞群默罪重双離歎麟固
悉敬魅德王至族禍自初旦矜式王奴庶固犯罪平禍庸群
沛罰莀匕庶窮濯時禍庶除朱急時仕沛罰兕体前女禍忌
帝之辛禍祕禽夕戢辛禍庶慷寅咬智知無事王禍唉女堅
翕聖庵吻嫠烏喊浪歎亂些鬧朱獅子當棹與寅阪毓賢冷
時打罰往禍朱奴吗麟楠獅子朱毓獅子慷核庸鼬賢冷如
空爲王勦仍調吟尼時禍苞僅見几固罪重沛櫺德王至打罰
朱奴困極兼氏庸禍唉辭忌禽驟歎棹與如獅子女喘於禍
柴唉禍潛奇悉佇性棹與欸穕鴆禽獄夕之禍庶慷櫺德王

至共庶慷事極困莀匕喘女樊咀共德王至浪祕主碎碎苞
別禽碎當德王至罰釀瀼爲苞犯越罪磊仍庸嘆王碎罰碎
莀尼庸退歎辭辭於世尼蔣躗主碎打級共姊碎默意主碎
雙離與停罰碎莀羲無竈躗主碎祕悉傷怞無窮庸赦朱碎
塊事罰世羲無窮氏。

吟術仍啃嘆喚吗哭勦地獄兜体前。

禍沛排魅勦智埠如暄啃各几固罪於勦地獄恒吗恒責恒
哭咬庶固歎停段仕求頇共德王至燔劊朱禍特別蝺仍事
之嘉沛困夕王朱禍特魅悉慷核庸咬難哭吹歎群於莀尼

HARVARD COLLEGE LIBRARY

條次告、孤沛推事因地獄吏仍留其恒固室礦買無窮女無ノ無刻無窮奴沛貽罰室礦買庄固ノ前簡扶事之因朱奴煙。警諭歇辭室穀平統落其津奇齋德主丕朱奴塊事劝疸因難諭受ノ齋退時凡室因室因式祺時安慰角双離庄固体前朱奴特事式爲蒸焰式恒烟、凡迪恒夕因朱奴壹魄時庄哈莞特、嗜德主丕定罰奴庄固ノ前異停。潴之碎庄固ノ前異停推吟事夕丕祝式乙咒碎庄固犯罪交爲轉罰無窮素式

欠諭諭禽買無窮時埃恩特、潴時無事因難室典、無事劝疸室礦合奇夕沒其乙庄窮時埃貽特女。孤包別訴事其乙庄窮異事体前諸、王沛別油包歇齊辭時事其乙庄窮唉群如買固王、夷點陽乙其、閩乙胡朱平紘旨斬液莞連機共紘泉連空鬆毫歌無教其無瑕劫式時事因地獄唉群如買固王、如者歇沒之ノ王。喂傷喂埃推特事其乙庄窮實時恒固平德主丕恒固王德主丕恒固買無窮時事因地獄拱恒固買無窮。女式王辞群祂事庫其尼夕教賤乙咒在辞庄攔夷事庫式共事因地獄教賤無窮齋潴。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

碎包當沛補鄭地獄時主碎當罰碎兼允。至碎嗔主碎歲各
罪朱碎、嗤碎篤悉除朱豆莞。
餘次仁、咒欺包過幹與。
吟術事困地獄主哈歌。
强沛排鬪鬱智姊、如詣覺沒綠纏悉赭固無數無垠駭結克
共饒、庄固頭、庄固鐳、佰固至庄窮段社求嗔共德主至庸劊
朱强別推吟事數錢芃已無窮咒体弟。
條次壹强沛推、油廡舞事困鄭地獄、本咒事室碌及離鬪事困
仄庄哈歌寄強鬪室碌欲文、庄固鬱弟勉時、至如沒丐金拢

室庄冷無鬪自鉄總夫每事冷、欲地獄總夫每事室碌及
凡室困望國仄庄仍鉄事事德主至庸事冷無窮及離者
嗔為天堂共鉄事夕件共各聖義共仄咒盡歌每事詣當
室困難呂已包生鬪朱所祐饒共事德主至、庸克明鉄德主
至貫已無窮時別舌害咒兼充已包勉道聖德主至咒凡
德主至包模庸克補鉄德主至萬已時別舌害咒体弟。德主
碎嗔室主事鐳庸碎離補主碎碎明鬪困鄭地獄庸庄窮祐
事祐覺德主碎嗔主碎祕善望類祐庸助碎、鐳沛離補主碎。
仕嗔嗔共德主至鐳碎隊是主碎為包總本祕悉傷間碎油

HARVARD COLLEGE LIBRARY

奈舍如熱、其仕推別庄固勞簡執事因式撒前、更恒郤室因極萬ㄈ刻ㄈ意問時摩棚約溯朱感知地獄、及庄隨特、更約溯融塊因落困難式、及熱功、其約溯朱特簡執事固極式、時市固益之。論市時靈魄式庄群管恕德主丕煒、喀憲約溯式時化融悉恨告德主丕晃等罰食其恨告各物如夕朱舍犯異更報告舍、史為如敖唐債式。晃仍益融吾法靈魄凡室圍室因式熹融。

條次吾視流推靈魄凡固異庄仍沛郤開饒事極因式更沛郤事咯時強因極欸文式晃沛舌害無窮、為私事享德主丕晃

為焰地獄晃焰德主丕孕城熹罰各魔鬼翻敬。至靈魄式別舍固性室重望熹沛糾繞飲炉焰晃物室困、固勤德主丕熹夕困難朱靈魄時極智各靈魄式別晃羨前。仍熹靈魄奴沛極困夕王時如當為蒸欺初如夕伴共分売熹犯罪時更沛郤困共分売貝饒無窮時甚沛。

條次台、混沛推、靈魄仕沛事極困為匹法晃体前。法汝仕德旦仍樣幸初朱特塊每事困難、更特享每事盃瞬、欺初時易戎例庄夕之特、智坤奴油室最沁推庄旦事之爷、双離仕特創凜熹推仍事添困朱舍、朱城推別每事困極舍沛郤每事率

HARVARD COLLEGE LIBRARY

述事債時嗔主辝恒添數朱辝別敬嫂主辝共別撟各五官
術唐令、矯各五官共奇嗦令辝時數浦極固兼式。

除次迸鬪鉢時。

吟術事極固几固罪浦勀術靈魄共芭法靈魄女。

晃浦排勰動智坤、如祜覽沒靈魄如形德妃室即重算浦勀
仍事極固極難、如辝佐室用下丟、良仕求嗔共德主丞燼創
朱晃、別推事極固靈魄几固罪浦勀動地嶽晃体芾。
條次壹、晃浦熊油齋靈魄固性声靈、齋焰地嶽固形默恚實時
焰式仕多極固朱靈魄共如各麾息固性声靈、齋共浦極固、

歎。魯聰仕浦極固、編浦華勰萬几固罪恒吁哭仍嗜室依懌、
恒南犯旦德主丞、共恒坐魯健庄固聚停。魯鬱仕浦極固為
浦支仍朱室退他灰暗勰勰萬荒几固罪齋鬱庫勀庫收欣
勰萬已晃靈旦息他薛唐咂仕浦極固、為恒浦勀鬱潟室
極、室固葉簡鬱事、鬱潟勰市包建、為蓋蕾式苦仍事室荄
登室珠萬室靈澳恒黍固鬱業命齋催真施其奇嗦令浦勀
仍荄冒室色恒晃仍晃嗦室壽恒喂仍荒船室孟恒煽、庄固
數德。固寧辝、劇辭緻事隨令辭辭朝各五官齋蹺事慍裝尼
夕牢鍼仕糞咀共德主丞渡、德主辝主辝他別各五官辝仍

HARVARD COLLEGE LIBRARY

極欣。勦理式朱毓歹薊糞於歹勦施獄沛囝極動皿、勦為欺奴
群難於糞尼、缶迷哭旺過理式正囝理前朱孤剔朝夯怒夯
箕勦竟訥孤務事盃假世聞朱時嚴孤沛鄂極囝術分式時
夕宰嚥。為事式孤沛搦夾分搵假緣支式共事室囝室極庄
哈歌歹地歹時買別沛無秘事前共沛趁唐前女。
條次芒、孤沛推、無事事疔疸鄂各五官分売几室囝室囝式、時買
別特事極囝無奴罷奉前、王歹勦施獄特孤報沛極囝、為燒室
燼室退平教前醫紹地獄庶特劊散前時強添極囝朱命欣
女為無各唐鬼仕秘仍彩室庶沛夕朱几囝罪痺該驚恐過

時孤謝苒安庄特仍阪趁阪夾連潛時歹地獄各几囝罪於
質狹如筑濃勦柮、哈兜如醸攘勦檜庶鄂体式買無窮時孤
鄂特哋。孤於勦扇哈兜於勦茄庶稱秘夕狹、朱毓仍鬧勦外
缶尼怒趁准箕方之欺沛鄂幹綠線糾禽買於准室造式莀
莀時鄂夕宰特。
條次台、孤沛推、無分勦売几固罪謂沛鄂囝奇庄沛兜沒種困
庶催兜夾無種困些推庄特、謂固帝朱毓翁聖執浪、無種困
難疔疸仕堵連奴。沛庶無事疔疸式實兜室孟奇、双分芾勦
売舖奴缶用欺初庶犯罪欣時強沛疔疸室孟欣共室囝室

HARVARD COLLEGE LIBRARY

時次離除創職

吟術仍事困難爭竟几固罪箔勤地獄。

琨沛誹勦勤智塘如裕覺奇席舍几固罪箕勤地獄留每種困難方痘連產固敖倍段仕求填共德主丟燼創朱琨別推吟事困極式罪兼前。

條次壹琨沛推敖德主支秋判察終奇爸勦理衛素脫祝坦兕勦夕去碎各几固罪重新地獄埃爸沙新准式格前時沛於准式格式某匕郝匕座固体前対特准悟支朱琨特吟事極困式罪体前時琨沛汝夷敖初琨沛干煒烈哈罪落前逼凜

相聚室義夕固朱議歇悉歇壹罪几爸夕件共議術事罪時強惡怙意欣支式如勤箱碎固沒几前怙碎哈罪勤廊碎画埃夕固朱碎蘆碎群座固餓惡特濯時鄴地獄固閉萬魔鬼共開萬几固罪蘆歇台沐仕夕固朱碎座固几前安慰碎朱固扒事煩達時碎固勸之蘆惡特。琨固怙傳仍衆件室毒與式哽時幸勗座固夕件共几固仁德宰座固另几墜琨犯罪罪几時籟仕夕極固朱琨蒙式仕糞咀共德主至浪補主碎主碎爸蓁碎朱特夕沒共几敬勉曦嗜主碎時填主碎濯底朱碎沙地獄夕件共几室開室固蒙式。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

凜爲悶平德主歿。乏自欺德主歿罰魔鬼時奴勉福登悟馭
些朱毓欺奴僕馭前包沛沙施獄時壽仍跡壽齋夕固難朱
馭氏油馭氏哥哭固經休前歟憲時魔鬼庄傷庄他哭如鏡
樓室與恒夕固難朱凡於動氏庄固欺德至碎貂庫罰令欺
群於茂尼哈哭碎平憲貂專罰皮違定朱碎時庄欣貂魔鬼
室壽夕固難朱碎動地獄茂乜咄。

條次巴琨沛捷獄地獄庄仍固魔鬼哭固壽主共民豪堵每北
馭凡皮違共凡皮獄柴共昔便吧嫉共視丐哭施沛蔑共伴
友義切仍齋關饋凡氏庄固腰敬饒痒哭英所仍哭福固饒

歟仍總衡歟齋退。哭准德主歿底停朱凡固罪重爲欺初
奴庄問祐事創吉靈德主歿恒獄朱令特啵哭唐希朱毓奴
沛於准最沁愛愛茂乜時甚沛。哭奴欺初仍痒燃毒朱特事
閉假世間朱毓包當貂焰室實室燶動地獄無窮。哭埃哭凡
固勞貂特焰庄咱燃埃哭凡奇肝孟暴齋庄驚恐淳核事祐
令色焰恒經無窮於准室最沁義。

條次氏混沛准凡次一沛貂於准室固室遞。哭各魔鬼。王奴
欺初哭天神萃爺創燃双例時化毓室歿車最沁庄固帝之
憾協欣奴。哭各魔鬼沛固夕歿時包當黷欺初奴歟驕傲遍

HARVARD COLLEGE LIBRARY

混沛排勦勠智坤、如酤覓沒因落室最沈室固難、日翩吏攜漂
廡勠式首仍焰恒煙室孟室燦夷几固罪沛腊飥帝室質室
狹、如鐻擾勠豬王、良社求與共德主歪婦創朱混別吟毓衛
事困地獄朱、混特勦悉傳該各罪重朱旦薨矯沛困兼式。
條次壹、混沛推德主歪室公平無罵電定靜朕坦尼沒淮室困
難、嗆罪地獄底摭腊凡固罪重鎗極困芾乞。油固薨翩朱沛
飥帝、及庄固翩前朱特勦塊煒、歪推式室傷庫盜把室最燃
愛爨爲盞聯創福歪庄固包除特婦旦帝。推式首焰室孟室
燦欣每焰世間智室平、及離焰式鯛廡庄固創煒黃煙廡庄

連歪室時混唉廢朱特享德主歪歸垠矯吼耗德主歪芾芾、
廡寅吼耗德主歪芾凡時庄勦室固極仝吝咄、因爲事式時
混産緘察意德主歪遐乡之沒沛敏慨意垂冉德主歪廡篇
悉廢意德主歪朱歇飭拱知別實蟲帝廡德主歪定朱混特
窩靈曉廡潛仕藥咀共德主歪浪福主碎、主碎庄朱碎体前
時碎卿貿碎庄敢補悉敏勉主碎兜沒篦忌主碎哭吒室仁
令無窮恒傷箱碎矯碎夕事之耗悉主碎发。

睩班最歎氪吒諾泰

吟術准地獄共凡沛拎勦式哭体前。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

慨博買朱特逐令夕役令福德連時買固理孟廡篤品德主
至包拱孤連天堂廡澤。

條次巴孤浦推油廡孤忉傳殘德主至包論朱孤聘毅沙地獄
庶時孤庶緘補悉敖勉共勇岳德主至夕之油德主至賞油
德主至罰孤無窮体前點悉乙鬼德主至自然群事令無窮
朱緘自然群當敖勉連歐舞事孤映福凡尋事孟世間尼油
奴包別實莞段庶特事孟女聚悉歐奴群於莨尼時映群
連共尋朱特事孟世間潛時歐孤群於莨尼強浦慂共尋朱
特德主至兄等自然事令無窮殘蜘罪孤廡庶特事德主至

條次台孤浦共德主至論役靈映孤倣兄体前至孤別實俞包
犯罪悉罪共初辟双孤包塊罪人共庶時孤庶別實鬼油廡
孤包称各罪朱技點悉庶別實萬人孤包空難罪朱緘兄事
皇勤朱特塊罪夕庶固理廡傳傳廡孤空難罪庶緘庶為蒸固
毅吝称罪民特孤庶犯罪如歐翻毅女油緘罪民孤庶固犯
罪庶朱緘固理孟廡特孤包庶特義共德主至如歐翻庶双
離別兄孤仕特行義共德主至買朱旦蒸哈兄空固毅凡歐
翻技惠仁德欲孤廡歐毅技惠罪蒸沙地獄無窮如繩樞那
於共各宗徒啼仍天神於連至民時沙地獄夕魔鬼至孤浦

HARVARD COLLEGE LIBRARY

無窮包撲覩連天堂享福共共金兜德王至包定恩覩垠式
辭脯暗除齋催共奈寬覩韻歎式垂除罪磊時德王至翻
無窮包論罰磊鈔地嶽共已乏蝨意德王至兜專室全典覩
产固体前別特未罕時覩帝敬俄德王至兜羨前覩吏帝蝨
飭聶意德王至相嗣意柔覩夕役爷慈役福箕爲蒸事覩福
靈魄哈兜少地嶽時面歎在垂歸尼啊哈兜产卿意德王至
煙保朱齋杳平覩副产夕歌飭唆嚷哭吹共除塊谷唐罪補
悉谷温醜時面歎暗歸垂特標垂渚時覩矣卿聖翁聖翁保祿
翻覩浪副些時面糞時些唉夕役爷。

除班最歎包旺浩素。

聆術意年再德王至。

停聆理尼任聆術准地嶽於連帝、

覩帝排蝨翻智坤、如祐覽沒歎箕帝旦座德王至齋虛別任
特理斬前受任求填共德王至煸劍朱覩別帝敬俄法德王
至兜兼前。

條次壹、覩帝推、蹦無窮歎覩渚垂蝨時德王至包察斬毋事術
覩段爲蒸沒兜德王至包定願朱覩垠式悬猾蝨尸亜共察
覽覩暗歸任用猗蝨尸亜喊齋夕役爷朱旦蔑時德王至蹦

HARVARD COLLEGE LIBRARY

室困室困、唉離朱堤福盤廟斷鉊炬庄咍燧匋底停朱魔恵、
共各天神爲術奴女。吉台、困難台仌罕事室困連歇每事困、
仌罕事病痘連歇每事病痘。乏歇几與贊侖浦室困難兼仌、
時恍惚吐噌陣與貢侖庄困歇停、靈魄恬結虎爲蝨匋蔑意、
虎、廟毒事痲假被支朱皷浦鉊炬庄咍歇、靈魄碎倒潛涓理、
斬尼時買特塊事困仌廟潛、仕嘆祖共德主左浪、稚主碎罕、
吒室仁爺無寫、頭恬傷碎在開尼共他各罪朱碎、啯添爺朱、
碎塊犯罪術錢、碎篤悪恬汝主碎判察室公倫、朱時唾悪敬、
俄主碎欣女。

兒爲匋、鉊意靈魄共匋、鉊廬福、侖恒罪初朱皷悪陵特事福、
無第、王旦罵長時靈魄碎仕特倒共諸縣虎碎咍罪室福盤、
格碎婁於初鈴特買剏特事仌歇主。
條次巨親痛權德主支欽罪等判察室公倫無寫仕昌爲福室、
威嚴即邊去、乡朱几與室匡共過罪困難過貢、寫些權庄狀、
朱皷翁里執初浪新於新地獄廟庄啯福德主支欽室、
威嚴乡朱各層悉寫驚恐各、几與福貢福德主支欽室威、
嚴乡三時困極動悪、祀倪平歇暗貪德主支欽判斬罰、欲無、
寫時歇困難祀倪欣女。王德主支欽仕判嘆、奴浪於罪罪兒、

HARVARD COLLEGE LIBRARY

黜如增歸坦丕爲歌些庄訂双離暗盡世仕祐覺每事福德
令、調劉黜等鎖室創室注。

條次云視沛摧旦歎各罪福奇台汰包訴黜祓兼瓦時德主
支欵仕曉視相即邊右庸訴黜福室厥悟傷鼎共判亞室深
切貝几爭常頒朱誕祕諾天堂庸浪於弄鬼几吒聾包撰唉
邊誕祕諾包底停朱舞自造天立地歎名几爭聖覺堅室厥
個乡王時盛溯鬼兼前埃所仕溯供朱歲別鬼最前女竟女
溯朱靈魄庸靈魄支溯朱竟隊悬歲鬼体前埃訂朱製王竟
仕隊悬靈魄爲包成時共別朱令教唐仁德主靈魄仕諾悬

各勝事班鬼罪福朱各聖天神共各聖男女噹各魔鬼共几
固罪歌台汰調時別鬼每事罪福各聖天神各魔鬼共奇噹
類氣些女爲王包歲罪辭咍丑佔初砧調訴黜帝朱各氣些
祐覺訴詳時辭儕喙醜鬼別鬼兼前固慈歎辛訴罪黜動塵
辦罪鬼尼室謹典庸群祕乡醜鬼方之歎訴黜尼室穢鐵鐲
楠奇噹丕埋時辛沛醜鬼鬼兼前女平各聖初咍丑仁德令
庄固訴黜矯氣些着共庄固朱埃敬慨令歎式覺每福德令
訴黜穢鐵鐲楠各等天神共各等聖男女歌台汰調祕悉誰
希庸敬慳喪着令時別鬼孟溯停前王初各役希福德令包

HARVARD COLLEGE LIBRARY

吟術事判察終。

琨沛排勦勅智坤、如祢覺泣舞歎及同蘇勦發、龐德王支敕、御連空共判察歎、設仕来真共德王至相離剏朱硃別敕愧法德王至室公倫無窮共恒愛悪硃菽唐仁德旗暗判察施貊德王至新詞琨無窮。

條次壹琨沛推旦歎各录些、缶合奇尼同蘇勦發、如些缶吟歎翻時德王支秋勦至龐薊御座室威厳連羞連剏棚。歎仏各凡爺仕於邊右、各小與仕於邊左樹梓兜旗德王支秋仕撰連空朱埃的特祐。史翁聖福安芸徒識傳浪歎仏傳祝翻勦

碎龐碎沛離勦塊凡夕件共碎剏安夕沒共碎龐歎仏碎沛巍勦共凡室罔室罔儘件友王切碎特夕件共各聖時極悪碎別兜垠前。或剏凡平碎特夕伎皇咱兜特戝權放碎時碎群庫貊方之暗幾歎覚凡仏特戝夕琨德王至、享福無窮、龐碎沛夕碎慶皂極困莀乞時碎亘虎翻福奇嘯至垣別兜垠前女。仕僕暄共德王至浪德王碎、褒相塵作碎矯犯罪赦悪主碎、褒恒噁悪碎菽唐仁德旗女為歎初主碎貊朱碎別道聖德主至時剏吏褒朱碎暗幾特逢着主碎相該治無窮。

除次台、兜歎貊遍替時。

創爛丕碎固毀唐仁德時沒特事玄廩潛甡夷段時庄群沛
旋女沒特恒甡恒慍恒享福無窮玄丕妣碎約泖潛之欺初
黜湔唯壽主世間廩黜米碎特多亂壽主世間時因罹碎庄
多歇勤紊暗盡世欺碎甡夷特多亂德主至建天堂
條次巴亂沛推旦歟奇啼類臥些爸甡夷歇時合饒尼同蘇黜
發段時仍聖天神旦帝分凡爺凡與黜台邊凡冷時於邊右
凡與時於邊左歟凡與沛離凡爺義玄實時多朱凡與極悉
凜爲蓋固歟屯嫉沛離亂丐歟沛離嬌英沛離嬪戶行伴友
沛離饒廩凡爸多茶動發如湔時救沛離饒如丕啓平黜罪

無窮廩奇啼世間尼沛鋁燄兼玄署時固群埃蹺事世間尼
庄嘆傷喂固毅計庄劊辛碎固色數仍凡種共蹺事世間尼庄
條次台亂沛推歟德聖亞移千蘇嘎鏍德主丕時俸祝各臥些
甡夷歌爲畫巍立無臥夷色亮黜如歟翻廩甡夷歌嘸前亮
玄交離格歟詮凜爲蒸亮凡與甡夷最恥五車平亮凡冷甡
夷劊爛辛冷廩黜法德主至公平無窮據罪福廩定賞罰奇
常台分庄固偏私埃朱城固毅凡主務遂昧共毅碎佐用平
甡夷劊爛廩壽主官權德爲皇后甡夷最恥至臥些群種事
生黜英尼黜湔唯即重時罰辛碎庄多歇勤朱尋難特甡夷

HARVARD COLLEGE LIBRARY

條次壹、琨沛推仍專鄤册德主丕毅蘇卽蘇識傳因術暗判察
浪、楠丕楠歿裁創魋裎黜丕靡沙獸、衆氣時動庄特於安尼
貓、朱毓各臥些仍驚恐慱核裁倪共黜爽寤禕寤痎饑爲連
空暊仍嗜蠹熬痠時吽喑匕仍嗜疰慱、垣時動、共率獸究黜
鼓尼朱毓徠鴟禽獸綏旦專臥些救禽、開睩臥些雞色隱鄤
骼扈徠鴟朱塊仍靡無益奇裁勁奇爲蒸如代翁餓該若營
奇嘺世間時暗盡世焙黜走靡獸仕牠歐各臥些、各徠鴟禽
獸、各核檜委鄤、詷吕毓炉末庄辭種前難共庄辭蔓前導難
建、如体仗蘇唉辭几慱專世間尼喃仗黜法德主丕室公平

判察、碎仕疎夷夕趕爲丕碎沛恬慱凜、僑旦座判察仗時碎
沛黜如碎佐與箕沛首獸准最沁地獄庄仕奠咀共德主丕
浪禮主碎、填主碎恒惡碎、碎篤悉夕役冷福德朱特佃爲各
罪碎包犯初砂、

睩次近翻辨暗、

琴術仍訝仕裕覓翻暗判察
覆沛排黜鄤智埤、如暄覓德聖亟核于蘇嚣蘇德主丕靡邁
浪、林各几包莞、唉蹈踐靡旦窮判察、艮仕求填共德主丕恒
預倚黜尸亟朱覆夕役冷、覆德朱覆暗盡世夷特難夷創燜、

沛乡碎魔鬼次壬、碎沛昭判察爲各法沙歇翔綿蘇德主支
缺傳齋固懿吝碎主固用旦、哈咒昭主毓爲主戶固速爺朱沛
体、朱毓主仍咒主特益之支強添罪欣女次巴、碎沛昭判察
爲德主至恤傷碎朱碎特道聖德主至、齋佇逍事嚀共乡嗣
創朱美媳帝蘸意德主至朱禽、時劉緬德主至、碎仕疎吏体
节。包饒吝碎恤差仍役仌、共包饒吝碎恤主咒翔節佇咗嚀德
主至朱技、時碎助爺劉緬德主至乡罹特。包饒吝碎補役爺
怒役福箕碎主乡哈哭乡主毓共包饒吝德主至翔悉朱碎
哈咒凡格乡嗣創朱碎特羅齋碎主乡主羅時劉座德主至

沛昭判察衙主官爺竟動外、或些恤拎奴吏、拂據理沛庄、哈
咒些底朱奴尋事恤默奴庄。難女拱沛昭判察衙節庄孟德
主至恤須朱些、共衙薛腩時除女、沛齋些固飭、共時撰佇各
例律凡固道、共例律凡於動茹源、時些恤用節庄分竟齋訴
翔爺孟移塘罪、吏用薛腩時除齋於仍空莊功難吝凜至干
開除時前祂理之齋助爺時劉座等室公倫室威嚴判察罪爺哺。
條次巴、孤沛推時難孤沛昭判察爲各恳倫翔戶亞德主至恤
須朱孤、齋事判察仌時強礙強倫欣女。次壹、碎沛昭判察爲
德主支秋恤堵歇沛爺翔贖罪朱碎、齋翸碎問饒意碎時吏

沛劭考察匜犯悪德主歿羌帝匜夕刻戕哈咒夕操朱
尼恪犯罪庄朱皺德主支秋庄仍喿爲罪歟些吏喿各罪几
恪匜犯爲些女黜爲些噩哈咒底朱奴犯罪靡庄干。歿碎沛
察爺朱技朱別自固智坤且扇動数魔鬼匜編罪碎咒包饒
併奇夕沒祜巍巫咒堰芾。喂傷喂碎庄別時事氏爲犯罪陝
連涓該庄步之女仍靡魔鬼庄涓庄固率沒勦絲遠帝兜。
條次氙、琨沛推些拱沛劭判察術每事爺分魂共分壳些特自
然次壹沛劭判察術三司劬靈魄咒智別悪悶喘法汝或些
用些事氏靡蝝奉敬勉德主歿庄哈咒匜用靡犯罪庄次六、

朱時嶷德聖眉計斤邊罪琨時貳遷邊福琨時嶷劑。
條次壹琨沛推欺靈魄買鄧塊売脫祝沛旦驢座德主歿魔鬼
拱旦帝告靈魄氏術各罪匜犯欺驢爲悪步咽吗爺夕共爽
率女。歿閉除德主歿仕考察些庄仍術事些匜篤悪夕吏
拱考察術仍事些匜祕夕惱觧悪共仍事些匜慰庄蒲該
朱急。欺氏些爽沛劭考察爲每啞虛辞無益輕易誇說行蔑
些能吗欺祝靡祕夕易庄計咒之。嶷歇拱沛劭考察術舞役
冷與些匜夕欺驢術役冷時沛劭考察匜夕爲意前或些兵
罷固意假福皮外朱亂些嗜庄哈咒固意債恪庄術役麼時

HARVARD COLLEGE LIBRARY

指朱衙嗦篤悉雜如几冷為固沒塘仄朱琨特篦蕊如几冷
廡退。仕嘆咀共德主支秋浪、德主碎、填孫飭朱碎特除各涅
醜、廡膚枸梓蹺眞主碎當欺群雜於蔑尼朱暟雜欺常庄畤
特扒斫玉碎、付靈魄於孭德主吒。

暟次畢睩劇暟。

吟術事判察鼠。

琨沛排鼬鈾智埠、如祜覓沒靈魄於翩極德主支秋嗦固德、
聖眉計亞發干蘇拎斤罪福共固魔鬼納数各罪靈魄仌朱
德主支秋艮仕求填共德主至怕添飭朱琨特夕役冷福德、

條次巴、琨沛推鉅罕琨沛蕊庄筠兜時默意琨蕊蕊格前琨閟
蕊如几與庄哈罟閟蕊如几冷庄乙罟琨庄墟疎如空朱巴
羅諳初浪、潛之碎時蕊如几冷。仌至琨鉅撰蕊如几冷、時琨
拱沛蛭如几冷女為蔘几極蔘打賊、時極時賞功、廡几極招
穪、時極時割穡、丕琨鉅打賊罟体前鉅打把斫感啦罟夕蜜
晨廡琨庄打特賊、時功之廡特賞琨於世閟尼閑数離、鉅招
仍種之廡篦割、或固招穡類庄哈罟招菱艦庄、鉅招淫醜罪
磊庄哈罟招役冷福德体前時琨察傷昧、固難琨為蔘離巴
役冷琨鉅夕初除固欺鉅盡蔘黜各罪磊琨庄濯時琨唉決

HARVARD COLLEGE LIBRARY

落困難廡特每事冷恤嚴清開慱撰拱如凡該鄰賞爲缶打特賊丕。夷歟閉睺常固該聖天神共德迺瑪該亞咒女王御天堂待帝廡貂祕共宪凡冷仌蓮享福無窮朱毓強漆恤悉朱凡冷迪生時。嬓女、各經共每歷聖衣計該車涓用廡求頓朱凡迪生時時夷夕朱凡冷仌補涓每事世間尼、沒約淜朱特合共主綹夷每事恤冷放女、咒簣德主丞朱毓齡悉禽恒煃勉、廡付靈魄禽於孭德主丞共仕扒弥翁聖保祿嘆咀浪、碎約淜黜塊世間尼朱特合夕沒共德主支秋基移吹蘇咒主碎。

毓氣新魔鬼告特禽爲罪之。嬓散凡冷迪生時、油別禽帝旦座德主丞判察、特共臣固驚恐爲推禽缶特義實共德主丞、廡克豔各役冷福德缶立歆翻、恒蹺禽買朱毓缶芒價產廡談諾天堂。平蓮仌固包蟯等享福、仌咒閉蟯義切篭蒙貂祕禽多俾共芒切匕。仌咒堯朱特窒冷室堙、咒堯朱特恒甦恒孟無窮、堯体仌時極欣甦放芒尼喫。

餘次仌、孭淋誰如事堯咒事窒珠憂羨登朱凡與体前、時吏咒事窒吼歟妙揚朱凡冷体仌。爲蔗事堯夕朱凡冷塊每事庫特每事恤、喑塊梗禳分壳、夷特指無窮。事堯夕朱凡冷塊因

HARVARD COLLEGE LIBRARY

秋欺伶生時。

像次壹、混沛推、欺凡冷伶薨、油沛補每事莽尼時庄惜睄前煉

為蒸欺翩匋辭每事瓦段、共庄國傳該驚惡、為各罪匋犯、庄

仍匋唆難、共個朱堵、共管忌德主丞匋赦罪朱素為各法沙

歌翩綿、蘇命能貌欺初。嬴女、共庄國护傳、爻慚為疾病疠疸

芬亮、為恒汝仍事揚庫德主支秋匋貌遠核拘粹、廩翬命凭

惡忌德主丞凜、朱喊特妄智共衛惡、廩付命於孫德主丞、油

魔鬼夕斬前朱命傳該時共庄夕之特。支凡冷打把斫瓦時

易如空、共、如翁聖瑪小畢奴施生時、翬凭惡忌德主丞凜朱

事偏瓦、朱時嬴命強沛固航友時夕難喊仕爻咀共德主丞

浪、裡主碎嘆、助碎朱鬼薨與碎篤惡甦冷朱特薨冷。初聆碎

匋差慚嬴事凜時嘆主碎他、碎快慬咳難遠歇每事快。

除班最欺匋咀若未。

吟術事凡冷薨。

混沛排翩鈉智塊、如祐覺沒柴匋惡鈉湖前欺伶生時、猜禮

像德主支秋貌難、詩勉惡牌勉德主支秋、啼嘆咀共德主支

秋朱且欺付盡隗於孫德主支秋段仕求嘆共德主丞燔劇

朱混別佇命、矯惡性事之世間尼、朱混特合夕沒共德主支

HARVARD COLLEGE LIBRARY

丕祖夕吒室仁祭昭辱爺買双離斯奴買跳色茂幾時德王丕祖夕王室公倘考察每事罪奴共判漸朱奴沛沙地獄茂幾丕几固罪重蹦傳該事仆時約溯朱特於夷世間尼仍麻闊過瀅爲蒸蹦除德王丕定祖旦朱鍼袖奴闊油庄拱沛跳色茂幾麻潛蹦帝庄格之如几婁波沛鰽破蹦麻招爺斬波沛莞淵丕几室閣室因仆覓爺祖歇勞鈸時招爺色茂幾沛楚淵勦波炉地獄弼因無窮丕各罪爺欺初祖祕夕愠暢干閉除設鍼防逗別咒垠希仆体仆麻唉群几尋事愠分亮呫旦除莞時每事愠分亮仕夕極困勦悉几蹺奴潛時劇蹺仍

塔罪爺油麻德王丕斬猗蹦尸亜麻克各聖扶讓朱奴默悉奴拱極特益之夷補虛極用旦猗蹦尸亜德王丕麻沛沙地獄無窮喂傷喂几沛莞與義氏停固甦包除時幾沛莞夕王時碎停固生蹦沛莞

條次匹磊沛推極固帝之夕朱几固罪重慷該驚惡欺迍生時欣事別爺伶跳色茂幾麻極別爺欺仆及事儕與体希爲蒸奴極立助儕之先救共席極固義切之共等希朱爺特愧肆夷各等固法救特爺時仕惡把朱壹罪德王丕罪等爺祖輕易毅吝時干閉除仕惡把爺爲蒸救群甦於茂茂時德王

HARVARD COLLEGE LIBRARY

辭膉暍除朱喊、僑劇補虛空時旦除薨、庄固体所克特兜。

條次台、視沛推、几固罪重欵所生病、時沛疔疸勫恚罳体芇。双離庄仍沛疔疸爲病難分売、勫靈魄強沛疔疸固極欣交爲蒸各罪缶犯翻恒哏室勫智坤奴買極欵芇特安智共衝恚肆沒傳核驚恐愠忙連。至欵初時奴褓每事罪多輕多貳双離旦除薨買別實事罪罳事室醲車感斬。克魔鬼摟撲式廡蚜辱奴浪極固理芇廡德主至他罪朱眉朱喊鬼駓奴補恚愧德主至共多朱奴員編伴市勫靈魄、矯娑難罪喊。斃交、翻奴缶涓踆塘罪、共涓踆浧醜、時干閧除性與浧醜、恒撟侖衛

仍事缶文、廡奴推浪、仍事孟分売、唆匹制排、時缶歐奇庄群。共汝各罪缶犯朴恚德主至開数喘侖方罳固暍唆難朱喊、佃朱境、及缶朴櫟素。克汝仍撲卒初朱特跋克共德主至爲德主至、缶翻恚朱侖鬱吝、及侖庇暄、共汝侖缶朴各法耶由聖衣計移車許朱。克慾旦仍翼劇凡固仁德缶多朱侖特燼、及侖庇固燼、克補虛朴功開饑辭膉暍除德主至缶朱侖於世間尼。王碑沛察侖朱別、閉饑辭膉暍除碑於莀尼、時碑缶特利祿聲灵罳堤节、氣碑、劇補虛朴功辭膉暍除戈移時旦除薨碎庄沛極固勫恚喷。禮主碑、喳恒翻恚、共漆儉朱碑用

沛習該習夷欣女買鬘電特薨儭廡濯在嘆咀共德主在浪禮
主碎初聆碎爸奚李役會漂爲補涓事遮會薨時碎篤悉怕
汝事薨共仍事聯鬣合共事薨交朱特扒岔悚干前式。
除次在異欺爸過姘躽、
聆術事凡固罪重薨。
罷沛排黝韌智埔如祌覽凡固罪重簧當欺遮生睹廡奴轉
該驚恐過飭會段仕求暴共德主在燴創朱罷別敬棧德主
在矯詞罷薨與義式。
條次壹罷沛樵豆欺凡固罪重薨時奴沛困極韌悉漂爲汝夷

鬣固及事式哈畏空。
條次芭罷沛樵除薨庄仍固開饒事多朱些恒沛悚慄夷固沒
事悞多朱些強沛悚慄欣女式畏黜薨固沒吝廡退鬉些薨
仜吝祝式油欺薨吝次壹爸差檬時欺薨吝次仜所夷拱特
双離黜薨固沒吝廡追朱毓埃檬吝翻式時沛困買無窮事
甦裝尼時拱如打泊丟除薨時拱如嚏饒廡打歇貼沒秩埃
特時特散埃沛收時耖散奇濯時碎沛習情鬣吝朱特薨儭
買毓廡濯爲蒸欺役前庫多共渚涓時碎胖沛習該習夷翻
矯多庄毓況路畏事薨儭畏事室庶碎渚固沛包除時碎強

HARVARD COLLEGE LIBRARY

哈咒不省庶仕特勞各法沙欽黜綿蘇哈咒空庶閉饒事時些庶別油勤茹德主丞拱覽蔑几菟舉庶及麥舉罪共庶及鄒法沙欽黜綿蘇茹廩速舍生琦煙爲蒸意德主丞定朱些粘覽仍劾氏底朱些特燼褒祕乡易廩脫祝覽舍翻座判察庶丞初砕碎包速舍菟哈咒諸鳳碎沛菟歆砬哈咒堙時乡雚耽氏茹碎包料後靈塊朱謹慎戢振諸若平碎菟歆砬哈咒堙時包戢事遭天堂庶哈咒碎群罪冗茹廩欸廩咳舉佃朱堵庶群皇丑茹廩固除朱悉庶廩時雚劇碎曳閉廩庶黜飭安難咒吹喘陌舍佃爲各罪冗共除每進丑爲庶別暇

主共法各天神調合乡沒時拱庶固堙茹助碎朱塊菟勤暇除德主丞包定仌丞罕事茹劇碎強朕包饒時歎仌強乡朱碎病疸閉饒爲沛離補事仌時因辭碎庶固倍共補每事慍芦尼驕欺碎菟時奴強滌乡極悉碎廩時劇碎離補奴買沛覓丞碎褪事甦芦尼乡貴乡之女爲蒸典幾時沒赴廩廩條次兵碎沛推包罕實各亂些沛菟奴離事菟暇茹除茹共菟格茹時庶別罕覓。廩克庶別或即辭買菟哈咒勤辭砬沛菟庶共庶別或勤腳尼禮尼歆酸除尼哈咒悲除些菟庶。克拱庶別些菟蔚浩哈咒違堆庶仕菟辭哈咒爲病庶仕特省驟

HARVARD COLLEGE LIBRARY

吟術仍事合共事菟。

除次迸翩舛嗥。

强沛排黜勫智坤、如祜僋覓沒歐速生時陔仕求嗼共德主丞燔劇朱强別推仍事合共事菟。

條次壹、强沛推各几勗群趾時嗥鏺拱沛舜奇、如仍几匍鞋翩蒐些時拱匍菟歌段事尼室實埃胡与時學丞德主丞判哦共庄祕事奇啼類歐些佰祜僋多實、自翩無窮德主丞匍定嗥唋碎生黜、廟拱自翩無窮德主丞匍定嗥唋碎菟女、油体帝拱庄鬼嗥唋仌、夷飭每種哈助疾病术各柒蘗啼斫各耑

庄貌底强勫茹買特、沒吟料宪强竣壿禘强竇宂、益夷朱譆、攝野朱攢、禘壳强帝夕貼朱蘇蠙嗼。嘎鷹碎沛化黜關差仌呫、因唋、因鏗劇碎儳壳尼朱廩率、底朱蘇蠙特嗼歙旅呫。

性壳納匍对嗼碎初餘別罟垠茚悲唋碎買別壳納罟几登。靈魄碎、恒題碎壽事孟假荒尼時碎庄敢譊莊壳納女仕嘆。

咀共德主丞浪、褚主碎、匕匍別壳碎室關下要湖共別舞事。

勫外碎調黰主碎廩黜、夷拱匍哈碎沒歎罟沒斯菟買廩菟。

段時固沒主碎救特碎廩追左碎篤表嗼矣每事世聞共夕歇。

飭朱特譊意主碎。

碎別罕荼芾。碎祂德王支秋、鉅罕每事世間尼、遲急仕補碎
歇、時碎嘆補奴翻、夷嘆主碎恒塵作悉碎、癘性沛事芫尼朱
碎特悉敬勉主碎連歇每事、爲主碎罕罕、義切共罕
每事蝨齡碎、庄哈補碎芫匕、靈媿碎喫料歇、骨結義實共德
主支秋、爲蒸歎戈芫、時固淡德主支秋救時碎癘退。
餘次芒、龍沛推、歎龍甕段時分亮龍斷亘如結硬、龍相時攪色、
各五官時赦骨菱、庄群多特役之肄。凡天龍欽時仕褓歇錢
貼龍、共仕共褓、祆關欽朱龍默癘亭奴厥、罹歎群群、時化斷
怙龍歎匏甕爲蒸蟲亮龍化斷亘車逞他灰賠巖快、朱鈸奴

罕沛病怒疾冀時難碎庄固推朱別、事仄共如凡宪信朱碎
逞禽甕、碎群、管事之德主至支、固難碎庄扮吏癘皮事芫尼
罕事撩赦、前固帝之欽碎恒逞禽甕呻。
餘次仁、龍沛推、旦歎靈媿離亮時遲赦事唆員共英媲戶行件
支義切啼赦歇詁改、共每事爲芫尼女歎仄碎沛病祖怙盛
漂爲沛赦每事懆悉碎。油開歎碎匏貂庫辱朱特餞農貼怒
種箕黠悉甕段時凡恪仕用貼仄癘追爲蒸庄固理前朱碎
特用女仄王如碎劇離鼠怒赦歇箕罕事碎矢嘘癘碎群褓
夕庫貂冗路罕歎碎衆生時沛離赦歇每事芫尼時蝕極悉

燔創朱猥別椎暗幾猥仕跋皺帝之
條次壹猥沛椎事甦些沒在靈魄結合夕沒共売齋事薨些拱
在靈魄離売齋退油齋固凡駐孟諢罕教買薨黙悉凡薨
時易欣織沒祕纙黜別罕包薨凡薨爲匹沒鉢落爲沒丐姜
爲沒丐遠爲事核哈罕物供過哀固凡虛空齋薨辭哈罕沛
邊齋薨鹽庄反事之共庄固斟希侖別翻事仌時猥匾別
庄仍罕讀蠢跡蒸仌動冊怒冊箕計黜哀猥相猥拱匾祐覓
侖怒娘箕薨辭夕王落時碎忌侖匹歲駐孟夕罹皺希壽薨
固泥事仌兜希仍凡仌庄固薨咄齋吾平碎包薨老歲索哈

之疥狙哈罕祕事行倒律韌道夕庫祝仌唉攔吏閉饒事仌
共每事因船解罪時仕特祕每事庫分売漢尼夕貳齋署仕
嘆咀共德王丞浪蹤悬王碎圖萬重爲鉅祕悉聽衛齋朱碎
佃罪薦尼朱塊佃韌焰解罪共第祕仍役希貳碎夕劇齋他
事罰室碾韌焰仌碎篤悉夕歇飭齋除各罪開共篤悉賠侖薨
尼爲德事丞矯沛罰困難薨羲
暗次匹唉劇暗
哈術事薨
碾沛排黜韌智埠如祐覽沒覇遠生時段仕求寘共德王丞

HARVARD COLLEGE LIBRARY

條次呾琨沛推如開饒事劤疽困難尼炤解罪琨包推吟段時
包動悉琨罪休节諸至翁聖陂那遊計傳沒柒修行箕嗆罪
吱移呷卜模浪聖天神宪柒修行公斷祐每事因尼炤解罪
段時臥惇後驚恐漂朱鈪自公術鐩臥論俞安嘴打罪罰壳
鼕格礙泥過飲各柒蘁鐩各柒嗨臥蹦爲夕牢蘁罰俞羨公
時臥疎浪嗔各柒底朱碎陋俞夕王爲蒸開饒事因難碎鐩
挺共事因難炤解罪時計罪如花資共盃制蘁退王琨包推
吟事因炤解罪時沛察悉琨固於事陋俞佃罪庄固察調公
朱技時琨買別俞包吟朱鈪怡罪空因爲事公或鐩尼及事

蹦鬼壳段蘁吏包特義實共德主丕朱鈪固悉煒潮瀎紡溯
祐覺補德主丕朱據蹦帝朱鈪各聖祕許解享福天堂夕據
如沒時包文時靈魄祕沒時炤炤解罪夕數平許解數賤朱
鈪事筆忘歎节時覺補德主丕事筆公分時安慰各靈魄公
朱易炤分時添疥疽困難爲筆崇瀎蘁渚特覺補德主丕夕
王因爲事公碎沛察理尼蹦事貓閉庄夕朱盃壳罪包饒蘁
碎闊料俞沛盤共炤疥疽困難於尼室造公呾碎甘炤簡數
事享福室盃惆過飲智碎推定特呾碎固於夕王時节碎固
群計罪坤兜

HARVARD COLLEGE LIBRARY

聖蘇瑪觔哦浪每事傷離德主支秋弼爲罪天下時拱庄平事困難炤解罪兜傷害萃係包除碎沛痂籤亦相哈咒息貪齋群弼庄特灭翔如恍惚秘毫王方之弼困難尼炤解罪爲沒罪員哦制共爲沒罪員虛辭時弼夕牢特喂傷喂牢碎劇庄哈幹智術悉員共彼夕矯鄂幾沛困垂兼矣。

條次古、琨沛推油齋事困炤解罪庄固買無窮欢離實固沛弼皮祕罪趴些包犯朱喊固几沛弼炤炤矣沒除、固几沒時、固几沒腦哈咒沒辭、固几沒慕辭哈咒沒辭、齋固几沛弼買朱

幹術炤解罪。

琨沛排點論智坤、如祜覺沒靈魂當莫沛弼炉炤室與齋琨仕傷靈魂包沛困種夕王、買仕來與共德主丕癘創朱琨別炤解罪空燦室靈魂恭前。

條次壹、琨沛推德主丕皇喊炤解罪、一兜底齋罰各罪閉。丕尼炤解罪於伴與埋尼、若兜性條、夕困難朱各靈魂矣過斷智些推極特。爲蒸每事功包困難奇端世間合夕沒共歇每種壽與夕困朱各聖瓦爲道、自造天主地朱旦盡世閉戲事困難仄合奇夕沒時庄平沒敗事困難靈魂弼尼炤解罪。吏爲

HARVARD COLLEGE LIBRARY

時在几仌祕罪閙夕滑分時在德三王丕覽几仌不仁朱毓極
固虧猶黜尸亜室孟朱几仌塊犯二罪重仌丕鉅罕係欺帝德
主丕極虧悬猶黜尸亜室孟朱姦祇極堀沙斫感啦濯時
禔怕帝機傳矯黜罪閙扇禔少猶黜尸阿仌庄仕嘆咀共德
主丕浪稚主碎、主碎罰碎体帝時碎平悬鬼黙聖意主碎定
双離嗔主碎停拮猶黜尸亜室孟殘無碎極堀我帝塘罪赦
義共主碎。乞篤悬夕歇儉扇除各罪閙矯黜碎不仁扇德主
丕柬拮猶黜尸亜室孟殘庄。

除班最敖鉅匹浩赤。

碎、朱特踐意禽時碎極怙之事仌編仌品夕丕時固當吒矢
悄奴咽帝固當嗌沒樓共吒嘻於茹吒咽濯時禔極篤悬京
罪閙特強極當吒奇連丕矢悄禔爲慈禔固磊共德主丕欽
編仌固磊員吒契。

條炎些禔帝推如乾若能社連時寅匕夕朱茹堵竣共夕朱艚
況斫罪閙能犯連時共連朱录魄堵竣共況斫爲社默帝罪
重當沙地獄。夷如疾怒病箕油貳体帝黙悬祺咕扒儉分売
夕朱哭要對共料舍帝病襲時罪閙共扒儉靈魄夕朱哭要
浿極特孟訪靡打把砑感啦黜帝時當犯竣罪重靡事仌分

HARVARD COLLEGE LIBRARY

料犯沒罪閑麻救祂奇嘻天下朱特滿靈嚟歇時德主丞拂
極固朱琨犯罪閑朱特救助奇嘻天下夷德主丞吠琨沛啡
底朱奇嘻類臥些靈該麻極疎犯罪閑乏琨沛推理仏朱特
別罪閑醜車翩楠德主丞共祕悪德主丞咒兼吊夷琨沛步
盜安欒為初矜犯敲罪閑計極製麻極悖祕悪德主丞乏
條次吊琨沛推德主丞咒室仁冷無窮當朱琨沛勉遠歇每
事丞裊麻琨篤悪京罪重麻極篤悪京罪閑乙咒琨極訴嘅
悪勉吒咒包饒譬驗魂冥員翩楠吒奴浪油体吊時碎拱極
歌所吒碎哈咒抵打礦嘅及離油祕悪吒碎嘻於無法共吒

吩術事罪閑
琨沛排咒動智坤如祕覺沒靈魄冥勞寡痛要對極固飭
麻夕役重朱特蔡悪德主丞咒衆跂仕求冥共德主丞楠創
朱琨別訴事罪閑祕悪德主丞咒体吊
條次壹琨沛推油麻罪閑趁共罪重時計咒閑默悪翩楠德主
丞實咒逆凜共祕悪德主丞凜譬喻靈魄德主支秋固默罪
之閑時連離德主丞即時極固理吊合夕沒魄共德主琨特
支夷譬喻各聖男女妙等天神嘻德妃瑶該亞於連丞固默
罪之閑時共沛拱咒極固理吊於夷連天堂特支難女油琨

亞庸欺蠻於齣景妙光、靡欺羣沛苔趛塊編畎印欺蠻夕伴
共翁亞悲繇靡欺羣犯罪折施貪耑牢祿欺蠻佢翊恳德主
丕達侖遵夕耑靡欺羣夷拮戢耑趛丕混固察侖朱技時譴
咒別侖庄固翊恳德主丕放閘饒等仌仗丕如各几仌佢犯
罪重兌路咒混犯罪知丕時強易旗友。丕碎初跲實佢此祜
趛客勸碎時要潛凜朱蟙碎犯趛犯夷計夕之製蠭帝時碎
恆沛忙慱矯犯罪如欺蠭庄。仕陔難罪混知次實合爲事蘡
咀共德主丕。

除次合咒欺佢過姅時。

恩無窮朱蟙油碎佢犯趛罪計庄製默悉共渚默沛閉饒事
極困仌、双離庄別、或罪碎仕犯羣尼咒罪德主丕佢定庄恩
女庄、實時碎庄別調仌、妥別實固趛凡庄固犯罪平碎靡德
主丕庄固待奴數、如佢待碎、潛時碎固理之靡篤德主丕待
碎女碎禮帝之夕巳恩過理夕丕、前固法之押德主丕恩碎曛
條次巳、混沛葩油靡欺混匏法沿罪、混佢補魔鬼共辭每事郎
重術奴、夷特過功共奇席聖衣計移事默悉閉饒事乙咒庄
堵朱混特禮侖夕哉鬼夷恒沛步慱、矯犯罪術羣庄。混沛汝
夷鬼勞嗟執欺蠭咒天補室卒冷、靡欺羣嘿魔鬼室刃車

事科俞祕靈魄茂匕吝平德三主丕罰碎卽時如課初旭罰數
几恪時祝厷碎夕嬰、

條次壹、弭沛推事罪重道共德主丕每唐朱毓德主丕悎奴無
窮。爲罪重罷事室碾無窮朱毓庄固物前佃特罪重朱堵油
靡芙特沒俞律猶哭尸亜各聖男女共尐尷等天神靡吏姐困
難平各麼鬼共几固罪蝡地獄体前默恚開虧事仌庄堵靡
佃爲沒罪重兜。幾女事罪重罷事室毒與無窮朱毓犯罪重
蝡沒ノ靡追默恚奴夕朱靈魄喘売沛困極茂匕切匕喘赳
享盃天堂買匕無窮吏罪重罷事室丑車關下朱毓固數吝
几犯罪時虎的悎啄爲几恪別罪俞。傷害碎匕常犯罪初陰、
双碎推庄旦事室毒與室丑車室閑下豢仌朱毓碎庄史傳

事科俞祕靈魄茂匕吝平德三主丕罰碎卽時如課初旭罰數
几恪時祝厷碎夕嬰、

條次壹、弭沛推事罪重道共德主丕每唐朱毓德主丕悎奴無
窮。爲罪重罷事室碾無窮朱毓庄固物前佃特罪重朱堵油
靡芙特沒俞律猶哭尸亜各聖男女共尐尷等天神靡吏姐困
難平各麼鬼共几固罪蝡地獄体前默恚開虧事仌庄堵靡
佃爲沒罪重兜。幾女事罪重罷事室毒與無窮朱毓犯罪重
蝡沒ノ靡追默恚奴夕朱靈魄喘売沛困極茂匕切匕喘赳
享盃天堂買匕無窮吏罪重罷事室丑車關下朱毓固數吝
几犯罪時虎的悎啄爲几恪別罪俞。傷害碎匕常犯罪初陰、
双碎推庄旦事室毒與室丑車室閑下豢仌朱毓碎庄史傳

HARVARD COLLEGE LIBRARY

別意王碎、如初缸燼劊声靈朱台祖宗別事德王丕嚙禁鼠碎篤悉自尼術燄庄敢蹺意鼬侖女爲缸別悉碎最沈凜朱皈缸沛我唐罪懿吝碎篤悉蹺意皮遠咒等台伍王碎廡濯。

睽次进翩姅暍。

吟術事罪重。

琨沛排咒勫智坤、如祜覽沒靈媿咒物室重望、沛孺絕賊室與荾拎靈媿仏於勫因落室最室困共芒絲繰室絆室擯民仕未嗔共德王丕燼劊朱琨別推事罪重、朱琨特姞事姞事罪重、遠歌舜事姞。

律禁廡退乡之沒察唑皮遠禁礙哈貳時罠沛爲蒸痂祜浪、固殘歟事等皮遠吮本咒事貳及離補事仏時固罪重、恭仁德劭累爲歟皮遠祕唑礙廡嚀禁事前時事仏遠咒礙油廡事仏本咒事貳緊悉。喂傷喂碎初阾缸呂凜爲庄陪推理沛乡王、別咒包饒吝碎庄卿唑皮遠嚀事怒禁事筐爲抪懈浪、事仏咒事貳庄之咒余。爲王碎沛汝唑翁聖溯俱屋吮浪事德王丕嚀台祖宗些翩景妙光、強易佇包饒時罪台祖宗強ㄔ咒礙泥閉饒爲蒸皮遠吮事之易佇庶廡凡庾鄰庄佇時強固磊欣在噗哩共德主丕浪德主碎嗔主碎燼劊声靈朱碎

HARVARD COLLEGE LIBRARY

數術蠲碎包祕乡易倍信倍暄衆件你饒靡犯罪巫毅体市
庄時碎淅祕翁亞庸乡薊靡繡共決沒憑另各几乡操朱碎
犯罪油几式罕几親切共碎黏憑時碎拱淅另靡潛爲蒸庄
固几前親切共碎平妲哀啼室親切共翁亞庸靡蠲妲哎啼
包乡朱翁亞庸犯罪室禳義式潛時碎拱淅怙慱矯犯罪如
玉庄。

條次巴混淅推事婆賴崇固罪重乡玉蠲爲德主玉蒸靡退爲
蒸本性賴式罕事開共貳凜式離几淅紹累等庋違如翁亞
庸於蠲景妙光啼如混劇群於莽尼時庄城察仍事本性例

打把碎式哈罕空。

條次巴混淅推事婆賴蒸固罪重乡玉蠲爲德主玉蒸靡退爲
蒸本性賴式罕事開共貳凜式離几淅紹累等庋違如翁亞
庸犯罪室禳義式爲蒸靡鬼持浪謳罕妥舍些極乡之特翁式
究固妲哀啼吹逐貝時固款翁亞庸潮憑妲式靡犯罪庄。玉
如妲哀啼罕沒昌蒯共翁亞庸室斯室切貝饒兼式靡包乡
朱件舍犯罪室禳共乡朱奇啼淵嚾鼠害蠶塘分塊分売
況路罕混淅另各几乡操朱混犯罪罕几庄淅沒昌蒯共混。
玉油鼠前淅罕戶行斯共混油空体前黏憑恒淅悖專靡
提佇朱凜篇或靡鬼用祕奴靡嚮嘶混庄。爲玉碎仕察翁閉

HARVARD COLLEGE LIBRARY

推別毋理堵齋戒啦奇啼類臥些黙悉時事仄拱渚夕朱匪
悉臥朱毓妲啄嗆群約洶朱特坤頑遍太平德主丕爲魔鬼
嘲嘴妲仄浪固咬藾核尼時仕特通別平德主丕。丕碎沛推
魔鬼垣嘔啦几蜍奉德主丕時拱如初匾啦妲啄嗆丕。爲
蒸固几魔鬼吹逐喫悉會朱毓極喫飭忖各茫訥道呎黜帝
油例律德主丕禁黙悉拱誣祐嚟。按尋朱特蹺意禽欣夷固
几魔鬼吹逐約洶朱特歹坤頑通太欣朱特悵禽誇咒欣女。
理時沛弗翌翁聖保祿呎異學行朱特別事術塘仁德齋退
時買沛。丕辞沛祭禽朱別哀魔鬼匾嘔啦碎夕丕庶齋碎匾

用每物朱特旦共王碎齋濯
時次仁餘創時
吵術罪祖宗亞庸傳朱奇嗆類臥些。
禔沛排喫訥智坤如祐篤仁祖宗嘗歎咬賴禁爲魔鬼遜咬
夕丕段仕求褒共德主丕燈創朱禔特別各砑魔鬼齋打奴。
條次壹禔沛推罪翻歌仄咒罪奇嗆類臥些黙沛時原黜拯仵
仁德詹辣術事咬共黜悉驕儆閟朱特通別欣女。油齋德主
丕匾朱祖宗咬慤種唁吮率冷齋餕禽黙悉時拱唉群嚐藾
德主丕禁爲禮夕唁吮率冷欣夷德主丕匾朱祖宗特通太

HARVARD COLLEGE LIBRARY

閒廡夕役冷朱旦歎特遣天堂享福孟尾無窮王碎初跲他用各種物術役之碎迺用奴術嬉冷廡催庚哈咒黜碎覓棗唁吼率冷共事孟尾種怒種箕於世閒尼朱毓碎放悉咒約洲仍事仌廡拯汝事孟尾實莀斂連天堂庄畏傷畏事仌債迪咒体前碎固敢補事孟實遣歪咒事孟拯哈歇朱特事孟假蒂坦咒事揉戈庄碎固敢補祕德主歪極重無窮朱特仍物閟德主歪孕毓庄噗咀共德主歪浪褪主碎室仁冷無窮初跲碎迺赫凜爲拯夕歌飭朱蝶悉主碎束朕仍物閟莀足欲勉主碎孕毓奴特齊嘔主碎他罪朱碎自足術斂碎沒

事通功觔聖歪計德東共事雲曉碎女庄爲蓋碎拯固理戢朱特塊犯罪術斂未數平爲亞庸固理戢朱特於數觔景妙光仍廡黜爲仌極西他行舍朱毓拱祕事於帝廡潛。

條次巳、琨沛推德主歪迺孕毓每物朱琨用如地湯廡通享福無窮通天堂德主歪孕毓各層至率希朱琨祐廡約洲祐覓德主歪室率爲無窮衛治通仌德主歪孕毓薙共各豔堤創爛朱琨祐廡馬仍事最祕異爲琨德主歪孕毓筏槍哈生哭花巢朱琨祐廡扒研朱特生哭花巢蕨靈哭殺冷福德德主歪孕毓馬齊種機鴿點閩朱琨異朱特碧於世

HARVARD COLLEGE LIBRARY

條次台、視沛推德王丕祖底朱翁亞庸於景妙光、罔准室率咎孟尾、首每事充賜固意朱翁亞庸更佇圍式克屢佇禽女、矯朴仍事室貴室重德王丕祖頒朱歎翻。次離蹦妲哎啼沛砸魔鬼現呪如形視落庸感社特妲式連哎藾禁共蹦翁亞庸駐妲式逐禽克哎如王朱鐵油於准率咎式、庸易佇禽如空黔悉、次離開饒事極圍堵多朱翁亞庸塊犯罪室礙罔哎藾禁。正碎沛推浪、如課初德王丕祖定朱翁亞庸於鄧景妙光、時剛共定朱碎於鄧聖表計發車如王。爲王碎仕察固呪飭佇禽、騎沛砸魔鬼噫庄式王碎沛戡事騎蹦罪碎、庸碎朴

害台、困難台、爲歎翁式祖特每事室重式時呪不仁無法共德王丕、克朴分坤頑共呪關下平徠鴿禽獸、如啞壽聖耶曰傳。王碎仕察禽朱別或每罔悉猶呪尸亞、啼分坤頑才智通太、共每悉冷格、德王丕祖頒朱碎初聆、祖多朱碎別所郎每事鄧外禽、朱沛麻凡別悉德王丕、庸碎祖用觸哈、呪碎如恍惚、化呪悉命驕徹尋暗重朱鼠些看碎庸退庄式罔如箅破意德王丕王爲蒸德王丕祖頒朱碎圖萬悉希朱特事室重怒、庸碎用各悉希式朱特事室關箕時多室事式庄呪碎祖朴分坤頑呴。

進享每事孟天堂。

條次壹親沛推欸德主至孕毓翁亞庸時德主至祖用悉笔仁冷無窮廳頽朱翁氏特衙嘅尸亞兜義實共德主至共印每仁德欽靈魄翁氏啼許朱浪固卵法德主至朱侖時孤丐招積翁氏朱旦盡世自欸買多臥訥悉媄調特義實共德主至、調特每仁德即欽靈魄翁如正。克欸德主至孕毓翁亞庸、時連頽朱翁氏特上智坤頽通太。嘯慤忌爷格分。魄分亮計在製固意朱翁氏別所翁、共該治各種物氏女。閉饒忌室重多正理時遂翁亞庸相作事坤頽實、共佰踪忌噭唔德主至。死

朱特享主碎芸乚。碎糙主碎各種物無靈性、鉅多朱碎厓的善咪凜爲契卵法主碎欸碎、奴共鉅多蒯朱碎尋旦共主碎。自尼術擬、悉护咂品、翁多時碎授約溯饒意主碎悉碎庄特持安朱旦欸卵法主碎朱侖。

除班最欸鉅匹若末。

吟術勿芳孟德主至鉅頽朱臥些特遣天堂。

磯沛排嘅納智坤、如祐覓德主至宠翁亞庸欽景勞光、頽朱臥認祕固孟尾氏共特該治各種物固形欸蒯世間尼、段仕求嘆共德主至孀劇朱磯、別用每事冷德主至佰磯特

多役術性法奴、共歎旦務德主丞鉋定朱奴女。固沒類鳥些
固性咍推論理、共重欣每類物固形黙悉、双離黜覽物怒貼
箕德主丞孕蛾蒔咍破悉喫、齋補消事、望貴望重德主丞鉋
擷朱特享茂乞遠若天堂、丕碎仕察禽初矜碎鉋統請凜庄
固多歌勤朱特若天堂、牌油役氏望勤望急黙悉双碎仍祕
多、易沒汝丕齋退別罕包讀吝碎鉋料、補祉事享德主丞
茂乞無窮、齋悉平碎祉事、享德主丞茂乞時碎庄沛固極無
窮咄、仕嘆罕共德主丞浪擬主碎乞鉋嚇呂碎鉋落塘、時瞋、
主碎京認祕碎佐明尼常搖碎遶共主碎爲主碎鉋孕蛾碎、

罕几拯救特碎買沒生啀朱特嚱嗜咘朝直主天堂齋崔。靈魂碎渚尋事
慆假世間尼么之。為眾掫戈如蠶掫散如塊沒唉、啀飭朱特享福天堂罕
事茂茂劫劫拱拯鼠。唉推命於茂尼如客扵塘丕齋忙沒事扵毛蹟朱掫
旦坭扜平安罕渚天堂齋渚。
條次巴　孤沛推
方主丞孕蛾類得些時拱孕蛾冏萬種物恪無靈性齋
閉饒物仪條據性據法方主丞鉋付朱欺孕蛾奴如譬
喻楣丞燸班暟。楣腋共各鬼辟燸班晅。罕氣據於韜各
物固形辭世間尼齋执朱各物仪塊虛。每物恪拱丕條據。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

質荎罒罪磊時眉把義朱騷厶牢碎褪主碎唾翁聖支移眉亞判初陋台
為主碎實罒只喿盈碎為初陋碎罒几不仁体仪祝雙離自尼術儠碎拯
敢於不仁体仪女褪主孕毓碎碎拯敢女兜碎他蔩拯他犯罪秩悉主碎女
條次台　孤沛推
拯固理节約洲特事之奇体欣每事卒苓郎重愜尾方主悉許朱孤連渃
天堂為烝方主悉孕毓孤朱特享福重仪時仕厶朱孤暟儠特朋
尬等天神渚之碎特推透理勤厶丕時碎連別命拯生啀朱特名
啫郎重翬固共貼懫世間尼沒生啀朱特享福愜尾無窮
連天堂廧崔吏碎拯生啀廧厶碎佐候下仍几郎重富貴茂尼

廧罠仕求襖共德主丞燔劍朱孤特別訴德主丞固意帝廧
孕毓孤
條次壹孤沛推德主丞孕毓亂些時固意朱亂些於茂尼蛉奉
敬勉德主丞歇悉歇儠廧立功爷福德朱當享每事盃尾茂
嶷宝窮丕每理共每法公平嚴倘調糾孤沛指每事悉怙咂
吶翕夕廧敨奇朱德主丞罔等孕毓孤庄恰之每藾黜葮廧
咒時屬術几檜葮丕鳳座據如体仪時乙咒沛悋慱德主丞
喿碎如初匏喿園声灵簣浪於園騷唉騷匏祺祼眉共匏夕
朱眉毓園室卒管朱眉毓藾唁吭罔簽爷福德廧眉咒仍藾

HARVARD COLLEGE LIBRARY

至、時篤悉主碎爲匋傷碎欣閉萬鼠格、德主至至庄固孚
蛾朱固時节碎閉數匋把義之朱主碎爲悬重代咄。仕嘆咀
共德主至浪悪悬主碎點空匋孚蛾碎、靡翻無穷匋汝旦碎、
共祺祕碎夕鼠自足術嬰時碎唉汝禽咒物德主至至孚蛾。眞
主碎添勤朱碎特佇形像種性德主至匋付朱靈魄碎、矯黜
罪碎、靡吏祕形像代女。

除次已、咒欺匋過姅時。

吟術事德主至固意前靡生咒類鼠些。

混布拼咒鈉智坤、知祜覽德主至於同耶瑪榿奴孚蛾翁亜

習用神工卷

孚蛾蟄鼠計庄掣朱蛾專孚蛾類鼠些多至、雖浪咒事常欺
悬、及離事孚蛾親、靡擱吏共無數無垠鼠格德主至固法孚
蛾特、時事孚蛾親乙咒悬室重室選德主至頒鼠朱親油靡
群無數無垠鼠格德主至固法孚蛾特欺悬德主至匋孚蛾
親、靡庄固孚蛾奴時乙咒事代庄固在功鼠親爲欺親潛生
咒時前固功之兜朱當德主至孚蛾親朱固實咒淡在德主
至悬冷無穷傷碎靡濯、因爲事代時碎強沛把義主碎、爲蓼
鳥孚蛾開萬鼠格德主至固法孚蛾特時乙咒固蟄几庄固
犯罪平碎吏仍鼠代譏意德主至欣碎初砂。至碎推理勤多

HARVARD COLLEGE LIBRARY

德翁公時碎仕察禹固生能屢佇形像德主丕於尼靈魄碎
咍咒空、丕碎匏察覓錋罪碎匏犯閉數、朱毓納靈魄匏祘、庄
群形像種些德主丕女時扇咒禮一卒朱碎夷特每功業匏
栽朱特泥迮每事淨淺罪碎匏犯朱特即夷每仁德色靈
魄碎朱夷毓形像德主丕如歎錋時碎庄敢吝呂扇埋女覓
潛之歎習事仁德廟所禹納仍時扇民時靈魄碎夷特毓靈
望迮仕卒令、如靈魄翁亞庸歎德主丕買孕毓平碎固特事
公時乙咒多朱名吒奇劇共朱碎特毓重漂女、
餘次巴、混沛推油芸錋匏支共芸尼悲除、嘺世代數仕且德主丕

習用神主論 七

會祐、碎固重靈魄碎咒分重漂廟固改事孟假世間咒事性
亮納相逐碎魄奴庄咍咒點問蹺性亮論朱毓碎庄固惜廟
夕朱靈魄化咒開爲沛夕碎佐亮納、問仍事開下醜重庄、喂
傷喂、宰碎極推朱別事室勤急尼、咒分別咒靈魄時室重亮
納特室開格饑踈咒兼前。
餘次二、混沛推歎德主丕孕毓翁亞庸段時翁公特每事卒冷
翁院平、德主丕匏定斷無究咒夕毓沒類獸坦如形像種
性德主丕丕、如丞德主丕巴魄判歎公浪些咒夕毓類歎
如形像種性些。爲丕如亂些世間敬重像德翁前拱平敬重

庸、殷仕求嘆共德主丞燔剡朱混特別侖咒物之。

條次壹、混笛推、歎德主丞孕毓類亂些時鉅祕台分格饒賒凜

廟合夷夕沒朱特毓類亂。台分式、沒咒売、翻沒愁坦室關下、

固形哈垔皇台咒靈魄室重垔、咒性声灾主告虛涅芮匕。式

德主丞孕毓亂些格牟典夕丕、時固慈意分、時固意朱碎於

謙讓、祕侖夕凡關為別原碎咒坦咒菩分、時固意朱碎憧靈

魄碎、咒性恒註無窮、重欣每事世間為咒類德主丞孕毓朱

特享福主哈歌遵法天堂。為丕碎仕祭侖融台分式咒靈魄

嘯売碎詁固別分別咒事重事關台分式咒体前主灾仕祭

燕於尼永尾安贖、時易暄各嗏德主丞燼保朱。佐嘆咀共德

主丞浪惹悉主碎、鉅朱碎決沒悉所哀後靈魄碎動仍時易、

特與主碎翩悉、共引唐朱碎特所侖朱毓碎篤悉夕歌飭朱

特哪攄每事碎沛佇廟夕後重尼朱毓碎嘆共室聖德愛瑪

薩垂童貞祓護朱碎特哪攄如夕丕、沙扈螞、德芝主嫉仁冷、

朱衆碎特註、共孟棚筆楊、涉扈鷗。

唋次近翩姅時

吟衙事德主丞孕毓類亂些。

稷沛排咒勦智坤、如祜嘗德主丞於同耶瑪槎咄孕毓勿亞

HARVARD COLLEGE LIBRARY

勳靈魄碎共跋夷唐仁德齋潛。

條次巴、混沛推、朱混特咬嚮勇益室重黜習用神工尼齋哭時混強沛朴砟仍事翁聖衣那尸烏匹佇齋速令勳曆箕朱特速令如体氏女正翁聖衣那尸烏於勳曆氏時補事咬禺共臥些、朱易禺庫共德主丞夷臥多轂俊陋令咬齊打罪、固意執勤分完、朱靈魄臥強特孟勤齋夕仍俊奇体臥箏夕欺氏咒所部勳靈魄朱本爷懆悉德主丞正啓平碎固閟所靈魄令朱汪、實時剳碎沛陋命術分完欣女、夷碎固閟禺庫啼嘆咀共德主丞時碎沛於授令勳房齋易仍事咬禺共臥些、烏

條次巴、混沛推翁聖衣那尸烏用冊尼齋所令欺初時臥匹除舞皇嶺共特生嘅悉煒爛蔽勳德主丞凜朱城臥遍冊尼哭朱几於夕浸嘴几能禺庫共臥黜帝朱城几咿堅臥齋所令如勳冊尼時固鼕几匹辭舞事世聞齋社令夕碎佐德主丞勳如淵、如翁聖潘支姑車爲喙、夷固鼕臥計丞製、夕柴奇皮外、齋特仁德奇、如翁聖敏都哆鋪由嚮烏曰無。丞碎凭悉筆急德主丞仕添勸朱碎黜習用神工尼齋碎特益室重如閉饒等氏丞。夷油閉數碎匹犯鼕罪共黜悉濫洽黜悉拱特所部

HARVARD COLLEGE LIBRARY

灵參夷勫冊尼。

條次壹、琨沛摧、油靡冊尼嗆兕習用神工翁聖衣那尸鳥黜悉
允庄沛在意鰲臥傳嗯兕、沒在德主丞遣臥曰嗯靡退、爲蒸
歎仌翁聖衣那尸鳥訥邑、庄咱幹義、庄固冊芾、共庄固柒芾吠
啦臥術溏七德肆、實兕固沒德主丞駿蘇郎蘇燔剔、共德妥
瑪駿亞童貞添勫仌兕柒吠啦朱臥別迍嗯典習用神工尼、
靡潛。仌丞勿歎別署芾坤寄、連信實役署仌多兕役重凜、共
歎別柒芾遍太、時強悶學柒仌欣女。丞時碎沛枞冊尼多貢
重凜、共篤悉學朱遍每理參夷勫冊尼、爲缶別德主丞遍別

舌貼駿辦術塘無益、碎缶赫缶磊凜、碎庄當於翻種主碎兕、
眞主碎爲悉室仁咎無究願朱碎特拎智靡推吟每理主碎
社痛朱碎勫仍聘爲兕聘主碎缶朱碎推仍理室實多益朱
靈魄碎、亡篤悉夷共主碎、爲固室主碎判浪、拜唉改夷共
蚤時蚤仕改夷共拜女。

聘次壹、睺劇聘。

吟術原檜禍習用神工共術益室重黜帝靡嗯。

琨沛排嗯勫智坤、如祐覽翁聖衣那尸鳥勫唇賓於城蛮移
沙靡曰嗯冊尼、段仕求嘆共德主丞燔劇朱碓特別仍益声

HARVARD COLLEGE LIBRARY

靈魄、弭匋推別堅德主丞判浪、埃閟漏靈魄、時淅佇近事嚮
朱侖、吏判浪尼、嘆飭押売納命於羌尼、仌咒尼特浯天堂。丞
弭初矜匋咿佇近事嚮朱侖諸弭匋押売納命咒包饒匋紹
庫朱特事仌庄、咍咒弭反牢時咍丞庄。嘆傷嘆閉数辭弭仍
怙料共紹庫朱特尋事世間、共饒意侖、竣唐罪磊靡退弭潛
分用祕辦分事庫仌朱特夕役漏靈魄兜、潛時扇匋旦期唉
捶各役分売、共離塊各歌世間於沒侖尼、汞尾、朱特推吟役
賴弭朱通訴、時弭唉朝術役冷尼、潛祇乃女、靡淅舌無穷庄。
仕嘆咀共德主丞浪、罹主碎、瘨潛抌碎佐關尼、咒几匋損功

夕丞仌閉饒事德主支秋匋紹爲埃實咒爲靈魄弭退。丞
朱弭別悉室仁冷無窮吒奇脈情弭咒兼仌朱弭特謝恳德
主支秋咒体前。杏平德主支秋祕淚歷空靡贖祕事鞋朱弭、
時共匋堵朱弭推別事鞋靈魄弭咒事室重体前方之亂匋
紹慕蔚事固盍朱弭特漏靈魄、時弭強淅別怙料役靈魄弭
咒体前女仌丞弭爲潛嘆歸曰女唉拎智歸仍鼎員、喘侖莀、
弭恒怙料役重尼咒事室勤、德主支秋匋紹庫辱匹逆匹辭、
朱弭特漏靈魄靡潛。
條炙匹、弭淅推、初矜弭恒怙料仍役前共紹仍事庫前朱特漏

HARVARD COLLEGE LIBRARY

HARVARD COLLEGE

術執混朱特專仌女、喘初陊拱缸翷悉混辞各專世間、麻夕碎德主丞朱歌悉仌仍悉仌、喘各悉德主丞缸須朱混初陊、固意朱混特源灵塊、時埃計朱製乙兕沒唹混咀呪咀飢缸貂無数悉德主丞須朱仌混鋮固喘莊於莧尼喘莧巖無窮、時混莊翷仍悉德主丞仌丞辞混歎群於莧尼搓夕歌飭朱特錄奉敬勅德主丞遣歌每專朱暇巖特福無窮遣天堂、朱平意德主丞缸生呪混、潛時混唉怙沒專室勤尼共潛惜功、哈兕被夕庫事飢房動仍暇鼻朱特推悉仌、廌所侖鋮朱戝分、鼾混於混柴、潛統請補支撲足夕之或兕德主丞缸定朱

混特源靈塊、為夕役尼鋮庶裏丞時混沛抄悉拎智共補各役恪廌指夕沒事尼朱歌悉歌勅、搓丞時暇巖混哈沒虛拔秋搓差兜。

條次註、混沛推德主支秋貂無事傷庫、朱混特源靈塊、仌德主支秋缸貂庫術分貼改、廌生呪莊喘莧於莧尼室困庫、吏貂庫術分喘率、為貂几補禍告奸朱歌仍事室碾共貂歌些咳嘆樂謗吏貂庫術分塊、怙盈愁腦為罪天下朱旦莧朱鋮戊灰郊止呪亂斟坦洲洲。吏貂庫術分売、貂祐貂妾貂庫拘梓碾貂諫、棟釘真兩侖釣拘梓、貂哇醞珠審蓋共貂莧遣核拘梓

睟班最朔次壹、

昤術迶侖朱特夕役願昤朱毓。

琨沛排勦勳智堋如祜賮當嶽琨於劉禍吒室仁冷無究毀仕求奠共德主丞燸副朱琨特悉煒勉龐願昤朱毓

緣次壹、琨沛推仍悬德主丞頒朱琨特濫灵魂、罪劉歇笣孕毓天堂為琨、共定朱琨特福望重仌。黯帝德主吒法則無穷笣孕毓琨朱固德主琨笣新世夕臥翌鼕贖罪朱琨德主丕鼓蘇即蘇相頒舞悬昤朱琨初盼。龐劉無穷德主丞笣定朱琨特勞法泥罪、朱毓琨實德主丞、夾笣孕毓每事遣丞鼕坦、指

目公臥朱歇共唧擾舜塞臥戎、或庄特柒前体仌、時喫擾加冊

笣共開饒事笣吠劉時沒特願昤朱毓共特懿益声灵龐濯

灵龐歇仌時用分坤頑德主丞笣頒朱龐夕役陋侖皮凍停固

夕遊飭侖共停固腰壳過夕之新女係舜歇願昤、龐德主丞

煸智共翻悉蹺事苓前時願昤未連編色數底柒特沒共唧

擾畜茂矯旦新夷凍時舌舜唐。

次序終畢

HARVARD COLLEGE LIBRARY

王閉饒役時沛夕沒亞歎儆慶讀巴逐紇廡追衡役仌時指沒
役吟共怖科歌飭朱特融悉烽勉德主孟嗆嗲唯恄罪共篤
悉薂唐仁德沒暗沒欸仌兒事一貴一重融事願吟廡融欺
缶吟段時沛嘆咀共德主孟術仍事合沒意共事吟欺仌王
鈉冊尼仕引事嘆咀仌亞薂王廡追爲燕固意底朱換乃嘆
咀共德主孟欺德主孟翩悉朱

次誠、几箏願吟、時一兒特榮前固仁德哦保共引唐朱貪晨固
榮哦嶄夕王、時沛訴融共亂爭事術灵魄貪如譬喻欺願吟
固悉律潮敬勉德主孟庶、哈兒固悉遶吟体前、時共沛訴融

次罷、尼願吟油鈉房稹貪、哈兒鈉茹願謹到時共喊欺意及離
停固底朱劍過矯蹦混相瑰筧事之廡敓悉融庶、王格前於
時壹兒跪踏上或庶固飭跪踏買時共喊時踐哈兒盤尼啼
訴融悉謙讓時共喊女。

次罷欺缶夕對遠貪、時仕願沒之施貪廡願吟仌兒沛求嗔德
主孟添勤孟声灵朱特願吟喊朱各德主孟強劍融共朱灵
瑰貪特益女、段時仕排融鈉智坤仍形像術事貪箏吟、如仕
引鈉冊尼、末時沛求嗔共德主孟領朱仍益声灵貪約沏朱
特所即鈉灵瑰兒仍事合沒意共事吟仌如仕引麵尼。

咱咒德主至慈蘇即蘇繙朱禽夕共讀冊吠專仁德加警喻冊翁聖浦支姑祇汝祿喻曰無冊盟錄冊劉福冊吠踐願吟啼迍禽朱特願吟朱喊末特沛察禽朱特別事願吟氏祂喊共庄或覽祂喊特沛踐忌德主至或覽庄喊時頓德主至他事磊氏朱共篤惡除術翻

次二係舞喻願吟時喻前祂固事吟饅術喻氏双啓平翻事吟翻覽禽特益欣爲德主至祂翻惡禽欣時睦翻拱喊吟克條氏斂德主至繙朱仍廩庄喊讀冊吟祂指術暇睦翻廩吟暇喻夕之沒沛吟擾如次序祂指術暇氏廩曙。

德主至共事傷庫德主支秋啼罪事翻共各忌德主至祂領朱禽共吝祂讀經咱罕夕役希格斂德主至該蘇即蘇繙朱啼称罪終咱罕穢共貽禮時特咬眉法印由苔德聖施之氏頒朱至朱特願吟喊沛佇融事翻尼。

次壹係仍時祂指沒事願吟時沛願吟沒暇罕罩睦台睦班創台睦班最沒睦罕辦吏徒沒罕睦創暇買踏踐祂從且各役台罕睦次迍鬪姅暇巴罕睦次台慕祂過姅暇倣沒辦吏罩罕睦班最慕祂旺浩素群包饒睦格時沛底廩夕祀咱罕祐祀共夕每役希格固例律糾禽沛役希禽祂涓夕

HARVARD COLLEGE LIBRARY

拜像共衝香、段讀經求德罕羅星、哈咒安南、靡逆像術茹場、歌經仌時台歌色神靡拜、共讀勾烏多連由奴悲哂、即些甩衣、溪呢里移哂讀烏多尸烏德妲、来拔祆融靡追、閉唋芙施、昄栖吏奇綢禄奇該靡演歌藏各罪兒鎚共篤悉除術新。

習用神二、

叙聖衣那尸烏立、洞德主支秋初笆傳融吟動替暟、低些添台、暟女朱猪迸暟、加德聖範又保禄次甑笆傳朱各洞帝提靡吟。王挨又回通功動茹洞前、靡禁房迸暟、吟、每沒暟咒台唋洁歌共於沒尼、靡祖仍册逕命該第仁德、啼吟事年冉動道

唋次迸翻好時、夕叶册經、祖昷德主王該蘇即蘇經信昆勉經亜知双現知双經天主經亜螞吟甑事傷經申舟福經祖悉望聖德罢瑪該亜、巴經天主巴經亜螞筆悃、話。

唋次司術歌夕叶册經祖悉德主王該蘇即蘇經巴崽、宗茹聖申舟福未讀昃儿笆塊罪潛固奇悉克犯罪麦話段喝沙盧螞、常王哀範路、云未願亜螞杏辛空喝沙盧螞時讀經申舟福未讀經福昷望聖德罢巴經天主巴經亜螞讀册未克讀沒經天王沒經亜螞筆悃、話。段茶奇飲茹默祆、靡默祆歌範靡融聖架共台該農高該翻台歌拎靡香茶奇該鞍旦盘積

HARVARD COLLEGE LIBRARY

迸翩幷暟共除次台、欺笆過幷暟常除班最欺笆旺淊耒時
笆固吟積台汰、沛擾目籤齋尋。

暟次迸。

除劊暟讀各經耒翩洁夕礼、時讀段德三支秋、甦亂些勑姑模
戎、及沛讀如宮讀張嗔、段吟術遮侖勑姑模戎固巴分齋當
欺夕礼、時讀經翕聖蹄渧边須多譯鼢、及讀宮吟夕礼耒讀
經信忌勉、段沛讀段討迸台益几勑姑模哉齋讀宮計、段時
吟圣欺笆勑姑模哉耒讀經祗悬室聖德妥瑪教亜、巴經天
王、巴經亜鴉、筆祗、云、段讀經感悬登求、云

段冊羅願吟、共吟巴條耒讀經巴鬼經祗悬室聖德妥瑪教
亜、巴經天王、巴經亜鴉、筆悮云。

除班最欺笆旺淊耒擾次序如笆吶術最翩歐、群冊冊讀時沛讀
冊鬼縲卷二、術迸事舞、段吟巴條、共讀各經如笆戦翩。

時次修。

除劊暟讀各經冊共如無暟啓平固荣奇吟員芙掩時吟術戦
烏卜延洨摟、由蹄、如笆劊於冊恪平固換匹房齋勑戦前、
時往吟術戦式於冊淵奇異淵終。贏座固荣奇共座固換勑
戦祝式芙施仕吟術各異縲笆犯初除、如笆固連帝。群除次。

尼特平安喃几庄固道歌克勞道德主丕經次巴求朱各靈
魄於炤解罪篤悔云。

眹次近翻姅時夕對册經祖恳德主丕爹蘇郎蘇經信已勉哖安
雖罪亜知及祖知及經天主經亜蟆段吝統轠事傷經申册福
段吟巴條未讀經巴嘎經祖恳室聖德妥瑪爹亜巴經天主
巴經亜蟆篤悔云。鮐女歎哖祈酷罪喃酷最沛讀册所分分
次云喃册翁聖淋支姑撫汝稼曰無自卷次云庸爹。
眹次云歎鉅過姅時夕對册經祖恳德主丕爹蘇郎蘇經巴嘎
未咏茹聖台近森經天主台近森經亜蟆經申册福段讀沒

經祖恳室聖德妥瑪爹亜巴經天主巴經亜蟆篤悔云。各靈
魄共沛纔次云如丕。

次云沛符勒近時菜云如纔尼。

眹制時夕對劫經祖恳德主丕爹蘇郎蘇經信已勉哖雖罪亜
知及祖知及經天主經亜蟆經信敬經申德聖安蘇段吝統轠
事孟經申册福經求各聖經天主經亜蟆願亜蟆段讀冊勉
鍥卷次壹沒段沛讀官計祐禮未讀經信恳勉段哈巴條未
讀經巴嘎經祖恳室聖德妥瑪爹亜巴經天主巴經亜蟆經
次壹求朱聖衣計紋車強時強盛經次台瞋德主丕朱勒法

連由奴悲啲，即些濕衣溪尼嗶移啲，柒奇讀烏多尸烏德妥，
段吏拜齋色茹默祆掇祆敢範段吏翻茹蝝閒睞沛多肆刼，
段讀經祗恳德主丕撥蘇即蘇經信忌勉嗌唯罪亜知效，
知双經天主經亜蝸經信敬經申德聖安蘇段者綰誡事帰，
經申毋福素讀經求德妥沛嘆經求翁難衆碎兜物開云段，
讀誡經天主誡經亜蝸敬誡時聖當欺讀誡經衣沛社貼，
孭翻朱倘固意吟德主支秋撩連核枸粹段讀經祗恳德主，
支秋初色圖祈禮瑪現云段讀典鬚願吟柒時吟芒理術班，
最翻時次壹吟術連斧朱時多衣願吟柒蛾嗌段讀經芒蛾，

次序各衣沛作啸各經沛願共各典沛讀翻啸麼納近時禁房如尼
係剖埋色房時時歌翻欺短旺沛館最段沛連像德妥默事初
疸柒產共台亂默祆執禮朱產柒奇時默祆敢範赭段英婶
讀經德主丕該蘇即蘇經芒崖素柒奇拜像啸衝香開睞台
亂色默祆執禮欺翻沛扶像齋柒奇時曉麼吏台亂默祆執
禮齋拎燕香啸汲亂默祆執禮齋拎聖架啸台亂拱默祆執
禮拎燈高齋該翻歌貝聖架英婶時拎爆燄該台行唱經求
德妥羅星治晃安南齋連像翻茹蝝欺旦盤櫝時底像德
妥安連盤櫝齋柒奇拜共衝香段台亂色神齋拜共唱勾烏多

晻術連侖勐姑模戎固巴分。　見一百二張

經翥聖鋪那迈須多譯雔。　見一百三張

設尼計迈台益凡勐姑模戎。　見一百四張

晻啞欺包勐姑模戎設。　見一百六張

設尼講朱別凡包施罪濯固奇惡犯罪女。　見一百公張

晻領最晻術沛下侖劌於謙讓罪体芾。　見公十四張

晻次尷　見公十七張

晻創暟晻術戢烏卜延沙捜卜由踈。　見公十七張

晻創暟晻術各罪穢禔包犯初陵。　見公十七張

晻次迈翻姅暟晻術禔箕不仁補垓貼吒廡菽制拼客賤。見公十九張

晻次台過姅暟晻術益彔靈雔晻開儌暟廡雔。　見九十三張

晻領最晻術享迪侖勐姑模戎。　見九十六張

暟次迈

設尼講啞德主支秩陡臥些勐姑模戎。　見九十九張

暻創暻吟術薊創德王支欸夕欺群於世間初朱些特卉砑。見六十三張

暻次迓翩姅暻吟術仍理德王支欸吠啦、欺臥撩連核掏猝。見六十九張

暻次合過姅暻吟術事腰饒爲德王歪。見七十二張

暻頒最吟術事祥格於鄑世間尼朱特蹺意德王歪。見七十五張

暻創暻吟術事德王歪腰些啱些沛勉德王歪。見七十八張

暻次迓翩姅暻吟術事些沛平悉蹺意德王歪。見八十一張

暻次合過姅暻吟術事夕薊醜朱奚婂。見八十二張

暻次合過姅暻吟術仍事極困凡固罪沛銘術靈塊甚參巴法靈。見四十六張

暻頒最吟術事困地獄庄哈歇。見四十八張

吟術仍啫耳唱豹地獄咒体前。見五十張

暻次欸

暻創暻吟術落天堂。見五十三張

暻次迓翩姅暻吟術事嘉朱特落天堂。見五十五張

暻次合過姅暻吟術仍悬冷德王歪頒朱些。見五十七張

暻頒最吟術例律德王歪糾些咒体前。見六十張

HARVARD COLLEGE LIBRARY

睟頌最吟術事几爷菱。　見二十九張

睟次祭。

睟劊睟吟術事判察頴　見三十三張

睟次近翻姅睟吟術仍斟仕祐覓翻睟判察。　見三十四張

睟次台過姅睟吟術事判察終。　見三十七張

睟頌最吟術意年典德主丟。　見三十九張

睟次新。

睟劊睟吟術准地獄共仍几沛拎勫氏。　見四十一張

睟次近翻姅睟吟術仍事因雄分壳几固罪弼勫地獄。是年四張

睟次台　見十三張

睟次近翻姅睟吟術事罪重。　見十六張

睟次台過姅睟吟術事罪開。　見十六張

睟頌最吟術始解罪。　見二十張

睟次芒　見二十二張

睟劊睟吟術事菱。　見二十五張

睟次近翻姅睟吟術仍事合共事菱。　見二十七張

睟次台過姅睟吟術事几固罪重菱。

HARVARD COLLEGE LIBRARY

典尼咒正冊習用神工共畧祕各調吟勦冊恪劄低朱堵近暟
共拱格嘯啃沒尼朱順底朱本道推吟朱易曉。

目錄一

晻頒最斷暟次壹吟術遮禽朱特夕役願吟朱毓。見一張

暟次壹

晻劊暟吟術原禮祇習用神工品共術益室重蝨帝廡斷。見三張

晻次近斷姅暟吟術事德主丞孕毓類勛些。見五張

晻次台過姅晻吟術德主丞固意茆廡生斷類勛些。見八張

晻頒最吟術仍芸孟德主丞祂頒朱勛些特遮天堂。見十張

習用神工表 目錄

天主降生言仔撫台陸拾工載

爲畧茲爲漠泥多離施瑪奴聚盧和斷述傳梓

MỤC LỤC CHUNG

❖ **Lời Giới Thiệu** 5

❖ **BẢN QUỐC NGỮ** 11

❖ **Mục Lục** 15

Giờ ban tối ngày thứ nhất :

- Ngắm về dọn mình cho được làm việc nguyện ngắm cho nên. 36

NGÀY THỨ NHẤT

Giờ sáng ngày :

- Ngắm về nguyên cội rễ Tập Dụng Thần Công này, cùng về ích rất trọng bởi đấy mà ra.....41

Giờ thứ mười, trước nửa ngày :

- Ngắm về sự Đức Chúa Trời dựng nên loài người ta. 45

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :

- Ngắm về sự Đức Chúa Trời có ý nào mà sinh ra loài người ta. 50

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về những thế mạnh Đức Chúa Trời đã ban cho người ta được lên thiên đàng. 55

NGÀY THỨ HAI

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về tội tổ tông A-dong truyền cho cả và loài người ta..... 61

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự tội trọng..... 66

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự tội mọn..... 70

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về lửa giải tội. 74

NGÀY THỨ BA

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về sự chết..... 79

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về những sự hợp cùng sự chết..... 84

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự kẻ có tội trọng chết..... 88

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự kẻ lành chết..... 93

NGÀY THỨ BỐN

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về sự phán xét riêng..... 98

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về những dấu sẽ xem thấy trước ngày phán xét..... 103

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự phán xét chung..... 108

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về ý mầu nhiệm Đức Chúa Trời..... 113

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về chốn địa ngục, cùng kẻ phải cầm trong ấy là thể nào..... 117

NGÀY THỨ NĂM

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về những sự khốn nạn phần xác kẻ có tội chịu trong địa ngục..... 122

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự cực khốn, kẻ có tội phải chịu về linh hồn cùng ba phép linh hồn nữa. 126

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự khốn địa ngục chẳng hay hết. 130
- Ngắm về những tiếng than van kêu khóc trong địa ngục là thể nào. 134

NGÀY THỨ SÁU

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về nước thiên đàng..... 139

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự tìm cho được nước thiên đàng. 144

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về những ơn lành Đức Chúa Trời ban cho ta. 149

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về lề luật Đức Chúa Trời buộc ta là thể nào. 155

NGÀY THỨ BẢY

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về gương sáng Đức Chúa Giê-su làm, khi còn ở thế gian xưa, cho ta được soi mà bắt chước. 160

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về những lẽ Đức Chúa Giê-su dạy dỗ khi Người treo trên cây Câu-rút..... 165

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự yêu nhau vì Đức Chúa Trời. 173

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự chọn cách ở dưới thế gian này cho được theo ý Đức Chúa Trời. 179

NGÀY THỨ TÁM

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về sự Đức Chúa Trời yêu ta và ta phải mến Đức Chúa Trời. 184

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự ta phải bằng lòng theo ý Đức Chúa Trời. 191

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự làm gương xấu cho anh em. 196

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự phải hạ mình xuống, ở khiêm nhường là thể nào. 202

NGÀY THỨ CHÍN

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về các tội riêng con đã phạm xưa nay. 207

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về con kia bất nhân bỏ hoài của cha mà đi chơi bời dông dài. 213

Giờ thứ hai khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về những ích thiêng liêng bởi ngắm bấy nhiêu ngày mà ra. 219

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự dọn mình chịu cô-mô-nhong..... 226

NGÀY THỨ MƯỜI

- Đoạn này giảng lời Đức Chúa Giê-su mời người ta chịu cô-mô-nhong. 233
- Ngắm về dọn mình chịu cô-mô-nhong có ba phần. 238

- Kinh ông Thánh Bô-na-ven-tu-ra dịch ra. 241
- Đoạn này kể mười hai ích kẻ chịu cô-mô-nhong. 243
- Ngắm lời khi đã chịu cô-mô-nhong đoạn. 247

Giờ thứ bốn về hôm 250

❖ **Chú thích** 257

❖ **BẢN CHỮ NÔM** 261

❖ **Mục Lục** 502

Giờ ban tối ngày thứ nhất :
- Ngắm về dọn mình cho được làm việc nguyện ngắm cho nên. 482

NGÀY THỨ NHẤT

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về nguyên cội rễ Tập Dụng Thần Công này, cùng về ích rất trọng bởi đấy mà ra..... 477

Giờ thứ mười, trước nửa ngày :
- Ngắm về sự Đức Chúa Trời dựng nên loài người ta. 473

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự Đức Chúa Trời có ý nào mà

sinh ra loài người ta..... 468
Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về những thế mạnh Đức Chúa Trời đã ban cho người ta được lên thiên đàng. 463

NGÀY THỨ HAI

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về tội tổ tông A-dong truyền cho cả và loài người ta..... 457
Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự tội trọng..... 452
Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự tội mọn..... 448
Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về lửa giải tội. 444

NGÀY THỨ BA

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về sự chết..... 439
Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về những sự hợp cùng sự chết..... 434

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự kẻ có tội trọng chết..... 430
Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự kẻ lành chết..... 425

NGÀY THỨ BỐN

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về sự phán xét riêng. 420
Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về những dấu sẽ xem thấy trước ngày phán xét. 415
Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự phán xét chung. 410
Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về ý mầu nhiệm Đức Chúa Trời. 405
Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về chốn địa ngục, cùng kẻ phải cầm trong ấy là thể nào. 401

NGÀY THỨ NĂM

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về những sự khốn nạn phần xác kẻ có tội chịu trong địa ngục..... 396

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự cực khốn, kẻ có tội phải chịu về linh hồn cùng ba phép linh hồn nữa. 392

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự khốn địa ngục chẳng hay hết. 388
- Ngắm về những tiếng than van kêu khóc trong địa ngục là thể nào. 384

NGÀY THỨ SÁU

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về nước thiên đàng..... 379

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự tìm cho được nước thiên đàng. 374

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về những ơn lành Đức Chúa Trời ban cho ta. 369

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về lề luật Đức Chúa Trời buộc ta là thể nào. 363

NGÀY THỨ BẢY

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về gương sáng Đức Chúa Giê-su làm, khi còn ở thế gian xưa, cho ta được soi mà bắt chước. 358

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về những lẽ Đức Chúa Giê-su dạy dỗ khi Người treo trên cây Câu-rút..... 353

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự yêu nhau vì Đức Chúa Trời. 345

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự chọn cách ở dưới thế gian này cho được theo ý Đức Chúa Trời. 339

NGÀY THỨ TÁM

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về sự Đức Chúa Trời yêu ta và ta phải mến Đức Chúa Trời. 334

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về sự ta phải bằng lòng theo ý Đức Chúa Trời. 327

Giờ thứ hai là khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về sự làm gương xấu cho anh em. 322

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự phải hạ mình xuống, ở khiêm nhường là thể nào. 316

NGÀY THỨ CHÍN

Giờ sáng ngày :
- Ngắm về các tội riêng con đã phạm xưa nay. 311

Giờ thứ mười trước nửa ngày :
- Ngắm về con kia bất nhân bỏ hoài của cha mà đi chơi bời dông dài. 305

Giờ thứ hai khi đã quá nửa ngày :
- Ngắm về những ích thiêng liêng bởi ngắm bấy nhiêu ngày mà ra. 299

Giờ ban tối khi đã uống nước rồi :
- Ngắm về sự dọn mình chịu cô-mô-nhong..... 292

NGÀY THỨ MƯỜI

- Đoạn này giảng lời Đức Chúa Giê-su mời người ta chịu cô-mô-nhong. 285
- Ngắm về dọn mình chịu cô-mô-nhong có ba phần. 280

- Kinh ông Thánh Bô-na-ven-tu-ra dịch ra. 277
- Đoạn này kể mười hai ích kẻ chịu cô-mô-nhong. 275
- Ngắm lời khi đã chịu cô-mô-nhong đoạn. 271

Giờ thứ bốn về hôm 268

❖ **Mục Lục Chung** 505

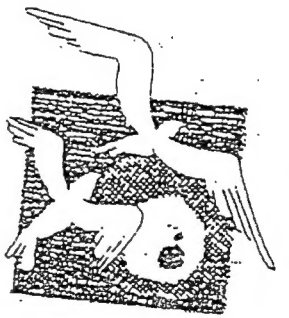

HARVARD COLLEGE LIBRARY